மகாவித்துவான்

ச. தண்டபாணி தேசிகர்

முருகன்
உரைவளம்
சச்சபுட வெண்பா
கமலாம்பிகை
திருக்குறள்
நன்னூல் விருத்தியுரை
சொற்களஞ்சியம்
இலக்கியச் சொற்கள்
கணபதி
சங்க இலக்கியம்
திருமந்திரம் - பேருரை
வள்ளுவர்
திருவள்ளுவர்
காப்பியங்களில் வள்ளுவர்
கம்பரும்
கச்சியப்பர்
வள்ளுவரும்
பேருரை
ஆடல்வல்லான்
நக்கீரர்

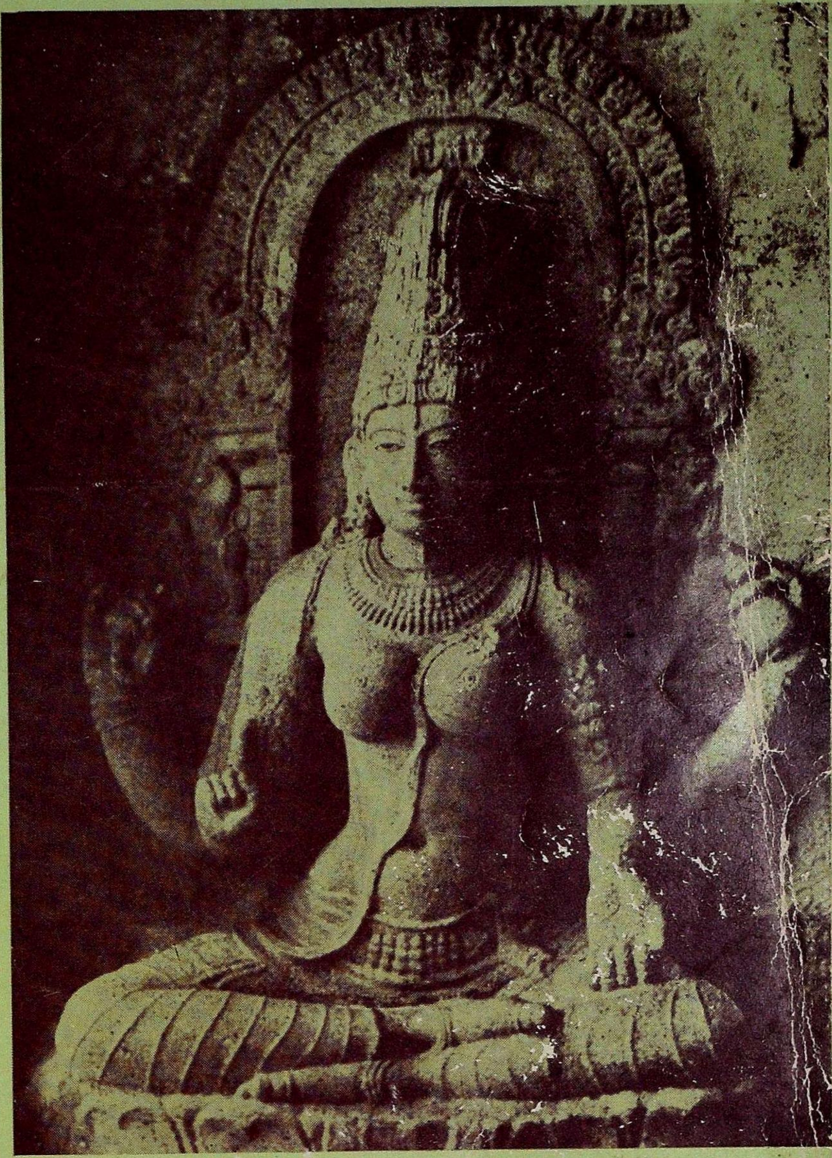

பவழ விழா மலர்

கோவை - செப்டம்பர், 1983.

நூற்றுக்கு நூறு தரமுள்ள

உங்களின் சிறந்த துணிகளின் தேவைக்கு

100% பாலியெஸ்டர், ஷிபான் மற்றும் ஜார்ஜெட் புடவைகள்
சுப்ரபா, கேலக்ஸி, சுவர்ண எமரால்ட், பொணுன்ஜா மற்றும் ரூபி

100% பாலியெஸ்டர் பிளவுஸ் துணிகள்
அப்ஸரா

100% பாலியெஸ்டர் ஷர்ட்டிங்குகள்
சூப்பர் ஸ்டார், சுப்ரமெஸி, எக்ஸெலன்ஸி, எம்பெரர், ராயல் கோல்டு,
கோல்டு கிரெளன் மற்றும் லக்ஷ்மி ஸ்டார்

100% உயர்ரக பருத்திப் பாவாடைத் துணிகள்
சிட்டிஜென்

2X2 மற்றும் 1X1 பிளவுஸ் துணிகள்
பிரியா, ரூப்மதி

லக்ஷ்மி மில்ஸ்
கம்பெனி லிமிடெட்
கோயம்புத்தூர்

உயர்தரமான, சிறந்த நூல் மற்றும் துணிகளின் உற்பத்தியாளர்கள்

JS

டெலக்ஸ்
கோயமுத்தூர்: 0855—212 கோவில்பட்டி: M. A. 0445—286 சிங்காநல்லூர்: 0855—236

டெலிகிராம்ஸ்
கோயமுத்தூர்: LAKSHMI கோவில்பட்டி: LAKSHMIMILL சிங்காநல்லூர்: RUKMANI

டெலிபோன்
கோயமுத்தூர்: 30251 to 30255 கோவில்பட்டி: 613, 614 சிங்காநல்லூர்: 87335 to 87337

ஸ்பின்டல்ஸ்: 2,14,560 லூம்ஸ்: 504

மகாவித்துவான்

ச. தண்டபாணி தேசிகர்

பவழ விழா மலர்

விழா நாள்

செப்டம்பர் 18, 1983

வெளியீடு

முதுபெரும்புலவர், திருக்குறள் உரைவளம்

மகாவித்துவான்

ச. தண்டபாணி தேசிகர் பவழவிழாக் குழு

கோவை

மகாவித்துவான்

ச. தண்டபாணி தேசிகர்

பவழவிழா மலர்

18-9-1983

வெளியீடு

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர் பவழவிழாக் குழு
8-A, அரசு ஊழியர் குடியிருப்பு
ரேஸ் கோர்ஸ்
கோவை 641 018

பதிப்பாசிரியர் :
டாக்டர் இ. சுந்தரமூர்த்தி

அச்சிட்டோர்

கதிரவன் அச்சகம்
14, எல். பி. ரோடு
திருவான்மியூர், சென்னை 41.

பதிப்புரை

ஆயிரம் பிறைகண்ட ஐயா அவர்களுக்கு

மிக எளிய காணிக்கையாக
இந்த மலரைப்
படைப்பதற்கு வாய்ப்பருளிய

எல்லாம் வல்ல இறைவன்............

மகாவித்துவான் அவர்கள் பால்
பேரன்பும் ஈடுபாடும் கொண்டு
பவழ விழா எடுக்க
முன்னின்று உதவிய

பெருந்தகை ஜி. கே. சுந்தரம்
மேதகு செங்கோட்டு வேலன்
செம்மல் எஸ். இராமசாமி
கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல் கோதண்டராமர்
திருவளர் செம்மல் என். எஸ். குஞ்சிதபாதம்
பதிப்பிற்குத் துணைநின்ற டாக்டர் இ. சுந்தரமூர்த்தி
பேராசிரியர் டாக்டர் ம. ரா. போ. குருசாமி
அருள் நிதி இருசு
நன்மாணுக்கர் புலவர் மணியன்
மருத்துவர்மணி டாக்டர் எஸ். ஜி. இராசரத்தினம்
கரூர் சிவநெறிக் கழகத்தார்

மற்றும் பல மெய்யன்பர்கள்
யாவர்க்கும்
மலர்க் குழுவும்
விழாக்குழுவும்
நன்றி செலுத்துகின்றது.

ஆதீனங்களின் அருளாட்சியாளர்கள்
இவ்விழா நலங் குறித்து
அருளாசி வழங்கியருளினர்.

அவர்கள் திருவடிகட்கு
எம் வணக்கம்

ஐயா-மகாவித்துவான் அவர்களின்
நல்வாழ்த்தே எம் செல்வம்
அவர்களை வாழ்க என வாழ்த்தி
எம்மை வாழ்த்த என வணங்குகின்றோம்

18-9-83 — விழாக்குழு
கோவை — மலர்க்குழு

பவழ விழாக் குழு உழைப்பாளர்கள்

தலைவர் :

திரு ஜி. கே. சுந்தரம்

பொருளாளர் :

திரு க. கு. கோதண்டராம கவுண்டர்

துணைத் தலைவர்கள் — செயலர்கள் — உறுப்பினர்கள்

டாக்டர் எஸ். ஜி. இராஜரத்தினம்

திரு எஸ். இராமசாமி B.A., D.Com., (IMC)

திரு கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம்

நீதிபதி எம். எம். இசுமாயீல்

திரு பி. எஸ். ஜி. ஜி. கோவிந்தசாமி

திரு இராம. திருநாவுக்கரசு முதலியார்

திரு இரா. மோகன் எம்.பி.,

திரு என். சின்னசாமி நாயுடு

திரு ஆர். இருசுப்பிள்ளை

திரு கோ. நாச்சிமுத்து

திரு ஆர். சண்முகம் பிள்ளை

திரு எம். சரவணபவானந்தம்

வழக்கறிஞர் சாயிராம், கரூர்

திரு கோவைத்தம்பி எம்.எல்.ஏ.

திரு வி. கே. இலட்சுமணன்

திரு கே. ஆர். எஸ். மணி

திரு வி. சா. குருசாமி தேசிகர்

திரு என் எஸ். குஞ்சிதபாதம்

டாக்டர் ம. ரா. போ. குருசாமி

புலவர் மணியன்

ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேர்விட்டு...

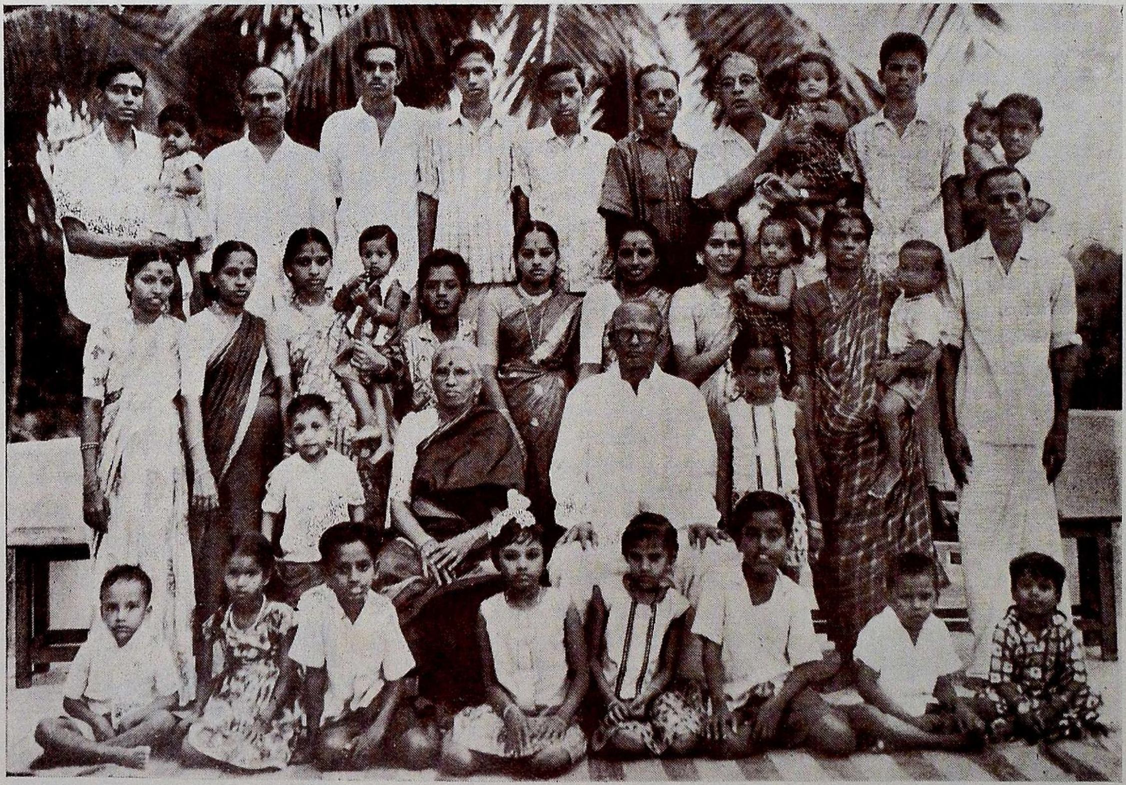

மகாவித்துவான் தேசிகர் ஐயா அவர்களின் 60 - ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவில்
மகன் மகள்கள் மருமகன்கள் பெயரன்கள் பெயர்த்திகள்.

பவழவிழா பாங்குபெற ஊக்கம் தந்து உழைத்தவர்கள்

Dr. S. G. ராஜரெத்தினம் M. B. B. S.,

N. S. குஞ்சிதபாதம் B. A.,

புலவர். மணியன்

டாக்டர். ம. ரா. போ. குருசாமி

S. இராமசாமி B.A, D.Com. (IMC)

'கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல்'
க. கு. கோதண்டராம கவுண்டர்

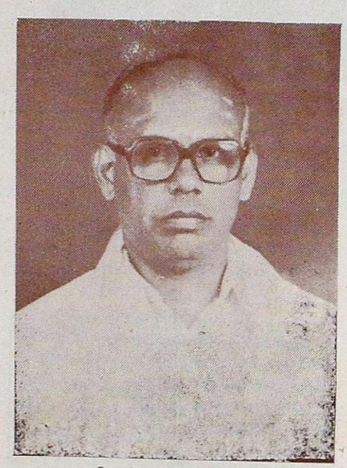

திருநெறிச் செம்மல்
வி. சா. குருசாமி தேசிகர் M.A.,

டாக்டர் இ. சுந்தரமூர்த்தி M.A.,

ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேர்விட்டு...

மகாவித்துவான் தேசிகர் ஐயா அவர்களின் 60 - ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவில்
மகன் மகள்கள் மருமகன்கள் பெயரன்கள் பெயர்த்திகள்.

கோவையில் 18-9-1983 அன்று மகாவித்துவான் ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கட்கு நடந்தபவழ விழாப் பாராட்டு நிகழ்ச்சிகள்

கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு செ. அரங்கநாயகம் தவத்திரு. அடிகளார், தொழிலதிபர் திரு. ஜி. கே, சுந்தரம், பெங்களூர் திரு. ஜெயராமன் ஆகியோர் பாராட்டுகின்றனர்.

வாழ்த்து மலர்கள்

Sri - La - Sri
SIVAPRAKASA PANDARASANNADHI Avl.,
Adheenakarthar
Thiruvavaduthurai Mutt

THIRUVAVADUTHURAI
(Thanjavur Dt.)
22—8-83

ஆசியுரை

சைவ சித்தாந்த நிலையம்; இலக்கியக் கருவூலம்; திருமுறைகளின் விளக்கப் பேரொளி; கருவி நூல்களின் உண்மைப் பொருளை எடுத்துக் காட்டும் ஒளிச்சுடர்; பழமையையும் புதுமையையும் இணைக்கும் பாலம்; வள்ளுவத்தில் காணப்படும் மெய்யுணர்வுக் கருத்துக்களை வழங்கிய மூதறிவுப் பெட்டகம். இத்தகைய சிறப்புடன் விளங்கும் முதுபெரும் புலவர் திரு. ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களின் உழைப்பால் உருவான எண்ணற்ற ஆய்வுநூல்கள் என்றைக்குமே அறிஞர்களால் போற்றிப் பாராட்டப்பெறும் தகையன.

“அவர்பெருமை அங்கணர்தம் புவனத்தில் அறியாதார் யாருளரே” என்ற சேக்கிழார் திருவாக்கிற்கு ஒப்ப' தேசிகர் அவர்கள் பெருமையைக் கற்றோரும் மற்றோரும் அறிவர். இங்ஙனம் சமய இலக்கிய உலகில் தேசிகர் என்ற சிறப்புப் பெயராலேயே குறிக்கப் பெறும் தனித்தகுதி பெற்ற நமது ஆதீனத்து மகாவித்துவான் திரு. ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களின் தொண்டினைப் பாராட்டு முகத்தான் அறிஞர்கள் பவள விழா கொண்டாடுவதும் விழாவில் மணம் குன்றாத மலர் வெளியிடுவதும் அறிந்து மகிழ்கிறோம். மலர் சிறக்கவும், மலர் வெளியீட்டுப் பணியில் பங்கேற்கும் விழாக்குழுவினரும் ஏனையோரும் நலமெலாம் பெற்றுவிளங்கவும் ஸ்ரீ ஞானமா நடராசப் பெருமான் திருவடி மலர்களைச் சிந்திக்கின்றோம்.

உ

குருபாதம்

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் தருமையாதீனம்
26-ஆவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

தருமபுரம்
மாயூரம் (அஞ்சல்) 609001
3-9-1983

"ஞாலம் நின்புகழே மிகவேண்டும் தென்
ஆலவாயில் உறையும்எம் ஆதியே"

மகாவித்துவான் திரு ச. தண்டபாணிதேசிகர் அவர்கள் நமது ஆதீனத் தமிழ்ப்புலவர். சிறந்த சைவசித்தாந்த வடமொழியும் தென் தமிழும் துறைபோகக் கற்றுப் பல்லாண்டுகள் மாணாக்கர்களுக்குப் பயிற்றிய அனுபவம் மிக்கவர். சைவ ஆதீனங்களின் மரபுகள் அறிந்தவர். டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதஐயரின் மாணவர்களுள் ஒருவர்.

தமிழகத்தில் ஐயர் என்ற சொல் உ. வே. சாமிநாதஐயரையும், பிள்ளை என்ற சொல் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையையும் குறித்தல் போல் 'தேசிகர்' என்ற சொல் மகாவித்துவான் திரு ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களையே குறித்து நிற்றல் அவரது நீண்டகாலத் தமிழ்ப்பணிகளுக்கு முத்திரையாக அமைகிறது.

தருமையாதீனப் பல்கலைக் கல்லூரிப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி. ஆதீன நூல் வெளியீட்டுப் பணிகளில் திருக்குறள் உரைவளத்தை உருவாக்கியளித்த பெருமை அவரையே சாரும். பன்னிரு திருமுறைகளை உரைக்குறிப்புக்களோடு வெளியிடவேண்டுமென்று கருதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலை குருமணி அவர்களின் திருவுளப்பாங்கறிந்து அதனைத் திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்தும் முயற்சியில் தலைநின்று முதல் திருமுறைக்குக் குறிப்புரை எழுதியும், திருவாசகத்துக்கு அரும்பத உரைகள் வரைந்தும், முத்தி நிச்சயம் போன்ற நூல்களை பதிப்பித்தும் ஆதீன வெளியீட்டுப் பணியில் தேசிகர் அவர்கள் செய்துள்ள பணிகள் பாராட்டத் தக்கனவாகும்.

தருமையாதீனம், திருவாவடுதுறை ஆதீனம், திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீகாசிமடம் ஆகிய ஞான நிலையங்களாகிய மும்மடங்களிலிருந்து சமயப்பணியும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகம் போன்ற கலை நிலையங்களிலிருந்து தமிழ்ப் பணியும் ஆற்றிய மகாவித்துவான், திரு ச தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களுக்கு அன்பர்களும், அவர்தம் மாணாக்கர்களும் கோவை மாநகரில் பவளவிழாக் காண்பதும், விழாவையொட்டி அவர்தம் அரிய படைப்பாகிய 'திருக்குறள் அழகும் அமைப்பும்' என்ற நூலை வெளியிடுவதும் பாராட்டத் தக்க பணிகளாகும்.

மகாவித்துவான் திரு. ச. தண்டபாணிதேசிகர் அவர்களின் பவளவிழா சிறப்புற நடைபெறவும், விழாநாயகர் தம் குடும்பத்தினருடன் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்திருந்து மேலும் தமிழுக்கும் சமயத்துக்கும் தொண்டாற்றி மகிழவும், விழாக்காணும் நன்றி மிக்கார் பலரும் நீடினிது வாழவும் விழாமலர் இனிதே மலர்ந்து சமூகத்திற்குப்பயன் நல்கவும் செந்தமிழ்ச் சொக்கன் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

உ

சிவ சிவ

ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி முத்துக்குமாரசுவாமித்
தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்
அதிபர், ஸ்ரீ காசிமடம்

திருப்பனந்தாள் — 612 504
(தஞ்சை மாவட்டம்)
தேதி: 15 – 8 — 1983

வாழ்த்துரை

'குலன் அருள் தெய்வம் கொள்கை மேன்மை கலைபயில் தெளிவு கட்டுரை வன்மை' -என்று தொடங்கிப் பவணந்தி நிரலிட்ட, நல்லாசான் இலக்கணங்கள் முழுமையும் நிரம்பப் பெற்ற மூதறிஞர் திரு. ச. தண்டபாணி தேசிகர் தமிழ்ப் பெருமக்களால், 'மகாவித்துவான்', 'ச. த.' எனும் குறியீட்டுப் பெயர்களால் வாஞ்சையுடன் அழைக்கப் பெறுபவர்., ஆழ்ந்தசிந்தனை, அரிய உரைத்திறன், அழகுறும் நடைநயம் மிக்க எழுத்துவன்மை இவற்றின் கூட்டு வடிவமான மகாவித்துவானின் படைப்புப் பணிகள் பல்கியன., திருவாசக உரைநலமும், திருக்குறள் உரைவளமும் அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கன, அத்தகைய சிறப்புமிக்க அன்பர் பவழ விழாக் காண்பதும், விழா மலரொன்று வெளிவருவதுமறிந்து மகிழ்ச்சி.

சிந்தைக்கினிய, செவிக்கினிய, வாய்க்கினியவாய் வகைவகையான தமிழ்ப் புத்துரைகளை நல்கிய நல்லறிஞரின் பவழவிழாக் கொண்டாட்டங்கள் சிறப்புற நிகழவும், ஆன்றோர் பலரின் சங்கத் தமிழ்ப் பனுவல் நயங்கமழும் அருமையான இலக்கியக் கொடை நிரம்பிய கலைமலராய் விழா மலர் மலர்ந்து கனுலவும் செந்திற்கந்தன் சேவடிகளைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகின்றோம்.

— சுபம் —

உ

சிவ சிவ

தவத்திரு
குன்றக்குடி அடிகளார்

குன்றக்குடி - 623 206.
இராமநாதபுரம் மாவட்டம்
தொலைபேசி: குன்றக்குடி 27

நாள்: 23-8-83

வாழ்த்துரை

முதுபெரும் புலவர் ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கள் சங்க காலத்துப் புலமைச் சான்றோர்களை நம்முடைய நினைவுக்குக் கொண்டு வருபவர்; நுண்ணிய நூல் பல கற்றவர்; நுண்மாண் நுழை புலம் மிக்கவர்; வடமொழியிலும் தென் தமிழிலும் நிறைந்த புலமை பெற்றவர்; சிவச் சிந்தனை மறவாத சிந்தனையாளர். திருக்குறள் உரை வளம் கண்ட மாட்சியுடையவராயினும் அடக்கமும், எளிமையும் சீலமாகக் கொண்டவர்; பழகுதற்கினிய பண்பாளர்; தமிழ் நாட்டில் சிறந்த எழுத்தாளர்கள், விரிவுரையாளர்கள் பலரை உருவாக்கியவர். இத்தகு பெருமை மிகுதியும் உடைய முதுபெரும் புலவர் ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களுக்குப் பவழவிழா எடுப்பது பாராட்டுதலுக்குரிய முயற்சி. முதுபெரும்புலவர் அவர்களுக்கு வாழ்த்துக்கள்.

தொழில் முனைவர் மட்டுமன்றித் தமிழண்ணலாகவும் விளங்கும் ஜி. கே. சுந்தரம் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட பவழவிழாக் குழுவினருக்கு நமது பாராட்டு; வாழ்த்துக்கள்.

இன்ப அன்பு

அடிகளார்

உ

குருவே துணை

தவத்திரு. சுந்தரசுவாமிகள்
ஆதீனகர்த்தர்
கௌமாரமடாலயம்

சின்னவேடம்பட்டி அஞ்சல்,
கோயம்புத்தூர்-6
தொலைபேசி எண்: 25029

சைவத்திரு தண்டபாணி தேசிகர்

பவழவிழா வாழ்த்து

செந்தமிழின் மாப்புலவர் சீலமிகு சைவநெறி
சொந்தமெனக் கொண்ட திருவாளர்—பைந்தமிழ்நூல்
நூற்றுக்கும் மேலாய் நுவன்ற பெருமையினர்
ஆற்றல்தண்ட பாணிதேசி கர். (1)

வள்ளுவர்சொல் நற்குறட்கு வாய்த்த உரைவளத்தை
தெள்ளு முறையளித்த சீர்மையினர்—உள்ளூருக்கும்
வாதவூர் மாணிக்க வாசகர்தம் வாசகநூற் (கு)
ஏதமிலா அர்த்தமிசைத் தார். (2)

சைவம் தழைக்கத் தமிழ் தழைக்கத் தாரணியில்
மெய்வைத்த தொண்டால் விளங்குமிவர்—தெய்வத்
திருவா வடுதுறையில் சீர்த்தருமை தன்னில்
அறிவார் அவைப்புலவ ராம். (3)

ஆடல்வலான் ஆறுமுகன் ஆனைமுகன் ஆம்மூவர்
பாடல்சான்ற நூல்சொல் படிமமெலாம்—நாடிநிதம்
மாசகன்ற நன்நூலாய் மாநிலத்திற் கீந்தசெயல்
தேசிகரின் மேலாம் சிறப்பு. (4)

வண்ணத் தமிழும் வடமொழியும் கற்றுணர்ந்த
திண்மைசேர் தண்டபாணி தேசிகர்தாம்—எண்ணுமியற்
பவழவிழாக் கொண்டார் பலபலவாண் டின்னும்
நவநலங்கள் ஆர்க நனி. (5)

இன்பவளச் செந்தமிழின் ஏற்றமிகு தேசிகர்தம்
நன்பவளம் காண்கின்ற நல்லவர்க்கு—மன்புவியில்
நல்லவைகள் எல்லாம் நயமுடனே ஓங்குதற்கு
வல்லவைகோன் ஈக வரம். (6)

அன்புள்ள
சுந்தர சுவாமிகள்

தொலைபேசி : 26479

தவத்திரு வித்துவான்
சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகள்
பேரூராதீனம்

பேரூர் (அஞ்சல்)
கோயமுத்தூர்-641010

நாள்: 12—9—1983

வாழ்த்து

தெய்வமணம் கமழும் தமிழ்த்திரு நாட்டின் தொன்மைநெறி 'சிவ நெறி'. மொழிக்கு மொழி தித்திக்கும் திருமுறைப்பாடல்கள் அலகில் செழுந்தமிழ் மரபினை வளப்படுத்துவன. மெய்ப் பொருளியலை விளக்கும் சித்தாந்த நூல்கள் பதினான்கும் திருக்குறளும் நமது வாழ்வியலை முழுமையாக்குவதற்கு வழிகாட்டுவன.

உயர்தனிச் செம்மொழியாகிய செந்தமிழில் பத்தியும், பண்பும் வளர எழுந்த இந்நூல்களைத் தெளிவாக உணர்வதற்கு 'விளக்க வுரைகள்' இன்றியமையாதன. அரைநூற்றாண்டுக் காலமாக விளக்க வுரையும் விரிவுரையும் தந்து இன்று தம் முதுபேரறிவைத் தமிழுக்கு உரித்தாக்கும் நலந்திகழ் சான்றோர் சைவத்திரு. ச. தண்டபாணி தேசிகராவார்.

இப்பெருமகனாருக்குத் தமிழகப் பல்கலைக் கழகங்கள் பணிதந்து சிறப்பித்தன. ஆனால் பாராட்ட முன்வரவில்லை. இலக்கியம், சமயம், மெய்ப்பொருளியல் எனப் பல வகையிலும் அமைந்ததம் ஆழ்ந்த நுண்ணறிவால் உரைகண்ட பேராசிரியர் அவர்கட்குப் 'பவழ விழா' எடுத்துப் பாராட்டும் பெருமையைக் கொங்குத் தலைநகராகிய கோவையே, பெறுகிறது. பேராசிரியர் சைவத்திரு. ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கள், அருள்மிகு அம்பலவாணர் திருவருளால் நெடிதினிது வாழ்கவென வாழ்த்துகின்றோம்.

"செம்மை நலஞ்சேர் சித்தாந்தத் தெளிவார் ஞான நிலையங்கள்.
தம்மை நாடிப் பணிசெய்த தண்ட பாணி தேசிகரின்
மும்மைத்தமிழ்க்காற் றியவுரைகள் முதிர்ந்த கருத்துக்கருவூலம்
அம்மை யப்பர் திருவருளால். ஆண்டு நூறின் மேல்வாழி.

வளஞ்சேர் சைவத் திருநெறியின், மாண்பை உலகம் உணர்ந்தேற்க,
விளங்கும் உரைகள் கண்டுபல மெய்ந்நூல் உணர்ந்த பேரறிஞர்
உளமும் உணர்வும் ஒன்றுக ஒட்ப நுட்பச் சான்றோராய்
களநஞ் சணிந்தான் அருளாலே காணும் பவழ விழாவாழி!

சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகள்

தொலைபேசி : 85225

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

தலைவர் :
மு. கருணாநிதி

கோபாலபுரம்
சென்னை-86

13—9—83

முதுபெரும் புலவர், திருக்குறள் உரைவளம், மகாவித்வான் ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களின் பவழ விழா அன்னைத் தமிழுக்குச் சூட்டி அழகு பார்க்கும் அணிமணிகளில் ஒன்றுகவே அமைவதாகும்.

தமிழ் நம்மை வளர்க்கிறது; அந்தத் தமிழை வளர்ப்பதுதான் தமது வாழ்நாளின் தூய நோக்கெனக் கொண்டு நாளும் உழைத் திடும் பெருமக்களில் தலை சிறந்த புலவரேறு தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கள்.

"ஓதுவித்தல் ஒருவித தவம்" என்று வாழ்பவர் அவர். போதி மரத்தடியில் அமர்ந்து போதித்த புத்தனுடைய மாணுக்கர்களின் அற நெறிப் பிரச்சாரம் எந்த அளவுக்கு இன்று தோல்வி கண்டிருக்கிறது என்பது இலங்கையில் பௌத்தர்கள் தமிழர்களை கொன்று குவித்துத் தேக்கிடும் இரத்தச் சகதி மெய்ப்பிக்கிறது. ஆனுல் போதி மரத்தடியில் அமராமல், கல்விக்கூடங்கள் என்னும் அறிவாலயங்களில் அமர்ந்து பெரும்புலவர் தண்டபாணி தேசிகர் போதித்த போதனை இன்று புத்தனுடைய மாணுக்கர்களையும் வெற்றி கொண்ட சிறப்பு எய்தி யிருக்கிறது.

ஏனெனில், புத்தனின் மாணுக்கர்கள் தோற்ற இடத்தில் பெரும் புலவர் தண்டபாணிதேசிகர் அவர்களின் மாணுக்கர்கள்தான் அன்பு முறையை அறவழியை அகிம்சையை-பொறுமையோடு பாது காத்து வருகிறுர்கள்.

இலங்கையில் நேரிடும் இனப்படுகொலைக்கு எதிர் நடவடிக்கை அதே வன்முறைதான் என்று தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களின் மாணுக்கர்கள் முடிவு செய்திருந்தால், இன்று ஆசியாவே இரத்தச் சேற்றில் அமிழ்ந்து கொண்டிருக்கும்.

நான் அவரிடம் பாடம் பயின்றவன், தமிழைக் கற்றவன். அது மட்டுமா?

குன்றக்குடி அடிகள், தருமபுரம் மடாதிபதி, குமரி அனந்தன், ப. நெடுமாறன், கி. வீரமணி ஆகியோர் உட்பட தமிழ் உணர்வு இரத்தத்தில் கலந்து தமிழர்களுக்காகவே வாழ்கின்ற பல்லாயிரக் கணக்காஞேர் தேசிகர் அவர்களின் மாணுக்கர்கள் தாம். இந்த மாணுக்கர் பட்டாளம் இலங்கையில் நடைபெறும் படுகொலைகளுக்கு அதே ரீதியில் பழிவாங்கத் துடித்து எழுந்திருந்தால், என்ன நடந் திருக்கும்?

இதை நினைத்துப் பார்ப்பவர்கள், தேசிகர் அவர்களின் போதனைச்சிறப்பைப் புரிந்து கொள்வர். தேசிகர் கற்பிக்கும் விதம் அற்புதமானது.

அவருடைய வகுப்பில் பாடம் சொல்லித் தரப்படமாட்டாது; உலகத்தையே அணுஅணுவாக அலசி, ஆராய்ந்து, பிழிந்து-அந்தச் சாறு அங்கு புகட்டப்படும். கிராமாந்திரத் திருவிழாவில் சிறுவர் களுக்கு ஏற்படும் கொண்டாட்டக் குதூகலம் போன்றது, தேசிகரின் வகுப்பறையில் அமர்ந்து பாடம் கேட்கும் மாணவர்களின் அனுபவம். அழுக்கை அகற்றும் சோப்பு முதல் அண்டசராசரத்திலுள்ள "ஆண்ட்ரமீடா" விண்கோள் வரை, அவரிடம் சரமாரியான விம ரிசனத்துக்குள்ளாகும். தேசிகர் அவர்கள் நினைத்துப்பார்க்க முடி யாத இடத்திலும் அவருடைய போதனையின் பயனாக இன்று நன்மை கள் விளைந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆம்! அவருடைய மாணுக்கர் கள் அகில உலகத்திலும் பரவியிருக்கிருர்கள்! அத்தனை பேருக்கு அவர் அனுபவமும்-புலமையும் பகிர்ந்தளிக்கப் பட்டிருக்கிறது!

அவரிடம், தமிழ் கேட்போர் தாயின் தாலாட்டுப் பாடலின் இன்பத்தை உணர்வர்.

அவருக்கு முன் அமர்ந்து பாடம் படித்தோர் அனைத்தையும் முன்னின்று நடத்திடும் துணிச்சலை இயல்பாகவே பெற்றிடுவர்,

அவரிடம் பயின்ற மாணவர்கள், எண்ணிக்கை ஆயிரக்கணக் கில் என்ருல், அவரால் எழுதிக்குவிக்கப்பட்டுள்ள நூல்கள் நூற்றுக் கணக்கில் எனலாம்!

நிலத்தின் நிறமே நீரின் நிறமாக அமையும் எனச் சொல் வதுண்டு. தமிழகத்தின் ஜனநாயக அரசியலில், தமிழ் காக்கும் முயற்சியில், அராஜகத்தை வீழ்த்திடும் புனிதப் போரில் தேசிகர் அவர்களின் மாணுக்கப் பட்டாளம்தான் இன்று முன்னணியில் இருக்கிறது என்பதே அவருக்குள்ள பெருமையை அவனி அறியப் போதுமானது!

தேசிகர் அவர்களின் பவழ விழாவின் போது அவரை நான் வாழ்த்துவது முறையாகாது. ஏனென்ருல் அவரால் பயிற்றுவிக்கப் பட்ட மாணுக்கன் நான்; என்ருலும், தமிழுக்குத் தொண்டு செய்ய-தமிழர்களைத் தலைநிமிர வைக்க-தமிழகத்தை வாழ்விக்க-இன்னும் ஆயிரமாயிரம் பேருக்கு உணர்வையும்-உணர்ச்சியையும் ஊட்டிப் பயிற்றுவிக்குமாறு இந்தப் புனித நாளில் அவரை வணங்கிக் கேட்டுக் கொள்ளும் உரிமை எனக்கு உண்டு.

நான் இந்தச் சமுதாயத்திற்கு ஆற்றி வரும் தொண்டுகளுக்குக் கிடைக்கும் சிறப்புகள் அனைத்திலும் சொந்தம் பாராட்ட உரிமை படைத்தவர்களில் பவழவிழாக் காணும் புலவரேறும் ஒருவர். இந்த எப்போதும் என்னை விட்டகலாத நினைவுடன், பைந்தமிழ்ப் பெருந் தகை தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களின் பவழ விழாக் கொண்டாடும் அனைத்துப் பெருமக்களையும் வாழ்த்துகிறேன்.

அன்புள்ள

மு. கருணாநிதி

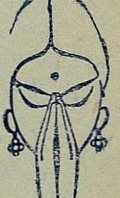

மகாவித்துவான்
வாழ்வும் பணியும்

பவழ விழாக் காணும் பைந்தமிழ்ப் பெருந்தகை

மகாவித்துவான் ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கள்

வாழ்வும் பணியும்

பிறப்பிடம்	:	அம்பலவாணர் ஆடி மகிழும் செம்பொன் சிதம்பரம்
பெற்றோர்	:	வானூர், திரு சட்டையப்ப தேசிகர் திருமதி பாலாம்பாள்
பிறந்தகாலம்	:	ஜூலை 1903
கல்வி	;	'சிரோமணி வித்துவான்' திருவையாறு 'தமிழ் வித்துவான்' - மீனாட்சி கல்லூரி - 1928 (இன்றைய அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்) மாகாண முதல் மாணவராகத் தேர்ச்சி
ஆசிரியர்	:	சு. பொன்னோதுவாமூர்த்திகள் யாழ்ப்பாணம் ம. க. வேற்பிள்ளை டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்
பயிற்சி	:	டாக்டர் உ. வே. சா. அவர்களின் தமிழ்நூல் பதிப்புக்கள் பலவற்றிற்கும் உடனிருந்து உதவி - ஓலைச்சுவடி பதிப்பித்தலிலும், ஆய்வு முறைகளிலும் பயிற்சி
திருமணம்	:	ஆற்றிய பணிக்கு அடியுரமாய் இருக்கும் திருமதி தருமாம்பாள் அவர்களுடன்
மக்கள்	:	பெண்கள் அறுவர்; மகன் ஒருவர்
பணி	,	1928 — 30. இரண்டாண்டுகள் தாம் பயின்ற அன்றைய மீனாட்சி தமிழ்க் கல்லூரியிலேயே முதல் இளம் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணி. 1930 தொடங்கி நாகை, திருவாரூர், கொடவாசல் ஆகிய இடங்களில் உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழாசிரியர். பின்னர், திருப்பனந்தாள், தருமபுரம் தமிழ்க் கல்லூரிகளில் தமிழ் விரிவுரையாளர், துணை முதல்வர். 1954 முதல் 1970 வரை மீண்டும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரையாளராக இருந்து ஓய்வு. 1971-இல் நாகையில் தனியார் கல்லூரியில் பணி - பின்னர், மீண்டும் அண்ணாமலையில் திருக்குறள் அறக்கட்டளை ஆய்வாளர் பணி. இப்போது - மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் திருக்குறள் அறக்கட்டளை ஆய்வாளர்.

இவர்கள்

குறிப்புரை எழுதி —
பேருரை வரைந்து —
ஆழ்ந்துணர்ந்து ஆராய்ந்து —
ஏடு பெயர்த்தெழுதி —
ஒப்பு நோக்கி —
வரலாற்று விளக்கம் செய்து —
விருத்தியுரையாய் விரிந்து —

வெளியிட்ட - பதிப்பித்த நூல்கள் கிட்டத்தட்ட 150 !

ஆசிரியப் பணியிலும் ஆராய்ச்சிப் பணியிலும்
இன்றுவரை 55 ஆண்டுகள் !

பயிற்றிப் பார் அறியச் செய்த மாணவர்கள் ஏறத்தாழ 5000 !

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்
தருமபுரம் மகாசன்னிதானம்
டாக்டர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி
நீதிபதி எம். எம். இஸ்மாயீல்
குமரி அனந்தன்
ப. நெடுமாறன்
கி. வீரமணி
பேராசிரியர் கு. சுந்தரமூர்த்தி
டாக்டர் சொ. சிங்காரவேலன்
டாக்டர் சு. சிவகாமசுந்தரி
முதல்வர் வி, சா. குருசாமி
'சிற்பி' பாலசுப்பிரமணியம்
ராவ்சாகிப் கு. அருணாசலக் கவுண்டர்

இப்படி மாணவர்கள் பட்டியல் நீண்டுகொண்டே போகும்.

தள்ளாத வயதிலும் தளராத உள்ளம் !
உடலும் உயிரும் உழைப்பும்
தமிழ் தழைக்க - சமயநெறி செழிக்க
என்பதே இவர்கள் குறிக்கோள்

தருமபுரம், திருவாவடுதுறை, அண்ணாமலைப்
பல்கலைக் கழகம் முதலியன பலகாலம்
இவருடைய உழைப்பைப் பயன்படுத்தி
பெருமை தந்தன! பெருமிதமும் புகழும் கொண்டன!

இன்று மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் ....

அடக்கமான - ஆரவாரம் விரும்பாத இயல்பு - அறுமுகனின் வேல் போல் ஆழ்ந்தகன்று நுணுகிய புலமை - மெல்லிய குரலில் சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்கும் பேராற்றல் - பழமைத் தோற்றம் ! ஆனல் கால மாற்றத்தையும் கவனிக்கும் புதுமைச் சிந்தனை ! நறுக்குத் தெறித்தாற் போல பொறுக்கியெடுத்த சில சொற்களைக் கையாளும் லாவகம் - ஐயா அவர்களின் தனித்த சிறப்பு !

மகாவித்துவான் ச. தண்டபாணி தேசிகர்

படைப்புகள்

I. பிரபந்தங்கள்:

1. கமாலம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ் (2 நூல்கள்) சைவ சபை, திருச்சி.
2. அபயாம்பிகை பதிகமும் பிள்ளைத் தமிழும் திருவாவடுதுறை ஆதினம்.
3. அபிராமி அந்தாதி (விரிவுரையுடன்), தருமபுர ஆதீனம்.
4. நடராஜ சதகம், தருமபுர ஆதீனம்.
5. அமுதகடேசர் பதிகம், ,, ,,

II. திருமுறைகள்:

6. திருஞான சம்பந்தர் - முதல் திருமுறை - உரை - (தல கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியுடன்), தருமபுர ஆதீனம்.
7. திருவாசகம்-குறிப்புரை ஆய்வு முன்னுரையுடன் தருமபுர ஆதீனம்.
8. திருவாசகம் பஞ்சாக்கிர விளக்கம எனும் பேருரையுடன் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்.
9. திருக்கோவையார் உண்மை விளக்கம், பேரின்ப உரை திருவாவடுதுறை ஆதீனம்.
10. காரைக்கால் அம்மையார் - அற்புதத் திருவந்தாதி திருவாவடுதுறை ஆதீனம்.
11. திருமந்திரம்-பாயிரம் முதல் எட்டாந் தந்திரம் முற்பகுதி வரை - உரையுடன் (18 பகுதிகள்) திருவாவடுதுறை ஆதீனம் பாயிரப்பகுதி மட்டும், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புடன் ⅄. வேதரத்னம் M. A.

III. புராணங்கள்:

12. கடம்பவன புராணம் ... ... தருமபுர ஆதீனம்.
13. கோயிற் புராணம் ... ... தருமபுர ஆதீனம்.
14. கும்பகோணத் தல புராணம் (அச்சில்) ... தஞ்சை சரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையம்.

IV. சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள்:

15. முத்தி நிச்சயப் பேருரை, மிருகேந்திர மொழிபெயர்ப்புக்கு உரை. தருமபுர ஆதீனம்.
16. ஞானவரன விளக்கம் - படி எடுத்து திருத்தம் செய்து குறிப்புரை எழுதியது, தருமபுர ஆதீனம்.

17. திருவாவடுதுறை ஆதீன பண்டார சாஸ்திரங்கள் உரையுடன் திருவாவடுதுறை ஆதீனம். (14 பகுதிகள்)

V. கல்வெட்டு ஆய்வுகள்:

18.	ஆதீனக் கோயில்கள்	தருமபுர ஆதீனம்
19.	சிதம்பரம்	,, ,,
20.	திருவாரூர்	,, ,,
21.	மதுரை	,, ,,
22.	திருநள்ளாறு	,, ,,
23.	கும்பகோணம்	,, ,,
24.	திருப்புகலூர்	,, ,,
25.	திருச்செங்காட்டன்குடி	,, ,,
26.	அம்பர் மாகாழம்	,, ,,
27.	திருஉசாத்தானம்	,, ,,

முதலிய 42 தலங்களைப் பற்றிய வரலாறு கல் வெட்டாய்வுடன்.

VI. பயண நூல்கள்:

28. காசி யாத்திரை.

29. இராமேச்வர யாத்திரை.

VII, தொகுப்பு நூல்கள்:

30. பஞ்சாக்கிர விளக்கமும், பன்னிரு திருமுறைத் தொகுப்பும், காசிமடம், திருப்பனந்தாள்.

31. கந்தர் கணபதி திருமுறைத் திரட்டு.

VIII. கட்டுரை நூல்கள்:

32. நாடாட்சியும் நமதாட்சியும், (அரசியல் நிர்ணய சபை விதிகளுடன், சைவ சித்தாந்தத்தை ஒப்பிட்டு நோக்குதல்) தருமபுர ஆதீனம்.

33. சைவத்தின் இரு கண்கள், தருமபுர ஆதீனம்.

34. அரச வைத்து அறநிலையம், திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

35. 'நக்கீரர்' ஆராய்ச்சி நூல், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.

36. வித்யாரண்ய சுவாமிகள் சரித்திரம், காசிமடம், திருப்பனநதாள்.

37. திருநீறு

38. உருத்திராக்கம்.

IX. தாள சாஸ்திரம்:

39. சச்சபுட வெண்பா (குறிப்பு, மேற்கோள் விளக்கங்களுடன்) தருமபுர ஆதீனம். தாள சாத்திரம்.

X. நூல் நிலைய நூல் வரிசை:

40. தருமபுர ஆதீன நூல்நிலையப் பட்டியல்.
41 காசிமட நூல்நிலையப் பட்டியல்.

XI. இலக்கணங்கள்:

42. நன்னூல் விருத்தியுரை - விளக்கங்கள் - ஆய்வு முன்னுரைகளுடன்.
43. பாயிர விருத்தி - முதற் சூத்திர விருத்தி- குறிப்புரைகளுடன்.
44. தருக்க சங்கிரகம் & இராமருத்நீயம் மொழிபெயர்ப்பு சிவஞான சுவாமிகள் மொழிபெயர்ப்புக்கு குறிப்புரைகள்.

XII. சிற்ப நூல்கள்:

45. கணபதி 22 படங்களுடன், திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
46. முருகன் 30 படங்களுடன், ,, ,,
47. ஆடல்வல்லான், 241 படங்களுடன், ,, ,,

XIII. திருக்குறள் உரைவளம்:

48. அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால், தருமபுர ஆதீன வெளியீடு.
49. திருக்குறள் உரைக்களஞ்சியம் - பாயிரவியல் (பதிப்புத்துறை, மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை).
50. திருக்குறள் உரைக்களஞ்சியம் - இல்லறவியல் - 1983, (பதிப்புத்துறை, மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகம். மதுரை 625021) ஏனைய இயல்கள் அச்சில்உள்ளன,

XIV. திருக்குறள் ஆய்வு நூல்கள்:

51, கம்பரும் வள்ளுவரும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.
52. காப்பியங்களில் திருக்குறள், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
53. திருக்குறளில் மெய்ப்பொருள் சுவடுகள், அண்ணா மலைப் பல்கலைக்கழகம்.
54 திருக்குறள் அழகும் அமைப்பும்

XV. அகராதி:

55. சங்க இலக்கிய சொற்களஞ்சியம் (Complete word index in SANGAM Literature with meaning) (அ முதல் ஔ முடிய.)

XVI. மலர் வெளியீடுகள்:

56. பத்தாண்டு விழாமலர், தருமபுர ஆதீனம்
57. திருவானைக்கா குடமுழுக்கு விழா மலர் தேவஸ்தானம், திருவானைக்கா.
58. திருப்பாதிரிப் புலியூர் குடமுழுக்குவிழாமலர் தேவஸ்தானம், திருவானைக்கா.
59. ஞானசம்பந்தம் ஆண்டு மலர், தருமபுர ஆதீனம்.
60. திருமந்திர மாநாட்டு மலர், திருவாவடுதுறை.

XVII. மாத இதழ்த் தொடர்புகள்:

இதழ்	பதவி/மலர்
61. ஞானசம்பந்தம்	துணையாசிரியர் பொறுப்பு
62. தன் சரிதம் உணர்த்தும் தம்பிரான்தோழர்	'சிவநேசன்' திட்டை
63. ஐங்குறுநூறு ஆராய்ச்சி	தமிழ்ப்பொழில்
64. நற்றிணை ஆராய்ச்சி	தமிழ்ப்பொழில்
65. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்	நவஇந்தியா, திருவாரூர்.
66. "அப்புத் தலம்"	இராமேச்வரம் குடமுழுக்கு மலர்.
67. இயற்கையும் இறைவனும்	திருஞானசம்பந்த மணிவிழா மலர்
68. அன்னையருள்	சிதம்பரம் சிவகாமியம்மை கோயில் மலர்
69. குடமுழுக்கும் அதன் தத்துவமும்	திருமூலத்தான குடமுழுக்கு மலர்
70. சிலம்பில் சமணம்	அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக கருத்தரங்கு மலர்.
71. திருக்குறளும் சுக்ர நீதியும்	,, ,, ,,
72. தொல்காப்பியம் கூறும் சமயநிலை	அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக கருத்தரங்கு மலர்.
73. சிந்தனைக்குச் சில - தொல்காப்பியத்தில்,	தமிழ்க் கல்லூரி பேரூர்.
74. திருவாசகத் தேன்துளிகள்	16 மலர்கள்.

ஐயா அவர்கள் பெற்ற பட்டங்களும் பதக்கங்களும்

இடம்	பட்டம் — பதக்கம்
1. தருமபுர ஆதீனம்	ஆதீன வித்வான் பட்டமும், பதக்கமும்.
2. திருவாவடுதுறை ஆதீனம்	'மகாவித்துவான்' என்ற பட்டம்
3. மதுரை ஆதீனம்	'சித்தாந்தப் பேராசிரியர்' என்ற பட்டம்.
4. இலங்கை கண்டியில் நடைபெற்ற புத்தர் 2500 ஆண்டுவிழா	'உரை வளம்' என்ற பட்டமும், பொன்னாடையும்.
5. சைவ சபை, திருச்சி	'உரையாசிரியர்' என்ற பதக்கமும், பட்டமும்.
6. தமிழ்ச் சங்கம். திருச்சி	ரூ. 1000 பணமுடிப்பு (மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளைவர்களுடைய மரபு உரிமையாக)
7. கம்பன் கழகம், சென்னை	ரூ. 500 பணமுடிப்பு
8. குன்றக்குடி ஆதீனம்	'முதுபெரும் புலவர்' என்ற பட்டமும், பதக்கமும்.
9. இளவழகனார், மாம்பாக்கம் குருகுலம்	'நூலறிபுலவர் திருக்குறட் பீடம்' எனும் பட்டம்,

திருக்குறள்

அழகும் அமைப்பும்

திருக்குறள்

அழகும் அமைப்பும்

தோற்றுவாய்

உலகமக்களின் நாகரிக வளர்ச்சி, மொழி வளர்ச்சியைப் பொறுத்தே துணியப்பெறும். நாகரிகம் வாழ்வியல் நாகரிகம் என்றும் அறிவியல் நாகரிகம் என்றும் இருவகைப்படும். வாழ்வியல் நாகரிகம் வாழ்விற்கு வேண்டிய தேவைகளைப் பெருக்குவதாலும் அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதாலும் வளர்ச்சியடைவது. தேவைகள் பெருக அவைகள் வளருவது இயற்கையே. அறிவியல் நாகரிகம் அமைவது எளிதானதன்று. வாழ்வியல் நாகரிகம் வளர்ந்து, வாழ்ந்து அவற்றால் விளையும் துன்ப இன்ப அனுபவங்கள் முற்றி, உண்டான உணர்வே அறிவியல் நாகரிகம். இந் நாகரிகத்தை எத்தனையோ மக்கள் அவ்வப்போது உணர்ந்தார்கள். உணர்ந்தவற்றை அவ்வப் போது தம்மிடையே பழகும் மக்களிடையே வாயுரையாக வழங்கினார் கள். அவைகள், அவர்கள் காலத்தே-அவர்களிடம் கேட்ட சிலர் காலத்தே மட்டும் சிந்தனையில் தவழ்ந்து பின்னர் மறைந்து போயி ருக்கும். அவ்வண்ணம் இன்றிப் பேரறிஞர்கள் சிலர் தம் அனுபவ சிந்தனைக் கருவூலங்களின் கணக்குகளை அழியாத எழுத்தோவியங் களாக-எல்லார்வாயிலும் எளிமையில் தவழும் பாட்டோவியங்களாக-கருத்தில் நடக்கும்கவிதைகளாகத் தீட்டிவைத்தார்கள் அவர்களாலே யே மொழி வளர்ந்தது-வளர்கின்றது. இதுவே, இலக்கிய வளர்ச்சி.

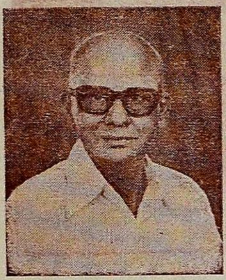

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

இலக்கியங்கள் பல வளர்ந்ததும் அவற்றிலெல்லாம் ஒருங்கே பரவியிருக்கும் ஒரு பண்பைப்பற்றி ஆராயும் ஆராய்ச்சி மக்கட்குப் பிறந்தது. பலநிறப் பசுக்கள் கறந்த பாலில் ஒரு சேரப் பரவியிருக்கும் பண்புகளாக வெண்மையையும் சுவையையும் நாம் அனுபவிப்பது போல அவர்களும் பல இலக்கியங்களிடம் பரவியிருக்கும் பண்பை உணர்ந்தார்கள். அப்பண்புதான் அழகு; அதுதான் இலக்கணம்.

இவ்வண்ணம், பல இலக்கியங்களை இயற்றிய ஆசிரியர்களும், கற்ற ஆசிரியர்களும் "இகலிலர் எஃகுடையார் தம்முட்கு ழீஇயிருந்து" காழ்ப்பின்றிக் கண்ட கவிதை அமைதிகளையே இலக்கணமாகத் தந்

தனர். இதனால் போந்த பயன் போலிப்புலவரும் புரட்சிப்புலவரும், தம் அறிவையே பெரிதென மதித்துத் தான்தோன்றித்தனமாக இலக்கியங்களை எழுப்பும் ஏழைப் புலவர்களும் தத்தம் மனம்போன போக்கில் இயற்றப்படும் கவிதைகட்கு இடங்கொடாமல், எல்லாக் கவிதைகளும் ஒரு வரம்பில் அடங்கி நடக்கச் செய்ததேயாம். இருகரைக்குள் அடங்கிச் செல்லும் யாறே பாய்ச்சலுக்குப் பயன்படும்; தூசியும் துப்பும் விழாதபடி பாதுகாக்கும் உணவுவகைகளே உண்ணத்தக்கன. அவை போல வரம்பிற்குஉட்பட்டுஎழும் இலக்கியங்களே மொழியை உள்ளபடி வளர்ப்பன. இங்ஙனம் மொழி மேலும்மேலும் வளருதற்காகவே இலக்கணங்கள் உண்டாயின. இலக்கியக் கற்பகங்களை வளரக்கூடாது தடுக்கின்ற வேர்ப் புழுக்கள் அல்ல இலக்கணங்கள்; அம்மரங்களை ஒடித்து ஒழுங்காக்கி உருவாக்கிப் பருக்க வைக்கும் பண்பாடுகளே இலக்கணங்கள். அடித்து வளர்க்காத பிள்ளையும், முறுக்கி வளர்க்காத மீசையும் பயன்படாதவாறுபோல இலக்கணங்களால் சோதிக்கப்படாத-தூய்மையுறுத்தப்படாத இலக்கியங்களும் அழகும் பயனும் உடையன ஆகா. சுருங்கக் கூறின் இலக்கணம் உயிர்; இலக்கியம் உடல். இலக்கணம் ஒளி; இலக்கியம் விளக்கு. இலக்கணம் மணம்; இலக்கியம் பூ ஆதலால் உலகத்திலுள்ள எந்த மொழிகளும் இலக்கிய உடலில் இலக்கண உயிரை இயற்கையே பெற்று விளங்கும் என்பது முடிபு. "எள்ளினின்று எண்ணெய் எடுப்பதுபோல இலக்கியத்தினின்று எடுபடும் இலக்கணம்" என்பது அகத்தியம்.

மொழிக்கலப்பும் இலக்கணச் சீர்திருத்தமும்

ஒவ்வொரு மொழியையும் பேசும் மக்கள், சமுதாய வாழ்வாகிய கூட்டு வாழ்வைத் தொடங்கிய காலத்துத் தம்முள்கலந்தனர். அவர்கள் மொழியும் கலந்தன. கருத்துக்களும் அவ்வண்ணமே. அப்போது, கலப்பு-வாழ்வில் மட்டுமன்றி இலக்கியங்களிலும் எழுந்தன. மொழிகளைத் தத்தமது மொழியியற்கைக்கு ஏற்ப உருமாற்றி அமைத்துக் கொண்டனர். கருத்துக்களையும் பரிமாறிக்கொண்டனர். ஆனால் அவைகளில் தங்கள் பண்பாட்டிற்கு ஏற்றவைகளையே கொண்டனர் என்பது மட்டும் தெளிவு. கலந்த மொழிகள் எல்லாவற்றிற்குமே இந்த விதி பொது. ஆதலால் இன்ன கருத்து இன்ன மொழியிலிருந்து வந்தது. இந்த அமைப்பு, இன்னாரை அடியொற்றி அமைக்கப்பட்டது என்று முடிவு கட்டுதல் அத்துணைச் சிறந்ததன்று. இங்ஙனம் கூறுவார் கூற்று இன்ன இன்ன நூல்களில் நிரம்பிய புலமையுடையர் என்று நாம் அறிந்துகொள்ள ஏதுவாகுமேயன்றி, ஓர் ஆசிரியர் இதனைக்கொண்டு தான் இதனைச் செய்தார் என்று அவர் அறிவை அளவுபடுத்தவியலாது. 'தான் கண்டனைத் திவ்வுலகு' என்ற அறிவுரையே இத்தகையார்க்கு ஏற்றதாகும்.

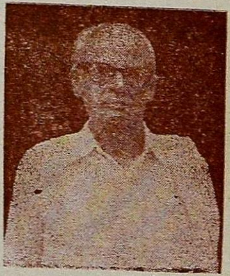

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

கவிஞர் கருத்துலகம் ஒன்றே

ஆயிரக்கணக்கான நூல்களைப் படித்தவனும் கவிஞனாக முடிய வில்லை, ஒன்றுமே படியாதவனும் கவிஞனாக முடியாது. கவித்துவம் என்பது கருவிலே வாய்த்த திரு 'காரிகை கற்றுக் கவிபாடுதலிலும் பேரிகை கொட்டிப் பிழைப்பது நன்று' என்பது பழமொழி. இலக்கணம் படித்து, எதுகை மோனைக்கு இடர்ப்படும்போது கருத்து. கால் வாங்கி ஓடிவிடும். கருத்தின் வழி சொல் அமைவதில்லை. இலக்கணம் படித்தவன் கவி இயற்ற முடியாது; அச்சக்கடலில் ஆழ்கிறான். ஆத லால் இயற்கையில் கவிதை வெள்ளம் பெருகவேண்டும்; எழுந்த கவிதை வெள்ளத்தின் அழகையும் ஆழத்தையும் அளக்கும் அளவு கோலாக இலக்கணம் பயன்படவேண்டும்.

கவிஞன் கருத்துலகில் பறந்து திரியும் இனிய குயில். குயில்கள், ஒன்று கூவுவதைக் கேட்டு ஒன்று கூவுவதில்லை; எல்லாம் ஒரேமாதிரி யாகத்தான் கூவுகின்றன. அதுபோலவேதான் கவிக்குயில்களும்.

கம்பன் கருத்துக்கள் பல காளிதாசனிடத்தில் காணப்படு கின்றன. காளிதாசன் கருத்துக்கள் பல, செகப்பிரியரிடம் திகழ் கின்றன. கம்பன், வால்மீகத்தை மொழி பெயர்த்துச் சொல்ல அதனை வாங்கிக் கொண்டு கற்பனையமுதம் குழைத்துக் கவிதையமுதந்தைப் பரிமாறினான் என்பது வரலாறு. ஆகவே கதை மொழிபெயர்ப்பு; கற்பனை சொந்தம். ஆதலால் கற்பனையில் கம்பன் காளிதாசனைப் பின்பற்றினான் என்று சொல்ல முடியுமா?

கவிஞர் கருத்துக்கள், அவரவர்கள் வாழ்க்கை அனுபவங்களால் உலக ஏட்டிலிருந்து உணர்ந்து கொள்ளப்பட்டவைஎன்று துணிதல் வேண்டும். ஆதலால் கருத்துக்களெல்லாம் ஒன்றாயிருத்தல் இயல்பே; ஏன் சொற்களுங்கூட அமைந்து விடலாம். காலத்தின் முற் பிற் பாடோ பழமை புதுமையோ இதனைத் தடுத்துவிட முடியாது. ஒருவர் கருத்தையோ அமைப்பு முறையையோ பின்பற்றி மற்றொருவர் கூறினா ரென்றால் ஒரு போதும் பொருந்தாது என்று துணியலாமல்லவா? இந்த சில எண்ணங்களைக் கொண்டு செந்தமிழ் மொழியினையும் சிந்தித்தல் வேண்டும்

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

இருபெரு நூல்கள்

வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றபடி கடல் கோளுக்கும் படை யெடுப்பிற்கும் தப்பி, இன்றும், பழமையைப் பாதுகாத்து நிற்பன தொல்காப்பியமும் திருக்குறளும் என்பதை யாவரும் ஒப்புவர்.

தொல்காப்பியம், மொழியமைதியை முன்னர்க் கூறிப் பின் அம் மொழியைப் பேசும் மக்களுடைய அக வாழ்வு புறவாழ்வின் இயல்பு களை எடுத்து விளக்குகிறது. அடுத்துப்பாக்களில் அமைந்துள்ள அழகுகள், அவைகளால் மனிதன் அனுபவிக்கும் சுவைகள், உணரும் போது உளவாகும் உடல்நிலைகள் முதலான சிறந்த கவிதைப் பண்பு களைக் காட்டுகிறது. பின்னர் அவ்வாழ்வுகளை உணர்த்தும் இலக்கியங் கள் எந்த எந்தப் பாக்களால் இயற்றப்பட்டிருந்தன? அப் பாக்களின் தன்மைகள் யாவை? என்பதைக் கூறுகிறது. இறுதியாக,சொல்லாட்சி பற்றியும், நூல்களின் பொது இயல்பு பற்றியும் அமைந்துள்ள சிலமரபு களையும் தெரிவிக்கின்றது. இங்ஙனம் தொல்காப்பியம் தமிழர் மொழி இயல்புகளையும் வாழ்க்கை இயல்புகளையும் வாழ்க்கையை மொழி களில் வைத்துக்காட்டும் இலக்கிய இயல்புகளையும் அறிவிக்கின்றது. அதனுல் அது இலக்கணம்.

திருக்குறளோ மக்களின் வாழ்க்கை இயல்புகளை மட்டும் அறிவிக் கின்றது. அதனுல் இலக்கியமாயிற்று. ஒரு குறிக்கோள் வாழ்வின் இலக்கணங்களை அறிவிப்பதால் இதனை இலக்கிய இலக்கணம் என்று கூடக் கூறிவிடலாம். இதனைக்கொண்டு தமிழ்மக்கள் தமது வாழ்க்கையைத்திருத்திக் கொள்வர் என்பதே ஆசிரியர் திரு வுள்ளக்கிடைக்கையாதல் வேண்டும்.

எந்த மனிதனும் ஒரு குறிக்கோளைநோக்கியே வாழ்க்கைப்பாதை யில் இன்பப் பயணம் செல்லுதல் வேண்டும். அந்தக் குறிக்கோள், தனது நிலையினும் மேலானதாக இருத்தல் வேண்டும். எத்துணை இடையூறுகள் நேரினும் அதனை நோக்கியே அவன் செல்லுதல் வேண்டும். இதனையே திருவள்ளுவர் 'உள்ளுவ எல்லாம் உயர் வுள்ளல்' என்று ஊக்குகின்றுர் பாருங்கள். இத்தகைய திருக்குறளும், தொல்காப்பியம் போலக் கருத்தும் அமைபும் தமிழுக்கே சொந்த மானதாய்த் தமிழுக்கு உயர்வளிப்பதாய் இருப்பது வேறில்லை.

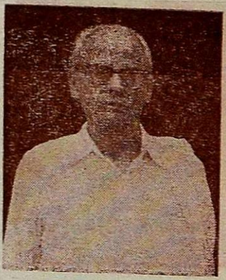

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

செந்தமிழை விடத் திருக்குறள் விளக்கமானது

மொழியைவிட மொழியிலுள்ள ஒரு நூல் விளக்கம் பெற்றது ஒரு புதுமையே. செந்தமிழின் அமைப்பையும் போக்கையும் அறியாத நாடுகளும் திருக்குறளை அறிந்திருக்கின்றன. திருவள்ளுவரை அறிந் திருக்கின்றன இதன் கருத்துமணிகளைத் தமது இலக்கியப் பொன்னணிகளில் பதித்து அழகு பார்க்கின்றன. அப்படியே இந் நூலை மொழி மாற்றித் தமதாக்கிக் கொண்டும் இருக்கின்றன. அப்படித் தமதாக்கினுலும், கருத்தை அப்படியே எடுத்துத் தம்

இலக்கியத்தில் பொதித்து வைத்துக் கொண்டாலும் திருவள்ளுவர் குறள் என்ற உரிமையை மாற்றவில்லை. தமிழ் தந்தவளன் என்ற நிலையை அழிக்கவில்லை. எமது கருத்தே திருவள்ளுவருக்கு வந்தது என்ற வறட்டுப் பெருமையும் பேச முற்படவில்லை, நம் நாடு களிலுள்ள பேரறிஞர்கள் சிலர்தாம் திருவள்ளுவருக்குச் சொந்தக் கருத்து இல்லை என்று சொல்வதில் இன்புறக் கூடியவர்கள். மேலை நாட்டார் மேலைநாட்டாரே. வள்ளுவர் கருத்தை வள்ளுவரதாகவே வைத்துச் சுவைத்துப் பாராட்டி மகிழ்கிறார்கள். தமிழும் இந்தத் திருக்குறளைப் பெற்றதால் தன்மதிப்புடன் விளங்குகிறது.

திருக்குறள் அழியாப் பெருமையுடன் விளங்குவது ஏன்?

பொதுவாக இலக்கியத் தோற்றத்தில் நம் நாட்டு இலக்கியங் களுக்கும் பிற நாட்டு இலக்கியங்களுக்கும் பெரிதும் வேறுபாடுண்டு. பிற நாட்டு இலக்கியங்கள், கவிஞருடைய அகவாழ்வு புறவாழ்வில் உண்டான துன்ப இன்பங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மலர்ந்து விருப்பு வெறுப்புக்களாகிய மணங்களை வீசுவன. மலர்ந்த காலத்தில் மனத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் மலர்களைப்போலத் தோன்றிய காலத்தில் உலகத்தைச் சொக்க வைப்பன. காலங் கழிந்த பின்பு வாடிய பூப்போலப் பழங்கதை தெரிந்துகொள்ளும் அளவிற்குப் பயன் படும். நம் நாட்டு இலக்கியங்களோ உலகியல் தத்துவங்களை அடி யொற்றி எழுதப்பெறுவன. கவிஞன் வாழ்க்கைத்தரம் அவற்றில் தோன்றுவதில்லை எனலாம். கவிஞனின் வாழ்க்கை வறுமையால் வயிறு ஒட்டி நிற்கும்; அவன் கவிதையில் அதனைக் காண முடியாது. கவிஞன் அறிவுலகத்தில் தான் ஓர் அரசனாகி, ஆனையும் தானையும் புடைசூழ அவனியெல்லாம் உலா வந்து, படிப்பவர்களையும் பக்கம் நின்று கேட்பவர்களையும் இந்த நிலையில் ஆக்கிவிடுவான். கவிஞன், ஓர் அரசிளங் குமரனாக இருப்பான் அவன் மேனியிற் சுருங்கிய தசையைக் காண இயலாது. ஒட்டிய கன்னமும் குழிந்த கண்ணும் அவன் முகத்தை அழகு செய்யமாட்டா. ஆனாலும், ஒரு துறவிக் காவியம் செய்வான், அது, உடும்புபோல உற்றார் உறவினரைப் பற்றி நின்று, பெண்டிரும் உண்டியும் இன்பம் என்றிருக்கும் பெருமக்களை யும் அரச பதவியை நிலையென வாழும் மன்னாதி மன்னர்களையும், சீவகன் துறவு கொண்டது போல ஒரு நொடியில் மாற்றிவிடும். ஆகவே நம் நாட்டுப் புலவர்களின் வாழ்க்கைக்கும் கவிதைக்கும் இயைபு இருப்பதில்லை. அவர்கள் தம் வாழ்க்கையையோ- அதில் விளையும் கோபதாபக் கனலையோ-பகைமைப் புகையையோ நட்புத் தென்றலையோ வைத்துக் காவியம் எழுதுவதில்லை. உலகம் உணர்ச்சி நிலையில் உயரவேண்டும் அதற்காகத் தம் உணர்வைத் தம் வாழ்க்கையினின்றும் பிரித்து உயர்ந்தோருடைய குறிக்கோள்

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

வாழ்வில் வைத்து அதுவே எங்கும் தோன்றவேண்டும் என்று இலக்கியங்களை எழுதுகிருர்கள். அதனுல் தான் நம்நாட்டுக் காவியங்களைக்கொண்டு கவிஞன் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கண்டுபிடிக்க முடிவதில்லை. பிற நாட்டு இலக்கியங்களைப் படித்து ஊறிய அறிஞர்கள் சிலரும் பிறநாட்டு அறிஞர்கள் சிலரும் நம்நாட்டு இலக்கியங்களை அந்த முறையில் ஆராயப்புகுந்து முழுத் தோல்வியுற்றிருக்கிருர்கள். நமது திருவள்ளுவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கையும் குடிசை வாழ்க்கையோ மாளிகை வாழ்க்கையோ அறிய முடியவில்லை. ஆனுலும் அவர் சொல்லும் கருத்துக்களில் அரசனின் ஆண்மை புலப்படுகிறது; அமைச்சர் அறிவு அலை பாய்கிறது. ஒற்றருடைய அரசியல் தந்திரம் ஆழங்காற்படுகிறது தூதருடைய சொல் வன்மை தோன்றுகிறது. எழில் நிறைந்த இளமங்கையோடு நுகரும் இன்பத்தேன் எங்கும் களியூட்டுகிறது. அறவோராகவும் துறவோராகவும் இருந்து செய்யும் அறவுரைகள் ஒளிவிடுகின்றன. செம்பொருள் திகழ்கிறது. இதிலிருந்து இவர் எத்தகைய வாழ்க்கையினர் என்று துணியக்கூடும்? முடியாது. இதனுலேயே இந்நூல் எல்லார் வாழ்வோடும் ஒட்டி எல்லார்க்கும் இன்பம் பயப்பதாக-பொது நூலாக அழியாப் பெருமையுடன் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

சட்டநூலா தத்துவநூலா?

சட்டம், இது செய் இது செய்யாதே என்று மக்களை ஒரு வரையறைக்கு உட்படுத்துவது; கட்டாயப்படுத்துவது. எல்லோருக்கும் ஒரு தன்மையாயிராமல் மக்களின் வயது, இனம், இடம், அறிவு, ஆண்மை முதலியவற்றிற்கு ஏற்ப மாறுபடுவது.

தத்துவம் உண்மை. உண்மைக்கு மாற்றமில்லை. அழிவில்லை. என்றும் எங்கும் யாருக்கும் ஒருபடித்தாகவேயிருக்கும். தத்துவம் ஒரு கண்ணுடி. எல்லாரும் அதனைக் கையில் எடுத்துப் பார்க்கலாம். அவரவர்களுடைய பரிபாகத்திற்கும் அனுபவத்திற்கும் ஏற்ப அது விளக்கம் காட்டும்.

சட்டத்தைக் கண்டு அஞ்சுவார் சிலர். மீறவேண்டுமென்று வீறுகொண்டெழுவார் சிலர். தத்துவத்தைக் கண்டுயாரும் தயங்க மாட்டார்கள். கடக்கக் கருதவும் மாட்டார்கள். அவர்களை அறியாமலே அவர்களை அது அகப்படுத்தி நிற்கும்.

இந்நூல், விதிவிலக்குகளைக் கட்டாயப்படுத்தாமல், அறங்களின் அடிப்படையான தத்துவங்களை எடுத்துக் காட்டி அவரவர்களும்

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1988

தாங்களே தங்கள் வாழ்க்கையைத் தூய்மைப் படுத்திக்கொள்ளச் செய்கிறது. ஆதலால் இது தத்துவநூலே.

நாட்டில் உயர்வு தாழ்வு கற்பித்து, ஒரு கண் வெண்ணெயும் ஒரு கண் சுண்ணும்புமாகப் பார்க்கும் மக்கள் இகழப்படுகிருர்கள். வேற்றுமையாகிய நஞ்சு விதையை விதைப்பவர்கள் வெறுக்கப்படு கிருர்கள். ஒற்றுமையை வளர்ப்பவர்கள் மேலும் உயர்த்தப்படுகிருர் கள். அதுபோலவே திருக்குறள் இனவேற்றுமை, மனவேற்றுமை. பணவேற்றுமை, குணவேற்றுமை இவைகளுக்குப் பகையாய், எங்கும் பரவி நிற்கும் ஒற்றுமையாகிய தத்துவத்தை விளக்குகிறது. அதனுல் இது தத்துவப் பொது நூலாக விளங்குகிறது. தெய்வத்தன்மை பெற்றிருக்கிறது.

இந்நூலின் பெயர்

இந்நூலுக்குப் பெரும்பாலோரால் வழங்கப்படும் பெயர் திருக் குறள் என்பது. இளங்கோவடிகள் 'சிலப்பதிகாரம் என நாட்டுதும் யாம் ஓர் பாட்டுடைச் செய்யுள்' என்று எடுப்பாக நூற்பெயரைச் சொல்கிருரே, அதுபோலத் திருவள்ளுவர் எங்கேயாவது தம் நூலுக்கு இது பெயர் என எடுத்துக் கூறியுள்ளனரா? ஓர் ஆங்கிலப் புலவர் சொல்கிருர்: "தனக்கு ஓர் இயற்பெயர் இல்லாமல், தான் செய்த நூலுக்கும் ஒரு பெயர் சூட்டாமல் உயர்ந்த நூல் ஒன்றைச் செய்து உதவிய வள்ளலை நாம் எப்படிப் பாராட்டவேண்டும்" என்று. நூலுக்குத் திருக்குறள் என்ற பெயர் அவர் வைத்ததன்று; அது உலகம் சூட்டிய உயர்ந்த பெயர் என்று அவர் கருதுகிருர்போலும். இது நிற்க,

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

பெயர் எப்படி வந்ததாயினும் குறட்பாவினுல் ஆகிய இந்நூல் திருக்குறள் என அழைக்கப் பெற்றது என்பதற்கு ஐயமின்று. நூலுக் குப் பெயர் அமைக்க விதி கூறும் நூற்பாக்களும் பாவினுல் பெயர் அமையும் என்று பேசவில்லை.[1] அங்ஙனமிருக்கவும் இது பாவினுல் பெயர் அமைந்திருப்பது ஆழ்ந்து ஆராய்ந்தறிதற்குரியது. ஆனுலும். பழந்தமிழ் அகப்பொருள் இலக்கியமாகிய கலித்தொகை, பாட்டா லேயே பெயர் பெற்றது என்பதைத் தமிழுலகு நன்கறியும். அது போல இந்நூற் பெருயம் திருக்குறள் என அமைந்தது என்று துணிய

---

1. பிற்காலத்துத் தண்டியலங்காரம், 'பாட்டினும் பொருளினும் கூட் டிய வாகும்' என்கிறது.

லாம். ஆசிரியர் ஐவரால் ஆக்கப்பெற்று நேரிசையொத்தாழிசை முதலிய எல்லாக் கலிவகையினுலும் இயல்கின்றமையின், அது கலித் தொகை எனப் பெயர் பெற்றது. இந்நூல், ஒருவராலேயே ஆக்கப் பெற்றுக் குறட்பா ஒன்ருனே இயங்குகின்றமையின் திருக்குறள் என வழங்குவதாயிற்று. இதில் திரு என்பது அடைமொழி; இதன் சிறப்பு நோக்கிச் சேர்க்கப் பெற்றது. இங்ஙனமே திருவாசகம், திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார் முதலிய நூல்களும் வழங்குகின்றன.

ஊர்ப்பெயர்களில் திருவாரூர் என்பதில் திரு அடை மொழி யன்ருதல் போலத் திருவாசகம் திருக்குறளிலும் வெறும் அடை மொழியன்ருய்ப் பிரிந்து நில்லாததாய்ச் சிறப்புப் பொருளைத் தந்து நிற்கும். வாசகம் குறள் என்பன திருவோடு கூடாதவழி, சொல் எனவும் பாட்டு எனவும் பொருள் பட்டு நிற்குமேயன்றி ஒரு நூலைக் காட்டுவன ஆகா. ஆதலால். இந் நூலைத் திருக்குறள் என வழங்குதலே தொன்மையும் செப்பமும் ஆகும். ‘வாசகம்தொல் காப்பியமே’ எனவும், ‘குறள்’ எனவும் வழங்கக் காண்கிருமே எனின், செய்யுளாதலின் சீர்தளைகளின் கட்டுப்பாட்டிற்காகக் குறைக்கப்பட்டதன்றி அதுவே மரபாதல் இயல்பாகாதன்ருே?

பெயர்க் காரணம்

திருக்குறள் என்பது அழகிய குறள் வெண்பாவினுலாகிய நூல் எனப் பொருள்படும். குறள் என்னும் பாவின்பெயர் அதனுலாகிய நூலிற்கானது கருவியாகுபெயர். அது திரு என்னும் அடைமொழி அடுத்துவந்தமையின், அடையடுத்த கருவியாகுபெயராயிற்று என்பது, இலக்கணவுரையாசிரியர் கருத்து.

அழகிய குறள் வெண்பாக்களையுடைய நூல் எனப்பொருள் பட்டு அன்மொழித்தொகையாய் நூலுக்குக் காரணக்குறியாயிற்று என்பர், தமிழ் வரலாறு எழுதிய ச. பூபாலப் பிள்ளை அவர்கள்.

திரு என்பது கண்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை நோக்கம் என்று திருக்கோவையார் உரையில் பேராசிரியர் கூறுகிருர். வள்ளுவரும் அவர் மொழியும் திரு என்னும் அடைமொழியை அடுத்து இருப்பது மிகப் பொருத்தமானதே. ‘குறளுக்கும் அதன் ஆசிரியருக்கும் கண்டவர்கள் கருத்தை எல்லாம் பிணித்துநிற்கும் பெருமை இருக்கின்றதல்லவா’ என்பார்கள், எனது ஆசிரியப் பெருந்தகையாகிய மகாமகோபாத்தியாய ஐயரவர்கள்.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

நாற்சீரும் முச்சீரும் கொண்ட குறள் வெண்பாக்களால் ஆகியது எனப் பொருள் காண்பார், தமிழிலக்கியம் சங்ககாலம் எழுதிய துரைசாமிப்பிள்ளை அவர்கள். சிறந்த குறள் வெண்பாவால் ஆகிய நூல்; அடையடுத்த ஆகுபெயர் என்பர் சடகோப ராமாநுசாச்சாரியர்.

'கண்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை நோக்கமாகிய அழகினை உடைய குறட்பா எனப் பொருள்படும். இது வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய் நூலுக்குக் காரணப் பெயராயிற்று' என்பர், நாகை தண்டபாணிப்பிள்ளை. இவர்களில் ஆகுபெயராகக் கொள்பவர்கள், திரு என்னும் அடைமொழி குறளைச் சிறப்பியாமல் ஆகுபெயர்ப் பொருளாகிய குறள் நூலைச் சிறப்பித்து வந்ததாகக் கொள்வர். அப்போது குறள் வெண்பாவாலாகிய அழகிய நூல் எனத் 'திரு' நூல் முழுவதையும் சிறப்பித்து வந்தமை தெளிவு. அன்மொழித்தொகை என்பார் திரு என்பது அழகு; அது பண்புப் பெயர்; அது அதனை அடுத்து நின்ற பண்பியாகிய குறளைச் சிறப்பித்து வந்தது; திருவும் குறளும் ஆகிய இருசொற்களும் அழகாகிய குறள் எனப் பொருள்தரும் தொகைச்சொல்லாய்ப் பண்புத்தொகை யாயிற்று. பின்னர் அந்தத் தொகைச் சொல்லின் ஆற்றலால் நூல் என்னும் அல்லாத மொழியும் விரிக்கப் பெற்று, பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை ஆயிற்று என்பர். இப் பொருளில் திரு என்னும் அடைமொழி, ஒவ்வொரு குறளையும் சிறப் பித்து நின்றமை காண்க.

திரு

திரு என்பது தமிழிலக்கிய உலகில் பத்தொன்பது வகையான பொருள்களையுணர்த்தும் ஒரு சொல்லாகத் திகழ்கிறது. அங்ஙன மாயின் ஒரு சொல் பல பொருளைக் காட்டுதல் எங்ஙனம்? என்பதை யும் ஆய்தல் மிகமிக இன்றியமையாததாகும். எந்தச் சொல்லும் வண்ணம் வடிவு அளவு சுவை தொழில் முதலான பண்புகளை உணர்த்தும் போது இடுகுறியாய், பின்னர் அப்பண்புகளையுடைய பொருளுக்கும், அப்பண்புகளால் விளையும் பெருமை சிறுமை, நன்மை தீமை, இன்பதுன்பம் முதலான பயன்களுக்கும் காரணக் குறியாய்ப் பெயராதலை, இலக்கணக் கண்ணுடியின் வாயிலாகப் பல பொருள் ஒருசொல்லை நோக்குவார் யாவரும் அறிவர். இவற்றை நிகண்டுகளும் அகரமுதலிகளும் தொகுத்துக் காட்டும்.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

அந்நிலையில் 'திரு' என்பது அழகையுணர்த்தும் சொல்லாய், அழகை உடையவனையும் அழகு விளைதற்குக் காரணமான 'செல்வம்'

'தெய்வத்தன்மை' முதலியவற்றையும், அழகாலும் அதன் வழிப் பொருளாலும் விளையும் பெருமை பொலிவு முதலியவற்றையும், இத்தனைக்கும் காரணமான நல்லூழையும் உணர்த்தும் பெயராகிறது, இத்தனையும் மங்கலப் பொருளாகவே விளங்குதலான், இச்செய்யுள் முதற்கண் வரும் போது மங்கல மொழியாகி விரும்புந்தன்மை, கவர்ச்சி முதலான பல பொருளையும் காட்டுவதாகின்றது,

இங்ஙனம் பல்வேறு வகையால் விரிந்து பரந்து கவர்ச்சியைத் தரும் திரு என்னும் சொற்கு வரைவிலக்கணம் தரும் திருக்கோவைக்கு உரை எழுதிய பேராசிரியர் "கண்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை நோக்கம்" என்றார். "காண்போரால்" என்னாது, கண்டாரால் என இறந்தகால வாய்பாட்டாற் கூறுவதால் பேராசிரியர் ஒருமுறை கண்டாரை மீளமீளக் காணத் தூண்டும் அழகே 'திரு' என்று கருதச் செய்கின்றார். அதிலும் தன்மை என்ற அளவில் அமையாது 'நோக்கு' என்பதால் "மாத்திரை" முதலா அடிநிறை காறும் கலந்துநிற்கும் அழகைத் தனித்தனியே சுவைக்காது ஒரு பிண்டமாகச் சுவைக்கச் செய்வதே திரு அல்லது அழகு என்று உணரச் செய்கின்றார். மற்றும் வனப்பியல்பை வகுக்கும் போது, வனப்பென்பது பெரும்பாலும் பலவுறுப்பு திரண்டவழிப் பெறுவதோர் அழகு என்பர் (தொல்-பொருள் 547)

அங்ஙனமே அத் 'திரு' என்பதைத் தனியடையாகப் பெற்ற திருக்குறளும் தங்கருத்துச் செறிவானும், ஒவ்வொரு மனிதனுடைய வாழ்க்கையோடும் ஒட்டி அவனை வளர்ப்பதானும், ஓசைநயத்தானும் எந்நாட்டவரும், எம்மொழியினரும், எச்சமயத்தினரும் 'அகரமுதல' என்ற அடிமுதல் 'முயங்கப் பெறின்' என்ற முடிவுவரை பல்காலும் பயிலச் செய்கிறது.

மறு பெயர்கள்

இந்நூல், தோன்றிய காலம்முதல் தமிழ் உள்ளவரையில், வாடாது அழியாது வளரும் தனிப் பெருமை படைத்தது. இதனிடம் கவிஞரும், புலவரும், பிறரும் அளவற்ற மதிப்பு வைத்தனர். ஆதலால் இதன் தன்மை நோக்கிப் பல பெயர்களைப் படைத்து வழங்கலாயினர். பெருமை மிகுந்த பொருள்களுக்குப் பெயர்களும் பலவாதல் இயல்புதானே. திருவள்ளுவமாலையில் முப்பால், குறள், பொய்யாமொழி, வாயுறை வாழ்த்து, முதுமொழி என்ற பெயர்கள் வழங்குகின்றன. இவற்றோடு உத்தரவேதம், தெய்வநூல், திருவள்ளுவர், தமிழ் மறை, பொதுமறை, திருவள்ளுவப்பயன், பொருளுரை, அறம் என்ற பெயர்களும் உள்ளனவாகத் திருக்குறள் ஏடுகளும், பதிப்புக்களும் கூறுகின்றன.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

முப்பால்—மூன்று பகுதியாக ஆக்கப் பெற்றமையின் வந்த பெயர். அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் முப்பால் உடைமையின் முப்பால் நூல் என்பர் சபாபதி நாவலர். இப்பெயரே வள்ளுவமாலை யில் பதி மூன்றுக்கு மேற்பட்ட பாடல்களில் எடுத்தாளப்படு கின்றது.

பொய்யா மொழி—பொய்யா மொழியாக நடத்தலின் பொய்யா மொழி ஆயிற்று என்பர் சபாபதி நாவலர். பொய்யில்லாத சொற்களை உடைய நூல் என்பர், சடகோப ராமாநுசாச்சாரியார். பொய்த்தல் என்பது, இல்லையாதல், தவறுதல், எதிர்பார்த்ததை ஈயாமை முதலிய பல பொருள்களைக் காட்டும். காலமாற்றத்தானும், மக்களின் கருத்து மாற்றத்தானும், கருதிய பொருளைத் தரமுடியாமல் ஒழிகின்ற ஏனைய மொழிகளைப் போல் அல்லாமல், கருதியதைக் கருதிய வண்ணம் தரும் மொழியாதலின் பொய்யா மொழி ஆயிற்று எனவும் பொருள் சொல்லலாம். பொய்யா மொழி சத்தியம்; என்றும் உள்ள பொருள். அதனை உணர்த்தும் நூலாதலின், பொய்யா மொழியாயிற்று எனலும் பொருந்தும், பொய்யில் புலவனது மொழியாதலின் பொய்யா மொழி ஆயிற்று எனலும் ஆம்.

வாயுறை வாழ்த்து—இது ஒரு புறப்பொருள் துறை. இதன் இலக்கணம் தொல்காப்பியத்துள் ''வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின், வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொல், தாங்குதலின்றி வழி நனி பயக்குமென்று, ஓம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்றே'' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்கு உரைகண்ட பேராசிரியர் ''வாய்-வாய் மொழி, உறை-மருந்து, வாயுறை-சொல் மருந்து எனப் பண்புத் தொகையாம்; இனி வாய்க்கண் தோன்றிய மருந்து என வேற்றுமைத் தொகையும் ஆம். மருந்து போறலின் மருந்தாயிற்று'' என்பர். ஆதலால் திருவள்ளுவர் வாய்க்கண் வாய் மொழியாகத் தோன்றிப் பயிலுகின்ற மக்களுக்கு மருந்தாகப் பயன்படுதலின், வாயுறை வாழ்த்து ஆயிற்று என்றல் மிகப் பொருந்துவதாம். வேம்பும் கடுக்காயும் உண்ண முடியாதன; உண்டாலுளதாகும் பயன் மிகுதி அது போலக் கேட்டவுடன் இன்னாததாய்ப் பயன் பெரிது பயத்தலின் இது வாயுறை வாழ்த்தாயிற்று. களவழி, முதுமொழிக் காஞ்சி என்ற புறத் துறைகளின் பெயர், அவற்றை உணர்த்தும் நூலுக்கே பெயரா னாற் போல வாயுறை வாழ்த்தை உணர்த்தும் இந் நூலும் வாயுறை வாழ்த்தெனவே வழங்கலாயிற்று.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

முதுமொழி—முதுமை என்பது தொன்மையையும், பேரறிவுடை மையையும் காட்டும் பண்புச்சொல். தமிழில் இன்றுள்ள நூல்களில் தொன்மையானதாக, பேரறிவு பயப்பதாக இருக்கும் நூல் இதனை யன்றி வேறொன்றும் இல்லையாதலின், முதுமொழி என்று போற்றப்

படுவதாயிற்று. அன்றியும் இதனைக் கற்றவன் ஆண்டில் இளையனு யினும், அனுபவ அறிவால் பண்பட்ட முதியோனுகிருன். ஆதலால், முதுமையைப் பயக்கு மொழி முதுமொழி ஆயிற்று எனலுமாம். இங்ஙனம் அறிவு திருத்தும் மொழிகளை முதுமொழி என்றல் மூதுரை, முதுமொழிக்காஞ்சி முதலானவற்ருலும் அறியலாம். சோமேசர் முது மொழி வெண்பா, முதுமொழி மேல் வைப்பு என்ற நூற் பெயர்கள், முதுமொழி என்ற திருக்குறளின் பெயராலேயே அமைந்தன. முதி யோர் மொழி, முதுமொழி ஆயிற்று என்றலும் பொருந்தும். திருவள்ளு வரை விட முதியோர் யார்?

உத்தர வேதம்—வேதம் விதி விலக்குகளை விளக்குவது. இதுவும் அங்ஙனமாதலின் வேதமே எனத் தகும் சிறப்பினது. தொன்மை நான்மறைகளைக் காட்டிலும் காலத்தாற்பிற்பட்டதாதலின் உத்தர வேதம் எனப்பட்டது, வேதத்தின் முற்பகுதி விதி. பிற்பகுதி தத்துவ உண்மைகள். அவை உபநிடதம் என்று பேசப்பெறும். உபநிடதங்களைப்போல அறத்தத்துவங்களைத் தெரிவிப்பதால், இது உத்தர வேதம் என்ருயிற்று எனலே மிகப் பொருந்துவதாம்.

தெய்வ நூல்—தெய்வத் தன்மை, எங்கும் எப்பொருளிலும் ஒரு படித்தாய்ப் பரவியிருந்து எல்லார் மனத்தையும் கவர்ந்து நிற்பது. அழியாதது. மாற்றம் இல்லாதது. மாற்றம் மனம் கழியநின்ற மாண் பினது. அங்ஙனமே இந்நூலும் இருத்தலின்தெய்வநூல் எனப்பட்டது. அன்றி இந்நூலைப் படித்துப் பலகால் பயின்று, நெஞ்சிற் பதித்த மனிதன், கவலையில்லாமையாய தெய்வத்தன்மையை அடைதலின், தெய்வத் தன்மையை அளிக்கும் நூல், தெய்வ நூலாயிற்று எனலும் சிறந்த உரையாகலாம்.

திருவள்ளுவர்—இலக்கணங்களில் நூல்களுக்குக் கருத்தனுற் பெயர் வருதலை அறிவிக்க அகத்தியம் தொல்காப்பியம் என்பன எடுத் தாளப் பெற்றுள்ளன. இவைகள் கருத்தனுற் பெயர் பெற்றனவேயன் றிக் கருத்தன் பெயரையே தம்பெயராகக் கொண்டனவல்ல. இந் நூலோ திருவள்ளுவர் பெயரையே தம்பெயராகக் கொண்டு விளங்கு கிறது. இலக்கண உரைகள் தோன்றிய காலந்தொட்டு இன்று வரை கருத்தா ஆகுபெயர்க்குத் "திருவள்ளுவர் படித்தான்" என்ற உதா ரணமே போட்டியின்றிக் காட்டப்படுகிறது. இதிலிருந்து இந்தச்சிறப்பு வேறு எந்தநூலுக்கும் கிடைக்கவில்லை என்பதுதானே துணிபு.

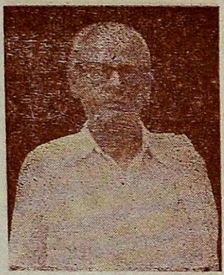

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

தமிழ் மறை—மறைவாய பொருள்களைத் தமிழாற் கிளத்தலின் வந்த பெயர் என்பர் சபாபதி நாவலர். மறை என்பதற்கு மறைந்த பொருளை உடையது என, ஆன்ருேர் உரை காண்பர். திருக்குறள்

ஒழுக்கக் கருத்துக்களை வெள்ளிடைமலையாய் விளக்கிக் காட்டுதலின், அந்தக் காரணம் பற்றி வந்த பெயராகுமா என்பது ஆராயத்தக்கது. மறை-மறுத்தலைச் செய்வது. தன்னைப் பயின்றார், தீய ஒழுக்கத்தின் கண் செல்ல மறுத்தலின மறை என்றாயிற்று என்றலே சிறப்புடைப் பொருளாம். மறை என்பது இடுகுறி அளவாய், வடமொழி வேதத்திற் காகி அது போன்ற தமிழ் நூலுக்கும் ஆதலின் தமிழ் மறை என்றா யிற்று என்பாரும் உளர். இங்ஙனம் பொருள் காண்பார், வடமொழி வேதக் கருத்துக்களை இது தாங்கி நிற்கின்றது என்ற எண்ணத்தாலும் ஆரிய வேதம் அனைவராலும் எடுத்தாளப்படுவது போல இதுவும் எடுத்தாளப்படுகின்ற சிறப்பாலும் எனக் கருதுவர். தனக்கெனச் சிறப் பில்லாத ஒன்று சார்பினால் உயர்ந்தது என்றல் அத்துணைச் சிறந்த கருத்தன்மையறிக.

பொது மறை—வேதம் ஓதுதற்குரியார் அந்தணர், அரசர் வணி கர் என்ற முதன் மூன்று வருணத்தாரும் ஆவார். "ஓதற்றொழில் உரித்து உயர்ந்தோர் மூவர்க்கும்" என்று தொல்காப்பியம் சொல்கிறது அந்த வேதம் போலன்றி, ஆண் பெண், உயர்ந்தோர் இழிந்தோர் என்ற வேறுபாடின்றி எல்லாச் சமயத்தாரானும், எல்லாச் சாதியா ரானும் எக்காலத்தும் பயிலப்படுதலின், பொது மறை எனப் பெற்றது. பொது என்பது, ஒருவர்க்கு உரிமை என்னும் சிறப்பிற்கு அப்பாற் பட் டதாய்க்கடந்து நிற்பது. இது காலம், இடம், இனம் முதலிய எல்லா வற்றையும் கடந்து நிற்றலின் பொது மறை என்றாயிற்று என்பதே இதன் தனிப் பெருமையை விளக்குவதாகும்.

திருவள்ளுவப் பயன் — ஆசிரியராகிய திருவள்ளுவரது அறிவு அனுபவங்களும் வாழ்க்கையின் பயனுமாகிய இவற்றின் வடிவமே இந்த இலக்கியம். ஆதலால் திருவள்ளுவப் பயன் ஆயிற்று.

பொருளுரை — பொருள் பொதிந்த உரை. "பயனில்சொல் பாராட்டுவானை மகன்எனல்; மக்கட் பதடி எனல்" என உலகிற்கறி வுறுத்திய வள்ளுவர் உரை, பொருள் பொதிந்த தல்லாமல் வேறு எப் படியிருக்க முடியும்! எல்லார்க்கும் பொருள் நான்கே. அவை அறம் பொருள், இன்பம், வீடு என்பன. அப்பொருள்களை உணர்த்தும் உரை பொருளுரை. இதனை இப்பெயரால் அழைத்தவர் சீத்தலைச்சாத் தனார். மணிமேகலையில் மறக்க முடியாத இடத்தில் கற்பின் பொற் பைக் காட்டும்போது. 'தெய்வந் தொழாள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள் பெய்யெனப்பெய்யும் பெருமழை என்றஅப், பொய்யில் புலவன் பொரு ளுரை தேராய்' எனப் பாராட்டுகிறார் பாருங்கள்.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

அறம்—அறம் இந்நூல், அடிமுதல் முடிவுகாறும் அறமே உணர்த்துகிறது. முதற்கண் தனி அறம். அடுத்துப் பொருளீட்டற்கண்ணும், தொகுத்தற்கண்ணும் அழித்தற்கண்ணும் மேற்கொள்ளவேண்டிய அறங்கள், இன்பத்திற்கு வழியாய அறங்கள் எல்லாம் அறமாகவே உணர்த்தப் படுகின்றன. ''சிறப்புடை மரபிற் பொருளும் இன்பமும்' அறத்துவழிப் படூஉம்'' என்பதும் ஆன்றோர் அருண்மொழி, ஆதலால், இந்நூல் நாற்பாலை முப்பாலாக மொழிந்தாலும், ஏனைய திரிவர்க்க சாத்திரங்களைப் போல அறம் பொருள் இன்பங்களாகிய திரிவர்க்கங்களைப் பற்றிக் கூருமல் அவற்றின் அறத் தத்துவங்களை மட்டும் அறிவிப்பதால்,அறம் என்ற ஒன்றையே அறிவிப்பதாகும். இதுவே திருவள்ளுவர் கருத்து என்பதனைப் பாயிரத்துள் அறன் வலியுறுத்தல் ஒன்றையே கூறிச் ''சிறப்புஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூங்கு, ஆக்கம் எவனே உயிர்க்கு?'' என்றும், ''அறத்தினூங்கு ஆக்கம் இல்லை'' என்றும் அறவழி ஈட்டிய பொருளியல்பை எடுத்துக்காட்டி, ''அறத்தாறிதுவென வேண்டாசிவிகை பொறுத்தானே டூர்ந்தா னிடை'' எனச் சிவிகை முதலான புற இன்பங்களும் அறத்தான் வருவனவே என்று எடுத்துக்காட்டி அறத்தான் வருவதே இன்பம் எனக்களவும் கற்புமாகிய கைக்கோள் நெறியால் அறத்தொடுபட்டு ஆவதே இன்பம் என்று வலியுறுத்திக் கூறுமுறையால், பொருளும் இன்பமும் அறமாகவே அடங்கும் முறை மையைக்கண்டு தெளிக. இங்ஙனமன்றித் திருவள்ளுவர் திரிவர்க்கம் கூற முற்பட்டிருப்பாராயின், அறன் வலியுறுத்தல் என்றுற்போலப் பொருளின் இன்றியமையாமை, இன்பப்பயன் என்பனவற்றையும் பாயிரத்துள் கூறியிருப்பர்; வள்ளுவர் கருத்தின் உண்மை உணர்ந்த ஆலத்தூர்கிழார் என்னும் புலவர், புறநானூற்றில் மலை விளக்காக விளங்கும் ஓரிடத்தில் ''ஒருவன் செய்தி கொன்றோர்க்கு உய்தி இல்லென, அறம்பா டிற்றே ஆயிழை கணவ'' என அறம் என்றபெயராலேயே இந்நூலை அழைத்துள்ளமை காண்க.

நூல் வகை

இது பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்வகையைச் சார்ந்தது. கீழ்க்கணக்காவது பெரும்பாலும் ஐந்தடியின் மிகாத பாடல்களால் ஐம்பதுக்குக் குறையாத—ஐந்நூறுக்கு மிகாத பாடற்றெகை பெற்று அறம்பொருள்இன்பம் உணர்த்தி வருவது. ''அடிநிமிர் வில்லாச் செய்யுட் டொகுதி, அறம்பொருளின்பம் அடுக்கி அவ்வத் திறம் பட வருவது கீழ்க்கணக் காகும்'' என்பது பன்னிருபாட்டியல் நூற்பா. அவ்வத் திறம்பட உரைப்பது என்பதால், ஐம்பது முதல் ஐந்நூற்றீரு என்ற பாடற்றெகையைக் கொள்ள வைத்தனர். ஆனல், ''அகவலும் கலிப்பாவும்'' என்னும் மேற்கணக்கு இலக்கணம் கூறும் நூற்பாவில் 'வெள்ளைத் தொகையும் அவ்வகை எண்பெறின், எள்ளரும் கீழ்க்

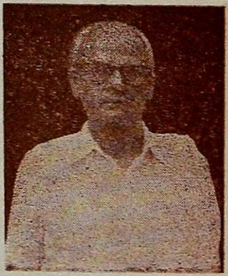

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

கணக்கு எனவும் கொளலே'' என்று கூறுவதால், ஐம்பதில் குறையாத ஐந்நூற்றில் மிகாத வெண்பா நூல், கீழ்க்கணக்காகக் கொள்ளப் பட்டமை தேற்றம், இங்ஙனம் இருமுறை பாடற்றொகை வரையறுத்தி ருக்கும்போது இந்நூல், ஐந்நூற்றில் மிகுந்த ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது பாடல்களாலானமை சிந்தித்தற்குரியது.

முப்பொருள்களைக் கூறுதலானும், சிறிய செய்யுட்களால் ஆனமையானும் கீழ்க்கணக்காம் தகுதியை இது பெற்றிருப்பினும் பாடல்தொகையால் மேற்கணக்கினும் விஞ்சியிருக்கின்றது.

அன்றியும் கீழ்க்கணக்கு இலக்கணங்களைக் கூறும் பன்னிரு பாட்டியல் நூற்பா, பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய சிற்றிலக்கிய இலக்கணம் கூறும் பகுதியில் இதனையும் சேர்த்திருக்கிறது. கீழ்க்கணக்கு நூல் களாவன நாலடியார் முதல் கைந்நிலை ஈறுகச் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டு. இவற்றுள் சங்கநூல்களும் சங்கமருவிய நூல்களும் இருக்கின்றன. களவழி முதலியன சங்க மருவிய நூல்கள். திருக் குறள், கடைச்சங்கத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டதாக வரலாறு. நாலடியார், கடைச்சங்க காலத்திற்குப் பின்பு உண்டான வச்சிர நந்தி சங்கத்தில் அரங்கேற்றப் பெற்றது என்பது ஆராய்ச்சியாளர் முடிவு. "பெருமுத் தரையர் பெரிது வந்தீயும்'' என்ற செய்யுள், அதற்குச் சான்று. அங்ஙனமிருக்க இந் நூல் கீழ்க்கணக்கில் முதன்மை இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஆசாரக்கோவை என்ற நூல், துயிலெழுதலில் தொடங்கித் தூங்குதல் வரையில் உள்ள அன்றாட நாள் வாழ்க்கை விதிகளைச் சொல்லுகிறது. இவ் விதி, தேய இயற்கை யானும் கால இயற்கையானும் மாறுபடும். சிறுபஞ்சமூலத்தில் சொத் துரிமை பற்றிய மூன்று பாடல்கள் இருக்கின்றன. அவை கன்னி வயிற்றுப் பிள்ளை, கணவன் இருக்க வேறொரு கணவனுக்குப் பிறந்தவன், விதவைக்குப் பிறந்தவன் இவர்களுடைய சொத்துரிமை யைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. இது கற்பையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்ந்த தமிழ்நாட்டு விதியாக ஆக முடியாது. இதுவும் கீழ்க்கணக்கு நூலே. இவற்றை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, கீழ்க் கணக்கு நூல்களைத் தொகுத்ததும் 'நாலடி நான்மணி' என்ற பாடல் இயற்றியதும் பிற்காலத்திலே என்பது துணியப்படும். மற்ற நூல் களின் பழமையையும் கருத்தையும் உயர்த்தவே திருக்குறள் இவை களோடு இணைக்கப்பெற்றுள்ளது என்பது வெள்ளிடைமலை; அதிலும் முப்பால் என்ற பெயரால் புணர்க்கப்பெற்றுள்ளது. பிற்கால ஆராய்ச்சியாளர்கள் சிலர், கீழ்க்கணக்கிலுள்ள முப்பால் நூல் வேறு; திருக்குறள் வேறு என்று வாதாடுவதும் இதுபற்றிப் போலும். "இத் துணைப் பெருமை வாய்ந்த திருக்குறளையும் பதினெண்கீழ்க் கணக் கினுள் ஒன்றாக்கிக் கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது என்னும் சிறு

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

நூல்களில் ஒன்ருய்க் கூறுகின்றனர். இங்ஙனம் கூறுதல், "ஏட்டில் எழுத்தேயோ எழுதினவர் கைப்பிழையோ என்னென்றுரைக்க இயலுவதில்லை" என்கின்றது, தமிழ் இலக்கியம் சங்ககாலம்.

முப்பால் என்பது திருக்குறளே என நாம் கொள்ளினும் "நாலடி நான்மணி" என்னும் பாட்டில் இதற்குத் தக்க ஒரு இடமின்றி வகையுளியால் துண்டாடப் பெற்று "ஐந்திணைமுப்பால் கடுகம்" என உருக்குலைத்து இரண்டடியில் ஒட்டி நிற்க வைத்தது எண்ணுதற்குரியது. ஆனுலும் தொகைபற்றியும், பெருமைபற்றியும் திருக்குறள் தனி நூலாயினும் பொருள்பற்றிக் கீழ்க்கணக்கில் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது என்று அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

ச. பூபாலப்பிள்ளை அவர்கள், "நாலடி நான்மணி என்னும் வெண்பாவால் எடுத்தோதப்பட்ட முப்பால் என்றது திருக்குறளா மெனக் கொண்டு. அது பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் ஒன்ருமென்று அதனை அவற்றேடு ஒப்பிப்பார் ஒரு சாரார்; திருக்குறள் தமிழ் வேதமாதலின், அதனை நாலடி முதலிய சிறு நூல்களோடு உடன் எண்ணித் தொகை கோடல் சாலாமையின், ஆண்டு முப்பால் என்றது, திருக்குறள் அன்று என்று எடுத்துரைப்பர் ஒரு சாரார்" என்று தமிழ் வரலாற்றில் கூறுகிருர்.

குறட்பாவைக் கொண்டது ஏன்?

"பாவில் வெண்பாப் புலியாம்" என்பது பழம்பாடற் பகுதி. புலியினிடம் பழகுவது சஞ்சல புத்தியுள்ள தலைவனிடம் பழகுவது போல மிகப் பொல்லாதது. தேவைக்குக் கொல்வோம் தின்போம் என்பது புலிக்கு வழக்கமில்லை. புலியினிடம் பழகுவோர் எப்பொழுதும் எச்சரிக்கையாய் இருத்தல் வேண்டும். அதுபோலவேதான் வெண்பாவினிடத்திலும். இப்பாவில் வேற்றுத்தளை வேற்றுச்சீர்கள் கலந்துவிட்டால் ஓசை கெட்டேபோகும்; ஒழுக்கத்தில் சிறிது இழுக்கு வந்தால் தீமை பெரிதாகிவிடும். 'இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும்' என்பது திருவள்ளுவர் ஆணை. அத்தகைய உயர்ந்த ஒழுக்கத்தை வரையறுக்கும் நூலுக்கு வேற்றுச்சீர் விரவினும் ஓசை கெடும் வெண்பாவைக் கொண்டது எவ்வளவு இயைபுடையது.

வெண்பா, பாடுபவனுக்குத் துன்பம்; படிப்பவனுக்கு எளிது. "வெண்பா இருகாலிற் கல்லானை" என்ற பாடல், வெண்பா இரு முறை படித்தாலே பாடம் வந்துவிடும் என்ற எளிமையைக் காட்டுகிறது. சிறந்த கருத்துக்களைத் தாங்கி நிற்கும் பாக்களும் பயில்வார் மனத்தில் எளிதில் பதியவேண்டும் என்பது திருவள்ளுவர் கருணை. அதனுல் வெண்பா யாப்பு அவரால் விரும்பப் பெற்றது.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

வெண்பா வகையில் குறள் வெண்பாவைப் போலச் சுருக்க மானது ஒன்றுமில்லை; "உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும்" என்று உரைத்த திருவள்ளுவர், உருவிற் சிறிய குறள் வெண்பாவை மேற் கொண்டது மிகப் பொருத்தமே.

வெண்பாவுக்கு உரிய ஓசை செப்பலோசை. செப்பலாவது ஆசிரியன் மாணவனை அன்புடன் அழைத்து அருகிருத்தி அறிவுரை வழங்குவது. இத்தகைய தகுதி முழுவதும் இப்பாவிற்கு இருத்தலின், இதனையே கொண்டார் என்பது.

பாராட்டுரைகள்

நூல் பிறந்த நாளிலேயே இந் நூலைப் பாராட்டிய உரை திருவள்ளுவமாலை. இது, திருக்குறட் சிறப்புப் பாயிரமாகத் தொன்று தொட்டுப் போற்றப்படுகிறது; கடைச்சங்கப் புலவர்கள் பலரால் இயற்றப்பட்டது என்பது செய்தி. இதில் கவிதைநலம் சொட்டக் கற்பனையால் குறளைச் சிறப்பிக்கின்றன சில; திருக்குறளின் அளவும் பொருளாழமும் பற்றி வியக்கின்றன சில. வடவேதத்திற்கும் இதற் கும் வேற்றுமை காட்டி ஏற்றம் கூறுகின்றன சில. வள்ளுவரைப் பாராட்டுகின்றன சில. முப்பாலின் இயற் பகுப்புகளை எடுத்தோது கின்றன சில. திருக்குறளைத் தாம் அனுபவிக்குந்தோறும் விளைந்த இன்ப அனுபவங்களை எடுத்தோதுகின்றன சில. இவை இந்நூலின் பாகுபாடு.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

வள்ளுவமாலையைப் பற்றிப் பேராசிரியர் கா. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை அவர்கள் "திருவள்ளுவ மாலையானது வெவ் வேறு காலத்தி ருந்த பல புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட பாடல்களின் தொகுதியாகத் தோன்றுகிறது. நாமகள் முதலியோரால் பாடப்பட்டனவாகக் கூறப் படும் பாடல்கள், பிறரால் சேர்க்கப் பட்டனவோ என்ற ஐயம் நிகழக் கூடியதே. திருவள்ளுவமாலை முழுவதுமே ஒரே புலவரால் பல புலவர் கள் பாடியதுபோலப் பாடப்பெற்ற நூல் என்று கருதுகிறார்கள். எவ்வாறாயினும் திருவள்ளுவரைப் பற்றி அறிதற்கு அஃதோர் பண்டைக் கருவி நூலாகத் திகழ்கிறது" என்று கூறுகிறார்கள்.

நாவலர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள், "திரு வள்ளுவமாலையின் தொடக்கத்தில் உள்ள இரு செய்யுட்களையும் அவை பற்றிய கதைகளையும் கழித்துவிட்டு, முப்பால் பாண்டியன்

அவைக்களத்து அரங்கேற்றப்பட்டது என்றும், அப்போது உடனிருந்து கேட்ட புலவர்கள் பலரும் அதனைப் பாராட்டினர் என்றும் கொள்வதில் இழுக்கொன்றுமில்லை. வள்ளுவமாலையில் வரும் ''வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி'' ''தாதவிழ்தார் மாற'' ''வாளார் நெடுமாற''என்ற தொடர்கள், பாண்டியர்முன் பாடப்பட்டன என்பதற்குச் சான்றுகும். குலபதிநாயனுர் என்ருற்போலும் சில பெயர்கள், எழுதுவோரால் திரிபுற்றிருத்தலும் கூடும். கபிலர் பரணர் நக்கீரர் முதலியோர் சிறிது முற்பட்ட காலத்தே விளங்கினர் என்பது புலப்படினும் உக்கிரப்பெரு வழுதி ஆட்சியெய்திய காலம்வரையில் அவர்கள் வாழ்ந்திருந்து, திருக்குறள் அரங்கேறிய ஞான்று அதனைப் புகழ்ந்துரைத்தனர் என்று கோடல் பொருத்தமே யாகும். மாறுபட்ட கருத்தினர் கூறும் சில ஏதுக்கள், இக் கருத்தை மாற்றும் வலியுடையன அல்ல'' என்று தம் துணிவு கூறிச் செல்கின்றனர். இவைகளைக் கொண்டு சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வது இன்றியமையாததாகின்றது.

வள்ளுவமாலையில் திருக்குறளைப் பாராட்டிய தெய்வப் புலவர்கள், அசரீரியும் சரீரியுமாக ஐம்பத்துமூவர். திருவள்ளுவரின் உடன் பிறந்தார் என்று கருதப்படுகின்ற ஔவையார், இடைக்காடர் இவர்களையும் சேர்க்க ஐம்பத்தைவர். இவர்களில் அசரீரி வான்முதற் பூதமெல்லா வற்றையும் தமது வடிவாகக் கொண்டிருக்கும் கடவுள் வார்த்தையாகிய வானெலியாதல் வேண்டும். அது 'சங்கப்பலகையில் திருவள்ளுவரோடு உருத்திரசன்மனே ஒக்க இருக்க' என்று ஆணை தந்த அளவில் அமைகிறது, உருத்திரசன்மர், இறையனுர் அகப்பொருளுரையைக் கேட்டு மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்து ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்த ஐந்தாண்டு நிரம்பிய ஒரு மூங்கைப்பிள்ளை; உப்பூரிகுடிகிழான் மகன் என்பது களவியலுரைதரும் வரலாறு. இதனுல் திருவள்ளுவருக்குச் சங்கப்பலகையில் இடந்தரும் வகையில் புலவர்க்குச் சிறிது மனக்கசப்பு நிகழ அதனை அசரீரி நீக்கியதாக அறியலாம். இந்த வரலாற்றை வைத்து இந்தப் பாட்டு எழுதப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அடுத்த பாடல், நாமகள் தந்தது. அதில் நாமகளே நவில்கிருள்; நான்முகன் நாவிலிருந்து நான்கு வேதங்களை ஆதியில் தந்தேன்; இடையில் வியாசர் நாவிலிருந்து பாரதம் பகர்ந்தேன்; இன்று என் வாக்கு வள்ளுவர் வாயதாயிற்று என்று. இந்தக் கருத்து வேதத்திற்கு முதன்மை தந்து, 'பாரத: பஞ்சமோ வேத:'' என்ற கருத்தை உட்கொண்டு, அதனேடு ஒருங்கு எண்ணத்தக்கது திருக்குறள் என்பதை வற்புறுத்துகிறது. நான்முகன் வாயினிடமாக விளங்கும் நாமகளே, வள்ளுவர், நான்முகன் அவதாரம் என்பதை உணராதிருக்க முடியாது.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

அங்ஙனமிருந்தும் நாவிலிருந்து பாரதம் வரையில் பகர்ந்த நாமகள் 'என் வாக்கு அவன் வாயது' என்று மட்டும் கூறுவது, வள்ளுவர் நான்முகன் அவதாரம் என்று பேசுவது ஓர் உபசாரம்பற்றிய வழக்கே என்பதை வலியுறுத்தக்கூடும். இவை இரண்டும் கடவுளர் தந்த பாயிரங்கள். இவை நமக்குக் கிடைத்த வரலாறு.

இவர்கள் ஒழிய ஏனைய புலவர்கள் ஐம்பத்தொருவர். இவர்கள் பெயர்களை அறிதற்குரிய ஆதாரங்கள், கடைச்சங்க நூல்களன்றி வேறொன்றுமில்லை. அங்ஙனம் நோக்கும்போது வள்ளுவமாலையில் காணப்படும் புலவர்களின் பெயர்களுட் சில சங்க இலக்கியங்களில் காணக் கிடைக்கவில்லை. இறையனார் களவியலுரை "கடைச்சங்க மிருந்து தமிழாராய்ந்தார் சிறு மேதாவியாரும், சேந்தம் பூதனாரும், அறிவுடையரனாரும் பெருங் குன்றூர்க்கிழாரும், இளந்திருமாறனும், மதுரையாசிரியர் நல்லந்துவனாரும், மருதனிளநாகனாரும், கணக்காய னார் மகனார் நக்கீரனாருமென இத்தொடக்கத்தார் நாற்பத்தொன்ப தின்மர்;' எனக் கூறுகிறது. இவர்களில் சேந்தம்பூதனார், அறிவுடையர னார், பெருங்குன்றூர்க்கிழார், இளந்திருமாறன், மருதனிளநாகனார் ஆகிய இவர்கள் பெயர் வள்ளுவமாலையில் காணப்படவில்லை. வள்ளுவமாலையில் காணப்படும் உருத்திரசன்மர், நத்தத்தனார், முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார், எறிச்சலூர் மலாடனார், போக்கி யார், நாகன் தேவனார், செங்குன்றூர்க்கிழார், கவிசாகரப்பெருந்தேவ னார், செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார், வண்ணக்கஞ்சாத்தனார், களத்தூர்க் கிழார், நச்சுமனார், அக்காரக்கனி நச்சுமனார், குலபதி. நாயனார், தேனிக்குடிக்கீரனார், கொடிஞாழன் மாணிபூதனார், கௌ ணியனார், மதுரைப்பாலாசிரியனார் என்பவர்களைச் சங்க இலக்கியங் களில் தேடிக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

வள்ளுவமாலை கூறிய புலவர்கள் ஒருகாலத்தவரல்லர். உதாரண மாக உக்கிரப்பெருவழுதி அவையில் இந்நூல் அரங்கேறியதாகச் செய்தி நிலவுகிறது; சீத்தலைச் சாத்தனார் செய்யுள் வள்ளுவமாலையில் திகழ்கிறது. சாத்தனார், ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் காலத்தவர். குறளையே எடுத்து மணிமேகலையில் இவர் ஆளுகின்றார் என்பது, தமிழுலகம் அறிந்த உண்மை. இவர் நெடுஞ்செழியன் காலத்து இருந்தார் என்பதைச் சிலப்பதிகாரம் தெரிவிக்கின்றது. அவன் அரசு கட்டிலில் துஞ்சியபிறகு வெற்றிவேற்செழியனும், அவனுக்குப் பிறகு தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழிய னும் அவனுக்குப் பிறகு உக்கிரப் பெருவழுதியும் ஆட்சியேற்றனர். வெற்றிவேற்செழியன் காலத்துச் சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலைகள் இயற்றப்பட்டன என்பது வரலாற்றுத்துணிவு, பின் நாலாவது தலை

முறையில் அரசாட்சி ஏற்கப் போகின்ற உக்கிரப் பெருவழுதி சபையில் அரங்கேற்றப்படப் போகின்ற திருக்குறளிலிருந்து வெற்றிவேற்செழியன் காலத்தேயே சாத்தனுர் எடுத்தாண்டனர் என்பது ஆய்வாளர்க்கு எப்படி அமைவதாகும்? இவைபோலப் பொருந்தாத வரலாறுகளைக் குறிக்கும் ஆசிரியர் பெயர்கள் பல, வள்ளுவமாலையில் காணப்படுகின்றன. குலபதி நாயனுரைக் கேட்டவுடன் புராண வரலாற்றுக் காலத்தில் இருக்கவேண்டிய இவர் இங்கு எப்படி வந்தார் என்று வியப்பு விளையக்கூடும். ஒரு சமயம் குளம்பாதாயனுர் என்ற புலவர் பெயர்தான், ஏடு எழுதுவோராலும் பதிப்போராலும் இந்த நிலை அடைந்ததோ என்ற ஐயம் எழக்கூடும். அவ்வாறே மதுரை தமிழ்க்கூத்தன் நாகன்றேவனுர்தான், மதுரைத்தமிழ் நாகனுர் என ஆயினுரோ எனவும், சிறுமேதாவியர் என்பவர், நல்லூர்ச் சிறு மேதாவியார் ஆயினுரோ எனவும், நல்வெள்ளியாரே நல்கூர் வேள்வியார் ஆயினுரோ எனவும் எண்ண இடம் தருகின்றன, ஆய்வாளர் ஆய்ந்து முடிவு காண்க, கவுணியனுர் என்பவர் கவுண்டின்ய கோத்திரத்து உதித்தபுலவராயிருத்தல் வேண்டும். இப்பெயர், பிற்காலத்து ஞானசம்பந்தப் பெருமானைக் குறிப்பதேயன்றிச் சங்கப் புலவர் ஒருவர் இருந்ததாக அறியக்கூடவில்லை. மதுரைக்கவுணியன் பூதத்தனுர் என்ற பெயர் குறுகி இவ்வாருயிற்ருே? அதுவும் ஐயமே.

பெருந்தேவனுரில் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனுரும் கவிசாகரப் பெருந்தேவனுரும் என இருவர் காணப்படுகின்றனர், பாரதத்தைப் பாடிய பெருந்தேவனுர், கடைச்சங்கச் செய்யுட்களுக்குக் காப்புச் செய்யுள் பாடிய பெருந்தொண்டர். அவர் பாடிய பாரதம் ஆசிரியப் பாவால் ஆனது, கி.பி.எட்டாம் நூற்ருண்டில் நந்திவர்மன் காலத்தில் ஒரு பெருந்தேவனுர் பாரதம் பாடியுள்ளார். இவ்விருவரிலும் கவிசாகரப் பெருந்தேவனுர் வேருனவர் என்பது அறியக்கூடவில்லை, பெருந்தேவனுர் என்பவர் ஒருவர், அகப் பாடலில் இரண்டடியியற்றியுள்ளார்; அவரே கவிசாகரர் என அழைக்கப் பெற்றிருப்பின் பொருந்துவதாம். அன்ருயின் இவர் பாடல் திருவள்ளுவமாலையில் இடம் பெறுவது யாங்ஙனம்? இவற்றையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கும்போது வள்ளுவமாலை, கடைச்சங்கப் புலவர்களாலேயே இயற்றப்பட்டதென்பது துணியக்கூடவில்லை.

இலக்கணப் பேரறிஞராக விளங்கிய மன்னுர்குடி நா, சோமசுந்திரம்பிள்ளை அவர்கள் திருவள்ளுவமாலை தொன்மையானதே என்பதற்கு ஐந்து காரணங்கள் காட்டியுள்ளார்கள். ஒன்று, வள்ளுவமாலையுள் நல்கூர்வேள்வியார் பாடலாகிய "உப்பக்க நோக்கி" என்பது, நேமிநாத உரையில் எடுத்தாளப்பெற்றமை,

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

இரண்டாவது, வெள்ளி வீதியார் பாட்டாகிய "செய்யா மொழிக்கும்" என்பது பிரயோக விவேக உரையில் எடுத்தாளப்பெற்றது. மூன்றாவது, "கல்லாட மாமூல சீத்தலைச்சாத்தனார்" "கபில பரண நக்கீரர்" என்ற சொற்றொடர்கள்,"உயர்திணை மருங்கின் உம்மைத் தொகையே" என்ற நூற்பாவில் சேனாவரையராலும், நச்சினார்க்கினியராலும் காட்டப் பெறுவதால் இந்த முறைவைப்பு வள்ளுவமாலையிற் கண்ட முறைமையென்றல். நான்காவது, "திணையளவு" "பனையளவு" "மனையளகு வள்ளைக் குறங்கும்." முதலியன சங்கநூற் கருத்தேயெனல். ஐந்தாவது பாலியலதிகாரத்தொகை கூறும் பாடல்கள், பிறபாடல்கள் விரவாமலும், இருக்கிற பாடல் அழியாமலும் பாதுகாத்துப் பாவலர்க்குத் துணைக்கண் கொடுத்தது போலும் என்றல். இவைகளால் தொன்மையைச் சங்ககாலமாகிய அரங்கேற்றுக் காலம் என்றே அறுதியிட முடியுமா என்பதை ஆராய்தல் இன்றியமையாதது. நேமிநாதம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப் பெற்றது என்பதும், பிரயோக விவேகம் வடநூல் இலக்கணத்திற்கு முதன்மை கற்பிக்க கி. பி. 1685க்கு மேல் குருகூர்ச் சுப்பிரமணிய தீட்சிதரால் செய்யப் பெற்றது என்பதும் தமிழ் வரலாற்றாசிரியர் கண்ட முடிவு, ஆதலால் வள்ளுவமாலை 12ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பே வழக்கிருந்தது வெளியாகலாம். மூன்றாவதாகக் கூறிய கபில பரண நக்கீரர் என்ற தொடராட்சியிருப்பினும் கடைச்சங்க காலத்தவராதற்கிழுக் குரைப்பார் யாருமில்லை; அவர்கள் பாடல்தாமா இவை என்பதே ஆராய்ச்சி. ஆதலால், உரைகளின் தொடர் முறைவைப்பு வள்ளுவமாலை முறைவைப்பென்றற்கு ஆதாரம் என்னை என்பது ஆராய்தற்குரியது. அங்ஙனமே நச்சருரையில் இத்தொடர் இருப்பினும், முறைவைப்பு வள்ளுவமாலையை அடியொற்றியதே எனக் கொள்ளினும் சேனாவரையர் நச்சினார்க்கினியர் காலத்திற்கு முன்னையது வள்ளுவமாலை என்பது பெறப்படுமேயன்றிச் சங்க காலத்திற்குச் சான்றாமா? நான்காவதான நடையமைப்பு சங்ககாலத்தின்பின் சங்கநூலையோதினார் யார்க்கும் அமைதல் இயல்பே. அதிலும் சங்கப் புலவர் பேரால் இயற்றுவார் ஏமாறுவார்களா என்பதும் சிந்தித்துத் தெளிக. இயற்பாகுபாடு, அதிகார எண், குறளெண் கூறியது, வேறு பாட்டுக்களை நுழைக்காமலிருக்கப் பயன்படலாமாயினும் அதனால் சங்க காலத்ததாதல் யாங்ஙனம்? நுழைக்கின்றவர் பிறர் ஐயப்படா நிலையில் நுழைப்பது தான் மிக அருமை. தங்கருத்துக்கு மாறுபட்டவற்றை எடுத்துவிட்டுப் புதிதாகச் சேர்த்தல் கெட்டிக்காரப் புளுகாக வன்மையுறும். இவற்றை நன்காராய்ந்து வள்ளுவமாலை தொன்மையதாயினும் அன்றாயினும் எங்ஙனமாயினும் திருக்குறளின் சிறப்பை நன்கு சுவைத்துப் பிறரையும் சுவைக்கச் செய்கின்றது என்பதில் ஐயம் இல்லை. ஆதலின் இவர்கள் பாராட்டுரையைச் சிந்திக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

சிறுகருந்தும்பியார் சொல்லுகிருர், திருக்குறளைக் காட்டிலும் சிறந்த நூல் உண்டென்று சொல்லுகிறவர்கள் எப்புலவரிலும் இல்லை; அதனைச் சிந்தித்துப் பிறருக்குச் சொல்லித் தாமும் தெளிதலே கடமை என்று.

வேதத்திற்கும் திருக்குறளிற்கும் பொருள் ஒன்றே; ஆனல், அது அந்தணர்க்கே உரியது; இது அனைவர்க்கும் உரியது என்கின்ருர் வெள்ளிவீதியார்.

படிக்க எளிமையாய், உணர அருமையாகி, நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் நெஞ்சத்தை உருக்குகின்றது என்கின்ருர் மாங்குடி மருதனர்.

எல்லாப் பொருள்களும் இதன்கண் உள்ளன; இதனிடத்து இல்லாத பொருளே இல்லை; சொல் பெருகிய பாக்களால் என்ன பயன்? என்கின்ருர் மதுரைத் தமிழ் நாகனர்.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனர், தம் பெயருக்கேற்பத் திருக்குறளுக்குப் பாரதம், இராமாயணம்,மனுதர்மசாத்திரம், வேதம் இவைகளே ஒப்பாகும்; வேறொன்றும் ஒப்பாகாது என்று உறுதி கூறுகிருர்.

மணற்கேணி தோண்ட நீர் சுரக்கும்; குழந்தைகள் வாய் வைத்துக் குடிக்கத் தாய்முலை பால் சுரக்கும்; திருக்குறள், புலவர்கள் ஆராயஆராய அறிவு சுரக்கும் என்கின்ருர் உருத்திர சன்மகண்ணர். எல்லாரினும் இவர் சொன்னது ஏற்றம் உடையது.

உலகத்தில் திருவள்ளுவரே புலவரன்றி வேறு சிலரையும் புலவர் என்றல் நிலவோடு கூடிய அழகான அந்திப் பொழுதையேயன்றி, இருள்சூழ்ந்த அந்தியையும் மாலை என்றது போலும் என்று எடைபோடுகிருர் தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

வடமொழி தென் தமிழ் என்ற இரண்டிலும் இதுதான் மிகச் சிறந்தது என்று சொல்ல முடியாது; வடமொழி வேதம் உடையது; தமிழ் திருக்குறளை உடையது என்பது வண்ணக்கஞ் சாத்தனர் வாய்மொழி.

மனத்தாமரையை மலர்த்துதலாலும், இருளைப் போக்குதலாலும், திருக்குறளும் செஞ்சூரியனும் ஒக்கும் என்கிருர் குளம்பாதாயனர்.

திருக்குறள் சிந்தைக்கும், செவிக்கும், வாய்க்கும் இனிய மருந்தென்கிருர் கவுணியனர்,

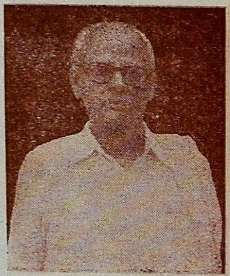

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

திருக்குறள் தேவாமுதத்தைவிடச் சிறந்தது; அதனை உண்பார் தேவர்களே; இதனை அனைவரும் உண்பார்கள் என்கிறார் ஆலங்குடி வங்கனார்.

கம்பர், ஏரெழுபதில்,

"உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாரும்
தொழுதுண்டு பின்செல்வார் என்றேயித் தொல்லுலகில்
எழுதுண்ட மறையன்றோ,"

என்று குறளை வேதமாகக் காட்டுகிறார்.

கல்லாடர்,

"சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறுது
உலகியல் கூறிப் பொருளிது என்ற வள்ளுவன்"

என்று திருக்குறள் பொதுநூல் என்பதைப் பாராட்டுகிறார். சேரமான் பெருமாள் 'கண்டு கேட்டு' என்ற பாடலை எடுத்துக் காட்டி 'பண்டையோர் கட்டுரை' என்று பகர்கிறார்.

திருமங்கை மன்னன், பெரிய திருமடலில்.

'அன்ன நடையார் அலரேச ஆடவர்மேல்
மன்னு மடலூரார் என்பதோர் வாசகமும்
தென்னுரையில் கேட்டறிவ துண்டு"

ன்று 'தென்னுரை'யாகவே செப்பினர்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள், "என்னடிகள் வெண்குறள் நேர் அடியிரண்டும் என்தலையில் இருத்தும் இறை" என்று திருவடிகள் இரண்டினையும் குறளாக உருவகித்தார்; இதில் திருவடியொடு ஒத்த மதிப்பு திருக்குறளுக்குத் தரப்பட்டிருத்தல் காண்க.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள், திருக்குறள் 'அறமுதல் நாற்பொருளையும் மூன்றனுளடக்கிச் செந்தேனை ஒழுக விட்டாற் போல இனிய ஓசையோடு, பெரிய மலையைத் தன்னகத்து அடக்கிக் காட்டும் கண்ணாடி போலச் சில சொல்லில் பல பொருளும் சிறந்து விளங்கச் செய்யப்பெற்றது. சுருங்கச் சொல்லல், விளங்க வைத்தல், நவின்றோர்க்கினிமை, நன்மொழி புணர்த்தல், ஓசை யுடைமை, ஆழமுடைத்தாதல், விழுமியது பயத்தல், விளங்கு

தாரணத்த தாகுதல், முறையின் வைப்பு, உலகமலையாமை என்ற பத்தழகும் விளங்க, வேதங்கள் அருளிச்செய்த இறைவனே வாய்விண்டு துதி செய்யும்படியாக, உலகம் உவப்பத் தோன்றியது, என்று பாராட்டுகிறார்கள்.

தியாகராசச் செட்டியார் அவர்கள், 'திருவள்ளுவர் திருக்குறள் என்னும் செந்தமிழ் வேதத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தார்;அதனால் உலக மக்கள் அறமுதலான உறுதிப் பொருளை அறிந்தனர்; எங்கும் நன்மைகள் மலிந்தன; புன்மைகள் அண்டத்தின் புறம்போய் ஒழிந்தன; செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியனாகிய அகத்தியர் சிந்தை களித்தார்; ஏனைய புலவர் நூல்களெல்லாம் தூலமாய் விரும்புவாரற்றுப்போயின; இந்நூல், அளவிற் சிறியதாய், பொருளில் அகன்றதாய், ஆழஆழ இன்பந்தருவதாய்ச் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் செறிந்ததாய்த் திகழ்கிறது; இதனை உணர்ந்த மக்கள். அணுவில் மேருவை அடக்கலாம் என்ற துணிவு கொண்டனர்; செந்தமிழ்ச் செல்வமாகிய திருக்குறளைப் பார்த்து ஏனைய நாடுகளெல்லாம் உடையார் முன் இல்லார்போல என் செய்வோம் என ஏக்கற்று நின்றன;ஐந்திலக்கணங்களும் பழுத்து இனிதுறங்கும் பள்ளி இந்நூல், என்று வாயாரப் பாராட்டுகிறார்.

'மலைகளிற் சிறந்த மேருமலைபோல எல்லா நூல்களிலும் சிறந்தது இத் தெய்வத் திருக்குறளே' என்பர் தெய்வநாயகம் பிள்ளை அவர்கள். அறமுதற் பொருள்கள் அமிர்தினும் இனிய தமிழால் தரப்பெற்றுள்ளன என்றும், திருக்குறள் என்னும் தெய்வ மாமறை என்றும் போற்றுவர், சோடசாவதானம் சுப்பராயச் செட்டியார், திருக்குறள், 'பொருள் இன்பம் அகப்படக் கொண்டு அறம்கூறி வீட்டியல்பு நன்று நாட்டிய தத்துவஞானநூல்' என்கிறார் சபாபதி நாவலர். 'வள்ளுவர் நூலிலே யாவர்க்கும் அங்கீகாரமாய பொருட் சிறப்பும் இலக்கிய இலக்கண வனப்பும் அமைப்பும் அமைந்து கிடப்பதனால், வள்ளுவர் காலத்திலேயே பிரமாண நூலாகத் தொடங்கிவிட்டது.........கண்ணுதல் கவியினும் குற்றம் கற்பித்த நக்கீரரே தம் இறையனர் களவியலுரையில் குறளைப் பிரமாணமாக எடுத்து ஆண்டார்......முன்னரும் புலவர்பலர் அறம் பொருள் இன்பம் ஆகிய முப்பாற் பொருளும் ஒருவாறுஎடுத்துக் கூறினரேனும் அவரெல்லாம் திருவள்ளுவரைப் போல நெஞ்சினுள் பாய்ந்து பதிகொள்ளுமாறு சொல்லும் சொல்வன்மையும் சாதுரியமும் உடையார் அல்லர் என்கிறார் ஆ. முத்துத் தம்பிப் பிள்ளை. பெருந்தொகையில் பொய்யா மொழிப் புலவர் வாக்காக 'குறு முனிவன்' என்ற பாடல் காணப்படுகிறது. இன்னும் புலவர் பலர் கூறியதாகத் திருக்குறள் பெருமையை அறிவிக்கும் (1999 முதல் 2003 முடிய ஐந்து பாடல்களும் காணப்படுகின்றன.

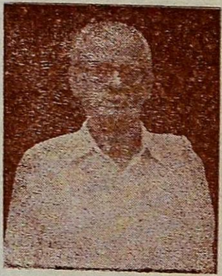

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

இந்நூலின் நல்லுரைகள், திருவள்ளுவர் காலத்தின் சந்தர்ப்பங்களுக்குச் சம்பந்தமுள்ளன என்பது மாத்திரம் அல்ல; நிகழ்காலத்திலும் அதிசமயோசிதமாய் இருக்கின்றன என்பதற்கு ஐயம் இன்று என்பர், ரெவரெண்டு எச். ஏ. பாப்ளி.

திருக்குறள், வாழ்வில் ஆக்கம் தரும் மெய்ம்மைப் பொருளைக் கூறுவது; மற்றைப் பொய்மை சிறுமைகளைக் கூறுவதன்று......திருக்குறள் தமிழ்மறையில் பிறந்ததொரு பெரும் புதுமறை; உலகைக் கூறுபடுத்தும் பொருள்கள் அதன்கண் இல்லை; உலகை ஒருமைப்படுத்தும் செவ்விய பொருள்கள் அதன்கண் மிளிர்கின்றன;......யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்பது பழந்தமிழர் கொள்கை; இக்கொள்கை திருக்குறளாகப் பரிணமித்தது; திருக்குறள் வீட்டு நூல்; நாட்டுநூல்; உலகநூல்; இத்தகைய நூல் இதுகாறும் யாண்டும் வெளி வந்ததில்லை என்பர் திரு. வி. க. அவர்கள்.

முதல் நூலா ? வழி நூலா ?

இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த திருக்குறள் திருவள்ளுவரது சொந்தக் கருத்தாயின்-அவர் உலக ஏட்டிற் கண்ட உண்மையுரையாயின்-அனுபவப் பயனுயின், விளங்கிய அறிவிற்கண்ட முதல் நூலாகும், அங்ஙனமின்றி முன்னோர் நூல் ஒன்றை அடியொற்றி யாக்கப் பெற்றதாயின் வழிநூலாகும். இந்த ஆராய்ச்சியில் தமிழறிஞர் தொன்று தொட்டே தலையிட்டுத் தத்தம் அறிவின் எல்லையின் நின்று முடிவுகட்டியுள்ளனர். தொல்லாசிரியர் சிலர், இதன் மேன்மையைப் புலப்படுத்த ஒப்பித்துக்கூறிய சிறப்புரைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு வழிநூல் என்பாரும் உளர். அதற்குத் துணை செய்யும் பாடல்களை முதற்கண் நினைவுகூர்தல் இன்றியமையாதது.

"நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை
முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
தான்மறைந்து வள்ளுவனுய்த்
தந்துரைத்த—நூன்முறை."

—உக்கிரப்பெருவழுதி.

"சாற்றிய பல்கலையும் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாம்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பாவலர்."

—ஆசிரியர் நல்லந்துவனுர்.

''செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொரு ளொன்றே.''

—வெள்ளிவீதியார்.

''ஓதற் கெளிதாய் உணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கி.''

—மாங்குடி மருதனார்.

''மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப்—பொய்யாது
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவனாகி
அந்தா மரைமே லயன்,''

—காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

''............முப்பாற்குப்
பாரதம்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.''

—பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்.

''............தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.''

—பெருஞ்சித்திரனார்.

''வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார்
ஓதஅழுக் கற்ற துலகு''

—மதுரைப் பெருமருதனார்

''வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோர்
ஓதத் தமிழால் உரைசெய்தார்.''

—செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

''............அருமறைகள்
ஐந்தும் சமயநூ லாறும்நம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.''

—களத்தூர்கிழார்.

என்பன அந்தப் பாடல்கள். இவற்றில் பிரமனே நான்முகனை அவதரித்து நான்மறைப் பொருளை முப்பாலாக மொழிந்தார் என்ற கருத்தும், நான்மறைப் பொருளையே தமிழ்செய்தார் என்ற கருத்தும் வலியுறுத்தப் பெறுகின்றன என்பர்.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

பரிமேலழகர், வடநூற் கருத்து எனக் கூறுபவைகளும், இந்நூல், கருத்துத் தொகுத்து ஆக்கப் பெற்ற வழிநூல் என்பதற்கு ஏற்ற சான்று என்பர். அவை வருமாறு:—

'பகுத்துண்டு' (322) "எல்லா நூல்களிலும் நல்லன எடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இவர்க்கு இயல்பு."

'படை குடி கூழமைச்சு' (381) "வட நூலார் இவற்றிற்கு அங்கம் எனப் பெயர் கொடுத்ததும் அது நோக்கி."

'குற்றமே காக்க' (434) "இவை பற்றி யல்லது பகைவர் அற்றந் தாராமையின் இவையே பகையாவன என்னும் வடநூலார் மதம் பற்றிக் குற்றமே அற்றந் தரும் பகை என்றும்.........கூறினர்."

'கொடுத்தலும் இன்சொல்லும்' (525) "இவ்வுபாயங்களை வட நூலார், தானமும் காமமும் என்பர்."

'கொலையிற் கொடியாரை' (550) "இவரை வடநூலார் ஆததாயிகள் என்ப".

'கருவியுங் காலமும்' (631) "இவை ஐந்தனையும் வடநூலார், மந்திரத்திற்கு அங்கம் என்ப".

"ஊறு ஒரால்' (662) "தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சுப் பூண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணிபு தொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடை யார் கூறியவாறு கூறுகின்றமையின்............"

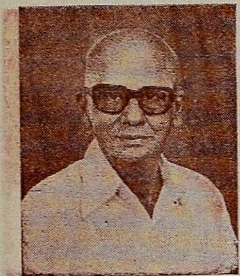

'கடனறிந்து' (687) "வடநூலார் இவ்விரு வகையாருடன் ஓலை கொடுத்து நிற்பாரையும் கூட்டித் தூதரைத் தலை இடை, கடை என்று வகுத்துக் கூறினராகலின் அவர் மதமும் தோன்றத் தலை" என்றார்.

'அருங்கேடன்' (732) "இவற்றை வடநூலார் ஈதிகள் என்ப."

'தொல்படை' (762) "இவற்றை வடநூலார் மௌலம் என்ப."

'அறம் பொருள் இன்பம்' (501)" இவ் வடநூற் பொருண்மையை உட்கொண்டு ஓதியது அறியாது பிறரெல்லாம் இதனை உயிரெச்சம் எனப் பாடந் திரித்துத் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே உரைத்தார்."

'நாணென்னும் நல்லாள்' (924) "பெண்பாலாக்கியது வட மொழி முறைமை பற்றி."

"ஈண்டு இன்பம் என்றது, காம இன்பத்தினை.........இது புணர்ச்சி, பிரிவு என இருவகைப்படும். ஏனை இருத்தல் இரங்கல், ஊடல் என்பனவோ எனின், இவர் பொருட்பாகு பாட்டினை அறம் பொருள் இன்பம் என வடநூல் வழக்குப் பற்றி ஓதுதலான், அவ் வாறே அவற்றைப் பிரிவின்கண் அடக்கினுர் என்க." (களவியல் தோற்றுவாய்)

'தும்முச் செறுப்ப' (1318) "எம்மை.........இசையெச்சம்; இதனை வடநூலார் காகு என்ப,"

(1330) "ஈண்டுப் பிரிவினை வடநூல் மதம்பற்றிச் செலவு, ஆற்ருமை, விதுப்பு, புலவி என நால்வகைத்தாக்கிக் கூறினுர். அவற் றுள் செலவு, பிரிவாற்ருமையுள்ளும், ஆற்ருமை, படர் மெலிந்திரங்கல் முதல் நிறையழிதல் ஈருயவற்றுள்ளும், விதுப்பு, அவர்வயின் விதும்பல் முதல் புணர்ச்சி விதும்பல் ஈருயவற்றுள்ளும், புலவி, நெஞ்சொடு புலத்தல் முதல் ஊடலுவகை ஈருயவற்றுள்ளும் கண்டு கொள்க. அஃதேல் வடநூலார் இவற்றுடனே சாபத்திஞனைய நீக்கத் திணையும் கூட்டிப் பிரிவினை ஐந்தென்ருரால் எனின், அஃது, அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் பயன்களுள் ஒன்று பற்றிய பிரிவன்மை யானும், முனிவராணையான் ஒருகாலத்து ஓர் குற்றத்து உளதாவ தல்லது உலகியல்பாய் வாராமையானும் ஈண்டு ஒழிக்கப்பட்டது என்க."

இவை, வள்ளுவர் வடநூற்கருத்தை ஒத்துக் கூறினவாகப் பரிமேலழகர் குறித்த பகுதிகள். இன்னும், உரைச் சிறப்புப் பாயிரத் தும், காமத்துப்பால் தொடக்கத்தின்கண்ணும் குறித்தன, இக் கருத்தை வற்புறுத்துவனவாகும்.

இதனை ஒட்டிப் பிற்காலப் பெரும் புலவராகிய மகாவித்வான் மீனுட்சிசுந்தரம் பிள்ளை. தியாகராசச் செட்டியார், சோடசாவதானம் சுப்பராயச் செட்டியார், தெய்வ நாயகம் பிள்ளை முதலிய பேரறிஞர் களும் கூறுகின்றனர்.

திரு. மு. இராகவையங்கார் அவர்கள் தமது ஆராய்ச்சித் தொகுதியிலே 'திருவள்ளுவரைப் பற்றிய சில குறிப்புக்கள்' என்ற பகுதியில் "மகாபாரதம் சாந்திபருவம் 58-ஆம் அத்யாயத்தில், உலகம், ஒரு காலத்தே தர்மம் குன்றி அதர்மத்தால் தலை தடுமாறி நின்றபோது தேவர்கள் பிரம தேவரிடம் சென்று முறையிட, அப் பகவான் அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறிவிட்டு, லட்சம் அத்யாயமுள்ள பெருநூல் ஒன்றைத் தம் புத்தியால் இயற்றினர் என்றும், அதனில்

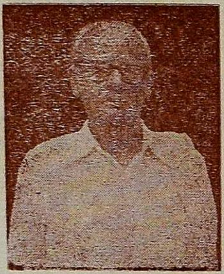

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

அறம் பொருள் இன்பங்களான திரிவர்க்கங்கள் அவரால் உரைக்கப் பட்டன என்றும், அம் மகாசாஸ்திரத்தில் அடங்கியுள்ள விஷயங்கள் இன்ன இன்ன என்றும். பின்பு அத்திரிவர்க்கம் என்னும் தண்ட நீதி யைச் சுருக்கி வைசாலாக்ஷம், பாகுதந்தகம், பார்ஹஸ்பத்தியம், சுக்ரநீதி என்ற நூல்கள், முறையே சிவபிரான் இந்திரன் வியாழன் வெள்ளி என்பவர்களால் இயற்றப்பட்டன என்றும், விரிவாகக் கூறப் படுகின்றன. இவ்வரிய செய்தியினின்று பிரமதேவர் கூறிய திரி வர்க்கம் முப்பாலாக முதன் முதல் தோன்றியது என்பதும், அதிலி ருந்தே ஏனைய நீதிநூல்கள் எல்லாம் கிளைத்தன என்பதும் தெரிய லாம். இவ்வாறு வள்ளுவனர், பிரமதேவரது திரிவர்க்க நூலைச் சுருக்கி முப்பால் என்ற பெயரால் தம் அரிய பெரிய நூலைத் தமிழுலகுக்கு அருளிய சிறப்புபற்றியே முன்னோர், 'நான்முகன் அவ தாரமான திருவள்ளுவர்' என்று கூறலாயினர் என்று கொள்ளுதல் பெரிதும் பொருந்துவதாதல் காண்க' என்கின்றனர்.

வடநூலார் அறஞ்செயல் முறையை இஷ்டம், பூர்த்தம், தத்தம் என மூன்றுவிதமாக வழங்குவர்; அவற்றுள் இஷ்டமாகிய தெய்வங் களைத் தொழுஞ் செயலை வள்ளுவனர் தம் நூலில் விரித்துரைக்க ஒருப்பட்டிலராயினும் 'தென்புலத்தார்' என்ற குறளால் அவ்வறச் செயல்கள் இவை எனக் குறித்தார்; பொது நன்மையாகிய பூர்த் தத்தை ஒப்புரவறிதலானும், ஏற்றூர்க்கு மாற்றுதீதலாகிய தத்தத்தை ஈகையானும் விரித்தனர் என்று வள்ளுவர் குறள் வடநூல் வழிவகுக் கப் பெற்றது எனக் காட்டிப்போந்தனர்.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

செந்தமிழ் முதற்றெகுதியில், அவர்களே 'வடமொழியிலுள்ள சுருதி இதிகாச புராணங்களையும், தர்க்க வேதாந்தங்களையும், தெய்வப் புலவர் வழிக்கொண்டுள்ளார் என்பது, அவ்வந்நூற் கருத்துக்களோடு ஒற்றுமையுடைய திருக்குறளால் அறியப்படு கின்றது' என்றுகூறி, அதற்கு எடுத்துக்காட்டுக்களாக 'அகரமுதல எழுத்தெல்லாம்' என்ற குறளில் தலைமை பற்றி அகரத்தை ஆதிபக வற்கு உவமையாகக் கொண்டது. கௌடபாத காரிகையில் காணப் படும் ஆதிஸாமாந்யம் என்பது பற்றியே இதனைப் பரிமேலழகர் தலைமைபற்றி வந்த 'எடுத்துக் காட்டுவமை' என்றார். நச்சினர்க் கினியர் 'மெய்யினியக்கம், என்ற நூற்பா உரையில் ஆப்திசாமாந்ய மாகக் கொள்வர். மேலும், மணவாளமாமுனிகள் "சுலோகத்தோடும் முழுதும் ஒத்திருக்கிறது இக்குறள்" என்பார்கள். 'பெற்றூற்பெறின்' (58) என்னும் குறள் மனு 5 அத். 155ஆம் சுலோகப்பொருளையும், வீட்டினைச் 'சிறப்பு' (31) 'சிறப்பென்னும் செம்பொருள்' (358) என்றது, 'சிரேயஸ்' என்னும் (கடோப, அத்; 1, வல்லி 2, மந். 1-2) உபநிடதப் பிரயோகம் என்றும், 'அகனமர்ந்தீதலின்' (92) என்பது,

காமந்தகம் அத்-3, சு. 23-ல் கண்டது என்றும், 'ஒருமையுள்' (126) என்பது, கீதை. அத்-2, சு. 58-ன் கருத்து என்றும், 'கொடுப்பது' (166) என்பது தானசந்திரிகையிலுள்ளது என்றும், தினற்பொருட் டால் (256) என்பது, பாரதம் பீஷ்மபருவத்திற் கண்டது என்றும், சிறப்பென்னும் செம்பொருள் என்பதில் செம்மை தலைமைப் பொருள தாதல், 'பரமார்த்தம்' என்னும் வடமொழிப் பிரயோக மொழிபெயர்ப்பு என்றும், 'படைகுடி' (381) என்பது, முறைபிறழினும், அதிகார அமைப்பிற் சரிசெய்ததைக் காமந்தகம் அத், 1, சு. 16-ல் காணலாம் என்றும், 'இயற்றலும் ஈட்டலும்' (385) என்பது, காமந்தகம் அத், 1, சு. 18-ன் கருத்தென்றும் இங்ஙனம் பல மேற்கோள்களைக் காட்டி, எங்கும் வடநூற் கருத்துக்கள் விரவியுள்ளன என்பதை நிலைபெறுத்து வார்கள். (தொகுதி, 1, பக். 243 முடிய.)

பின்னர்வந்த சடகோபராமாநுசாச்சாரியார் அவர்கள் இத் திருக்குறள் இன்ன நூலின் வழியே தோன்றியது என்று கொள்ள இடம் இல்லாமையின், முதல்நூற் பாற்பட்டது என்பர்; இனித் தரும சாத்திரம், அர்த்தசாத்திரம், காமசாத்திரம் முதலியவற்றின் கருத் தைத் தழுவியது இந்நூல் என்பதை நோக்குமிடத்து வழிநூல் எனக் கொள்ளுதலே பொருந்தும் என அறுதியிட்டுக் கூறுவர்.

வழிநூல் அன்று முதல்நூலே என்பார் சிந்தனைகளையும் சேர்த்துச் சிந்திப்போம். வள்ளுவமாலையில், நான்முகன் தேவியாகிய நாம கள் வாய்மொழியாக வந்த பாட்டு, பண்டு நான்முகன் நாவி லிருந்து வேதம் பகர்ந்தேன்; இடையில் வியாசர் நாவிலிருந்து பாரதம் பகர்ந்தேன்; இன்று என் வாக்கு வள்ளுவன் வாயது என்ற அளவில் விட்டது. நான்முகனே வள்ளுவராக அவதரித்திருப்பின் நாமகளுக்குத் தெரியாமல் இராது; வள்ளுவன் வாயிலிருந்து திருக் குறள் பகர்ந்தேன் என்று உறுதிசெய்து கொடுத்திருப்பள்.

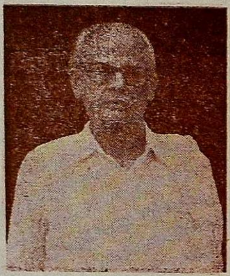

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

மேலும் பரணர்,

"....................வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தார்
உள்ளுவவெல் லாமளந்தார் ஓர்ந்து"

என்கிறர். இதில் உலகத்தார் நினைப்பனவற்றை எல்லாம் தாம் ஆராய்ந்து சொன்னர் என்பதனல், தம்காலச் சூழலைக் கருதி மக்கள் மனப்பண்பை மதித்துக் கொடுத்தார் என்பதே கருதப்பெறுகின்றது. நக்கீரரோ உண்மையை ஒளிக்காது வாதாடி வெல்பவர்; அவர் கூறுகிறர், தானே முழுதுணர்ந்து உரைத்தான் என்று. பரந்த பொரு

ளெல்லாம் பாரறியத் தெரிந்து விரித்துச் சொன்னதாக அரிசில் கிழார் அறிவிக்கின்ருர். 'வள்ளுவனுர் சுரந்தபா' என்பது, தமிழ் நாகனுர் தந்த கருத்து, 'உள்ளியுணர வுரைத்தார்' என ஓதுகிருர் இளவேட்டனுர். வண்ணக்கஞ் சாத்தனுர், வடமொழி வேதம் உடையது; தமிழ் குறளுடையது; ஆதலால் எது சிறந்தது என்று யாரும் சொல்லமுடியாது என்கிருர். இவை முதல் நூல் என்பார் கையாளும் மேற்கோள்கள்.

செந்தமிழ்ப் பேரறிஞராகிய பேராசிரியர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள், 'வடமொழிப் பற்றுடையவர்கள் சிலர், வேதக் கருத்துக்களை மிகத்தெளிவுபட ஆசிரியர் கூறியிருக்கிருர் என்பர். தானே முழுதுணர்ந்து என்றமையின் அது பொருந்தாது' எனத் துணிவார்கள்.

பேரறிஞர் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் இருமொழியிலும் நீதிநூல் போக்குகள் தனியென்று புலப்படுப்பாராகத் திருக்குறளின் முதன் மையை நிறுவுகிருர். 'வள்ளுவர் செய் திருக்குறளை மறுவறநன் குணர்ந்தோர்கள் உள்ளுவரோ மனுவாதி ஒருகுலத்திற்கு ஒருநீதி' என்று.

மனுநூலிலும் மற்ற சாஸ்திரங்களிலும் கூறும் மூடப்பழக்கங்களை நீக்கிக் குறள் மேம்பாட்டுடன் விளங்குகின்றது என்கிருர் ரெவ ரெண்ட் W. H. Drew.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

இவற்றையெல்லாம் ஒருங்கே மனத்துள் நிறுத்தி 'எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு' என்ற திருவள்ளுவர் ஆணைக்கு அடங்கி நாம் சிந்திக்க வேண்டுவன சில உள.

வள்ளுவமாலை ஆசிரியர்கள், குறளின் பெருமையைப் புலப் படுத்தி வேதத்தோடு ஒப்பித்தும், உயர்த்தியும் போற்றினர். அவர் கள் யாரும் மொழிக் காய்ச்சல் உண்டான பிற்காலத்தார் நிலையில், வள்ளுவர் நூற்கு முதன்மை வழங்கலாகாது என்ற நோக்குடன் கூறினவர்கள் அல்லர் என்பது தெளிவு. பின்வந்த உரையாசிரியர், திருவள்ளுவர் நூல் செய்த காலத்திற்கும் ஓராயிரம் ஆண்டு பிற் பட்டுப் போனுர்; ஆகையால், அக்காலச் சூழலுக்கும் கல்விக்கும் ஏற்ப பிறமொழியிலும் இக்கருத்துக்கள் உள என்று காட்டுவதாலும், ஒன்றிரண்டிடத்திலேனும் இந்நூல் அந்நூல்களைப் பின்பற்றித் தொகுத் தெழுதப்பெற்றது என்பதாலும் புகழோங்கும் என்று எண்ணினர். ஆதலால் வழிநூல் என்று கூறியும், கூருமல் கொள்ள

வைத்தும் சென்றார். அவர் கூறியவற்றுள் 434, 662, 1330-ஆம் குறளுரைகளிற் கூறியனவே வடநூலார் கருத்துப்பற்றிக் கூறப்பட்டன வாகக் கொள்கின்றார். ஏனைய, கருத்தொற்றுமை காட்டியனவே யன்றி வழிநூல் என்று துணிந்துகூறச் சான்றுகா.

சாணக்கியம் முதலிய வடமொழி நீதி நூல்களினின்றும் அறங்களைத் திரட்டித் திருவள்ளுவர் நூலைச் செய்திருக்க வேண்டும் என்றும், ஆதலால் சாணக்கியர் முதலியோருக்குத் திருவள்ளுவர் பிற்காலத்தவராக இருக்கவேண்டும் என்றும் சிலர் கூறுவர்; இதற்குப் பரிமேலழகர், 662ஆம் குறளின் விளக்கவுரையில், 'வியாழ வெள்ளி களது துணிபு தொகுத்துப் பின் நீதி நூலுடையார் கூறியவாறு கூறு கின்றமையின்' என்று எழுதியுள்ள சொற்றொடரைச் சான்றாகக் காட்டி, அச் சொற்றொடரில் கண்ட 'பின் நீதி நூலுடையார்' என்ற தொடர் சாணக்கியர் முதலாயினாரைச் சுட்டுவதாகச் சொல்கின்ற னர். இதுவே பரிமேலழகர் கருத்தாயின், அவர் அதனைத் தெளி வாகச் சொல்லியிருப்பார்; அன்றியும், பின் நீதி நூலுடையார் யாரேயாயினும் அவர்தம் வழி நூல்களுக்குக் குறள் சார்பு நூலாகும் என்னும் கருத்தைப் பரிமேலழகர் இச் சொற்றொடரால் குறித்ததாக ஏற்படுமாறில்லை, ஆழச்சிந்தித்தால், வியாழ வெள்ளிகளது நீதி நூலுங்கூட, குறளுக்கு முதல் நூல் எனப் பரிமேலழகர் இச்சொற் றொடரில் சுட்டினர் என்பது தெற்றென விளங்கும். வியாழ வெள்ளி களின் துணிபுகளைத் தொகுத்த ஆரிய நீதி வழி நூலுடையார் முறைக் கும், குறளாசிரியர் அறம் வகுத்த முறைக்கும், எடுத்துக் கொண்ட குறட்பொருள் பற்றிய ஒப்புமையை இவ்வாக்கியத்தாற் கூறியதன்றி ஈண்டுப் பரிமேலழகர், காலமுறையால் முதல் வழி சார்பு நூல்களா மாறு வகுத்துக் கூற வந்தாரில்லை என்பது, சோமசுந்தர பாரதியார் அவர்களுடைய துணிபு; ஆதலால் பரிமேலழகர், தாம் பயின்ற வட மொழி நீதி நூல்களோடு இதற்குள்ள கருத்தொற்றுமையைக் காட்ட வந்தனரேயன்றி வழி நூல் என்பதை விளக்க வந்தவர் அல்லர் என்பது துணிபு.

வழிநூலுக்கு இலக்கணம் வகுக்கும் நூல்களும், வழியின் வகையை நான்காகப் பகுத்து அவற்றில் தொகுத்தலை முதற்கண் கூறுகின்றது. தொகுத்தல் என்பது, முதல் நூலுள் விரிந்ததனைச் சில் வாழ்நாள் சிற்றறிவினர்க்கு அறியத் தொகுத்துக் கூறல் என்று இலக் கணம் எழுதுகிறது. அங்ஙனமாகப் பல நூல்களில் பரந்து கிடந்தன வற்றைத் தொகுத்து முடித்தல் வழியின் வகை ஆகாது என்பது உறுதி. அன்றியும் இராகவையங்கார் அவர்கள், பிரமன் செய்த திரிவர்க்கத்தையே சுருக்கி முப்பாலாகச் செய்தார் என்று துணிவு கூறும் பொழுது அதற்கு ஆதாரமாகத் திரிவர்க்கம் என்னும் தண்ட

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

நீதியைச் சுருக்கிச் செய்யப்பட்டன வைசாலாட்க்ஷம் முதலிய நூல்கள் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். திரிவர்க்கம் என்பது தண்டநீதியாயின் பரிமேலழகர் கூறும் அறத்தின் வகையாகிய தண்டமாக எண்ணப் பெறும். அத்தண்டம், உலக நெறி நிறுத்தற் பயத்தலாவதல்லது விதிபயத்தற் சிறப்பிலவாதலானும், அவைதாம், நூலானேயன்றி உணர்வு மிகுதியானும் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுதலானும், அவற்றை ஒழித்து வள்ளுவரால் ஒழுக்கமே அறம் என எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஆதலால், பிரமன் செய்த தண்டநீதி வேறு, வள்ளுவர் கூறும் முப்பால் வேறு என்பது பரிமேலழகர் கருத்து என எண்ணக் கிடக்கின்றதல்லவா?

அவ்வடநூலார் கூறிய அறஞ்செயல் முறையாகிய இஷ்டம் பூர்த்தம், தத்தங்களில் இஷ்டம் ஒழிந்தவற்றை எல்லாருக்கும் ஒத்த தர்மங்கள் என்றும், அவற்றுள் சிறந்தது இஷ்டமே என்றும், எல்லா அறநூல்களிலும் நல்லன எடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதலே இயல்பாகவுடைய வள்ளுவனார், தம் நூலில் விரித்துரைக்க ஒருப்பட்டிலராயினும், 'தென் புலத்தார் தெய்வம்', 'இல்வாழ்வான் என்பான்' என்ற குறள்களால் இஷ்டத்தையும், ஒப்பரவு ஈகைகளால் தத்தம் பூர்த்தங்களையும் விளக்கினார் என்கின்றார்கள். அறத்தின் வகையாயினவற்றை அப்படியே பிரித்து உணர்த்த வேண்டியிருக்க, ஒரு குறளானும் ஓர் அதிகாரத்தானும் உணர்த்தினார் என்பதில் என்ன சிறப்பிருக்கிறது. உலகப் பொருள் எல்லாவற்றையும், ஒருங்கெடுத்தோதிய திருவள்ளுவர் நூலில் ஏதோ வாய்ப்பாக இக் கருத்து அடங்கியிருக்க, அது வடவர் வழியைத் திருவள்ளுவர் பின்பற்றினார் என்பதற்கு எங்ஙனம் சான்றாகும்?

சாணக்கியர் தமிழ்நாட்டுச் சோழிய அந்தணர் ஆதலாலும் மௌரிய அரசனுக்காகப் பொருள் நூலைச் செய்தார் ஆதலாலும், அவர் நூலுக்கும் குறளுக்கும் ஒன்றிரண்டிடங்களில் கருத்து ஒத்திருத்தல், பிறப்பிடத்தின் பயிற்சியால் விளைந்த அறிவு ஒற்றுமை என்றே கொள்ளத் தகும். கருத்தொற்றுமையைக் கொண்டு மேல் நாட்டு இலக்கியங்களை ஆராயப்புகின், எத்தனையோ ஒற்றுமைகள் எளிதில் கிடைக்கக்கூடும். ஆகவே, அந்த இலக்கியப் பண்பாட்டை வைத்து இவர் இலக்கியம் ஆக்கினார் என்று கொள்ளலாகாது என்பது முன்னரே துணியப் பெற்றது.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

நூல் அமைப்பு

இந்நூல் பெரும்பிரிவு பால் எனவும், சிறுபிரிவு இயல் எனவும், அதனிற் சிறுபிரிவு அதிகாரம் எனவும் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

அவற்றுள் பால் என்பது பகுதி, பண்பு முதலிய பலபொருளில் வழங்கும் பெயர்ச் சொல். ஈண்டுப் பகுதி, என்னும் பொருளிலேயே அமைந்துள்ளதைப் பின்னர் ஆராய்வோம். இயல் என்பது இலக்கணம், தன்மை என்னும் பொருளது. பாலின் உட்பகுதியாகிய இல்லறம் முதலாயவற்றின் இலக்கணம் உணர்த்துதலின் இயல் என்ருயிற்று. இதனுலும் இது நால்வகை உறுதிப்பொருள்களின் வழி வகைகளைக் கூருது அவற்றின் இலக்கணம் ஒன்றுமே உணர்த்துவதாதல் காண்க. அதன் உட்பிரிவாகிய அதிகாரம் என்பது அதிகரித்தலையுடைய பகுதி எனப் பொருள்படும். ஏனைய நூல்களில் இப்பெயர் பெரும் பிரிவிற்கே வழங்கியிருத்தல் காண்க. குறித்த பத்துக் குறளிலும் அந்தப் பொருள் அதிகரித்து நிற்பதால் இப்பெயர் சூட்டப் பெற்றது போலும்; இதனைத் தொல்லாசிரியர் யாரும் எடுத்தாளவில்லை, ஆனுல், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனுர் மட்டும் 'ஐயாறு நூறும் அதிகார மூன்றுமா' என்றருளுகிருர். ஆதலால் வள்ளுவ மாலை ஆசிரியர் காலத்தேயே அதிகார வழக்குள்ளமை அறியலாம்.

அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்று மூன்று பால்களையுடையது. பாயிரத்தையும் சேர்த்து நான்கு பகுதிகளாகக் கொள்வர் பூபாலப் பிள்ளையவர்கள். அறத்துப்பால் 38 அதிகாரங்களையும், பொருட்பால் 75 அதிகாரங்களையும், காமத்துப்பால் 25 அதிகாரங்களையும் ஆக நூல், 133 அதிகாரங்களையுடையது. பால் என்பது பகுதி எனனும் பொருளிலேயே ஆளப்பட்டுள்ளது. அங்ஙனமின்றிப் பால்போறலின் உவமையாகுபெயராக வந்தது என்பர் பிற்காலத்து ஆராய்ச்சியாளர் சிலர். ஒவ்வொரு அதிகாரத்திற்கும் பப்பத்துப் பாடலாக 1330 பாடல்களை உடையது.

இதனைப் பெரும் பிரிவாகப் பால்எனப் பிரித்தது, அறமே மூன்று பகுதியாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒழுக்கம் பற்றிய அறமும், பொருளீட்டல் பற்றிய அறமும், இன்பம் பற்றிய அறமுமாக இயற்றப்பட்டமை விளக்கவேயாகும்.

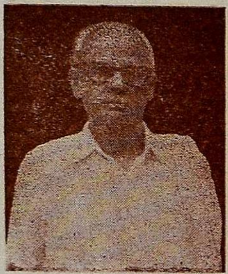

'இந்நூலிற்கு உரையாசிரியராகிய பதின்மருள் பிந்தினேர் சிலர், அறப்பால் பொருட்பால் இன்பப்பால் எனப் முப்பாலாக வகுத்து முறையே அறத்திற்கு முப்பத்து நான்கு பதிகங்களும், பொருட்கு எழுபது பதிகங்களும், கூறி, இன்பத்திற்கு இல்வாழ்க்கை யுணர்த்தும் இருபத்தைந்து பதிகங்களை இடம் பிறழ இறுதியில் வைத்து இந்நூல் முழுமையும் அறநூலாகவே இருக்க, அதனுட் சில பதிகங்களை மட்டும் அறத்திற்குரிய என்ற குற்றமும், அறத்திற்குப்புறம்பாய பொருளைப் பல பதிகங்களாலும் இன்பத்தைச் சிலபதிகங்களாலும்

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

கூறிய குற்றமும், அறம்பொருள் இன்பங்களிற் சிறந்த வீடு கூறாத நூலாசிரியர்க்கு ஏற்றிலர். அது எவ்வாற்றானும் எவர்க்கும் பொருத்த மின்மையானும், அறம் பொருளோடு இன்பமும் நூற்பயனே யன்றி நூலின் உறுப்பு ஆதல் இன்மையானும், காமப்பால் என வைத்த இருபத்தைந்து பதிகங்களுக்கும் காம நோக்கமாகப் பொருள் செய்தோரும் இதற்கு வேறும் ஒரு பொருள் உளது எனக் கூறி யிருத்தலானும், அவை இயன்முறை அறத்திற்கு ஏற்பப் பொருள் தந்து நிற்றலானும் அவ்வியன் முறையின்கடையில் அமைக்கலாயின' என்பர் சுகாத்தியர்.

இதனால் திருக்குறள் முழுதுமே அறநூல் என்பதும், முதலிற் கூறிய இல்லறப் பயனாகிய இன்பமே இறுதியிற்கூறப் பெறுகின்றது என்பதும், துறவறப் பயனாகிய பேரின்பப்பயனும் இன்பப் பாலுக்கு வேறு ஒரு பொருள் உளது எனக் கூறுவதால் உணரலாம் என்பதும் பெறப்படுகின்றன.

இந்நூல் அறம் என்ற பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டதை முன்னர்க் காட்டினாம். ஏனைய நீதி நூல்களைப் போல இது ஆட்சி முறையைப் பற்றியும், இன்பங்களைத் துய்க்கும் முறையைப் பற்றியும் கூறாது எல்லாவற்றிலும் ஒழுக்கம் கலந்த விளக்கமே வேண்டும் என அறிவிப்பதால், இது அறத்தின் பகுதியவாகிய மூன்று எனவே கொள்ளப்படும். இந்த நூலோடு ஒத்த காலத்தவரும், தமிழ் முனிவராய் வடமொழி அர்த்த சாத்திரம் இயற்றியவருமாகிய சாணக்கியர், தமது நீதி சூத்திரத்தில், இன்பங்களுக்கு எல்லாம் அடிப்படை அறம் என்றும், அறத்தின் அடிப்படை பொருள் என்றும், பொருளின் அடிப்படை அரசியல் என்றும், அரசியலின் அடிப்படை பொறியடக்கம் என்றும், அதுவும் வினையத்தின் வழியது எனறும் வினையம் பெரியோரைத்துணைக் கோடலால் வருவது என்றும், அதனால் ஞானத்தை எய்தலாம் என்றும் கூறுகிறார். இதனால் பொருளும் இன்பமும் அறத்தின் வழியனவாக இருந்தால் பெருமை எய்தும் என்று பேசப்படுகிறது. வள்ளுவரும் முதற்கண் தத்தமக்கு ஏற்றவகையில் பொறி அடக்கமாகிய இல்லற துறவறங்களைக்கூறிப் பொருள் கூறுவான் தொடங்கி முதற்கண் அரசும் பின் முறையே அதன் அங்கங்களும் கூறி இறுதியில் இன்பத்தில் முடிக்கிறார். இது இன்பத்தின் மூலம் அறம் என்ற சாணக்கியர் சூத்திரத்தோடு ஒத்திருக்கிறது-[1] ஆதலால்

[1] கருத்தொற்றுமை காட்டப்பட்டதேயன்றி வழிநூல் என்பது எமது கருத்தன்று.

ஏனைய அர்த்த காமசாத்திரங்களைப் போல, ஈட்டும் துய்க்கும் உபாயங்களை மட்டும் கூருது அவற்றின் ஒழுக்கங்களைக் கூறுவதால் அறமே முப்பாலதாகப் பிரிக்கப்பட்டது என்பது தெளிவு

திரு ஐயர் அவர்கள், இதனுடைய அமைப்பைப் பற்றி, 'மிக அரிய விஷயங்களை வரையறைப்படுத்திச் சுருக்கமாகச் சொல்லு தலும். ஒரு பொருளின் இலக்கணத்தைக் கூறுதலும், அதன் இன்றியமையாததைக் கூறுதலும், பயன் அறிவுறுத்தலும், மேற் கொள்ளுவதற்குரிய தந்திரத்தை உரைத்தலும், உலகப்பொருளின் வாயிலாக உண்மையை நிரூபித்தலும். உவமைகள் வாயிலாகப் பொருள் புலப்படுத்தலும் இந்நூலின் சிறந்த அமைப்புகளாம்' என்பர்.

பாயிரம்-பிற்சேர்க்கையா?

பாயிரம் என்பது வரலாறு. அது நூலைப் பற்றிய இன்றியமை யாத பொருள்களை அறிவிப்பது. பாயிரம் என்ற சொல், தமிழ்ச் சொல்லா பிறசொல்லா என்ற ஆராய்ச்சி நெடுங்காலமாக உண்டு, பாயிரம் நூலுக்கு முகம்போல்வது. முகத்தானன்றி மனிதன் இன்னுன் என்று அறியப்படாதவாறு போல, பாயிரத்தானன்றி நூற்போக்கு அறியப் பெருமையின் முகவுரையாயிற்று என்பர் வெள்ளியம்பல வாண முனிவர். அங்ஙனமன்றி நூல் நுதலிய பொருளைத் தொகுத்துச் சொல்வதாகிய பொருளடக்கம் என்பாரும் உளர். இப் பாயிரம் இரு வகைப்படும்; பொதுவும் சிறப்பும் என. சிறப்புப் பாயிரம் தற்சிறப்பும், சிறப்பும் என இருவகைப்படும். அவற்றுள் இது தற்சிறப்பாகும் என்பர் சிலர். 'தெய்வவணக்கமும் செயப்படு பொருளும், எய்த உரைப்பது தற்சிறப்பாகும்' என்பது அதன் இலக்கணம். அதனைக் கொண்டு மேற்போக்காக அளக்கின், கடவுள் வாழ்த்தாகிய தெய்வ வணக்கமும், அறன் வலியுறுத்தலாகிய செயப்படு பொருளும் எய்த வுரைத்தலின் தற்சிறப்பாயிற்று எனலாம். ஆயினும் இந்நூல் கடவுள் வாழ்த்திற்கும், ஏனைய நூல்களின் கடவுள் வாழ்த்திற்கும் வேறுபாடு உண்டு. ஏனைய நூல்களில் எடுத்துக்கொண்ட நூல் இனிது நிறை வேறுதற்பொருட்டும், நின்று நிலவுதற் பொருட்டும் கவிஞர் கடவுளை வாழ்த்துவர். இந்நூலில் கடவுளின் பொது இயல்பும், சிறப்பியல்பும் கூறி, அவரை வாழ்த்துதல் கற்றறிந்த மாந்தர் கடன் என்றும், கடவுளை வாழ்த்துதலின் பயனும் கூறப்படுகின்றன. இதனை ஊன்றியாராயின் கடவுளை வாழ்த்துதலும், தலையாய அறம் அல்லது ஒழுக்கம் என்பது உணர்த்தப் பெற்றதேயன்றி ஏனையநூல் களைப்போலப் பயன்கருதிக் கடவுளை வாழ்த்தவில்லை.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

இதனை அடுத்து வான்சிறப்பு, நீத்தார் பெருமைகள் வைக்கப் பெற்றுள்ளன. இந்த முறைவைப்பைப் பற்றி ஆய்வாளர் கருதுவன பல. தொல்காப்பியத்துள் பாடாண்திணைப்பகுதியாக 'அமரர்கண் முடியும் அறுவகையானும்' என்னும் சூத்திரத்து, தெய்வங்களிற் சிறந்தாரை வாழ்த்தும் நிறைமொழி மாந்தர், உயர்ந்த அந்தணர், ஆனிரை, மழை, முடியுடைவேந்தர், உலகம் இவற்றை வாழ்த்துதலாகிய அறுமுறை வாழ்த்துக்களும் அறிவிக்கப் பெறுகின்றன, இவற்றுள் தெய்வ வாழ்த்துக் கடவுள் வாழ்த்திலும், நிறைமொழிமாந்தர் அந்தணர் வாழ்த்துக்கள் நீத்தார் பெருமையிலும், மழை வாழ்த்து வான்சிறப்பிலும், வள்ளுவரான் அமைக்கப் பெறுகின்றன என்பர் லர். ஏனையவற்றையும் வலிதிற் பிடித்து இதனுள் அடக்க முயல்வாரோடு அறன் வலியுறுத்தலையும் ஒரு தெய்வவாழ்த்தாகக் காட்டுவர் மு. ரா. அவர்கள் தமது பொருளதிகார ஆராய்ச்சியில். கடவுள் வாழ்த்து முதலிய நான்கு அதிகாரங்களை மட்டும் பாயிரமாக வள்ளுவனார் தனியே கொண்டது எக்காரணம் பற்றி என்ற கேள்வி நெடுக நிகழ்ந்து வருவதுண்டு. இதற்குத் தக்க விடை இதுகாறும் கேட்டதில்லை. ஆயினும் தொல்காப்பியனார் கூறும் 'கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்ற மூன்றும் கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே' என்னும் சூத்திரத்தில் உயர்பின் வழிவரும் ஒரு சொல்லைக் கடவுள் வாழ்த்தொடு கூறுதலால் அவ் வாழ்த்து முதற்கட் கூறும் சிறப்புடையது என்பதும், மற்றவை அதன் பின்னர் வைத்து வாழ்த்தப்படுதற் குரியன என்பதும் அறியத்தக்கன. இவற்றுட் கொடிநிலை மேகத்தை உணர்த்தும்; கீழ்த்திசைக் கண்ணே நிலைபெறுதலை உடையது; நீடல் நிலை உடையது என்பன இதன் பொருளாம். நச்சினார்க்கினியரும் இவ்விருபொருள்களே பற்றிச் சூரியனுக்கு இச்சொல்லை இணக்குதல் காண்க. மேகவாகனனாகிய இந்திரனுக்கு உரிய திசையாதலின் அத்திசை மேகத்திற்கு உரியது என்பதும், அங்கு நின்றெழுந்த கொண்டல்களே உலகதாபந்தீரப் பெய்வன என்பதும் அறியத்தக்கன. இவ்வாறன்றி மின்னற்கொடிக்கு நிலைக்களனாதல் பற்றி மேகம் கொடிநிலை எனப்பட்டது என்றுமாம். கந்தழி-பற்றழிவு. அஃதாவது பற்றழிந்தார் தன்மை என்றவாறும். வள்ளி என்பது அறம். நச்சினார்க்கினியருக்கும் இக்கருத்தாதல் 'வெண்கதிர், தேவர்க்கு அமிர்தம் வழங்கலான் வள்ளி என்பதூஉம் ஆம்' என்று அவர் கூறுவதிலிருந்து வண்மையடியாகவே இச்சொல் வழங்கியது ஆதல் தெளிவு. ஆகவே இந்த நான்கும் கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருவனவாகிய இம் மூன்றையுமே ஆதல் தெளியலாம் என்பார்கள். பரிமேலழகர் கூறும் பாயிர அமைப்பை அவர் உரையுட் காணலாம்.

பிற்கால ஆராய்ச்சியாளர் சிலர், பாயிரம் பின்னர்ச் சேர்க்கப் பெற்றது என்பர். வள்ளுவர், வாழ்க்கையியலை வகுக்க வந்தவர்; கடவுளையும் வான் முதலியவற்றையும் வாழ்த்தத் தேவையில்லை என்பர். ஊன்றி நோக்கின், தமிழ் நெடுங்கணக்கில்உள்ள எழுத்துக் கள் 'அகரமுதல னகர விறுவாய் முப்பஃதென்ப' என்ற தமிழ் நூல் விதிக்கேற்ப, அகரமுதல என்று தொடங்கி 'பெறின்' என முடித்லே பாயிரமும் வள்ளுவர் வாக்கே யென்பதை வற்புறுக்கும் சான்ருகும். அன்றியும் அறவழி நின்று பொருளீட்டியும் இன்பந்துய்த்தும் வாழும் வாழ்வெல்லாம் சாவா மூவாப் பேரின்பம் எய்தலே என்பது அவரது முடிந்த கொள்கை. அதனை முதற்கண் வற்புறுத்திக் கூறலே நூல் செய்ய எடுத்துக் கொண்ட புலவர் கடமை. அதனைப் 'பிறவி பெருங் கடல் நீந்துவர்' என்ற குறளால் முடித்துக் காட்டுகிருர். மாமழை போற்றுதலாய வான்சிறப்பால் மழையின் இன்றியமையாமையையும், அதன் பயனையும், வன்மையையும் வகுத்துச் சொல்கிருர்.

அறன்வலியுறுத்தல் என்பது, வருபொருள் உரைத்தலாகிய செயப்படுபொருள் உணர்த்தியது. இதில் அறத்தின் பொதுவிலக் கணம் கூறி ஏனைய பொருளும் இன்பமும் இது தரவருவனவே என் கின்ருர். பாயிரம் நூற்குப் பாயிரமாதலின் பின்னர்க் கூறும் முப்பா லுக்கும் இதில் தோற்றுவாய் செய்தல் வேண்டும். அறத்துப்பாலுக்குத் தோற்றுவாயாக அறனை வலியுறுத்தியவர், ஏனைய பாலையும் தனிச் சிறப்போடும் விதந்து கூறுபவராயின், பொருள் செயல்வகை இன்ப நலன் என்று தனித்தனியே செயப்படுபொருளைப் பாயிரத்துள் சொல்லுதல் வேண்டும். அங்ஙனம் அன்றி அறன் வலியுறுத்தல் ஒன்றே உரைத்தலின், இவர் நுதலிப் புகுந்தது அறமொன்றுமே என்பதும், ஏனைய இரண்டும் இதனுள் அடங்கியனவே என்பதும், அதனுலேயே அறத்தின் பகுதியாகவே ஏனைய இருபாலையும் ஓதினுர் என்பதும் நுனித்தறியத்தக்கல. அதற்கு ஆதாரமாக 'சிறப்பீனும் செல்வமு மீனும் அறம்' எனவும், 'அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை, பொறுத்தானேடு ஊர்ந்தா னிடை' யறியப்படும் எனவும் வருவனவற்ருல் பொருளறத்தையும்,'அறத்தான் வருவதே யின்பம்' என்பதால் இன்ப அறத்தையும் தோற்றுவித்துத் தான்கூறும் அறம், அறம் எனவும், பொருளறம் எனவும், இன்ப அறம் எலவும் முப்பாற் படுதலையும் தெரிவித்தார். இதனை உட்கொண்டுதான் ஆலத்தூர் கிழார், 'அறம்பாடிற்றே' என்று சிறப்பித்ததும் எனலாம். அன்றியும் 'சிறப்புடைமரபிற் பொருளும் இன்பமும் அறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல' என்ற புறப்பாட்டுக் கருத்தும் இதனை ஒருவாறு விளக்குதல் காண்க. இதனை முன்னர் எடுத்துக் காட்டிய சுகாத்தியர் உரையில் கண்ட 'இந்நூல் முழுதும் அறநூலாயிருக்க' என்ற பகுதி யால் நன்கு தெளியலாம்.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

ஆகவே இப்பாயிரம் இந்நூற்குத் தனிச் சிறப்பென்பதும், இது ஆசிரியராலே ஆக்கப்பெற்ற தென்பதும், இயல் கூறுவார் தம் நூல் முடியுங் கருத்தால் கடவுளை வாழ்த்தாமல் கடவுளை வாழ்த்துதல் கற்றவர் கடமை என்று அதனையும் ஓர் ஒழுக்க இயலாக உடைத்தார் என்பதும், இது அறநூலே என்பதும், அதனாலேயே அறன் வலியுறுத் தலிலேயே முப்பாலுக்கும் இயல்தோன்றச் செயப்படுபொருள் உரைத்தார் என்பதும் விளக்கப் பெற்றன.

பாயிரத்தைப் பற்றிச் சுகாத்தியர் கூறுவன :- 'இந்நூலிற்குப் பாயிரம் நான்கு முகமாகத் தந்தனர். அவற்றுள் முதலாமுகத்தில் முதற்பொருள் வாழ்த்துரை, யானெனல் அறுதலால் ஆணவமல நீக்க மும் இரண்டா முகத்தில் மழைத்துணை வாழ்த்துரை, எனதெனல் அறுதலால் மாயாமல நீக்கமும், மூன்றுமுகத்தில் துறவுரன் வாழ்த் துரை, விருப்ப மறுதலால் காமியமல நீக்கமும் பொதுவாற் கூறிச் சிறப்பாகிய நான்கா முகத்தில், அறமுறை வாழ்த்துரை, இயல், இயை, இறை என்னும் உலகமுறையின் முயல்பவர் மும்மலமும் அறுதலால் தத்தம் நிலையில் வழுவாதொழுகும் அறத்தின் ஊக்கமுங் கூறினர்' என்பர். இவர் பாயிர இயல்பு கூறும் பகுதியும் பயனும் மிகநுணுகி ஆராயத்தக்கன. இவர் ஒரு கிறித்தவப் பாதிரியார் என்பதையும் 1889-ம் ஆண்டில் திருக்குறளைச் சுருக்க உரையுடன் பதிப்பித்தார் என்பதையும் மறத்தலாகாது.

அறம் : என்னும் இச்சொற்கு இதுதான் பொருள் என யாரும் வரையறுக்க முடியாது. அறவியலை அறிவிக்கும் நூல்கள், அறத்தை முற்ற வகுத்தனவோ, எனின் அதுவும் இல்லையெனவே துணிந்து கூறலாம். அறம் மிகப் பரந்தது; அதனை அறிவிக்கப் புகுந்த பலர் விதிவகையான் விளக்கிப்போந்து, முடியாமையின் விலக்கு வகை யானும் (எதிர்மறையானும்) விளக்கினர்கள். அப்படியும் அதனிலக் கணம் முற்றிய பாடில்லை. அது அறு + அம் அறம் என இயைந்து விதியானும் விலக்கானும் செய்வன தவிர்வனவற்றை வரையறுப்பது எனப் பொருள்படும். அம்—வினைமுதற் பொருளில் வந்த விகுதி. ஆதலால் மனிதவாழ்வில் கொள்ளத்தக்கனவும் தள்ளத் தக்கனவும் இவையென வரையறுப்பது அறம் எனலாம். உலகில் உள்ள நல்லன எல்லாம், தகுதியாயின எல்லாம், புண்ணியமெல்லாம், நோன்பெல் லாம், ஞானமெல்லாம் அறம். எச்செயல் யாவரானும் பாராட்டப் பெறுகின்றதோ அது அறமாகும். விலக்கத் தக்கது ஒன்றும், உலகத் துப் பலராலும் பாராட்டப்பெறுமாயின், அறமாகலாம் என்கிறது சுக்கிர நீதி. (அத். 5, சு. 35).

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

இத்தகைய அறத்திற்கு-சிறந்தாரும் வரைவிலக்கணம் கூற முடியாத அறத்திற்கு வள்ளுவர், சில சொற்களால் மிகச் சீரிய முறையில் இலக்கணங் கூறி முடித்தார். முற்கூறிய மனு, சுக்கிரன் முதலாயினார்கூட நல்லன செய்தல் அறம் என்றார்கள் வள்ளுவர் செயல் சிந்தையின் வழியது ஆகலின் அறம் அங்கேயே அமைதல் வேண்டும் என்கிறார். செயற்கண் வெளிப்படின் சிந்தித்துச் செயலுக்கு வருவதற்குள் அறமல்லாதன உள்ளத்தையும், உணர்ச்சியையும் ஏன் உடலையுங்கூடக் கெடுத்து விடுகின்றன. ஆதலால் அதனை அகத்திலேயே அமைக்க வேண்டும் என்று கருதிய வள்ளுவர், அறமாவது 'மனத்துக்கண் மாசிலனாதல்' என்றார். மனமாசு இவையென அவரே உணர்த்தாவழி நாம் உணர்வது எப்படி? அதற்காக 'அழுக்காறு அவா வெகுளி' இவை மனக்குற்றம் என்றார்; இவற்றானும், மொழிக்குற்றமாகிய கடுஞ்சொற் கூறலானும் அறம் தவறும். இந்நான்கினும் தவறாததே அறம் என வரையறுத்தார். சொல்லால் நேரும் அறவழுவைக் காத்த அவர், மீட்டும் வற்புறுத்த 'இன்சொலினதே யறம்' என உடன்பாட்டு முகத்தானும் ஓதினார். இங்ஙனம் அறமாவது மனமொழி மெய்கள் தூயனாதல் என வரையறுத்தோதியது வேறு எந்த நீதிநூலாரும் சொல்ல இயலாத பெருமையது. இந்த அறம் என்ற சொல்லுக்கு ஒத்த சொல் வடமொழியில் தான் உண்டு. அது தருமம் என்பது. ஆங்கிலத்தில் இதற்கொத்த—இதன் பொருள் முழுமையும் அடக்கிக் காட்டக்கூடிய சொல் ஒன்றுமில்லை எனப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் (C. R. மொழி பெயர்ப்பு பக்.2).

இத்தகைய அறத்தை இல்லறம் துறவறம் என இரண்டாகப் பிரித்தார் திருவள்ளுவர். பிரமசரியம் முதலிய நால்வகை நிலையுள் இரண்டனையே சிறப்புப்பற்றி எடுத்தனர். பிரமசரியம், விரதங்காத்துக் கல்வி முற்றிய பின்னர் இல்லறத்தில் முடிவெய்துவதாதலின் அதனை இல்லறத்தினும், வானப்பிரத்தம் துறவிற்கு முதற்படியாதலின் அதனை அதிலும் அடக்கி இரண்டென்றார் என்பர் சிலர். பிரமசரியத்தைப் புதல்வர்ப்பேற்றில் அடக்கினார் என்பர் சிலர். பரிமேலழகர், 'நால்வகை நிலைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையின் சிறுபான்மையாகிய அச் சிறப்பியல்புகள் ஒழித்து எல்லார்க்கும் ஒத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்பு பற்றி, இல்லறம் துறவறமென இரண்டாகக் கூறப்பட்டது' என்பர். V. R. R. தீட்சிதர் அவர்கள் அறத்துப்பாலில் முதல் இருபத்து நான்கு அதிகாரங்கள், பிரமசரிய கிருகஸ்த ஆச்சிரமங்களையும், பின்வரும் 25 முதல் 34 வரையுள்ள அதிகாரங்கள், வானப்பிரத்தாச்சிரமத்தையும், பின்னுள்ள 4 அதிகாரங்கள், சந்யாசத்தையும் குறிப்பன என்பார்கள். இதற்கு விளக்கம்

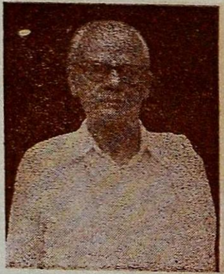

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

காட்டி அடக்கிக் கூறினர்களில்லை. தமிழ்மரபு இல்நிலையும், மிக்க காமத்து வேட்கை தீர்ந்துழி எய்தப் பெறுவதாய துறவு நிலையும் ஆகிய இரண்டேயாதலின், இரண்டாக ஓதினர் என்பர் இன்றைய ஆராய்ச்சியாளர் பலர்.

அறங்கூறும் பிற நூல்களாகிய நாலடியார் போன்றவற்றுள்ளும் அறம் இரண்டாகப் பிரிக்கப் பெற்றுள்ளமையும், ஏனைய இருநிலைகளை யும் ஒன்றனுள் அடக்காமையும் நோக்கலாம். சங்க நூல்களில் இல்லற மும் துறவறமுமே கூறப்படுதல் தெளிவு. அன்றியும் நாலடியார் துறவி யலில் தொடங்குகிறது. இல்லியலை அடுத்து வைத்துள்ளது; அது சைன மரபு. திருவள்ளுவர், 'அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை' என்பதாலும், இல்வாழ்க்கை யறத்தாற்றின் ஆற்றின் புறத்தாற்றிற் போய்ப் பெறுவதொன்றில்லை எனக் கூறுவதாலும் இல்லறமே சிறந்தமை தெரிவிக்கப் பெறுகின்றது. ஔவையும் 'இல்லறமல்லது நல்லறமன்று' என்று சொல்லுவது இதற்குத் துணை. ஊழைத் தனியே ஓர் இயலாக ஆண்டார். அவ்வூழ் அறத்தின் பயனாய் விளைந்து, பின் வரும் பொருளுக்கும் இன்பத்திற்கும் வழியாதலின் அறத்துப்பாலின் இறுதியில் காரண காரிய இயைபு பற்றி வைக்கப்பெற்றது. ஊழ் காரணமாகப் பின்வரும் பொருளும் இன்பமும் விளைவது உறுதி யாதலின் பொருளுக்கு முதற்கண் அமைத்தார். ஊழ் ஒரே அதிகாரமாக இருந்தமையின், ஊழியல் எனக் குறியாது விட்டனர் போலும்

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

" பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றூழாக—ஆய
அறத்துப்பால் நால்வகையா ஆய்ந்துரைத்தார் நூலின்
திறத்துப்பால் வள்ளுவனர் தேர்ந்து. "

என்ற பாடலால் அறத்துப்பால் நான்காகப் பகுக்கப் பட்டமை அறியலாம்.

இல்லறவியல் : இல்வாழ்க்கை தொடங்கிப் புகழ் ஈறாக இருபது அதிகாரங்களையுடையது. அதில் இல்வாழ்க்கையே நல்ல வாழ்க்கை; இல்வாழ்வானுக்குரிய இன்றியமையாத கடமைகள் எல்லார்க்கும் துணையாதலும், உழைப்பின்வந்த ஊதியத்தைப் பகுத்துண்டலும் முதலாயின. இல்வாழ்க்கைக்குப் பண்பு அன்பு, பயன் அறம். இல் வாழ்க்கையைவிடச் சிறந்தது ஒன்றும் இல்லை; அமரவாழ்வெய்தலே

அதன் பயன், இத்தகைய இல்வாழ்க்கைக்குத் துணை இன்றியமையா தது: துணையும் நல்ல குணமும், நல்ல செய்கையும் உடையதாக இருத்தல் வேண்டும். வருவாய் அறிந்து வழங்கி வாழும் இயல்பின தாக இருத்தல் வேண்டும். துணை நல்ல துணையாக இல்லாவிட்டால் எல்லாம் இருந்தும் பயனில்லை, துணைக்குக் கற்பே அணி. இங்ஙனம் இல்வாழ்வார்க்கு 'இவனைப் பெற இவன் தந்தை என்ன தவஞ்செய் தானோ' என்ற சொல்லை உலகில் நிலை நாட்டும் மக்களைப் பெறுதல் இன்றியமையாதது. மக்களில்லா வாழ்வு எக்களிப்பில்லாதது. மக்கள் குழப்பிய உண்வையுண்டலும், மக்கள் மேனியைத் தீண்டலும், அவர் உரை கேட்டலும், மிக இனிமை பயப்பன. தந்தையின் கடமை சிறந்த முறையில் கல்வியளித்தல், படித்த மகனைக் கண்டால் தாய்க்கும் பெருமகிழ்ச்சி. மகன் கடமை, தனது நெறியாலும் ஒழுக்கத்தாலும் எல்லாரும் தன் தந்தையைப் பாராட்டச் செய்தல். இவ்வண்ணம் நன்மக்களைப் பெற்ற இல்வாழ்வார்க்கு அமைய வேண்டிய இன்றியமையாத குணம் அன்பு, அந்த அன்பு, தமக்கு உரிமையுடையார் துன்பங் கண்ட காலத்து வெளிப்படும். எல்லார்க்கும் உபகாரியாக்கும் இயல்பு அன்பால் விளைவதே. அன்பாலே உலகில் நண்பு வளர்கிறது. அன்பு அகத்துறுப்பு. அன்பில்லாத வாழ்வு, வற்றியமரம் தளிர்த்தது போலத்தான். அன்பு உடையார், தம்மைப் போல அனைவர்க்கும் பசியுண்டு தாகமுண்டு துன்பமுண்டு என எண்ணுவார்கள். அதனால் புதியராய் வந்தவர்களையும் தமர் போலப் பேணத்தலைப் படுவர். அவர்களே உண்மையில் இல்வாழ்வார் ஆவார். என்ன இடையூறு நிகழினும் எவ்வளவு பஞ்ச காலமாயினும், எவ்வளவு உயர்ந்த உணவாயினும் விருந்து பேணாது உண்டல் கூடாது. விருந்து பேணுபவர்க்கு விளையுள் பெருகும். செல்வம் வளரும் மறுமையில் இவர்களை வானவர் விருந்தாக வரவேற்பர். விருந்து பேணாச் செல்வர், மடையர். விருந்து பேணு முறையோ இன்முகத்தோடு வரவேற்று இன்சொல் சொல்லுதல். இன்சொல்லே இல்வாழ்விற்கு அணி. இன்சொல்லே புண்ணியம் பெருக்கும்.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

மக்களுக்குச் செய்ந்நன்றியறிதல் இன்றியமையாதது. அது காலத்திற் செய்ததும், மாற்றுப்பயன் கருதாது செய்ததும், யாதொரு தொடர்பு மின்றியே செய்ததும் என மூவகைப்படும். நன்றிக்கு மதிப்பு, செய்யப்பட்டவர் தகுதி நோக்கியே அமைகின்றது. செய்ந்நன்றி காரணமாகவும் அன்பு முதலிய காரணமாகவும் நடுவுநிலை தவறின் கேடுவரும் என்பது உறுதி. அதுவும் வாணிகர்க்கு நடுவு நிலை இன்றியமையாதது. தீயன, மனம் மொழி மெய்களால் நிகழும். அங்ஙனம் நிகழாதவாறு அடங்கியிருத்தல் புகழையும், புண்ணியத்தையும், அமர வாழ்வையும் அளிக்கும். எவ்வளவிற்கெவ்வளவு

செல்லத்தாலும் சீர்த்தியாலும் சிறப்பாலும் உயர்கிறேமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அடக்கம் இருத்தல் வேண்டும். நாவடக்கம் மிக நல்லது. நாவடங்காமையால் விளையும் தீமைகள் பல.

ஒழுக்கந்தான் ஒருவனுக்கு உயிர்; அதுதான் குடிப்பிறப்பு; அதுதான் உயர்வளிப்பது; அதுதான் நன்மைக்கெல்லாம் அடிப் படை ஏட்டில். எழுதப் பெற்றதெல்லாம் ஒழுக்கமன்று. உலகத்தோடு ஒத்ததே ஒழுக்கம். ஒழுக்கத் தவறு மெய்யுணர்ச்சியால் விளைவது. கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐவகை இன்பங்களை யும் தன் மனைவியிடமாகப் பெறுதல் ஒழுக்கம்; பிறனில்லாளை விரும்பி யடைதல் ஒழுக்கக்கேடு. பிறர் மனைவியை விரும்புவார். அறம் பொருள் இவற்றையிழப்பர். அவர்களே பேதை; அவர்கள் இறந்தவர் களே; அவர்களே பழிகாரர்கள்; பாவிகள். பிறர் மனைவியை ஏறெடுத்தும் பார்க்காதவர்களே வீரர்கள் ஒழுக்கமுடையார்; தரும வான்கள்; அவர்களே உலகில் எல்லா நல்ல காரியங்கக்குளும் தலைமைதாங்க உரியவர்கள்.

இங்ஙனம் இந்திரியங்களை வென்று விளங்குபவன் மனத்தையும் வென்றவன். அவனிடம் பொறுமையிருக்கும். பொறுமையாவது குறை செய்பவர்களை மன்னித்து விடுவது மட்டுமல்ல, மறந்தே விடுவது தான். பொறுமை சால்புடைமையைத் தரும். அழியாப் புகழைத் தருவதும் அது. துறவிகளைக் காட்டிலும் பெருமையைத் தருவதும் அதுவே. பொறுமைக்கு மறுதலை பொறாமை. இது, பிறர் செல்வம் புகழ் பதவி முதலியன கண்ட வழி விளைவது. இது பகைவனைப் போலத் தன்னையுடையவனுக்கு அழிவு உண்டு பண்ணும். பொறாமை யுடையவனைப் புண்ணியம் பொருந்தாது. செல்வம் சேராது. சுற்றமுங் கெடும் உணவுக்கும் உடைக்குங்கூட வருந்துவன். ஒருபோதும் அவனுக்கு ஆக்கமில்லை, ஆதலால் மக்களனைவரும் அழுக்காறில்லா மையை ஒழுக்கமாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். பொறாமைப்பட்டவன் பிறர் பொருளைக் கவரக் கருதுதல் இயல்பு. அங்ஙனம் விரும்பின் அவன் ஆக்கம் கெடுதலேயன்றி அவனும் கெடுவன். குலம் அழியும், குற்றமிகும். ஆதலால் பிறன் பொருளை விரும்பியாகும் செல்வத்தை விரும்பற்க.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

சிலருக்கு வெஃகிய பொருளை அடைய முடியாத போதும் இவன் செய்யும் சூழ்ச்சிகள் பலிக்காதபோதும் ஆக்கமுடைய பிறரைப் பற்றிப் புறங்கூற நேரும். அவ்வண்ணம் புறங் கூறுதல், பாவஞ் செய் தலைக் காட்டிலும் கொடியது. புறங்கூறி வாழ்வதைக் காட்டிலும் இறத்தல் நல்லது. மக்கள் அனைவரும் நண்போடு வாழப் பிறந்தவர்

கள். அவர்கள் புறம் பேசி உறவினரைப் பிரித்தல் கூடாது. தன்னோடு உயிரொத்த நண்பர் குறைகளையும் தூற்றுவார் பிறரைப் பற்றிப் பேசுவதைச் சிந்திப்பானேன்? பிறரிடம் குறை காண்பதைப் போலத் தன்னிடமும் கண்டால் புறங்கூற வருமா? புறங்கூறத் தலைப் பட்டவன், வெற்றுரை பேசவும் பின்வாங்கான். பயனில பேசுபவர் களை எல்லாரும் இகழ்வர். பயனில பேசுதல் சிறப்பைக் கெடுக்கும், புகழைக்கெடுக்கும். ஆதலால் நேர்மையற்ற பேச்சைப் பேசினாலும் பேசலாம். பயனற்றவைகளைப் பேசுதல் கூடாது. இவ்வாறு புறங் கூறி வெற்றுரை பேசிக் காலங்கழிப்பவர்கள் தீவினை செய்ய அஞ்சார். எப்போதும் தீயன நினைக்கத் தொடங்கியவர். சொல்லத் துணியாமல் இரார். சொல்லத் துணிந்தவர்கள் செய்யாமல் இரார். பலகால் சொல்லிச் சொல்லிப் பக்கபலம் சேர்ப்பவை, செயல்முறை யில் நிகழ்ந்தே தீரும். ஆதலால் தீவினை, நெருப்பைக் காட்டிலும் கொடிது. பகைவர்க்கும் தீமை செய்தல் கூடாது. பிறருக்கு நாம் கேடெண்ணினால் தெய்வம் நமக்குக் கேடு எண்ணும். பகைக்குத் தப்பலாம்; தீவினைக்குத் தப்பமுடியாது, தன்னிழல் தன்னைவிட்டுப் பிரியாததுபோல, தான் செய்த வினை தன்னைவிட்டு நீங்காது. தன்னு யிரில் தனக்கு ஆசையிருக்குமானால், பிறருயிர்க்குக் கெடுதி செய்லாகாது. இவ்வாறு பிறர்க்குக்கேடு செய்யாதவன் செய்யக் ஒன்றுண்டு. அதுதான் உலகம் நல்லன என்று ஒத்துக் கொள் ளக் கூடிய காரியங்களைச் செய்தல், இது ஏட்டிற் கண்டது அன்று; உலகியலில் அமைந்தது. இவ்வண்ணம் உலகியற் கொத்தது உணர்பவனே வாழ்பவன். உழைத்த பொருளெல்லாம் உபகாரம் செய்வதற்கே. உதவுபவன் செல்வம், நீர் நிறைந்த ஊருணி போல வும், மருந்து மரம் போலவும், ஊர்நடுவே பழுத்த பொது மரம் போல வும் எல்லார்க்கும் எக்காலத்தும் பயன்படும். அவனுக்கு வறுமை யில்லை; துன்பமில்லை. ஆதலால் தன்னை விற்றாவது ஒப்புரவாற்ற வேண்டும். இந்த ஒப்புரவு, அனைவர்க்கும் செய்யப்படும் உதவி. ஏழைகட்குச் செய்யப்படும் உதவி ஈகை எனப்படும். குறிப் பறிந்தீதலே கொடை. ஈகையும் துன்பந்தான்; வாங்கியவன் மகிழும் வரையில். ஏழையின் பசியைப் போக்குதலே சேமநிதியைச் சேர்த்து வைக்குமிடம். தனக்கு எஞ்ஞான்றும் பசி வேண்டாதவன், பகுத் துண்ண வேண்டும். கொடுப்பதில் ஓர் இன்பமுண்டு. அது உலோபி கட்குத் தெரியாது. நம்மாற் கொடுக்க முடியாத காலத்துச் சாதலே நலம். கொடையால் விளைவது புகழ். உலகத்து அழியாதது புகழ் ஒன்றே. புகழில்லா உடலைச் சுமந்த நிலங்கூட வளங்குன்றும். இகழின்றிப் புகழ் பெற்று வாழ்வாரே வாழ்வார். இல்லறத்தின் இன்றியமையாத கடமை, தன்னடக்கமும், பகுத்துண்டலும், ஈகை யுமே. பயன் புகழ்.

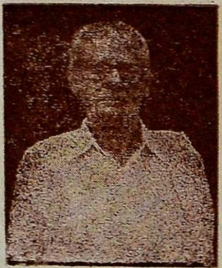

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

துறவறம் : இல்வாழ்ந்து நுகர்வன நுகர்ந்து உவர்ப்புக் கண்ட காலத்து, உண்மை ஞானத்தால் உயர்வற உயர்ந்த நலத்தை எய்த விரும்புதல் எவர்க்கும் இயல்பு. புகழ்பட வாழ்ந்த பேரறிவாளன், அகப்பற்றும் புறப்பற்றுமாகிய இருவகைப் பற்றையும் அறுக்க முற் படுவன். பற்றறுத்தல் பற்றுச் செல்லுமிடத்திற் செல்லவிடாது மனத்தைத் தடுத்து நிறுத்தலும், இது செல்லுமிடம் இது செல்லாத விடம் என்ற வேறுபாடின்றி உலகம் முழுவதையுமே உறவாகக் கொண்டு செலுத்துதலுமாகிய இரு நெறியால் நிகழும். அவற்றுள் முன்னது ஓடு நீரை அணையிட்டது போல, முட்டவரும் மாட்டைக் கட்டிப் போட்டது போலத் தடுத்தலாகும். அணை மெலிந்தாலும், கயிறு அறுந்தாலும் நீரும் மாடும் பொருட்கேடு விளைத்தல் போலப் பற்றறுதியும் தடை நீங்கியவரிடத்துப் பெருந் துன்பம் செய்யும். உலகம் முழுவதையுமே தம் பற்றின் நிலைக்களமாக்கிவிட்டால் சிறப்பன்பு செய்யப் பெருமையால், தீமை நிகழவே நிகழாது. அதனை எண்ணியே அருள் என்ற விரதம்; துறவறத்தின் தலையா யமைந்தது. தன்மாடு தன்வீடு என்ற உரிமையாகிய செல்வம் பூரியார் கண் பொருந்துவது, அனைத்தையும் பொதுநோக்குடன் அன்பு செய்தலாகிய அருளுடைமை, உயர்ந்தோர்களிடமே உண்டா வது. ஆதலால் அருளையே மேற்கொள்ளவேண்டும். அருளுடைய யார் உயிர்க்கு அச்சமில்லை. துன்பமில்லை. அருளிலார்க்கு மறுமை இன்பம் இல்லை. இவர்களுக்கு விடுதி என்றுமேயில்லை. அருணிலையில் நழுவுதல் நேர்ந்த காலத்துத் தம்மின் வலியார் முன் தான் அஞ்சி நிற்கும் நிலையை நினைத்தால் தானே அருள் உதிக்கும், மனிதன் வாய்க்கு அடிமை யாகாதிருத்தல் முடியாது. ஆதலால் புலால் உண்டாவது வாய்க்கு அடிமையாவான். அது அருளுக்கு இழுக்கா கும். ஆதலால் புலால் உண்டல் கூடாது. புலால் உண்பவனிடம் அருள் இராது. அவன் மனம் எப்போதும் நல்லன எண்ணாது. இவர் களுக்கு நரகம் நிச்சயம். இவர்களை விழுங்கிய நரகம் மீட்டும் உமிழாது. நாம் கொல்லவில்லை உண்கிறோம். ஆனாலும், தின்பவர் களாகிய நாம் இல்லையானால் கொல்பவர்களும் இல்லை. ஆதலால் புலால் உண்டல் கூடாது. புலால் பிறவுடம்பின் ஊன். புலால் உண் ணாமை ஆயிரம் யாகம் செய்தலினும் மேல். கொல்லாமலும், புலால் உண்ணாமலும் இருப்பவனை எல்லாவுயிர்களும் தொழும். உணவு ஒழுக்கம் உடையார்க்கே தவம் நிலைக்கும்.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

தவம் என்பது பொறிகளை அடக்குதலும், நீர் பலகால் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடைஇச் சோர்சடைதாழச் சுடரோம்புதலும் அன்று. தனக்கு வந்த நோயைத் தாங்கிக் கொள்ளுதலும், பிறவுயிர் கட்குத் துன்பஞ் செய்யாமையுமே. அத் தவமும் தவமுடையார்க்கே

சித்திக்கும். தவத்தால் பகைவரை வெல்லலாம். அடுத்தவர்களை ஆக்கலாம். வேண்டியவற்றை வேண்டியபடி எய்தலாம். காலத்தை வெல்லலாம். ஆனால், தவம் தன்னலத்திற்காகச் செய்யப்படுவதன்று. காமியத் தவம் கூடாது. அத்தவத்தைக் கெடுப்பது ஒழுக்கக் கேடு. தவசி போல வேடந்தாங்கித் தவிர்வன செய்தல், பசு புலித்தோல் போர்த்து மேய்ந்தது போலாம், இத்தகையவர்களே கொடியவர்கள். இவர்களால் உண்டாகும் துன்பங்கள் பல. உருவத்தால் யாரையும் துணிதல் கூடாது. தொழிலால் துணிதல் வேண்டும். கடியத் தக்க பாவங்களுள் திருட்டும் ஒன்று. திருட்டு, மக்கட் சமுதாயத்தில் மதிப்பை இழக்கச் செய்யும். ஆதலால், சிறிய திருட்டும் கூடாது. அதனை மனத்தாலும் எண்ணுதல் கூடாது. களவு, ஒழியாத் துன்பத்தை உறுவிக்கும். பொருளை அகற்றும். அழிவை உண்டாக்கும் கள்வார்க்கு வானுலக வாழ்க்கை பொருந்தாது. திருட்டு நிலைத்து நிற்பது பொய்யால். பொய்யென்பது நடந்ததைக் கூறாமையும் நடவாததைக் கூறுதலும் அன்று. ஒரு சிறிதும் யார்க்கும் தீமை இல்லாதவற்றைச் சொல்லுதலே வாய்மை என்பது வள்ளுவர் கருத்து. பிறர் யாரும் அறியாமையினாலே பொய்சொல்லலாம் என்பதில்லை. தன்னுடனிருக்கும் உள்ளமே வருத்தும். ஆதலால் மனச்சாட்சி அறியப் பொய்சொல்லுதல் கூடாது. வாய்மையைப் போன்றதொரு அறமும், தூய்மை மிகுப்பதும் வேறொன்றில்லை. பொய்மை, திருட்டு, கூடா ஒழுக்கம் வெளிப்படினும், விரும்பிய பொருள் கைகூடாவிடினும் அகங்காரத்தின் ஆதிக்கத்தால் கோபம் எழுதல் இயல்பு. அதிலும் ஆற்றலில் குறைந்தாரிடத்தேயே சினம் செல்லும். அங்கும் சினத்தைச் செலுத்துதல் ஆகாது. சினம், தீமைக்கு எல்லாம் பிறப்பிடம். சிரிப்பை அகற்றும்; மன மகிழ்ச்சியைக் கொல்லும், சுற்றத்தையும், சேர்த்துச் சுடும், ஆதலால் துறவிக்குக் கொஞ்சமும் பொருந்தாதது அது. சினம் முற்றினால் 'பிறருக்குத் தீமைதான் செய்யத் தோன்றும். எவ்வளவு பெரிய செல்வம் பெற்றாலும் பிறருக்குத் துன்பம் செய்தல் கூடாது. அதுதான் அறிவுடைமை.

துன்பம் செய்தோருக்கும் துன்பம் செய்தல் கூடாது. மக்களுக்கு மட்டுமல்ல பிறவுயிர்களுக்குங்கூட, பிறஉயிர் அனுபவிக்கும் துன்பத்தைத் தனக்கு வந்ததுபோல எண்ணுதல் வேண்டும். துன்பம் பிறர்க்கு முற்பகல் செயியின் பிற்பகல் விளையும். ஆதலால் அறிவுடையவன் துன்பம் செய்தார்க்கும் இன்பமே செய்தல் வேண்டும். பிறர்க்குத் துன்பம் செய்து பழகியவன் தனக்காகப் பிறவுயிர்களைக் கொல்லவும் தலைப்படுவான். இந்தக் கொலையின் வாயிலாகவே எல்லாப் பாவங்களும் விளைகின்றன. கொலை யென்பது உயிரைப் பிரித்தல் மட்டுமன்று; தான் மட்டும் தொகுத்துண்டு, பிறரைப்

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

பசியால் வாடவிடுதலும் கொலையேயாம். கொலைக்கு அஞ்சுபவனே துறவிகட்குத் தலைவன். தன்னுயிர் போனாலும் பிறவுயிர்களைக் கொல்லுதல் கூடாது. கொலை பூண்டவர் என்றும் பிறவித் துன்பத் திலேயே பேதுறுவர். இங்ஙனம் கொலை முதலியன செய்வார், தம் உடம்பு நித்தியம்; இடம் பொருள் ஏவல் எல்லாம் நித்தியம் என்ற புத்தியினாலே இயற்றுகிறார்கள். இது மடமை. செல்வம், கூத்து மேடைக்கூட்டம் போலக் கூடி ஒரு சேர அழியும். நாளும் கோளுமோ நம்முடைய வாழ்நாளை அறுத்து வீழ்த்தும் வாளின் பல். போகத்துக் குரியதாக விளங்கும் உலகமோ அதில் வாழும் மனிதனோ இருந்தது அழிந்தது, இருந்தான், இறந்தான் என்ற நிலையிலேயே இயங்கக் காண்கின்றோம். தூக்கந்தான் இறப்பு. விழிப்புத் தான் பிறப்பு. ஆகவே உடல் பொருள் உலகு மூன்றும் நிலையற்றன என்றறிந்து, பற்றை அறத் துறததிலே துறவு எனப்படுவது, உண்மைத் துறவால் உளதாகும் பயன்கள் பல. விடய சுகங்களை வெறுத்தலும் விருப் பத்தை ஒரு சேர ஒழித்தலுமே துறவெனப்படுவது. பிறப்பு அறுப்பே னென்று உறுதி கொண்ட துறவிக்குத் தொடர்ச்சி எதற்காக? உடற் பற்றும் உடைமைப் பற்றும் அறுத்தவனே உயர்ந்தவன். அவனுக்கே வீடு பேறு. பற்று விடாதவனைத் துன்பங்களும் இறுகப்பற்றி விட மாட்டா. ஆதலால் பற்றறுக்க ஒரேவழி உண்டு, அதுதான் சாவா மூவாப் பேரின்ப உருவினைப் பற்றுதல். அங்ஙனம் பற்றிய பற்று முறுகிப் பற்றுவானும், பற்றப்படும் பொருளும், பற்றும் வேறின்றி ஒன்றான நிலையிலே தான் உண்மை அறிவு தோன்றும். அப்போது தான் இது பொருள் இது பொருளல்ல என்ற உண்மை ஞானம் உண்டாகும். அதனால் பிறவியறும். காம வெகுளி மயக்கங்களே உண்மை ஞானத்தின் தடைகள். அவற்றின் பெயரும் கூடக் கெடுதல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் செம்பொருளைக் காணலாம். ஐயமின்றி உள்ளத்தால் நித்தியப் பொருளைத் தியானித்தால் மறுபிறவி இல்லை. இங்ஙனம் உண்மை உணர்ந்தோருக்கும் அவா அருது. அவா தான் பிறவிக்கு வித்து. அவா இன்மைதான் தூய்மை. அது உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆசையைத் துறந்தாரே துறந்தார். அவா அற்றார்க்குத் துன்பமில்லை. இன்பம் இடையறாது ஈண்டும். அவர்களுக்கே பேரா இயற்கைப் பெருவாழ்வு கிடைக்கும்.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

ஊழ்: மனிதனுடைய வாழ்வும் தாழ்வும் விளைவது ஊழால். ஊழ்-முறைமை. அதாவது ஒருவன் நிழல் அவனையேபற்றி நிற்பது போல அவனவன் செய்த இருவினைகளும் அவனவனையே பற்றி நிற்கச் செய்வதாகிய முறை. இன்பதுன்பங்கள் எல்லார்க்கும் பொது. அவற்றின் காரணமாகிய ஊழ்வினையும் இல்லறத்தானுக்கும் துறவறத்தானுக்கும் பொது. இல்லறத்தானுக்குப் பொருள் இன்பங்

கள் விளைவதும், துறவிக்குத் தவமும் ஞானமும் சித்திப்பதும் ஊழ் துணைநின்ற வழியே. ஊழ், வினை, பால், தெய்வம், விதி என்ற பெயர்களால் குறளில் அமைக்கப்பெறுகின்றது. ஊழ் பயனேக்கி ஆகூழ், போகூழ் என இருதிறப்படும். போகூழை இழவூழ் எனவும் வழங்குவர் வள்ளுவர் பெருமான். மடியும், மடியின்மையும் விளைவது ஊழால். முட்டாளாக்குவது ஊழ். அறிவாளியாக்குவது ஊழ். பலநூல் படித்தாலும் ஊழ்வயத்தான் அமைந்த அறிவே நிலைப்பது. உலகத்தில் அறிவாளிகள் வறியராகவும், ஏனையார் செல்வராகவும் காண்பதற்குக் காரணம் அறிவுடையராதற்கு ஊழ் வேறு. திருவுடையராதற்கு ஊழ் வேறு. நல்லது செய்தாலும் ஊழ்வினைவயத்தால் செல்வம் அழியும். தீயனவற்ருல் செல்வம் செழிப்பதும் உண்டு. வருந்தி அழைத்தாலும் வாராதன வாரா; பொருந்துவன போமின் என்ருல் போகா. செல்வராயினும் ஊழ் வகுத்த படியே நுகர்ச்சி உளவாம். துறந்தாலும் மனம் வருந்துவது ஊழால்; சாந்திகள் செய்யினும் ஊழின் வலிமையை மாற்றமுடியாது.

இங்ஙனம் அறத்துப்பால் நான்கு பகுதியாக முப்பத்தெட்டு அதிகாரங்களால் முடிவுறுகிறது. இல்லறம் துறவறங்களிரண்டினும் ஒத்த கருத்துடைய அதிகாரங்கள் சில உள்ளன,

இல்லறத்தில்		துறவறத்தில்
அன்புடைமை	—	அருளுடைமை
இல்வாழ்க்கை	—	துறவு
பிறனில்விழையாமை	—	கூடாஒழுக்கம்
வெஃகாமை	—	கள்ளாமை
பொறையுடைமை	—	வெகுளாமை
இனியவைகூறல்	—	இன்னுசெய்யாமை

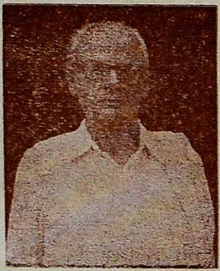

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

இல்வாழ்க்கை எல்லாப் பொருள் தொடர்பும் உடையதாய்த் தனக்கும் பிறர்க்கும் உதவுவது. துறவு தன்னின் வேருகாத யான் என்பதையும், தன்னின் வேருகிய எனது என்பதையும் விடுத்தல். அன்பு-தொடர்புடையார்கண் காதல் உடையராதல் அருள்-வரைவின்றி உலகமுழுதும் பரந்த கருணையை உடையராதல். பிறனில் விழையாமை பிறன் மனைவியை எஞ்ஞான்றும் விரும்புதல் கூடாது; ஆனல் தன் மனையாளைத் தக்க காலத்து விழைதல் ஆம் என்பது உணர்த்துகிறது. துறவி உவர்த்து வந்தவனுதலின், இல்லறத்தில் தன் மனைவியாக இருந்தவளை விழைதலுங் கூடத் தவறு என்பது விளங்க,

மனமொழி மெய்களால் போகம் விரும்புதலே தீமை. ஆதலின் கூடா ஒழுக்கம் என விளக்கப் பெறுகின்றது. அவ்வாறே இல்வாழ்வான் பொருமை காரணமாகப் பிறன் பொருளைக் கவரவிரும்புதல் கூடாது என்பதை வெஃகாமை விளக்குகிறது. துறவி தான் துறந்து வந்த பொருளிற் பற்றுத் தோன்ற, தான் உழைத்துத் தேட முடியாமையால் திருட எண்ணுவான்; துறவி அதனையும் நினைத்தலாகாது எனக் கள்ளாமை விளக்குகிறது. இல்வாழ்வான் பிறர் தனக்கு இன்னாதன செய்யினும் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதனைப் பொறையுடைமை புகல்கிறது. பொறுமை என்பது-பிறன் செய்த தீமையால் மனத்தில் கோபம் பிறக்க அதனால் தீயன செய்ய நினைவு வரும்;அந்த நினைவைச் செயற்கண் வெளிப்படாதவாறு பொறுத்துக் கொள்ளுதலே பொறையுடைமை. வெகுளாமை-தீயன செய்துழியும் கோபமே எழாதவாறு மனநிகழ்ச்சியிலேயே அடக்குதல். இது துறவிக்குச் சிறந்தது. அங்ஙனமே இல்வாழ்வான் இனியவைகளைப் பேசவேண்டும். துறவிக்குப் பகை முதலியன இல்லாமையால் இனியவை பேசுதல்மட்டும் அன்றி இன்னாதனவற்றைச் செய்யாமையும் வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப் பெறுகின்றது. ஏனையன இருவருக்கும், தனித்த ஒழுக்கங்கள்.

இதில் வெஃகாமை பிறன் பொருளை விரும்பி வெளவக் கருதாமை கள்ளாமை-திருடாமை. வெஃகாமை வெஃகுதல் என்பதன் எதிர்மறை வெஃகுதல்-விரும்புதல், ஆகவே வெஃகாமை விரும்பாமை எனப் பொருள்படும். விரும்பாமை மனத்தின் ஒழுக்கம். கள்ளுதல்-திருடுதல். இது நினைவு முற்றிய பின் விளையும் முயற்சி. இவ்விரண்டில் நினைப்பிலேயே தடுக்கும் நிலை துறவிக்கு வேண்டும். செயலில் நிகழாதவாறு காக்கும் வன்மைதான் எல்லாப் பொருளையும் பற்றி நிற்கும் இல்லறத்தானுக்கு இயலும். ஆதலால் வெஃகாமை துறவறத்திலும், கள்ளாமை இல்லறத்திலும் இருத்தலே இயலும் என்பது கல்குளம் குப்புசாமி முதலியார் கருத்து (செந்தமிழ் தொகுதி 2 பக்கம் 27). அவர் எழுதிய குறிப்புக்கள்: நீத்தார் பெருமையில் பரிமேலழகர் 'செயற்கெளியவாவன மனம் வேண்டியவாறே அதனைப் பொறிவழிகளாற் புலன்களின் மேற் செலுத்துதலும், வெஃகலும் வெகுடலும் முதலாயின' எனக் கூறியுள்ளார். ஆதலால் இவற்றின் எதிர்மறையாகிய பொறியடக்கமாகிய தவமும் வெகுளாமையும் வெஃகாமையும் நீத்தவராகிய துறவிக்கே ஒழுக்கமாதல் துணிவு. இதனையேயடியொற்றி 'இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற, புன்மையில் காட்சியவர்' என்ற குறளும் பொறியடக்கிய முனிவர் எனக் கூறுதல் காண்க. புலம்வென்ற பெருமை இல்லறத்தார்க்கு இன்மையை

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

'ஐம்புல இன்பங்களும் ஆரத்துய்க்கும் பெருமை இல்லறத்தார்க்கு உண்டு' என்ற பரிமேலழகர் எழுத்தே இனிது விளக்கும். ஆதலால், உரையாசிரியர்களுக்குள் குறள் முறைவைப்பு மாறியிருத்தல்போல அதிகாரமும் பிறழ்ந்திருக்கலாம் என்பர். இதனை மறுத்தெழுதிய ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளையவர்கள், 'புலம்வென்ற புன்மையில் காட்சியவர்' என்றது இல்லறத்தார்களையும் குறிப்பதாகலாம். அன்றியும் 'அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாதெனின் வெஃகாமை, வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்' என்றது, செல்வம் குறையாமைக்கு ஏது' சொல்கிறது. இந்தக் குறள் அமைந்த வெஃகாமை, முதலியார் கூறுவதுபோலத் துறவற இயலில் அமைவதாயின், முற்றுந் துறந்த துறவிக்குப் பொருள் வளர்ச்சி அறமாவது எங்ஙனம்? அங்ஙனமே 'குடிபொன்றி' என்பதும் துறவிக்குக் குடியுண்மை பெறப்பட வைக்குமே. ஆதலால் இது, இல்லறத்திலேயே அமைந்தது பொருத்தம் என்பர். அங்ஙனமாயின் துறவற இயலிலுள்ள கள்ளாமையில் கூறிய 'களவினால் ஆகிய ஆக்கம் அளவிறந்து, ஆவது போலக் கெடும்' என்ற குறள், துறவிக்குச் செல்வம் உண்மையைச் சொல்வது ஆகாதா என்பதும் சிந்திக்க இடந்தரும். இவைகளை ஓர்ந்து உள்ளும் போது, வெஃகாமை மனநிகழ்ச்சியாய், கள்ளாமை முயற்சியின் மறுதலையாய் அமைதலின் நினைப்பிலே கடியவேண்டியவன் துறவியும், செயலிலே தடுக்க வேண்டியவன் இல்லறத்தானுமாக அமைதலே பொருத்தம் போலத் தோன்றுகிறது.

பொருள் : நம்முடைய அன்றாட வாழ்விற்கு இன்றியமையாதனவாகப் பலவேறு வடிவங்களில் பயன்படுவன யாவும் பொருளே. 'பொருள் என்பது பொன், வெள்ளி, மணி, முத்து, நெல் முதலியன' என்பது சிலர் கருத்து. இவைகளும் வாழ்விற்குப் பயன்படுவனவே ஆதலானும், இவையல்லாதன பலவும் உண்மையானும் இவைதாம் பொருள் என வரையறுத்தல் இயலாது. இளம்பூரணர் 'பொருளோடு புணர்ந்த பக்கம்' என்ற பகுதிக்கு உரை எழுதும் போது 'பொருளாவது நாடும், பொருளும், அரணும், அமைச்சும், படையும் ஆம்' என்பர் நச்சினார்க்கினியர். 'பொருள் எனப் பொதுப்படக் கூறவே அவற்றின் பகுதியாகிய முதல் கரு உரியும், காட்சிப் பொருளும், கருத்துப் பொருளும், அவற்றின் பகுதியாகிய ஐம்பெரும் பூதமும், அவற்றின் பகுதியாகிய நிலைத்திணையும் இயங்கு திணையும் பிறவும் பொருளாம்' என்பர். பரிமேலழகர் 'இருமையும் பயப்பதாகிய பொருள்' எனப் பயன் வகையால் குறிப்பர். மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள் ஆகிய இருவரும் 'பொருள் என்பது மக்களையுடைத்தாகிய நிலம். பால் என்பது பகுதி. அதாவது அந் நிலத்தை ஆளுதற்குரிய அரசரது தன்மையும் அவர், ஆளுதற்குச் செய்யும் திறன்களும்

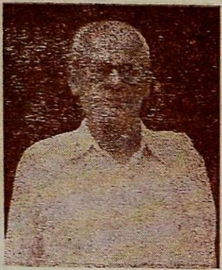

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

அதற்குத் துணையான அமாத்யர் இலக்கணமும், அவர் செய்யும் திறன்களும், அவ்விருவரானும் உண்டாக்கப்பெற்ற நாடும் அரணும் பொருளும் படையும் ஆகிய இவற்றினது திறன்களும், அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றற்கும் துணையாகிய நட்பினது திறன்களும், அவ்வாறு உண்டாகிய பொருட்கும், பொருள் உடையார்க்கும் கேடு வரும் திறன்களும், அந்நிலத்து உண்டான மக்கள் இயல்பும், அவர் பொருள் செய்யுமாறும் கூறுதல்' என்பர். இத்தனை உரைகளாலும் பொருள் என்பது—நிலமும், பொன் முதலிய பொருள்களுமே என்பது வலியுறுத்தப் பெற்றது. டாக்டர், திரு. ரா. க. சண்முகஞ் செட்டியார் அவர்கள் 'பொருள் என்பதற்கு என்ன பொருளென்ருல், உலகம் முழுதும்-உலக வாழ்க்கை முழுவதுந்தான் என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும்' என்ருர்கள். மேலும், திருக்குறளிற் கூறப்படும் பொருளுக் கும்-பொருள் ஆதாரத்திற்கும் உள்ள இயைபு பொருள் என்ற ஒரு சொல்தான் என்றும் சொன்னுர்கள். இவற்ருலும் பொருள் என்பது இடமும்-அதில் வாழும் வாழ்க்கையுமே என்பது வெளியாகும்' பொருட்பால் என்பது, அவற்றை உணர்த்தும் பகுதி எனப் பொருள் படும்.

பொருட்பாலைப் பரிமேலழகர், அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியல் என மூன்ருகப் பிரித்தார். மணக்குடவரும், பரிப்பெருமாளும் அரசி யல், அமைச்சியல், பொருளியல், நட்பியல், துன்பியல், குடிஇயல் என ஆறு வகையாகப் பிரித்தனர், மணக்குடவர் மறுப்புரையால், இவற்ருேடு படையியல் அரணியல் என்பனவும் சேர்க்கப்பெற்று எட்டாக அமைந்தமையும் அறியப்பெறும். போக்கியார் பாடல்.

" அரசியல் ஐயைந்து அமைச்சியல் ஈரைந்து
உருவல் அரணிரண்டொன் ஒருண்கூழ்]) ; பியல்
திண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்று
எண்பொருள் ஏழாம் இவை "

என்பது, இதனுல் அரசியல், அமைச்சியல், அரணியல், கூழியல்' படையியல், நட்பியல், குடியியல் என ஏழாதல் தெளிவு. மணக்குட வர் மறுப்புரையில் காணும் எட்டு என்ற பாகுபாட்டை "அறம் நான்கு அறிபொருள் ஏழொன்று காமத்திறம் மூன்று எனப்பகுதி செய்து;" என்ற தொடித்தலை விழுத்தண்டினுர் பாட்டு அறிவிக்கிறது. இதற்கு உரை எழுதிய சரவணப் பெருமாளையர், ஒன்று காமம் எனக் காமத்துக்கு அடை மொழியாக்கிப் பொருட்பால் பகுதிகளைப் போக்கி யாரை ஒட்டி ஏழாகவே உரை கண்டார். ஆனுலும் பாடல் அமைதி,

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

அங்ஙனம் பொருள் செய்ய இடந்தராமை எண்ணித்துணிதற் குரியது. போக்கியார் காலத்து ஏழியலாகப் பகுக்கப்பட்ட பொருட் பால், தொடித்தலை விழுத்தண்டினர் காலத்து எட்டாகப் பிரிந்திருத் தலைக் காணும் பொழுது, மணக்குடவரால் மறுக்கப் பெறும் உரை யாசிரியரும் தொடித்தலை விழுத்தண்டினரும் ஒரு கருத்தினராதல் தெளிவு.

அதிகாரப் பாகுபாட்டில், அரசியல், இறைமாட்சி முதல் இடுக் கணழியாமை ஈருக இருபத்தைந்து அதிகாரங்களை உடையது. அங்கவியல், அமைச்சு முதல் மருந்து ஈருக முப்பத்திரண்டு அதி காரங்களை உடையது. ஒழிபியல், குடிமை முதல் கயமை ஈருகப் பதின் மூன்று அதிகாரங்களை உடையது. இத்தகைய பாகுபாட்டைப் பரிமேலழகர் எந்த முறையை ஒட்டி அமைத்தார் என்பது, அவர் எழுத்துக்களால் அறியக்கூடவில்லை. மணக்குடவர் பரிப்பெருமாள் இருவரும் இறைமாட்சி முதல் இடுக்கணழியாமை ஈருக இருபத்தைந் தையும் அரசியல் என்றும், அமைச்சு முதல் அவையஞ்சாமை ஈருகக் கூறிய பத்தையும் அமைச்சியல் என்றும், நாடு முதல் படைச் செருக்கு ஈருகக் கூறிய ஐந்தையும் பொருளியல் என்றும், நட்பு முதல் கூடா நட்பு ஈருகக் கூறிய ஐந்தையும் நட்பியல் என்றும், பேதைமை முதல் மருந்து ஈருகக் கூறிய பன்னிரண்டையும் துன்ப இயல் என்றும் குடிமை முதல் கயமை ஈருகக் கூறிய பதின் மூன்றையும் குடியியல் என்றும் பகுத்துக் கூறினர். ஏழாகப் பிரித்த போக்கியார், அரசியலைப் பரிமேலழகியார் போல இருபத்தைந்து அதிகாரங்களாகவே கொண் டார். அமைச்சியலை அமைச்சு முதல் அவையஞ்சாமை ஈருகப் பத்து அதிகாரங்களாகக் கொண்டார். நாடு அரண் இரண்டையும் அரணி யல் என்றும், பொருள்செயல் வகை ஒன்றையும் கூழியல் என்றும், படைமாட்சி படைச் செருக்குகளைப் படையியல் என்றும், நட்பு முதல் மருந்து ஈருய பதினெழு அதிகாரங்களையும் நட்பியல் என்றும், குடிமை முதல் கயமை ஈருகப் பதின் மூன்றையும் குடியியல் என்றும் கொண்டார். சுருங்கக் கூறின் பொருட்பாலின் இயல்புகள் ஏழாக, ஆருக, மூன்ருக அவ்வப்போது உரையாசிரியர்களாலும், பழம் புலவர் களாலும் பகுக்கப் பட்டமை நன்கு உணரப்படும். அரசியலைப் பொறுத்தவரையில் இவர்களில் யாருக்கும் வேற்றுமை அன்று. அமைச்சு முதலிய அங்கங்கள் ஆறையும் அங்கமென ஒன்ருகக் கொண்டு ஓதினர் பரிமேலழகர். வள்ளுவர், 'படை குடி கூழமைச்சு நட்பரணுறும், உடையான் அரசருள் ஏறு' என்ற குறளில் அரசற்கு உரிய ஆறு அங்கங்களையும் தொகுத்துச் சுட்டி, அவற்றையே பின் னர்ச் சிறப்பதிகாரங்களாகத் தெரிவித்துப் போகின்ருர். இவ் ஆற னேடு இவற்றை அங்கமாக உடைய அரசன் இயல்பையும் சேர்த்து

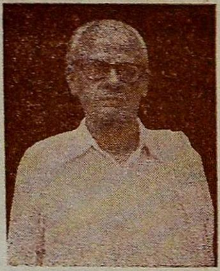

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

ஓதினுர்கள் தொல்லாசிரியர்கள். இக் குறளின் உரையில் ‘அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பு என்பதே முறையாயினும் செய்யுளாதலின் பிறழ வைக்கப்பட்டுள்ளன’ என்றும், ‘ஈண்டுக் குடி என்றது அதனை உடைய நாட்டினை’ என்றும் பரிமேலழகர் குறித்துப் போந்தார். குறளில் குடி என்றதற்குக் குடிமக்களை என்று கொள்ளினும் இழுக்காகாது. இதுவே வள்ளுவர்க்கும் கருத்தாதலை நாடு என்ற அதிகாரத்து நாட்டு இயல்பைக் கூறினுராயினும் குடிகளைப் பற்றியும் கூருமலில்லை ஆளப்படுவது குடிகளே அன்றி நாடன்று. நாடாண்டான் என்ற வழியும் குடியோம்பினுன் என்பதே கருத்தாதல் தெளிவு. அவ்வதிகாரத்து முதற்குறளில் ‘தள்ளாவிளையுளும் தக்காரும் செல்வரும் சேர்வது தாடு’ என்றமையால் நாட்டுக்குக் குடிகள் இன்றியமையாதன என்றது வற்புறுத்தப் பெற்றது. தக்கார் என்றதால் சுட்டப்படும் குடிமக்களது இயல்பு, குடிமை என்ற அதிகாரத்தாலேயே உணர்த்தப்படுகிறது. குடிகளது இயல்பைப் பொது வகையில் கூறி, அதில் குறிப்பிடப்; பெற்ற நாணம் முதலிய குணங்களை மானம் பெருமை முதலிய சிறப்பு அதிகாரங்களால் முறையே உணர்த்திச் செல்கின்ருர். அதனுலேயே தொல்லாசிரியர் அனைவரும் அதனைக் குடியியல் என விதந்தோதினர். பரிமேலழகர் குடியை நாடு எனக் கொண்டமையால், அங்கவியலிலேயே அஃது அடங்கியதாக எண்ணி, குடிமை என்பதற்குக் குடிப்பிறந்தாரது இயல்பு கூறுதல் என்னப் பொருள் கண்டு, ஒழிபியல் என ஒரு புதுப் பெயர் தந்து அரசு’ அங்கம் என்பனவற்றுள் அடங்காது ஒழிந்தவற்றைக் கூறுவதாக இயற்பாகுபாடு செய்தார். அக் குடிமை அதிகாரம் குடிகளது இயல்பே உணர்த்துகின்றது என்பது, மணக்குடவர் முதலியோருடைய துணிபு. நாட்டிற்கு வரை விலக்கணம் எழுதப்போந்த மணக்குடவர், ‘முற்படப் பொருளாக்குதற்கு இடமாகிய நாட்டியல்பு ஓரதிகாரத்தால் கூறினுர்’ எனக்கூறி, நாட்டைப் பொருளியலில் ஒரு பகுதியாக அடக்கினுர். இன்னும் சிறப்பு வழக்கானும் தெளிக. சுக்கிர நீதியுள் கூறப்பட்ட முறை வைப்பின்படி குடி கூறப்படாதிருத்தலை உணர்ந்த பரிமேலழகர், ஈண்டும் குடி அங்கமாக இருத்தலாகாது என எண்ணிக் குடிமையைக் குடிப்பிறந்தாரது பொது இயல்பாக வைக்கப் புகுந்தார். அதற்குப் ‘படை குடி’ என்ற குடி, குடிமக்களை உணர்த்துவதாக இருக்கவே அதனை நாட்டு நலத்தினை உணர்த்திற்ருகக் கொண்டார். இங்ஙனம் கொண்டவர் ‘கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல்’ என்ற விடத்துக் குடி என்பதற்குக் குடிமக்கள் என்னப் பொருள் கொண்டதும் காண்க. அன்றியும் குடி என்பது, பொருட்பாலில் இருபத்தெட்டு இடங்களில் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளது. அவற்றுள் பன்னிரண்டு இடங்களில் குடிமக்கள் என்ற பொருளையே பரிமேலழகர் கொண்டனர்.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

அரசியலுக்கு இறைமாட்சி தொகை. பின்வரும் அதிகாரங்கள் வகையும் விரியும். இறைமாட்சியில் அரசனது இலக்கணமாக அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம், தூங்காமை, கல்வி, துணிவுடைமை, அறனிழுக்காமை, அல்லவை நீக்கல், இயற்றல், ஈட்டல், காத்தல், வகுத்தல், காட்சிக்கெளிமை, கடுஞ்சொல்லனன்மை, ஈதல், செங்கோல், குடியோம்பல், முறைசெய்தல் முதலிய குணங்கள் விதக்கப் பெறுகின்றன. இவைகளே பின்வரும் அரசியல் அதிகாரங்களுக்கு வித்தாக அமைந்துள்ளன. இவற்றை முன்னும் பின்னுமாக விளக்கு முறையில் அதிகாரங்கள் அமைந்திருப்பதை உற்றுநோக்கின் அறியலாம். அஞ்சாமை, இடுக்கணழியாமையினும், ஈகை, கொடை சுற்றந்தழாலினும், அறிவு, காலமறிதல், இடமறிதல், வலியறிதல் அறிவுடைமைகளினும், ஊக்கம், ஊக்கமுடைமையினும், தூங்காமை, மடியின்மை ஆள்வினையுடைமைகளிலும், கல்வி, கல்லாமை, கேள்விகளினும், அறனிழுக்காமை, குற்றங்கடிதலினும், இயற்றல், தெரிந்து தெளிதல், தெரிந்துவினையாடல்களினும், காட்சிக்கெளிமை கடுஞ்சொல்லன் அன்மை இரண்டும் கண்ணோட்டத்தினும், ஈதல் அளித்தல் என்பன சுற்றந்தழாஅலினும், செங்கோல், செங்கோன்மை கொடுங்கோன்மைகளினும், குடியோம்பல், வெருவந்தசெய்யாமையினும், முறைசெய்தல், பெரியாரைத் துணைக்கோடால் ஒற்றுடல்களினும், அல்லவை நீக்கல், சிற்றினஞ்சேராமை பொச்சாவாமைகளினும் விளங்க நிற்றல் காண்க.

அமைச்சியலில் முதல் அதிகாரமாகிய அமைச்சில் அமைச்சர்க்கு உரிய இலக்கணமாக, வினைசெய்யுங்கால் வேண்டப்படும் கருவிகள், காலம், செய்கை, அறிந்தாற்றுதல், வன்கண், குடிகாத்தல், ஆள்வினைகளை உடையனுதல், பகைவனுக்குத் துணையாவாரைப் பிரித்தல், வேண்டியவர்களைப் பிரியாமற் பேணுதல், முன்னேபிரிந்தாரைக் கூட்டிக்கொள்ளுதல், ஆராய்ந்து எதனையும் இயற்றுதல். சொல்வனவற்றை உறுதியாகச் சொல்லுதல், செய்யப்படுவனவற்றை அறிந்து செய்தல், உலக இயற்கையறிந்து செய்தல், அரசன் அறியானுயினும் உறுதியைச் சொல்லுதல், அரசற்குப் பழுதெண்ணுமை, எதனையும் தீர எண்ணி முடிவுபோகச் செய்தல் ஆகிய இவைகள் கூறப்படுகின்றன. இவற்றைப் பின்வரும் பத்து அதிகாரங்களிலும் விளங்க விதந்தமை காண்க.

'செய்யும் அருவினை' என்பதற்கு உரையாசிரியர்கள், சிறு முயற்சியால் பெரும் பயன் தருவது என்றும், மறுமண்டலங்கோடல் என்றும், செய்யும் பெருமையால் அரிய வினை என்றும் உரை கண்டார்கள். ஆகவே, சிறு முயற்சியால் மறுமண்டலங்கோடலாகிய

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

அரிய வினை என்ற பொருள் இதனுற் போந்தது. இதுவே வேண்டிய வெல்லாம் ஒருங்கு ஈவதாகிய வினை நலம் என்னும் வினைத் தூய்மை யால் விரிக்கப் பெறுகின்றது. சொல்வதை உறுதியாகச் சொல்லுதலும் உலகத்து இயற்கை அறிந்து சொல்லுதலும் ஆகிய மூன்று அமைச்சி யல்புகளும், சொல்வன்மையிலும், அவையறிதலிலும் விரிக்கப் பெற் றன. பிரித்தல், பிரிந்தாரைப் பொருத்தல், பேணிக்கொளல் ஆகிய மூன்றும் சந்தி விக்கிரகங்கட்கு வேந்தரிடைச் செல்லும் தூதில் விரித்துரைக்கப் பெற்றன. இங்ஙனமே ஆள்வினை, வினைசெயல்வகை யிலும், மதிநுட்பம் உடைய மந்திரிக்கு முன்னிற்பன இல்லை என்பது அவையஞ்சாமையிலும், எதனையும் முறையாக ஆராய்ந்து முற்ற முடித்தல், வினைத்திட்பத்திலும் திறனறிதல், மன்னரைச் சேர்ந்தொழு கல் குறிப்பறிதல்களிலும் வைத்து விளக்கப் பெற்றன. இவற்றை நோக்கும்போது அரசியல் போலவே அமைச்சியலும் தொகை விரி வாக அமைந்தமை ஒருவாறு உணரப்பெறும்.

மூன்றுவதாகிய அரணியல், முதற்கண், விளைவும், விளைவிருப் பாரும் பொருந்தி எத்தகைய சுமை வந்தாலும் தாங்கும் வன்மைய தாய், உட்பகை முதலியன இல்லாததாய், அரண்களோடு அமைந் திருப்பது நாடு என நாட்டு இயல்புகூறி, வல்லரண் வகைகளும், அவற்றின் அமைப்பும் விளக்கி முடிவுறுகிறது. கூழியல் என்பது, பொருள் செயல்வகை என்ற ஒன்றுனே அமைந்தது. படையிலும் இரு அதிகாரங்கள் உடையது. அது படை மாட்சியும், அதனுல் விளைந்த செருக்கும் விளக்குவது. அடுத்தது நட்பியல், நட்பு செய் தற்கு எளியதன்று. நன்னட்பு வளரும். தீ நட்பு தேயும். நட்டல், நகுதற்காகவன்று; தவறு கண்டுழித் திருத்துதற்காக. உணர்ச்சி ஒத்ததே நட்பு. வந்த தீமைகளை வழிவிலகச் செய்து, அழிவில் தானும் உடன் வருந்துவதே நட்பாம். நட்பினர் இருவரும் இவர் எமக்கு இன்னதன்மையர் இன்னமுறையர் என்று சொன்னலே நட்பின் உயர்வு குறையும் எனப் பொதுவகையில் நட்பிலக்கணங் கூறி, செய்தற்கெளிய தன்மையை விளக்க நட்பாராயும் வகைகளை யும், தவறு கண்டுழித் திருத்துந் தன்மையும், திருந்தும் தன்மையும் பொறுக்குந் தன்மையும், பழமை காரணமாக விளைவதையும் தீ நட்பு தேயும் என்பதை உணர்த்தத் தீ நட்பு கூடா நட்பு என்ற இரண்டனை யும் அமைத்து, நட்பிலக்கணமாகக் கூறியவற்றையே பின்னர் நான்கு அதிகாரங்களான் விரித்து ஐந்து அதிகாரங்களான் நட்பியல் விளக்கப் பட்டது.

துன்பியல், பேதைமை முதல் மருந்து ஈருகச் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டு அதிகாரங்களால் உணர்த்தப் பெறுகிறது. இவை

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

பன்னிரண்டும் மக்களுக்குப் பேதைமை காரணமாக நிகழ்வன ஆதலின் அதனை முதற்கண் வைத்து அடுத்து முறையே புல்லறிவாண்மை, இகல், பகைமாட்சி, பகைத்திறந்தெரிதல், உட்பகை, பெரியாரைப்பிழையாமை, பெண்வழிச் சேறல், வரைவின்மகளிர், கள்ளுண்ணுமை, சூது, மருந்து என்பவற்றுல் விதக்கப் பெறுகிறது. இவற்றுள் பகைத்திறந் தெரிதலும், பெரியாரைப் பிழையாமையும் கள்ளுண்ணுமையும், மருந்தும் துன்பமாதல், அவை நிகழாவழியெனக்கொள்க.

குடியியல், குடிமை முதல் கயமை ஈருகிய பன்னிரண்டு அதிகாரங்களுமாம். குடிக்கு நாணம், ஒழுக்கம், வாய்மை, நகை, ஈகை, இன்சொல, இகழாமை முதலியன இன்றியமையாது வேண்டப்பெறுங் குணங்கள். பழங்குடி பண்பிற் பிரியாது. பணிவு, பழிப்படுவ செய்யாமை முதலியன. குடிப்பிறந்தார் இயல்புகள் என விதக்கப் பெறுகின்றன, இவற்றையே பின்னர், பழிப்படுவ செய்யாமையாகிய குன்றுவ செய்யாமையை மானத்தாலும், சால்பில செய்யாமையைப் பெருமையாலும், ஒழுக்க முதலிய குணங்களைச் சான்ருண்மையாலும், பழங்குடி பண்பில் திரியாமையைப் பண்புடைமையாலும், கோடி பெற்ருலும் கோடிப் பெருர் என்பதை நன்றியில் செல்வத்தாலும், நாணுடைமை வேண்டும் என்பதை நாணுடைமையாலும் விதந்து அத்தகைய குடியை உயர்த்தும் வகையை விளக்கி, அதற்குரிய தொழில் உழவே என்பதும், உழுதொழில் செய்யாதவனே வறியவன் நல்குரவாளன் என்பதும், நல்குரவால் வருந்தீமையும், முடியாதார் இரப்பினும் அது தவருகாது. ஆனல் இரக்கத் தக்காரைக் கண்டு இரக்கவேண்டும் என்பதும், எங்ஙனமாயினும் இரவாமையே சிறந்தது என்பதும், குடிப்பிறந்தார்க்கு மறுதலையாகக் கீழ்மக்கள் இயல்பும் உணர்த்தப் பெறுகின்றன, இவ்வண்ணம் பொருட்பால் எட்டு இயல்களாக, ஒவ்வோர் இயலிலும் முதற்கண் அதன் பொது விலக்கணங்களைத் தொகுத்துக் கூறி அவற்றை அடுத்து விரித்துக் கூறி முடித்தல், ஓர்ந்து உணர்தற்குரியன.

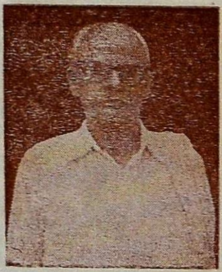

காமத்துப்பாலா? இன்பத்துப்பாலா?

இந்த ஆராய்ச்சி, இந்தக் காலத்து மிக முற்றிய நிலையில் இருப்பது காமம் வடசொல். இன்பம் தமிழ்ச் சொல் காமம், தர்மார்த்த காமம் என்ற வரிசையில் மூன்ருவது இன்பம், அறம், பொருள் என்ற முறையில் முதலாவது. ஆதலால், ஏனைய பால்களை அறத்துப்பால் பொருட்பால் என எண்ணி வந்த ஆசிரியர், இதனை ன்பப்இ பால் என்றே கொண்டிருப்பர். அல்லாமலும் அவர் எண்ணும் போது

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

அறம் பொருளின்பம் உயிரச்சம்'(501) எனவும் அறத்தான் வருவதே இன்பம் எனவும் கூறுவதால், இன்பம் என்றே கொண்டிருப்பார். வள்ளுவமாலைச் செய்யுட்களில் 'அறம்பொருள் இன்பம் வீடென்னும் அந்நான்கின்' எனவும் 'இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இந் நான்கும்' எனவும், 'இன்பத்திறம் இருபத்தைந்து' எனவும், 'இன்பு சிறந்த நெய்' எனவும், 'இன்பின்திறம் தெரிந்தோம்' 'எனவும் வருவன இன்பப்பால் என்ற வழக்குண்மையையே விளக்கும்.

அங்ஙனமாக காமத்துப்பால் என்ற வழக்கு எவ்வாறு வந்தது என்பது ஆராய்தற்குரியதொன்றேயாம். வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை போன்ற பெரியார்கள், இன்பப்பால் என்றே கொண்டனர். ஆயினும் பரிமேலழகரும், பிற்காலத்து ஆசிரியரும், வள்ளுவமாலையுள் காமத் துப்பால் இயல் வரையறுக்கும் செய்யுளாகிய "காமத்தின் பக்கம் ஒரு மூன்றாக" என்னும் மோசிகீரனார் பாட்டும் காமம் என வழங்கியமைக் குப் பெரியதோர் காரணம் இருத்தல் வேண்டும். அது வள்ளுவர் பெருந்தகை இன்பப்பாலுள் காமம் என வழங்கியதே என்க.

காமம் என்றே இதனைக் குறிப்பித்தலை முப்பத்து நான்கிற்கு மேற் பட்ட இடங்களிற் காணலாம். இங்ஙனமே மக்கள் என்ற சொல் பெரும்பான்மையாக வழங்கியதைக் கொண்டு, புதல்வரைப் பெறு தல் மக்கட்பேறு என்றே இருத்தல் வேண்டும் எனக் கருதப் பெறு வதைப்போல, இன்பப்பாலைக் காமத்துப்பால் எனவே திருவள்ளுவர் கருதியிருக்க வேண்டும் என்பதும் துணியலாம். அல்லாமலும் காமம் காரணமும் இன்பம் அதன் பயனுமாகவே கொண்டனர் திருவள்ளு வர் என்பதை "ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம்" என்ற சொல்லாட்சி நன்கு விளக்கும், காமம் என்பது காதன்மீதூர்தலும் நுகர்தலுமாகிய இவற்றைக் காட்டும். இன்பம் என்பது நுகர்தலாகிய தொழிலால் உறு பயன். ஏதுவிற்கும் பயனுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை நயம் பற்றிக் காமமே இன்பம் என உபசரிக்கப்படுமேயன்றிக் காமம் ஏதுவும், இன்பம் அதன் பயனும் ஆகவே கொள்ளப்பெறும் என்பது. ஆதலால் தகை யணங்குறுத்தல் முதலிய இருபத்தைந்து அதிகாரத்தானும் கூறப் பட்டன காம நிகழ்ச்சி. அதன் பயன் மகிழ்தல். அது களவின் கிளவி யாகிப் புணர்ச்சி மகிழ்தல் என்ற ஒன்றனே உணர்த்தப்பெற்றது. ஆகவே காமம் இருபத்து நான்கு அதிகாரத்தானும் இன்பம் ஓரதி காரத்தானும் கூறப்பட்டமையின் இன்பப்பால் என்னாது காமத்துப் பால் என்றே வழங்குவது தெளிக.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

அன்றியும் காமம் வடசொல்லா? என்பது ஆய்தற்குரியது. காமம் வடசொல்லாயின், அது உடல் கொள் உயிர்க்குணமாதலின் அக் குணத்தைத் தமிழர் என்ன சொல்லால் வழங்கினர் என்பது வினவப் பெறும். இச்சொல் தொல்காப்பியம் போன்ற பழந்தமிழ் இலக்கணத் தும் பெருவரவிற்றாக வழங்கி வருதலானும், தமிழ்ச்சொல்லேயாக லாம் என்பது தெளியப்பெறும். வள்ளுவமாலையுள் பொதுவகையால் நான்கு பயனை உணர்த்தும் பாடல்களைக் காட்டினும் காமத்துப்பால் இயல் வரையறை மட்டும் காட்டவந்த மோசிகீரனார் பாட்டு வலியு டைத்தாலும் கொள்ளத்தகும்.

காமம் தவறாயவழியிற் செல்லும்போது ஐம்பெரும் பாதகங்களில் ஒன்றாக மதிக்கப் பெறும். இது அன்னதன்றாதலின் சிறந்ததாயிற்று தர்மார்த்த காமம் என்ற வரிசையிலுள்ள காமம், விருப்பமும் அதன் வழி நிகழும் இன்பமுமாகிய இரண்டையும் உணர்த்தும். தொல் காப்பியரும், வள்ளுவரும் சொல்லும் காமம், இல்லறவாயிலாகிய களவும் இல்லறமாகிய கற்பும் இவற்றின் பயனாகிய இன்பமும் ஆம். ஆதலால் இந்தக் காமம் வேறு என்றே துணியப்பெறும்.

இன்பம் என்ற சொற்குப் பொருள் வரையறுத்து உரைத்தல் இயலாததொன்று. வள்ளுவரே இன்பத்தின் நிலைக்களனைத் தேடத் தொடங்கி, 'அறத்தான் வருவதே இன்பம்' (39). 'மக்கள் மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம்' (65), 'சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும், இம்மையும் இன்பம் தரும்' (98), 'ஒறுத்தார்க் கொரு நாளை யின்பம்' (156), 'சிற்றின்பம் வெஃகி (173), 'ஈத்துவக்கு மின்பம்' (228), 'இருணீங்கி இன்பம் பயக்கும்' (352), 'இன்பம் இடையறாது ஈண்டும் அவாஎன்னும், துன்பத்துள் துன்பங் கெடின். (369), 'அறம் பொருளின்பம் உயிரெச்சம் (501), 'இன்பம் விழை யான்' (615), 'இன்பம் விழையான் இடும்பை யியல்பென்பான்' (628) 'இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான்' (629), 'இன்னாமை யின்பம் எனக்கொள்ளின்' (630), 'இன்பம் பயக்கும் வினை' (669), 'பிணியின்மை..................விளைவு இன்பம்' (738), ''இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் இகலென்னும், துன்பத்துள் துன்பங் கெடின்' (854), 'செறுவார்க்குச் சேணிகவா இன்பம் அறிவிலா, அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்' (869), 'இழிவறிந்துஉண்பான்கண் இன்பம்' (946), 'இன்பம் ஒருவர்க்கு இரத்தல் இரந்தவை, துன்பம் உறாஅவரின்' (1052), 'இன்கண் உடைத்தவர்' [1152] என்று பலவாற்றான் வருவது என வகுத்தார். ஆகவே, இன்பப்பால்எனப் பொதுப்படக் கூறின், இவற்றுள் எதனை என்று உணரலாகாமை யான், காமம் என்ற ஏதுவைக் கொண்டே இன்பமாகிய பயனை எய்த

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

வைத்தனர் திருவள்ளுவர் என்பதே தெளிவு. சுருங்கக் கூறின் காமத்துப்பால் என்றலே திருவள்ளுவர் கருத்தாதல் வேண்டும் என்பதற்கு உரிய காரணங்களாவன:-

1. காமம் என்ற சொல்லைப் பலவிடங்களில் எடுத்தாண்டிருப்பது.

2. காமம் காரணமாகவும் அதன் பயன் இன்பமாகவும் கூறுதல்.

3. இன்பம் பல்வேறுவகையான் வரும் என்றல்.

4. இன்பம் என்ற சொல், காம இன்பத்தைமட்டும் குறியாது ஏனைய இன்பங்களிலும் செல்லுதல்.

5. வள்ளுவமாலையுள் காமத்துப்பால் பாகுபாட்டைக் கூறும் மோசிகீரனுர் காமம் என்றே ஆளுதல்.

இன்பப்பால் என்பார் காட்டும் மேற்கோள்கள் பொருத்தமின்மை

1. அறம் பொருள் இன்பம் என்ற முறையில் கூறிய இன்பம், காம இன்பத்தை மட்டும் உணர்த்தாமல் அறத்தானும், பொருளானும் எய்தும் இன்பத்தையும் உணர்த்தும் என்பது.

2. 'அறம் பொருள் இன்பம் உயிர் அச்சம்' (501) என்றதிலுள்ள இன்பமும் அங்ஙனமே என்பது.

3. திருவள்ளுவமாலைச் செய்யுட்களில் இன்பம் என்ற ஆட்சி, காரண காரியங்களுக்கு உள்ள ஒற்றுமை நயம்பற்றி உரைக்கப் பட்டனவேயன்றி இதுதான் ஆட்சி என வரையறுக்க வந்தன அன்று என்பது.

4. காமம் என்ற சொல் வடசொல்லாகாமை. முகம் என்ற சொல் முன் முனது என்ற பொருளைக் காட்டி இருமொழியிலும் ஒரே பொருளில் வழக்குடையதாதல் போலக் காமம் என்ற சொல்லும் தமிழ்ச் சொல்லாயும் வடசொல்லாயும் ஒலியானும் பொருளானும் வேற்றுமை இன்றி வழங்குகிறது எனல்.

இவற்றானும் இந்தக் காமம் வேறு என்று துணியப் பெறும்.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

அன்றியும், காமம் என்பது தனித்தமிழ்ச் சொல்லே. இது மக்கள் உள்ள வளர்ச்சியும் உடல் வளர்ச்சியும் பெற்று நிறைந்த நிலையில் விளைவது, ஆகவே, இது "கமநிறைவாகும்" என்று தொல்காப்பியனுரால் உணர்த்தப்பெறும் உரிச்சொல்லின் அடியாகப் பிறந்தது எனலாம்.

வடசொல்லாகிய காமமோ விருப்பம் என்னும் பொருளைத் தரும் பண்படியாகப் பிறந்த சொல். அது பருவநிறைவின் கண் அன்றி மலர், மணம், பழம் போன்ற போகப் பொருளினிடத்து எந்தக் காலத்தும் நிகழும் விருப்பத்திற்கும் பெயராக அம் மொழியில் வழங்குகிறது. ஆதலால் வடமொழியிற் காணும் காமம் என்ற சொல்லும், அதன் பொருள் நோக்கமும் வேறு. தென்றமிழில் வழங்கும் காமமும் அதன் பொருள் நோக்கமும் வேறு. ஒலி ஒற்றுமையில் வடசொல் என மயங்கி, வள்ளுவர் வழக்கிற்கு மாருக, இன்பத்துப் பாலாக்க வேண்டுவதின்று.

இயற் பாகுபாடு:—இப்பால், களவியல் கற்பியல் என இரு பகுதிப்படும். களவியல், தகையணங்குறுத்தல் முதல் அலரறிவுறுத்தல் ஈருக ஏழு அதிகாரங்களை உடையது. கற்பியல், பிரிவாற்ருமை முதல் ஊடலுவகை ஈருகப் பதினெட்டு அதிகாரங்களை உடையது. இவற்றுள், தகையணங் குறுத்தல் முதலாக நலம்புனைந்துரைத்தல் இறுதியாகக் கூறிய கிளவிகள் நான்கும் தலைவன் தலைவி இருவர் நிலையும் அறிவிப்பன. கற்பியலுள் பிரிவாற்ருமை முதல் குறிப்பறிவுறுத்தல் இறுதியாக உள்ளன. தலைவிநிலை கூறுவன. புணர்ச்சி விதும்பல் முதலாக ஊடலுவகை இறுதியாக உள்ளன, இருவர் நிலையும் இயம்புவன. இந்தநிலைப் பாகுபாடு பரிமேலழகர் உரையை ஒட்டிக் கருதப்பெற்றது. திருவள்ளுவமாலை,

" ஆண்பால்ஏழ் ஆறிரண்டு பெண்பால் அடுத்தன்பு
பூண்பால் இருபால்ஓர் ஆருக—மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்ருகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனுர் நன்கு "

என்கின்றது. இதனுல் திருவள்ளுவர் ஆண்பாற்காமம் கூறுவன, ஏழு அதிகாரங்களும், பெண்பாற்காமம் கூறுவன, பன்னிரண்டு அதிகாரங்களும், இருபாற்காமம் இயம்புவன, ஆறு அதிகாரங்களும் அமைத்தார் என்று மோசிகீரனுர் சான்று சொல்கின்ருர். அந்த அமைப்பைப் பரிமேலழகரே மாற்றி அமைத்தார் என்பது, அவர் ஒவ்வோரதிகாரத்துத் தலைப்பிலும் எழுதும் வரைவிலக்கணங்களால் அறியலாகும்.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

தொல்காப்பியத்து மணவொழுக்கம், களவுகற்பு என இரண்டாகப் பகுக்கப் பெற்றுள்ளது. அவற்றுள் களவு காமப்புணர்ச்சியும், இடந்தலைப்பாடும், பாங்கற் கூட்டமும் பாங்கியர் கூட்டமும் என நால்வகைப்படும் எனவும் கூறுகின்றது. இவற்றுள் காமப்புணர்ச்சி பால்வகையால் எதிர்ப்பட்ட தலைவனும் தலைவியும் கொடுப்பாரும் அடுப்பாரும் இன்றித் தம்முட் கூடுங்கூட்டம். இது காதல் காரணமாக நிகழ்வதாகலின் காமப்புணர்ச்சி என்றார் ஆசிரியர். இதனாலும் காதலாகிய காமமே இன்பத்திற்குக் காரணம் என்பதும், அதனால் இன்பக் காரணமாகிய புணர்ச்சியும், அதன் காரணமாகிய காமநிலை யுணர்த்துதலுமே இப்பாலின் குறிக்கோளாதலின், காமத்துப்பால் எனப்பட்டது என்பதும் தெளிவுறுதல் காண்க. காமப்புணர்ச்சி காட்சி, ஐயம், துணிவு,குறிப்பறிதல்களை வாயிலாகக் கொண்டு நிகழ்வது. இதனை இயற்கைப் புணர்ச்சி எனப் பின் நூல்கள் பேசும். திருவள்ளுவர், இந் நான்கு வாயிலையும் தகையணங்குறுத்தல் குறிப்பறிதல் என இரண்டாக்கிக் கூறினார்

தகையணங்குறுத்தலாவது தலைவியினுடைய தகுதி தன்னை மிகவும் வருத்துவதாகக் கூறியது. இவ்வதிகாரத்தின் முதற்குறள் ஐயங் கூறுவது. பின்வரும் குறள்களில் பெண்தகையால், பெண்தகை, மடவரல்நோக்கம். ஒண்ணுதல் என்று பேசப்படுவதால் ஐயத்தின் நீங்கித் துணிந்தானாயிற்று. ஆதலால் இவ்வதிகாரத்து ஐயமும் துணிவும் அடக்கிக் கூறப்பட்டன. குறிப்பறிதல் அடுத்து நிற்கின்றது. இதில் நோய் நோக்கத்தையும் நோய்க்கு மருந்தாம் நோக்கத்தையும் கொண்டு உள்ளக்குறிப்பை உணர்ந்த தலைமகன், சிறக்கணித்தாள்போலத் தலைவி நகுதலைக்கண்டு தெளிந்தான். பின்னர், காதலின் உச்சியை அடைந்த அவள் மீட்டும் பொதுநோக்கு நோக்குதலை, சிறப்புள்ளத்தைத் தெரிவிக்கும் சான்றாகக் கொண்டு 'கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள், என்ன பயனும் இல' என்று குறிப்பினை அறிந்தான் என்கின்றார், அடுத்து நிற்பது காமப்புணர்ச்சியின் பயனாகிய புணர்ச்சியின் மகிழ்தல், மகிழ்ந்த நிலையில் காமம் குறைபடாமைப் பொருட்டுத் தலைவியின் நலன்களைப் புனைந்துரைக்கின்றான் இவ்வாறு காமப்புணர்ச்சி முடிந்த பின்னர், காதற் சிறப்புரைத்தல் முதலிய மூன்றதிகாரங்களான் இருவர்க்கு மட்டும் தெரிந்த காதல், வெட்கத்தைவிட்டுப் பேசியமையால் வெளிப்பட்டு, அலராக ஆயிற்று எனப் பின் வரும் கற்பிற்கு வழிவகுக்கப்படுகிறது. தொல்காப்பியர் கூறும் இடந்தலைப்பாடு முதலிய ஏனைய மூன்றும் இதனுள் விரித்துக் கூறப்பெறவில்லை.

கற்பியலில் அவர்கள் வரைந்துகொண்டமையும் இல்லறம் நடத்தியமையும் ஆகிய புணர்ச்சி வகைகள் பேசப் பெறவில்லை. தலைவன், பிரிவு வகையுள் ஏதோ ஒன்றை மேற்கொண்டு பிரிந்த விடத்துப் படர்மெலிந்திரங்கல் முதலாக அவர்வயின் விதும்பல் ஈறாகத் தலைவியின் பிரிவுத் துன்ப நிலைகள் விரித்துரைக்கப்படுகின்றன. பின் இரண்டு அதிகாரங்களால் ஒருவர் குறிப்பை ஒருவர்க்கு அறிவுறுத்த லும், இருவரும் புணர்ச்சிக்காக விழைதலும் ஆகிய புணர்ச்சி நிமித் தம் அறிவிக்கப்பெறுகின்றது; கற்புக் காலத்துக் கூடியிருக்கும் புணர்ச்சியைக் காட்டிலும் பிரிவே கூடிய காலத்திய நிகழ்ச்சிகளை எண்ணி எண்ணி இன்புறச் செய்யுமாகலின். ஆகவே, குறிப்பறிவுறுத் தலையும் புணர்ச்சி விதும்பலையும் இருவர் நிகழ்ச்சியாக உரையாசிரி யர்கள் பலர் அறிவிக்கின்றார்கள். பின்னர் அமைந்துள்ள நெஞ் சொடுபுலத்தல், புலவி, புலவி நுணுக்கம் என்ற மூன்று அதிகாரங் களும் தலைவனது பரத்தைமை காரணமாக உண்டான ஊடலை உணர்த்துவன. இறுதி அதிகாரமாகிய ஊடலுவகை ஊடிப்புணரும் புணர்ச்சியின்பம் கற்பொழுக்கத்தில் கருத்தைப் பிணித்து நிற்ப தொன்று என்று அறிவிக்கப்படுகிறது.

இங்ஙனமாகப் பரிமேலழகர், காமத்துப்பால், பொருளைத் துணைக் காரணமாகவுடைத்தாய் இம்மையே பயப்பதாய இன்பம் கூறுவது என்றும், இன்பம் என்ற பொதுச்சொல் காம இன்பத்தையே உணர்த் தும் என்றும், இது புணர்ச்சி பிரிவு என இருவகைப்படும் என்றும் கூறினார். மேலும் ஐந்திணையொழுக்கங்களுள் இவை இரண்டும் போக, ஏனை இருத்தல் இரங்கல் ஊடல்களைப் பிரிவின்கண் அடக்கி னார் என்பர். புணர்ச்சியைக் களவென்றும் பிரிவைக் கற்பென்றும் திருவள்ளுவர் வகுத்ததாகவும் கூறுவர்.

பரிப்பெருமாள், தகையணங்குறுத்தல் முதலாகப் புணர்ச்சி மகிழ் தல் ஈறாக அருமையிற்கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும், நலம் புனைந் துரைத்தல் முதலாகப் புணர்ச்சி விதும்பல் ஈறாகப் பிரிந்து கூடலும் அதற்கு உரிய நிமித்தமும், நெஞ்சொடு புலத்தல் முதலாக ஊடலு வகை ஈறாக ஊடிக்கூடலும் அதன் நிமித்தமும் வள்ளுவரால் வகுக்கப் பட்டன என்பர்.

இவற்றுள் வள்ளுவமாலையில் மோசிகீரனார் கூறிய வண்ணம் காமத்துப்பால் மூன்று இயல்களாகப் பிரிக்கப் பெற்றிருந்தமையை "காமத் திறம்மூன்றெனப்பகுதி செய்து" என்ற தொடித்தலைவிழுத் தண்டினார் பாட்டும்வலியுறுக்கும், அந்தமூன்று இயல்கள் ஆண்பாலி யல் பெண்பாலியல் இருவர்பாலியல்கள் என்பனவாம். ஆண்பால்

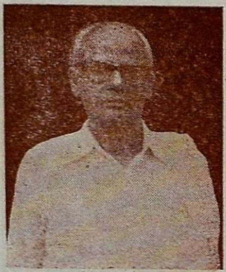

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

இயல்கள் தகையணங்குறுத்தல் முதலாக அலரறிவுறுத்தல் ஈறாக வுள்ள ஏழுமாம். இதனைக் காளிங்கர் உரைப்பகுதி நன்கு விளக்கு கிறது.[1] இதனால் ஏனைய பெண்பாலியல் இருவர் பாலியல்களும் இந்த அதிகார அடைவினாலேயே பிரிவாற்றாமை முதல் அவர்வயின் விதும்பல் ஈறாகவும், குறிப்பறிவுறுத்தல் முதல் ஊடலுவகை ஈறாகவும் அமைந்திருக்கவேண்டும் என்பதை ஊகிக்கலாம்.

மணக்குடவர், ஆண்பாலியலாகக் குறிப்பறிதல், புணர்ச்சியின் மகிழ்தல். நலம்புனைந்துரைத்தல் என்ற மூன்றையுமே குறிக்கின்றார். பெண்பாலியலாக அலரறிவுறுத்தல் முதல் அவர் வயின் விதும்பல் ஈறாக உள்ள பதின்மூன்று அதிகாரங்களோடு பின்வரும் நெஞ்சொடு புலத்தல், புலவி, புலவி நுணுக்கம் என்ற மூன்றையும் கூட்டிப் பதினாறாகக் கொள்வர். இருவர் பாலியலாகத் தகையணங்குறுத்தல், காதற் சிறப்புரைத்தல் நாணுத் துறவுரைத்தல், குறிப்பறிவுறுத்தல் புணர்ச்சி விதும்பல், ஊடலுவகை என்ற ஆறையும் குறிப்பர். இவற்றுள் தகையணங் குறுத்தலைத் தலைவனது தகுதி தலைவியையும் தலைவியது தகுதி தலைவனையும் அணங்குறுத்தியதாகக் கொண்டு இருவர் பாலிய லின் பிரிவாகக் கொண்டார். தலைவி தலைநாட் காட்சியிலேயே அணங்குற்றதாக வருகின்ற கிளவி கைக்கிளையுள் காணக் கிடை யாது. பெண்பாற் கைக்கிளையுண்டேனும் அவை இலக்கிய வழக்கில் உரையாகப்பயின்றுவாரா என வரையறுக்கப் பெற்றுள்ளது. ஆத லால் ஆண்பாலியதாக ஆக்கிய ஏனைய உரையாசிரியர்களின் உரை நயம் உணர்ந்து இன்புறுதற்குரியது.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

இங்ஙனம் குறளின்பால் இயற் பாகுபாடுகளை உரையாசிரியர்கள் தத்தம் போக்கிற்கேற்ப மாற்றி அமைத்துக் கொண்டனர் என்பது வெளிப்படை. 1889-ல் கருத்துயர் அட்டவணையெழுதிய சுகாத்தியர் என்னும் அயல் நாட்டுப் பாதிரியாரும் தம் எண்ணப்படி இறை முறை, இயை முறை, இயல் முறை எனப் பிரித்து அதிகாரங்களையும் மாற்றி அமைத்துளார். குறள் முறைவைப்பில், பண்டைய உரை யாசிரியர்கள் அனைவருமே மாறியிருத்தல் ஆங்காங்குக் காட்டப் பெற்றது. ஆகவே குறள் அமைப்பு முறை பின்னர் மாறியிருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமே வலியுறுகின்றது.

மர இயற்கை :

திருக்குறள் உலக மலரிலிருந்து ஊறியெழுந்த தேன் துளியாத லின் உலகத்தில் உள்ள எல்லா மணமும் இதனிடத்தில் இருப்பது

---

[1]. காமத்துப்பால் 121 பக்கம் பார்க்க.

இயல்பே, இதனிடத்து எல்லா இயற்கை நுணுக்கங்களும் எடுத்து விளக்கப் பெறுகின்றன. முறையே அவற்றை அகச் சான்றுகளுடன் தெரிதலே இப் பகுதியின் நோக்கமாகும்.

திருக்குறளில் அனிச்சம், மூங்கில்மரம், வற்றல்மரம், முள்மரம், நச்சுமரம், மருந்து மரம், பழமரம் முதலிய மர வகைகளும், தாமரை குவளை முதலிய நீர்ப் பூக்களும், நெருஞ்சி, பசும்புல் முதலிய படர் செடிகளும், கரும்பு எள் முதலிய செடிவகைகளும், குன்றியாகிய கொடியும் பேசப்படுகின்றன.

இவற்றுள் அறத்துப்பாலில் அனிச்சப்பூவின் இயற்கையை 'மோப்பக் குழையும் அனிச்சம்' என மொழிகின்ருர். தொட்டாற் சுருங்கிபோல இதன் மலர், மோந்தவுடனே வாடிவிடும் என்பது இதனுல் அறிவிக்கப்படுகிறது, பூ மிகவும் மென்மையானது. இது கருதியே அரசர்கள், தம் படுக்கையில் பரப்பிக் கொள்வது வழக்கம். வள்ளுவர் இதன் இயல்பை நன்கு வலியுறுத்தத் தலைவியின் மென்மையைக் கருதுகின்ற காலத்து, 'நின்னினும் மென்னீரள்' என்றும், மாதரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம் போல உறுத்துவது என்றும் கூறுகிருர். காம்பு கிள்ளாமல் அனிச்சப் பூவை அணிந்ததால் தலைவியின் இடை ஒடிந்தது என்று, இதன் மென்மை மூலமாக இடையின் மென்மை விளக்கப் பெறுதல் காண்க, அனிச்சம் கோட்டுப் பூவா? நீர்ப்பூவா? என்பதே பலர்க்கு ஐயம். இதனைப் பற்றி மன்னுர்குடி இலக்கண ஆசிரியர் சோம சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள், இது கோட்டுப் பூவே என்றும், குரவப்புலம் புகைவண்டி நிலையத்தின் பக்கத்தில் உள்ள ஐயனுர் கோயிலில் இருக்கிறதென்றும் கூறினுர் கள். தோற்றம் இலை கிளை இவற்றுல் இது, சிறுசண்பகம் போல இருக்கும்; மாசி பங்குனியில் பூக்கும்; பூ சரமாகத்தொங்கும்; மாலையில் மலரும்; விடியலில் பொடியாக உதிர்ந்து விடும்; மலர், வெண் கடம்பு போல மணம் உள்ளது; சிவந்த கோடுகள் படர்ந்த வெள்ளைப்பூ; காயின் மேலோடு வலியது; என்பன, அவர்கள் எழுத்தால் அறியக்கிடப்பன.

மூங்கில் மரம் : இது இலக்கிய உலகில் மாதர்களதுதோளுக்கு உவமையாக எடுத்துக் காட்டப்படுவது. அங்ஙனமே இந்நூலிலும் 'அமையார் தோள்' 'வேய்த்தோள்' என்று எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது, அமை என்பது மூங்கிலின் மறு பெயராயினும் அதனுள் ஒருசாதி என்று அறியப்படுகிறது. 'அமையோடு வேய்கலாம் வெற்ப' என்று பழமொழி நானூறு பேசுகிறது. அதன் பழைய உரை. அமை என்பது முள்ளில்லா மூங்கில் என்று அறிவிக்கிறது.

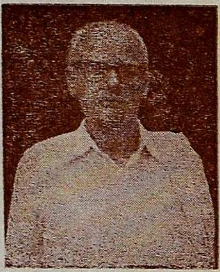

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

முள் மரம்: இது ஒரு மரப்பெயரன்று. முள்ளுள்ள மரங்கள் எல்லாவற்றையுமே அறிவிக்கும். பகையை முளைக்கும் போதே களைய வேண்டும் என்பதற்குப் பிறிது மொழிதலாக 'இளைதாக முண்மரம் கொல்க' என்கின்றார். முற்றின வயிரங்கொண்டு, கீறியும் குத்தியும் கையை வருத்தும் என்று அதன் இயற்கை அறிவிக்கப் படுகிறது.

இவ்வாறே மருந்து மரங்கள், பழமரங்கள், நச்சு மரங்கள் முதலியனவும் அறிவிக்கப்படுகின்றன. மருந்து மரத்தைப் பற்றித் 'தப்பாமரம்' என்று அதன் இலை, தளிர், பட்டை, வேர் முதலிய எல்லாம் மருந்தாகப் பயன் படுவதை அறிவிக்கிறார். பழமரங்களும் ஊர் நடுவில் பழுத்து விட்டால் எல்லார்க்கும் எஞ்ஞான்றும் பயன் படும் என்று அறிவிக்கப்படுகின்றது. அதிலும் 'கனிந்த மரத்தில் கல்லெறி சில்லெறி' என்றார் போல அம் மரம் வருந்தியும் அனைவர்க்கும் பயன்படும் அருமைப்பாடு இதில் அடங்கிக் கிடக்கின்றது.

இங்ஙனமே நச்சுமரத்தைப் பற்றி நன்றியில் செல்வம் என்னும் அதிகாரத்தில், பலர்க்குப் பயன்படாதவன் செல்வம் நடுவூருள் நச்சுமரம் பழுத்தது போல யாவர்க்கும் பயன் படாது என்கின்றார்.

குவளைப் பூக்கள் மேல்நோக்கி மலர்தலையும், 'வெள்ளத்தனைய மலர்நீட்டம்' என்பதால் நீர்ப்பூக்கள் அனைத்துமே நீரளவாக வளர்ந்து மலர்தலையும் குறிப்பிடுகின்றார். நெருஞ்சி முள்ளை நெருஞ் சிப்பழம் என்றல் மரபு என்பது விளக்கப்படுகிறது. நசுக்கிப் பயன் கொள்ளும் கரும்பு, கீழ்மக்கட்கு உவமிக்கப்படுகிறது. சிறப்பாக 'உரம் ஒருவர்க்கு' என்ற குறளில் 'உள்ள வெறுக்கையில்லார் மரம்' என்று, மரத்திற்கு உள்ள மின்மை உணர்த்தப்படுகின்றது. ஊறுணர்ச்சி அதற்கு உண்டாயினும் அதனுன் விளையும் நன்மை தீமைகளை உள்ளி ஒதுங்கிநடக்கும் உள்ளம், மரங்களுக்கு இல்லை என்பது வெளிப்படை, அதனாலேயே உள்ளமில்லா மக்களுக்கு மரம் ஒப்பாகிறது.

மற்றும் மரத்தின் உறுப்புக்களாகிய கொம்பு, மலர், இணர், காய், வித்து, தளிர் என்பவைகளும் குறிக்கப்படுகின்றன.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

விலங்கு இயற்கை

விலங்குகளில் யானை, குதிரை, பசு, காளை, ஆடு, நரி, புலி, முதலியன குறிக்கப்படுகின்றன, அவற்றுள் யானையே திருக்குறளில்

பெரும்பாலான இடங்களில் பேசப்படுகின்றது. அதனைப் பிடிப்பதற்காகக் காடுகளில் படுகுழிவெட்டி அதன் மேல் மெல்லிய குச்சிகளைப் பரப்பி மண்ணிட்டு மூடி, வாழை முதலிய உணவுப் பொருள்களை நட்டு வைப்பார்கள். அதன் பக்கத்தில் பழக்கப்பட்ட யானையொன்றை உலாவவிடுவார்கள். அதனைக் கண்ட காட்டு யானை, நம்மினம் வாழையை உண்கிறதே என்றெண்ணித் தானும் உண்ண விரைந்து வந்து படுகுழியில் விழுந்து விடும். அதன் பிறகு இதனைக்கொண்டே இதனைப் பழக்கிப் படுகுழியை இடித்துக் கரையேற்றிப் பிடிப்பார்கள். அதனைத் திருக்குறள், 'யானையால் யானை யாத்தற்று' என்று அறிவிக்கிறது. இந்த யானைகளுக்குள் காட்டிலே கடுமையான போர் வந்து விடும். அப்போது யாரும்அந்த இடத்தில் அணுக முடியாது. பெரிய மலைகளின் மேல் இருந்து தான் பார்க்க வேண்டுமாம். யானை பெரிய வலிள்வுள விலங்காயினும் சேற்றில் அகப்பட்டுக் கொள்ளுமாயின், நரி அதனைப் பிடுங்கித் தின்று விடும். புலி தாக்கினால் யானை அஞ்சும். வேடர்கள் யானையை அம்பாலும், வேலாலும் வேட்டையாடுவர். அம்பு தைத்தாலும் யானை சோராது; கடமையில் தவறாது; பெருமையை நிலை நாட்டும்.

நன்கு பயிற்றப்பட்ட குதிரை போரில் சளைக்காது என்பதும், பயிற்றப் பெறாத குதிரையே கடும்போரில் தலைவனை வீழ்த்திவிட்டு ஓடும் என்பதும் குதிரையின் இயல்புகளாக உணர்த்தப் பெறுகின்றன.

மான் வகைகளில் ஒன்றாகிய கவரி மானுக்குப் பின்பக்கத்தில் மயிர் நிறைந்திருக்கும். அதில் ஒன்று எங்காவது மாட்டி வீழினும் அது தன் உயிரையே விட்டுவிடும், தகர் சண்டையிடும் போது, முட்டுவதற்காகப் பின்வாங்கி முன்னேறிச் சென்று தாக்கும் தன்மையது. நரி, தானாகக் கொல்லும் வலியின்மையால் சேறு முதலியவற்றில் அகப்பட்டுக்கொண்ட யானை முதலியவற்றைப் பிடுங்கித் தின்னும் தந்திரமுள்ளது.

பசு வீட்டில் வளரும் விலங்கு. இதற்கு நீர் உணவு முதலியன கொடுக்காமலிருத்தல் கூடாது என்ற இன்றியமையாமையும், காளை வண்டியிழுக்கப் பயன் பெறுவதும் குறிக்கப் பெறுகின்றன. ஊர்வனவற்றுள் பாம்பு மிகக் கொடியது. அதற்கு என்ன நன்மை செய்தாலும் அதனுடன் இருக்கவே முடியாது. அது எலியை விரும்பித் தின்னும். புழு என்பில்லாதது, வெயிலைக் கண்டால் வாடியிறக்கும் என்பன விளக்கப் பெறுகின்றன.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

நீர் வாழ்வனவற்றுள் ஆமை, முதலை, மீன் முதலியனவும் குறிக்கப் பெறுகின்றன. அவற்றுள், ஏதாவது இடையூறு நேரின் தன் கால்களையும் தலையையும் ஓட்டுக்குள் அடக்கிக்கொண்டு தன்னைக் காத்துக் கொள்ளும் இயல்புடையது ஆமை என்பதும், உணவு விருப்பால் தூண்டிற் புழுவை விழுங்கி மீன்கள் உயிரைவிடும் என்பதும் பேசப்படுகின்றன.

பறவைகளில் கோட்டான், காகம், கொக்கு முதலியன குறிக்கப் பெறுகின்றன. கோட்டானுக்கும் காகத்திற்கும் பிறவிப்பகை. கோட்டானுக்குப் பகலில் கண் தெரியாது. காகம் அதனைப் பகலில் வென்று விடும். இரவில் கோட்டான் காகத்தை வெல்லும். காகத்தினிடம் உள்ள ஐந்து அருமையான குணங்களில் ஒன்றுன. சிறிது உணவு கிடைப்பினும் தன் இனத்தாரை அழைத்துப் பகுத்துக் கொடுத்து உண்டலைத் திருவள்ளுவர் பாராட்டுகிறுர். கொக்கு நல்ல வாய்ப்பான உணவு கிடைக்கும் வரை ஒற்றைக் காலில் நின்று கொண்டிருக்கும். கிடைத்தால் ஒரே குத்தாகக் குத்தித் தின்றுவிடும். பறவைக் குஞ்சுகள் இறகு முளைக்கிற வரையில் கூட்டில் இருக்கும்; பறக்கக் கூடிய நிலைவந்தால் பறந்துவிடும் என்று பறவைகளின் பொதுக் குணமும் பேசப் பெற்றுள்ளது. பீலி, அன்னத்தின் தூவி முதலியனவும் அறிவிக்கப் பெறுகின்றன.

மக்கள் இயற்கை

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

திருவள்ளுவர், மக்களை மக்கள் மாக்கள் என இருவகையாகப் பிரித்தனர். தொல்காப்பியரும் 'மக்கள் தாமே ஆறறிவுயிரே, மாவும் மாக்களும் ஐயறி வினவே' என்பர். மக்களோடு மாக்களுக்கு உள்ள வேறுபாடு, அறிவை ஆராய்ச்சியால் வளர்த்து, நன்மை தீமைகளைப் பகுத்துப் பயன் படுத்தும் முறையாலேயே அமைகின்றது. இயற்கையறிவும் கல்வியறிவும் இருந்தாலும் அவற்றிற்கு ஒளிதந்து விளக்குவது கேள்வி ஞானமே என்பர். 'செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள், அவியினும் வாழினும் என்' என்று மாக்கள் இயல்பை விளக்குகிறுர். இதனேடு 'கொலைவினையராகிய மாக்கள்' என்பதனையும் நினைவு கூர்ந்தால் மக்களியற்கை, கொலையும் புலையும் இன்றி எல்லா உயிர்களிடத்தும் இரக்க குணமுடையராய் இருத்தல் என்பதும், அஃது இல்லாதார் பிற உயிர்களின் துன்பங் கண்டு வருந்தாத- அதனை மனங்கொள்ளவும் செய்யாத விலங்கியற்கை உடையார் என்பதும் விலங்கு மறுபிறப்பு உண்டு; புண்ணிய பாவம் உண்டு என்று கருதும் மனவன்மையில்லாதது என்பதும் விளக்கப் பெறுகின்றன.

மக்களுக்கு உள்ள இயற்கையறிவை விளக்கம் செய்வது கல்வி யறிவு. அஃது இல்லாதார் மக்களாகார்; மாக்களாவர் என்று கூற வந்த திருவள்ளுவர், மாக்கள் என்பது மக்கட்பண்பு இழந்து உருவத் தால் மக்களாகியவர்களையே உணர்த்தும் என்பதை உள்ளத்துக் கொண்டு, அந்த நிலையையும் அவர்களுக்கு அளிக்கலாகாது என்ற கருணையால் 'விலங்கனையர்' என்று விதந்தார். எல்லாரையும் சிந்திக் கச் செய்வது ஊக்கமுடைமை; அதனையுடையவரே மக்கள். இதனை விளக்குவது 'உரம் ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை அஃதிலார், மரம் மக்களாதலே வேறு' என்ற குறள். மக்களுக்கென்று தனித்த பண் பாடுகள் உண்டு. அவை இன்ன என்றும் இத்துணைய என்றும் வரையறுக்க முடியாதபடி, எல்லார் இயல்புகளையும் அறிந்துகொண்டு, அவற்றோடு ஒத்து ஒழுகுகிற வன்மையாக விளங்குவன; நல்ல குணங்களெல்லாம் பண்பு அல்லது இயற்கை என்ற பொதுச்சொல் லுக்கு இலக்காவன, வள்ளுவர், அன்புடைமையும் குடிப்பிறப்புமே பண்புடைமை என்று உலகம் உரைப்பதாகத் தாம் உரைக்கின்றார். இதனை ஊன்றி நோக்கும்போது அன்பு புதிதாகக் கொள்ளும் பொரு ளென்றால், உயிர்க்குணமாய் அனாதியே அமையாது. குடிப்பிறத்தல் முற்பிறவியிற் செய்த புண்ணிய பாவங்கட்கு ஈடாக நலமுற்ற குடி யிலே தோன்றுதல். இதுவும் வேண்டுமென்றே எய்தப்படுவது அன்று, இயற்கையிலே அமைவது. பொதுவாகக் கூறினால் பலர் வெறுக்கத்தக்க குணங்களை அடையாமல், நடுநெறி பிறழாமல், கண் டொன்று சொல்லாமல், எல்லார்க்கும் இன்பம்பயப்பதே மக்கட்பண்பு என்பது திருவள்ளுவர் கூறும் வரையறை. இந்தப் பண்பு இல்லாதவர் கயவர் என அழைக்கப்படுவார்கள், 'மக்களே போல்வர் கயவர்' என்கிறது இந்நூல்.

மக்கள், பால்வேறுபாட்டால் ஆண் பெண் பேடி என முத்திறப் படுவர். ஆண்மக்கள் தம்மமையும் தம் இந்திரியங்களையும் பிறரையும் ஆளும் வன்மையினாலேயே இப்பெயர் பெறுவர். எல்லாவற்றிலும், தன்னையும் தன் பொறிகளையும் ஆளுதலே சிறந்த ஆணியற்கை என்பார், 'பிறன் கடைநோக்காத பேராண்மை' என்றார். இவ்வாறே 'பேராண்மை என்ப தறுகண்' என்று அஞ்சாமையை ஆண் இயற்கையாக வழங்குவர். புகழுக்காக எதனையும் செய்வது ஆண்மை யாகாது; பழியொடு படாதவற்றைச் செய்வதே ஆண்மை என்பது 'பேராண்மை வேண்டுபவர் சீரினும் சீரல்ல செய்யார்' என்பதால் வலியுறும். இவ்விலக்கணங்களால் ஆண் இயற்கையானது: இந்திரிய வயப்பட்டுத் தனக்கு உரியள் அல்லாதாரை நோக்காமையும், பழிப் படுவ செய்யாமையும், அஞ்சாமையுமே என்பது தெளியப்பெறும். ஆண்மைக்கு அழகு பெண் விரும்ப நடத்தலேயன்றிப் பெண்ணுக்கு ஏவல் செய்வது அன்று என்பது திருவள்ளுவர் முடிவு.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

விருப்பால் வாழவைப்பவள் பெண், பெண்ணுக்குக் கற்பு, அணி. பெண்ணின் கடமை தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதும், கணவனைப் பாதுகாப்பதும், அனைவரும் புகழ நடப்பதுமாம். 'இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை மகளிர் மனம் போல வேறு படும்' என்ற குறளில்,மகளிர் மன நிலையைத் தெள்ளிதின் அறிவிக்கிறார். இதனை 'ஓராயிர மனத்த வாகும்' என்ற சிந்தாமணிச் செய்யுளாலும் தெளிய லாம். தற்காத்துக் கொள்ளும் கற்புடை மகளிர்க்கு 'ஒருமை மகளிர்' எனத் திருவள்ளுவர் சிறப்புப் பெயர் தந்து அழைப்பர். இவர்களை ஒருமை மகளிர் என்றமையான் இனம் பற்றி இருமை மகளிரும் இருத்தல் வேண்டும். அவர்களை இருமனப் பெண்டிர் என்பர்.

மகளிரின் நல்லியல்புகளை விளக்க வந்த ஆசிரியர் அவற்றை வற்புறுக்க, இருமை மகளிராகிய வரைவின் மகளிரைப் பற்றியும் சொல்கின்றார்' அவர்கள் நோக்கம் முழுவதும் பொருளிலேயே. அவர்களுக்கு மன ஒருமைப்பாடு இல்லை. அன்பு இல்லை. அவர்களின் வாழ்வே வஞ்சனை. அவர்களுக்கு வள்ளுவர் இடும் பெயர்கள் மாய மகளிர், பொது நலத்தார், பொருட் பெண்டிர், பண்பில் மகளிர் என்பன. இங்ஙனம் ஒருமை மகளிர் இயல்புகள், பணிபூண்டு கணவனைக் காத்து, அளவறிந்து வாழ்தல் என்பதும், இருமனப் பெண்டிர் இயல்பு, பொருளுக்காகப் பொருளல்லாதாரிடத்தும் புன்னலம் விற்று அவர்களையும் நரகத்தில் அழுத்தி நலிவு செய்தல் என்பதும் விளக்கப்படுகின்றன. பெண்ணியல்பாவன-நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்பன. இவையில்லாததாள் பெண்ணாகாள் என்பதும் வற்புறுத்தப்படுகிறது.

ஆண்மை குறைந்து பெண்மை மிகுந்திருப்பவள் பேடி. பேடிக்கு வீரமும் ஆண்மையும் இரா. இந்த நிலைமையைப் 'பேடி கை வாளாண்மை போலக் கெடும்' என்றும், 'பகையகத்துப் பேடி கை ஒள்வாள்' என்றும் திருக்குறள் தெரிவிக்கிறது.

மக்களுடைய பொதுஇயல்பைத் தனித்தனியே விதந்தெடுத்துக் கூறியவை போக, எல்லாவற்றையும் தொகுத்து, கடமையறிந்து இயற்றலும், நற்குணம் உடைமையும், அன்பு நாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையாகிய இவைகளை உடைமையும் வேண்டும் என்கின்றார். மேலும் கொல்லாமை, புறங்கூறாமை, பொறையுடைமை, இன்னாசெய்யாமை, நிலையிற் கலங்காமை முதலியனவும் இன்றியமையாதன எனக் கூறுகின்றார். இவற்றைத் தனித்தனியே அவ்வவ்வதிகாரங்களில் பரக்கக் காணலாம்.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

பழக்க வழக்கங்கள்

மக்களுடைய நாகரிகம். பழக்க வழக்கங்களால் அறியப்படுவது, குடித்தனம் செய்பவர்களுக்குக் குடும்பப் பொருள் தட்டுப்படுவது வழக்கம். அவற்றை மகளிர் ஓர் அளவு குறித்து வாங்கித் திரும்பவும் கொடுத்துவிடுவார்கள். இதற்குக் 'குறியெதிர்ப்பை' என அருமையான பெயர் சூட்டுகிருர் திருவள்ளுவர். இது எளிய குடும்பத்து வாழ்க்கை. அவ்வாறே வீடில்லாத எளியவர்கள் ஒண்டுகுடி இருப்பது வழக்கம் உண்டு. அதிலும் வீட்டுக்காரனேடு இருந்து விட்டால் வேறு வினேயே வேண்டாம் அதிலும் அவன் பொல்லாத் துணேவர்களே உடையனுயின் ஒண்டுகுடித்தனக்காரன் பாடு திண்டாட்டந்தான். வேறு வீடு கிடைக்கா விட்டால் சொல்ல வேண்டியதில்லே. அந்த நிலேயைப் 'புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள், துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு' என்ற குறளால் சித்திரிக்கிருர்.

நெடுந்தூரத்தில் உள்ள காதலர்களில் ஒருவர் நினேத்தால், நினேக்கப்பட்டவருக்கு தும்மல் வருவது வழக்கமாம் தலேவன் தலேவி யுடன் இருந்த காலத்துத் தும்மல் வர, அதனேக் கண்டு தலேவி 'என்னேக் காட்டிலும் உம்மைக் காதலிப்பவர் யார்? அவர் நினேப்ப தனுல் அல்லவா உமக்குத் தும்மல் வருகின்றது' எனச் சொல்லி அழுதாளாம். இதனேக் கண்ட தலேவன், மற்ருெருகால் அவள் முன் தும்மல் வர, மூக்கைக் கசக்கி அதனே அடக்கிக்கொண்டானும்; அதற்கும் அவள் புலந்தாள்; என்று இரு குறள்களால் தும்மல் உண்டாவதன் அடிப்படைக் காரணத்தையும், தலேவி ஊடுதலேயும் அறிவிக்கின்ருர். இந்தத் தும்மல், முன்குறிப்பு இன்றியே தானுகத் தோன்றுவது என்பதனேக் 'குறிப்பின்றித் தும்மல்போல் தோன்றி விடும்' என்ற பகுதி அறிவிக்கிறது. காதலர் தும்மினுல் காதல் மிகுதி யினுல் 'காதல் நீடு வாழ்க' என வாழ்த்துதல் மரபு. இக்காலத்தும் தாய்மார்கள் குழந்தைகள் தும்மினுல் ஒரு தும்மலே நூருக வாழ்த்து வார்கள்.

'இருட்டறையில் ஏதில் பிணம்தழீஇ யற்று' என்பதனுல் ஒரு நாட்டில், மணமாகாத பெண்களே எரித்தல் கூடாது என்னும் மரபு பற்றிக் கூலிக்காக மணந்து கொண்ட கணவன் அவளேத் தழுவுவது வழக்கம் என்ற உண்மையைப் 'பொருட் பெண்டிர்' என்ற திருக் குறளுக்குக் கல்குளம் குப்புசாமி முதலியார், செந்தமிழ்த் தொகுதி யில் எழுதிய குறிப்புத் தெரிவிக்கின்றது. அதன் உண்மை, எம்போலி யர்க்கு அறியப்படாத ஒன்று. நினேவுறுத்தத் தக்கவைகளேச் சுவரில் கோடிட்டு வைத்து அதனே விரலால் தொட்டு எண்ணி வரையறுத்

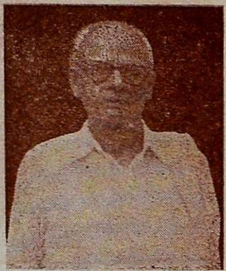

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

தல் மகளிருடைய இயல்பு. அதனை 'நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்' என்கின்றது குறள்.

தொழில்கள்

இந்நூல் உழவும் வாணிகமுமாகிய இரு தொழில்களையே விரித்துச் சொல்கின்றது. அவற்றுள்ளும் உழவுக்கே தனிமதிப்புத் தந்திருக்கிறது. பொருள்களை உற்பத்தி செய்வது உழவு. அந்தப் பொருள்களை எங்கும் எடுத்துச்சென்று அனைவர்க்கும் பகிர்ந்தளித்துப் பயனுறச் செய்வது வாணிகம். உழவிற்கு இன்றியமையாத கருவி ஏர், நீர், எரு, பகடு என்பன. இவற்றைப் பற்றி வள்ளுவர் 'ஏரின் உழார் உழவர் புயல் என்னும், வாரி வளம்குன்றிக் கால்' என்ற குறளால் ஏருக்கு நீர் இன்றியமையாதது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறார். அல்லாமலும் 'மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான்' என்றதால் எத்துணைச் சேற்றுநிலத்தில் உழுதாலும் சளைக்காமல் செல்வது காளை எனப் பேசப்படுகிறது. உழவில் சேற்றுழவைக் காட்டிலும் புழுதி உழவை வள்ளுவர் போற்றுகின்றார். புழுதியை உழுத பிறகு நிலத்தை நன்றாகக் காயவைக்க வேண்டுமாம். ஒருபலப்புழுதி காற்பலப் புழுதியாகக் காய வைக்கவேண்டும் என்றால் மண்ணை எவ்வளவு அணுக்களாகப் பிரிக்கவேண்டும். உழவு. இறுகிய மண்ணை உடைத்து விடுவதற்கு. சாய்ச்சல் உடைந்த மண் அணுக்களில் சூரிய வெப்பமும் பிராணவாயுவும் ஊடுருவிச் செல்வதற்கு. மேல் மண் கீழ்மண்ணாகப் புரண்டு கலந்திருக்குமானால் தழையும் வண்டலும் படிந்து மக்கிய எருமண் எங்கும் கலந்து பயிருக்கு நல்லுரமாகும். அதனால் எரு இட வேண்டாம்.

ஏரைக் காட்டிலும் எரு இடுதலும், பிறகு களை பிடுங்குதலும், நீர் பாய்ச்சுதலும், நீர் பூமி சாரத்தோடு பக்கங்களில் வழிந்தோடாத வாறு பாதுகாத்தலும் மிக இன்றியமையாதன. உழவன் நாள் தவறாமல் நிலத்தைச் சுற்றிப் பார்த்து வரவேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் நிலம் ஊடிவிடும். உழவு, உலகிற்கு ஆணி போல்வது. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்; மற்றையோரெல்லாம் அடிமைகள். உழவர் கைம்மடங்கினால் துறவிகளுக்கும் சோறில்லை. ஆதலால் தொழில்களில் உயர்ந்தது உழவே. எருவும் நீரும் பயிருக்கு இன்றியமையாதன என்பதைப் பின்வரும் 'ஊரவர் கவ்வை' என்ற குறள் அறிவிக்கிறது. வளரும் பயிர் மேலும் நீராலேயே வளரும் என்பதனை 'வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று' என்பதனாலும், 'யாப்பினுள் அட்டிய நீர்' என்பதனாலும் அறியலாம்.

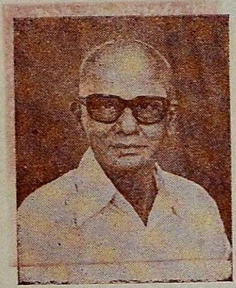

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

வாணிகம்

வாணிகத்திற்கு முதல் இன்றியமையாதது. இதனை 'முதலிலார்க்கு ஊதியம் இல்லை' என்பது விளக்குகிறது. அளவு கடந்த ஊதியத்திற்கு ஆசைப்பட்டு முதலையே இழக்கும்படியாக வாணிகம் செய்தல் ஆகாது. பிறர் பொருளையும் தமது பொருள்போல் எண்ணிக் கொள் முதல் செய்யும்போது மத்தளம் மரக்காலாகவும், விற்று முதல் செய்யும்போது உழக்கு மரக்காலாகவும் ஆக்காமல், நேர்மையான இலாபத்தோடு வாணிகம் செய்யவேண்டும். முதல் என்பதால் கைம் முதலாகிய பொன்னையும் மணியையுமே கொடுத்துக் கொண்டும் விற்றும் வந்தமை குறிக்கலாம்.

இவையன்றி அமைச்சு, ஒற்று, தூது, பரத்தைமை என்ற தொழில்களும் குறிக்கப்பெறுகின்றன.

ஆட்சிக்கு அமைச்சு மிக இன்றியமையாதது. அது அரசினுடைய பொருளாக்கத்திற்குக் காரணமாதலேயன்றி நாட்டு நலத்திற்கும் வேண்டப்படுவது. உயிருக்குப் பயந்தோ பொருள் விருப்பாலோ பொறியுணர்ச்சியாலோ நாட்டிற்கும் அரசுக்கும் பழுது எண்ணுதல் ஆகாது. இத்தகைய அமைச்சை, அரசன் வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்து அயர்ச்சி இன்றி ஐயப்படாது நடாத்துதல் வேண்டும்.

அமைச்சுப் போலவே தூதும் அரசுக்கு இன்றியமையாதது. அதுவும் தன்னரசனுக்குக் கேடு வராமல் பகையரசன் நாட்டுள் புகுந்து அவன் பண்புகள் யாவற்றையும் அறிந்து வந்து சொல்லும் பொறுப்பு வாய்ந்த தொழிலாம். அவனுக்குத் தூய்மையும், சொல் வன்மையும் அன்பும், அறிவும், ஆராய்ந்த கல்வியும் இருத்தல் வேண்டும். தன் உயிர்க்கே அழிவு வந்தாலும் அரசுக்கு அழிவு வராமல் பாதுகாப்பது அவன் கடமை. அங்ஙனமே ஒற்றும்.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

மக்கள் நாகரிகம்

நாகரிகம் வேறு; நாகரீகம் வேறு. திருவள்ளுவர் பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்டு அமைவதாகிய கண்ணோட்டம் நாகரிகம் என்பர். நாகரீகம், மக்கள் சமுதாய வாழ்வில் வளர்ந்த ஆடை, அணி முதலிய வற்றைத்தரித்தலால் விளைந்த சீர்திருத்தம். அவைகளைப் பற்றியும் திருவள்ளுவர் கூறாமல் இல்லை 'கண்ணிற் கணிகலம் கண்ணோட்டம்' 'அணியல்ல மற்றுப் பிற' 'மாறுநீர் வையக் கணி' என்பன, அணியின்

இன்றியமையாமையை விளக்குவன. நல்ல மக்களை நல்ல கலமாக உருவகித்தார். அதனுலும் பெண்களுக்கே அணிகள் இன்றியமையாதன என்பது காட்டப்பெறுகின்றது. 'மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி, எனக் கற்புடைய மகளிர்க்குத் தாலியின் இன்றியமையாமையைத் தெரிவிக்கிருர். தாலி அடிமைச் சின்னம்; மகளிரை அடிமைப்படுத்த அமைத்த அடையாளம் என்று இக்காலத்துச் சிலர் கூறுவர். பழந் தமிழ் நூல்களில், மறக்குடிக் காளையர் தாம் கொன்ற புலிப் பல்லைத் தாலியாகக் கட்டி மகிழ்ந்தனர் என்று சிலம்பு பேசுகின்றது. அப்பகுதி "புலிப்பல்தாலி நிரை பூட்டி" என்பது. தாலி என்பதற்குத் தொங்கு தலையுடையது என்பது பொருள். தான் ஒரு வீரனுக்கு வாழ்க்கைப் பட்டவள் என்று தன் கணவனது வெற்றிச் சின்னமாகவே மகளிர் அணிந்து மகிழ்ந்தனர். ஆதலால் இது சிறந்த மங்கலப் பொருளாக மதிக்கப் பெற்றது. மங்கலமென்றே வழங்குவதாயிற்று. அதனுலேயே வாழ்க்கைத் துணைநலம் என்று கற்புடைய இல்லாளது நலத்தைப் பேசவந்த திருவள்ளுவர், இறுதியாக 'மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன், நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு' என்றுர். நல்ல பிள்ளைகளை நல்லணியாகக் கண்ட திருவள்ளுவர், மனையாளது மாட்சியையும் அதனேடு ஒருங்குவைத்து எண்ணத்தக்க அணியாகவே கருதி யிருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவு. ஆதலால் மனையாளது மாட்சியைத் தாலியாக உருவகித்தார், தாலி அணிந்தவளுக்கு மற்றைய அணிகளும் இன்றியமையாதன ஆதலின் நன்மக்களை வளையும் தோடும் கழுத்தணியும் சீதேவியுமாகக் கண்டார் என்பதே சிறந்த பொருளாதல் காண்க. மங்கலம் என்பது தாலியை உணர்த்தும் என்பதைக் கம்பரும் உருக்காட்டுப் படலத்தில் "மற்றைநல்லணிகள் காண் நின் மங்கலங் காத்த மன்னே" என்று கூறுகிருர். இளங்கோ வடிகளும் 'மறுவின் மங்கல அணியே அன்றியும், பிறிதணி யணியப் பெற்றதை எவன்கொல்' என்று கூறியுள்ளார்.

ஆகவே, திருவள்ளுவர் என்றும் பிரியாத நலம்பயக்கும் குணங் கட்குத் தாலியை ஒப்பிட்டதிலிருந்து மகளிர்க்கு அணிக்கெல்லாம் அணியாக இருப்பது தாலியே என்பது கருத்தாதல் தெளியலாம். வீரசுவர்க்கம் விரும்பும் வீரர்கள் கழலணிதல் அழகுக்கே என்பதால், வீரர்கள் கழலணிதலை விளக்கியவாறு.

வேந்தர்கள் தமது ஆட்சியின் நேர்மைக்கு அறிகுறியாகச் செங் கோலை ஏந்துவர் என்பது பல இடங்களிற் குறிக்கப்பெறுகின்றது. உடையினது இன்றியமைபாமையை உடுக்கை இழந்தவன் 'கை போல' என்ற உவமையால் விளக்குவர்.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

மக்களின் பாகுபாடு

மக்கள் அனைவரும் பிறப்பால் ஒப்பர் : தொழிலால் மாறுபடுவர் என்பது குறளின் பொதுக்கருத்து. ஆகவே தொழிலால் மக்களுள் பாகுபாடுகள் ஏற்பட்டன. இந்நூலில் பார்ப்பார், அந்தணர், உழவர், அரசர், ஆயர் முதலிய பெயர்கள் குறிக்கப்பெறுகின்றன. இவற்றுள் அந்தணர் என்ற சொல்லாட்சி, மக்களைக் குறிப்பதாக இரண்டிடங்களில் வந்துள்ளன. முதலாவது அந்தணர் இயல்பு இதுவென இலக்கணம் வரையறுக்கின்றது. 'அந்தணர் என்போர் அறவோர்' என இச்சொல் காமவெகுளி மயக்கங்களை முற்றத்துறந்த முனிவர்களையே குறிப்பதாகும். பின் பாதியில் அதன் காரணத்தை விளக்குகிறார், 'எவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்' என. இவ்வுயுர் எம்போன்ற மக்களுயிர் மாட்டுயிர், என வேறுபாடு கருதாது எல்லா உயிர்களிடத்தும் ஒத்த கருணையைக் காட்டி ஒழுகுதலால் அந்தணர் எனப்பட்டனர் என்று தெரிகிறது. இவ்வந்தணர்கள் தற்காப்பிற்காகவாவது ததிநலத்தைச் சிறிதும் பேணுது உலக உயிர்களையே கருணையால் காப்பவர்களாதலின் அவர்களையும், அவர்களால் வரையறுக்கப் பெற்ற அறநூல்களையும் பாதுகாக்க மன்னன் வேண்டும். இதனை 'அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய், நின்றது மன்னவன் கோல்' என்கிறார். இரண்டிடங்களிலுமே அந்தணர் முனிபுங்கவர்களே என்பதும் தெரிவிக்கப் பெற்றன. நச்சினார்க்கினியர் 'அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணர் என்றாயிற்று' என்பர். அங்ஙனமாயின் அந்தம் என்ற மகர ஈற்று வடசொல் மகரம் கெட்டு அந்த அணர் என்பன தமிழ் விதிப்படி புணருமாயின், அந்தவணர் என்றும், வடமொழிவிதி பெறுமாயின், அந்தாணர் என்றும் புணரவேண்டும். ஈண்டு வருமொழி அகரம் விகாரத்தால் தொக்கு அந்தணர் என்றாயிற்று என அமைதி எண்ணத்தகும். எல்லார் கருத்தினும் அந்தணர் ஞானானுபூதி யுடையவர்களையே உணர்த்தி நிற்றல் தெளிவு. இச்சொல், பிறர் யாவருக்கும் இல்லாத அழகிய தட்பத்தினை யுடையவராதல் பற்றியே கடவுளுக்கும் பெயராயிற்று. கடவுளை 'அறவாழியந்தணன்' என்றது காண்க.

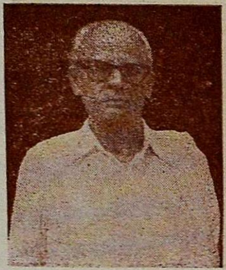

பார்ப்பான் என்பது சாதிப் பெயராகவே காட்டப் பெறுகின்றது அவர்களுக்கு உரிய கடமைகள் வேதம் ஓதுதலும், ஒழுக்கம் உடையராதலும். வேதத்தை மறந்தாலும் ஓதிக் கொள்ளலாம்; ஒழுக்கந் தவறின் பிறப்பானும் உரிமை இல்லை. ஆகவே பார்ப்பான். அரசன், வணிகன் முதலியன, பிறப்பினால் வந்தன என்பதும், அவை ஒழுக்கம் தவற இழிவுபடும் என்பதும், தெளிவுறுத்தப்படுகின்றன.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

ஆயர் குழலூதும் இயல்பினர். உழவரே உலகத்திற்கு அச்சாணியாக இருப்பவர்கள். மன்னனின் கடமைகள் பல, அரசியலில் அறிவிக்கப் பெறுகின்றன. அவனுடைய தொழில்பற்றியும் அரசன், வேந்தன், மாநில மன்னன் என்ற பெயர்கள் வழங்குகின்றன.

சடங்கு

மக்கள் உயிர்வாழ்வையும் உலகியல் வாழ்வையும் ஒன்று படுத்தியே நாள்வாழ்க்கையை நடத்தியவர்கள். இவையே சடங்காயின. அன்றாட வாழ்விலும் அவர்கள் கடவுள் நிலையைக் கலந்தமையால் அவர்கள் உணவு நைவேத்தியமாயிற்று. பண்டிகைகள், கடவுள் வணக்கத்திற்குரிய சிறந்த நாள்களாயின. சடங்குகள் மனவமைதிக்கும், மகிழ்ச்சிக்கும், நமது வருங்கால விளைவுக்கும் வழியாகப் போற்றப் பெற்றன. அத்தகைய சடங்குகளில் வேள்வி, தென்புலத்தாரைப் பேணல் இரண்டும் சிறந்தன. இவற்றையே திருவள்ளுவர் குறிக்கின்றார்.

அவற்றுள், வேள்வி என்பது, தெய்வங்கள் விரும்ப இயற்றப் பெறுவது. தேவர்கள் தீயை வாயாக உடையவர்கள். அவர்களை மகிழ்விக்க வேண்டுமாயின், அவர்களுக்கு விருப்பமான அவி முதலிய உணவுப் பொருள்களை நெருப்பிலிட்டு அவர்களுக்கு ஆக்க வேண்டும். இந்த வேள்விகளால் இம்மைக்கு வேண்டிய பொன்னும் புகழும், மறுமைக்கும் வேண்டிய புத்தேளுலகமும் சித்திக்கும். இந்த வேள்வி களில்யாகப் பசுக்களைக் கொன்று செய்வதும், அவி முதலியன அளித்துச் செய்வதும், என இரு வகை உண்டு. இங்ஙனம் இயற்றும் ஆயிரம் வேள்விகளின் பயனைக் காட்டிலும் ஒருயிரையும் கொன்று தின்னாமை நன்று என்கிறார், திருவள்ளுவர். இதனால் வேள்விகளையும் அவற்றால் எய்தும் பயனையும் உட்கொண்டு அவற்றைக் காட்டிலும் கொல்லா விரதத்தின் மேன்மையைக்குறித்துக் கொள்ளச் செய்கிறார்' அந்தக் குறள் 'அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன் உயிர் செகுத் துண்ணாமை நன்று' என்பது. இக் குறட்குச் சிலர் ஆயிரம் யாகங்கள் செய்வதைப் போலக் கொல்லாமையும் நன்று எனப் பொருள் காண்பர். 'கொலைவினையராகிய மாக்கள்' என்ற பகுதிக்கு விசேடவுரை எழுதிய பரிமேலழகர், ''கொலைவினையர் என்றதனால் வேள்விக்கட் கொலையன்மை அறிக' என்பர். இதனால் வேள்விக்கட் கொலையுண்டு என்பதும், அது பாவமன்று என்பதும் அறிவிக்கப் பெறுகின்றன. கொலை நிகழ்த்துவது கடவுட்காயின் பாவமாகாது என்பதைக் காட்டிலும் கொலையே இல்லாமலிருக்கும் நிலை பெரிது என்பதே திருவள்ளுவர் துணிவு.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

தென்புலத்தாரோம்பல்

இதுவும் இறந்தாரைக் குறித்து அவரவர் களுடைய மக்களால் செய்யப்படும் கடன். இதனைச் செய்யும் வழிகள்பல உண்டு. இறந்த வீரனுக்காக நடப்பட்ட கல்லுக்கு இறந்த நாளில் பூச்சூட்டிப் புகை காட்டிப் பொங்கலிட்டு எல்லாருடனும் இருந்து உண்டதாக வர லாற்றுச் செய்தி வழிவழி வருகிறது. அதுவும் இறந்தார்க்குச் செய்யும் கடனே. பரிமேலழகர், தென்புலத்தார் என்பதற்கு 'அயனால் படைக் கப்பட்டதோர் கடவுட்சாதி' என்று உரை காண்பர். இக்காலத்துச் சிலர், இறந்தார்க்குச் செய்யும் இந்தக் கடனைத் திருவள்ளுவர் கூறி யிருக்க முடியாது. தென்புலத்தார் என்ற சொல் தென்னாட்டில் உள்ள அறிஞரையே உணர்த்தும்; ஆகவே அறிவாளி கட்குச்செய்வதும் ஒரு வேள்வியே என்பர். வேள்வி என்ற சொற்குத் திருவள்ளுவர் காணும் பொருள் உபகாரம் என்பது' அதனை 'விருந்தோம்பி வேள்வி தலைப்படாதார்' என்ற குறளில், விளக்குவர். இதனை விருந்தில் அடக்கலாமாதலால், வேறு வேண்டுமோ என்று மறுப்பர் சிலர்.

ஆசிரமப் பாகுபாடுகள்

மக்களுடைய ஒழுக்கத்தைப் பற்றி நால்வகை நிலைகள் பிரிக்கப் பட்டுள்ளன. அவை பிரமசரியம், கிருகதம், வானப்பிரத்தம், சன்யாசம் என்பன. பழந்தமிழ் நூல்களிலும், தொல்காப்பியத்தும், இல்லற நிலையும் துறவற நிலையும் காணப்படுவதால், திருவள்ளுவரும் இரண்டாக வகுத்தனர். பரிமேலழகர் 'அதுதான் நால்வகை நிலைத் தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடு உடைமையின் சிறுபான்மை யாகிய அச்சிறப்பியல்புகள் ஒழித்துப் பொது இயல்பு பற்றி இல்லறம் துறவறம் என இருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது' என்பர். இவ்விரு நிலையும் தவிரப் பிரமசரியமும் வானப் பிரத்தமும் பெரும்பான்மை பற்றிய வழக்கு அன்று என்றும், வருணந்தோறும் வேறுபாடு உடையது என்றும் பரிமேலழகரே கூறுகிறார்.

பலவகைச் செய்திகள்

தெய்வப் பெயர்கள்

புத்தேள், புத்தேளிர் வானோர், வானத்தவர் என்ற பெயர்களால் தேவர்கள் குறிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தலைவன் இந்திரன் என்பதும், அவன் சாபமடைந்த வரலாறும் 'இந்திரனே சாலும் கரி என்பதனால் அறியப்பெறும். மக்களுக்கு இச்சை வளர்க்கும் தெய்வ

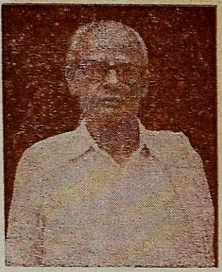

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

மாகக் காமன் விளங்குகின்றான் என்பதை 'காமன் ஒருவர் கண் நின்றொழுகுவான்' என்ற பகுதி காட்டுகிறது,

திருமால், அடியளந்தான் என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றார். ஊக்கத்திற்கும் ஆக்கத்திற்கும் தெய்வமாகத் திருமகளும், சோம்பலுக்கும் பொருட்கேட்டிற்கும் தெய்வமாகத் தவ்வையும் குறிப்பிடப் படுகின்றார்கள். மக்கள் துன்ப இன்பங்களை நுகர்வது அவரவர்கள் செய்த நல்வினை தீவினைகளால் என்பதும், அவைகளை அவ்வவர்களுக்கே வகுத்தளிப்பது ஊழ்வினை என்பதும் 'தெய்வம்' 'வகுத்தான்' என்ற பெயர்களால் அறிவிக்கப்படுகின்றன. மக்கள் செய்யும் அறங்களுக்கு அளந்து பயன்கொடுப்பது அறக்கடவுள் என்பது, 'அறம் சூழும்' என்பதால் அறிவிக்கப் பெறுகின்றது. வினை உலந்த போது உடலையும் உயிரையும் கூறுபடுத்தும் கடவுள் கூற்றம் என்பது, இந்நூலில் ஐந்து இடங்களில் அறிவிக்கப்படுகின்றது. வருத்தும் தெய்வங்களாகிய பேய், அலகை, அணங்கு முதலியவைகளும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவற்றால் வானுலகம் உண்டு என்பதும், மக்கள் தாம் செய்த புண்ணியப் பயனை மட்டும் நுகருமிடம் அது என்பதும், இச்சைத் தெய்வம் காலத் தெய்வம் ஊழ்த் தெய்வம் பேய்த் தெய்வம் பொருள் தெய்வம் முதலிய தெய்வங்கள் உண்டென்பதும் குறளால் குறிக்கப்படுகின்றன.

செம்பொருள்

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

தொல்காப்பியத்து 'மாயோன் மேய' என்ற நூற்பாவினால், திணைக் கடவுள் தெரிவிக்கப்பட்டது; கந்தழி என்பதால், ஒளிவடிவாய் ஒரு பற்றுமற்றுத் தானே நிற்கும் தத்துவம் கடந்த பொருளாகிய பரம்பொருள் உணர்த்தப்பெற்றது. அவ்வாறே திருவள்ளுவரும் பிற தெய்வப் பெயர்களை உணர்த்திப் பரம்பொருளைச் செம்பொருள் என்ற பெயரால் சிந்திக்கச் செய்கிறார். அறியாமை நீங்க அறிவு உண்டாகும். அவ்வறிவு சிறப்பு என்னும் செம்பொருளைக் காண்பதற்கு ஏதுவாகும் என்பது அவர் முடிபு. அந்தச் செம்பொருள் அறிவாய், அருவாய் இருப்பதால் அழிவற்றது என்பதை உணர்த்த மெய்ப் பொருள் என்றும் பெயர் சூட்டுகின்றார். செம்பொருளைக் கண்டவர்க்குப் பிறப்பில்லை எனப்பதும், பேரின்பம் நிலைபேறானது என்பதும் அவரது முடிபுகள். அத்தகைய கடவுளுக்கு உணர்த்த உணராத இயற்கை அறிவுடைமையும், விருப்பு வெறுப்பு இன்மையும், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்கியமையும், தூய அறிவினாதல் முதலிய' எட்டுக்குணங்களை உடைமையும் இயல்பு என்பது கடவுள் வாழ்த்தில் பேசப்படுகிறது. பரம்பொருளின் பெயராக ஆதிபகவன், வாலறிவன், மலர்மிசை

ஏகினுன், இறைவன், பொறி வாயில் ஐந்தவித்தான். உவமையில்லா தான், அறவாழி அந்தணன், எண்குணத்தான் என்பன அறிவிக்கப் படுகின்றன. இறைவன் என்ற பெயர் உலகியலில் அரசனுக்கும் வழங்குகிறது. அப்பொழுது ஆறில் ஒரு பங்கை அரசிறையாக வாங்குவதால் உண்டானது. கடவுளுக்கோ எல்லா ஆன்மாக்களிடத் தும் ஒன்ருயும் வேருயும் உடனுயும் தங்குதலையுடையவர் என்ற காரணத்தால் வந்தது. இறுத்தல்-தங்குதல். இறை-தங்குதலையுடை யது. ஐ-வினைமுதற்பொருள் விகுதி. இன்னும் இறைவனது முழு முதல் தன்மையும் எளிமையும் இரு குறள்களால் உணர்த்தப்படு கின்றன.

போர்க் கருவிகள்

மக்களுடைய அரசியல் வாழ்க்கையில் தற்காப்புமுறை மிக இன்றியமையாதது. அவற்றிற்குத் தேவையான போர்க் கருவிகளும், படையமைக்கும் முறையும், வில், அம்பு, தோட்டி, வாள், வேல், புதை, எஃகு, என்ற கருவிகளும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. படையின் இயல்பு, படைமாட்சி படைச் செருக்கு என்ற இரண்டு அதிகாரங் களால் உணர்த்திப் படையின் வகைகளாகத் தூசிப்படை தொல் படை என்ற இருபெயர்களைக் குறிப்பிடுகின்ருர். தொல் படையை மூலபலம் என வழங்குவர் பிற்காலத்தார். இது வழிவழியாக ஒரு வேந்தனுக்கே உரிமை பூண்டுவரும் படை,

உணவு

உணவு, கூழ் என்ற பெயரால் வழங்கப்பெறுகிறது. உபசார வழக்கால் சாவாமருந்து, அமிழ்தம் என்ற பெயராலும் பல இடங் களில் அறிவிக்கப்படுகின்றது. சுவை மிகுதிக்காகவும், செரிப்பதற்கா கவும் உணவைச் சமைத்துண்டலாகிய வழக்கத்தைப் பல இடங் களில் காட்டிச் செல்கிருர், புலவியைப் பற்றிப் பேசும்போது ‘உப்பு அமைந்தற்ருற் புலவி’ என்கின்ருர். உப்பு மிகுந்தால் சுவைக்கேடு; குறைந்தால் சுவைக்குறைவு, ஆகவே அளவோடிருத்தல் வேண்டும்' இதனுல் சுவைபடச் சமைத்தல்முறை குறிப்பிடப்படுகின்றது. புலால் மறுத்தல் என்கின்ற அதிகார அமைப்பே புலாலும் உணவு வகையில் ஒன்ருக இருந்தமையைத் தெற்றெனக் காட்டும். ஏழைகள் தண்ணீ ரில் புல்லரிசியை இட்டுக் கஞ்சியாகக் காய்ச்சி உண்பதை, ‘தெண் ணீர் அடுபுற்கை, என்ற சொற்ருெடர் காட்டும். புற்கை-புல்லரிசி உணவு’ இக்காலத்துக் குழைத்த மாக்கூழுக்குப் பெயராக வழங்கு கிறது.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

கனி, காய் உணவுகளும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. கள் பழங் காலத்து வீரபானமாகவும் காமபானமாகவும் கருதப்பெற்று வந்தது. இது எல்லை கடந்து எல்லாராலும் குடிக்கப் பெற்ற காலத்து அறிவை யுங் கெடுத்து ஆண்மையையும் அழித்தலின், நீதிநூல்கள் பெரும் பாலும் தடை செய்வவாயின. அளவுக்கு மீறிய கள்ளுண்டலால் ஒளி அழியும்; நாணங் கெடும்; அறிவு அழியும்; மனத்தில் உள்ள மறைகள் எல்லாம் வெளிப்படும்; ஆதலால் கள் உண்பவனைத் தாயும் விரும் பாள்; பெரியோர் வெறுப்பர்; அன்றியும் அவர்கள் இறந்தவர்களேயா வர்; என்று குறள் இருத்துரைக்கிறது. கள் குடிப்பது பெரும்பாலும் தன்னை மறந்து களிப்படையவே என்பதை 'களிமகிழ் செய்தலாற், கள்ளினும் காமம் இனிது' என்ற பகுதி அறிவிக்கிறது. ஆகவே கவலையை மறந்து களிப்பதற்கே இது உண்ணப்பட்டமை தெளிவு. மேலும் ஒரு முறை உண்டு களித்தவன் மேலும்மேலும் உண்ண விரும்புவான் என்பதைக் 'களித்தார்க்குக் கள்ளற்று' என்ற உவமை நன்கு விளக்கும்.

தேவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பெறும் உணவு அவியென்ற பெயரான் அழைக்கப் பெறுகின்றது. 'அவியுணவின் ஆன்றோர்' என வழங்குதல் காண்க. அவி-அவிக்கப் பெற்ற உணவு. உப்பின்றி இடப்பெற்ற சோற்றிற்கு இப்போது வழங்கப் பெறுகின்றது. சிலர், 'ஹவிஸ்' என்பது தமிழில் அவியாயிற்று என்பர்.

காடி என்பது புளிப்பேறிய பழஞ்சோற்றுநீர், இதில் உப்பிட்டுக் குடித்தல் மரபு.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

ஊர்திகள்

வள்ளுவர் குறிப்புக்களால், மக்கள் நிலத்திலும் நீரிலும் இயங்கி யமை அறிவிக்கப் பெறுகின்றன, நிலத்தில் மக்கள் ஊர்ந்தன தேர், வண்டி, சிவிகை என்பன. நீரில் ஊர்ந்தது தோணி. இவற்றுள் தேர், அரசரும் பிறரும் ஊர்வன. அரசர் ஊருந் தேருக்கு நெடுந்தேர், உருள் பெருந்தேர் என்பன அவரால் ஆளப்படும் தொடர்கள். தேர் உறுப்பாக அச்சு, ஆணி, கால் (சக்கரம்) என்பன குறிக்கப் பெறு கின்றன. நீரில் இயங்குவன நாவாய், தோணி என அழைக்கப் பெறு கின்றன. தோணிகட்கு அபாயம் வந்தபோது மக்கள் தப்ப, ஏமப் புணை பயன்படுத்தப் பெற்றது. ஏமப்புணையை இக்காலத்தார் (Lift Boat) என்பர். இது உருவத்திற் சிறியதாக ஒவ்வொரு தோணியிலும் நாலைந்து இருக்கும். சிவிகை, மக்கள் சுமக்க இயங்குவது. வனை

மூங்கிலால் ஆனது. கீழ் தொட்டில் போன்ற உருவம் உடையது. இதனை ஊர்வோர் முற்பிறவிகளிற் செய்த புண்ணிய மிகுதியுடையார் என்பது வள்ளுவர் கருத்து. சாகாடு அல்லது வண்டி பாரம் இழுப்பதற்குப் பயனபட்டவையே குறளில் குறிக்கப் பெறுகின்றது.

விளையாட்டு

உழைத்துக் களைத்த மக்களுக்கு உல்லாசமானதொரு செயல் வேண்டப்பெறும். அதுவே விளையாட்டு. அவற்றுள் சூதாட்டத்தைப் பற்றி மிகப் பேசுகிறது குறள். சூதாடல், வட்டாடல், கவறு என்ற பெயர்களால் அழைக்கின்றது.விளையாட்டிற்காகத் தொடங்கப் பெற்ற இது, வினையாகப் பொருள் அழிவிற்கும் பகைக்கும், காலக் கொலைக்கும் காரணமானபோது, நீதிநூல்கள் அவற்றைக் கடியவேண்டியதாயிற்று. ஆதலால் சூதினை மிக வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது இந்நூல்.

கலை

கருத்து வளர்ச்சி கலையில் இருக்கிறது. மன ஒருமைப்பாடு வளர்வது கலையாலேயே. அதனால் கூத்தியற்கைகளும், இசைக்கலையும், அவற்றிற்குரிய கருவிகளும், அவற்றின் அமைப்புங்கூட ஆங்காங்கே உவமானமாக எடுத்துரைக்கப் பெறுகின்றன. அவற்றுள் கூத்து இசையமுதம் உடையதாக எல்லோரையும் பிணிப்பது. மக்கள் அனைவரும் அதனை விரும்புவர். உலகில் செல்வம் குவிதற்கு உவமையாகக் 'கூத்தாட்டவைக்குழாத் தற்றே' எனக் கூட்டம் கூடுதலை உரைக்கின்றார். இதனால் நாடகத்தை மக்கள் விரும்புவதும் கூடுவதும் உணர்த்தப் பெறுகின்றன. அதில் பொம்மையாட்டம் என்னும் பாவைக் கூத்து விதந்து கூறப்பெறுகின்றது.

இசை

பாடலும் பண்ணும் பருந்தையும் நிழலையும் போலப் பிரிவில்லாதன என்று ஆன்றோர் கூறுவர். பாடல் பா என்பன ஒரு பொருட் கிளவிகள். 'பா என்பதற்குப் பரந்துபட்டுச் செல்வதோர் ஓசை' எனப் பொருள் காண்பர். ஒருவன் பாடும்போது ஓரெழுத்திற்கும் மற்றோரெழுத்திற்கும் இசைவிப்பதாக இருக்கும் இசையே பா. அத்தகைய பாவை நன்குபண்ணி உயர்த்தித் தாழ்த்தி மட்டஞ் செய்து பாடும்போது உண்டாகின்ற அலங்காரங்கள் பண். பண் அணி என்ற பொருளில் வருவதைப் பலரும் அறிவர். ஆகவே பண்

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

என்பது செவிக்கினிமையாகப் பண்ணப் படுவது என்பது வெளிப் படை. 'பண்ணென்னும் பாடற்கியைபு இன்றேல்' என்னும்போது பாடற்கு இயைபுடையது பண் என்பது வற்புறுத்தப் பெறுகின்றது, இப் பண்ணை அமைத்துப் பாடும் கருவி குழலும் யாழும். குழல் யாழ் என்ற சொல்லிலேயே ஒரு குழைவு இருக்கின்றது.

யாழ் சகோடயாழ், பேரியாழ், சீறியாழ் முதலாகப் பலவகையாக அமைக்கப் பெற்றிருந்தது. இரண்டுமே கருவியிசை. யாழ் உருவத் தில் வளைவாயினும் இசையில் இனிமை பயப்பது. 'குழலினிது யாழினிது என்ப' என்று பிறர் கூற்றாக வைத்து இவை இரண்டுமே இனிமையான இசைக்குப் பேர் போனவை என்கின்றார். பறையைக் கேட்டவுடன் அசுணம் மயங்கி வீழ்ந்து இறக்கும் என்பது குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. 'பறைபட வாழா அசுணமா' என்பது அதற்கு மேற் கோள். அசுவணப் பறவை பிடிப்பவர்கள், முதற்கண் இனிய யாழை வாசிப்பர். இசையில் மெய்ம்மறந்து இருக்கும்போது பறையைக் கொட்டுவர். இன்னோசையில் மயங்கியிருந்த அது, பறையோசை கேட்டு ஆற்றாது வீழ்ந்து இறக்கும்.

சித்திரம்-சிற்பம்

நுண்கலைகளில் சித்திரம் சிற்பம் ஆகிய இவையிரண்டும் மிகச் சிறந்தன. இவை கண்விருந்தாய்க் கருத்தைக் கவர்வன. ஆதலால் இவை செய்வாரைக் 'கண்ணுள் வினைஞர்' என்று பெயரிட்டு அழைத் தனர், பழந்தமிழ் மக்கள். இந்தக் கலைகளின் நுட்பங்களையும் திருவள்ளுவர் குறிப்பிடாமலில்லை. 'எழுதுங்கால் கோல்காணுக் கண்ணே போல்' என்ற உவமையால் சித்திரக் கலையின் ஒரு நுட்பத்தை விளக்குகிறார். ஓவியம் எழுதுபவன் ஓவியம் தீட்டும் போது கருத்து, கைவழியே சென்று தூரிகையால் வழிவதைச் சரி பார்க்கக் கண்ணோட்டத்தைச் செலுத்துவானேயன்றி, எழுதுங்கோல் இயக்கத்தைக் கவனியான். இதனால் மனப்படத்தைக் கை எழுதக் கண் சரி பார்த்து ஒத்துக்கொள்ள இயங்குவதே சித்திரக்கலை என்பது தெரிவிக்கப் பெறுகின்றது.

சிற்பம் என்பது கருத்தை முழு உருவாக்குவது. அதற்குப் பண்டையோர், மண்ணையும் மரத்தையும் பயன்படுத்தி வந்தனர், 'மரப்பாவை நாணால் உயிர்மருட்டி யற்று; 'மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று' என்பதால் மரத்தாற் பாவை செய்து கைகால் மூட்டுக்கள்

அமைத்துக் கயிறுகட்டி ஆடி அசைய வைத்த சிற்பத்திறன் தெரிவிக்கப் பெறுகின்றது. மண்ணுல் பாவை செய்தலை 'மண் மாண் புனைபாவை' என்ற குறட் பகுதி நன்கு விளக்கும். மண் என்பதற்குச் சுதையெனப் பொருள் கொண்டார், பரிமேலழகர். சுதைப் பாவைகள் செய்வோர், பாவை உறுதியாக நிற்க உள்ளீடாக மரங்களைச் சீவி இணைத்து:மேல் சுதையப்பி அழகு செய்வது வழக்கம். இதனை 'மண்ணேடியைந்த மரத்தனையர்' என்ற பகுதியால் அறியலாம். இதற்குப் பரிமேலழகர் வேறு உரை கண்டாராயினும், மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள் கருத்துப் பற்றி இது அறியப் பெறுகின்றது. கண்ணின் தன்மை கண்ணேட்டம்; அஃதில்லாதவர் மரப்பாவையை ஒப்பர். மண் பூசிய மரப் பாவைக்கும் அழகிய கண் இருக்கும். இருந்தும் பயனில்லை; அது போலவே இவர்கட்கும் என்பது தெளிந்த பொருளாகின்றது.

உடை

மக்களுக்கு உணவைவிடச் சிறந்த தேவை உடை, மனிதனுடைய மானங் காப்பதற்கே தேவை என்பது திருவள்ளுவர் கருத்து· ஆடை அழகுக்காக உடுத்தப் படுவதன்று. இதனைச் சீரிய நட்பிற்கு உவமையாக எடுத்தாளுமிடத்து 'உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல' என்று காட்டுகிருர்.

இட வகைகள்

விலங்குகள் பதுங்குமிடம் புதல். விலங்குகளையும் பறவைகளையும் பிடிக்கும் வேடர்கள் இதனையே தமக்கு உறைவிடமாகக் கொள்ளுவர். இது புதர் எனவும் வழங்கும். இதனையே திருவள்ளுவர் 'புதல் மறைந்து வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று' என்கிருர். பலரால் மிதிக்கப் படும் வீட்டு முற்றம், அங்கணம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஏழை மக்கள் வாழும் இட நெருக்கமான குடிசையைக் குடங்கர் என்றழைக்கின்ருர். குடங்கம் என்பது வளைந்த இடம். அது குடங்கர் எனப் போலியாயிற்று. இவையன்றி நிலப்பாகுபாட்டை ஒட்டி வன்பால் என்றும், குன்று என்றும், கடல் என்றும், புலம் என்றும், களர் என்றும் பெயர் வழங்குகின்ருர். 'அணி நிழற்காடு' என்ற சொற்ருெடர், அரண் என்ற அதிகாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. அது, பகைவர் உட்புகாதவாறு தடுத்து நிற்கும் காவற் காட்டை உணர்த்துவது. 'அவை' என்பது அறிஞர் பலர் கூடியிருக்கும் இடம். அவைக்கு மதிப்பு அதிற் கூடியிருப்பவர் தகுதியைப் பொறுத்தே அமையும். அதனை நல்லவை புல்லவை என இரண்டாகப் பிரிக்கின்ருர்.

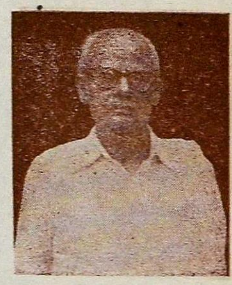

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

காலப் பெயர்கள்

காலப் பெயர்களாக நாள், காலை, பகல், மாலை, இரா, யாமம் முதலிய சிறு பொழுதுகளின் பெயர்களும், கணம் என்னும் கால அளவையும் குறிக்கப் பெறுகின்றன.

அளவைப் பெயர்கள்

திருவள்ளுவர் சிற்றளவு பேரளவுக்குத் தினை பனை என்ற பெயர்களைப் பெரும்பாலும் எடுத்தாளுகிறார். நிறுத்தல் அளவைப் பெயர்களாகத் தொடி, கஃசு, குன்றி என்பன குறிக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள்:தொடி என்பது ஒருபலம். கஃசு என்பது காற்பலம். குன்றி என்பது நிறுத்தல் அளவையுள் மிகச் சிறிய அளவு, நிறுத்தல் அளவைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கருவி தராசு. இதனைச் 'சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்' என்று வழங்குகிறார். நீட்டல் அளவைக்கும் கோல் என்ற பெயர் வழங்கப் பெறுகிறது. 'நீட்டியளப்பதோர் கோல்' என்ற பகுதி அதனை அறிவிக்கும்.

நீரும் நீர்நிலைகளும்

நீர், உயிர்களுக்கு இன்றியமையாதது. மக்கள் வாழ்வு ஐம்பெரும் பூதங்களையும் கொண்டியங்குவதாகலின் நிலம் நீர் முதலிய பூதப் பெயர்கள் யாவும் தமிழ்ச் சொற்களே யாதல் தெளிவு. நீரின் இன்றியமையாமையை உணவாகவும், அமிழ்தாகவும் ஒழுக்கச் சாதனமாகவும் பயன்படுவதை, வான் சிறப்பில் காட்டுகிறார். உணவுத் தானிய வளர்ச்சிக்கு இது பயன்படுவதை, நீரில்லையானால் உழுதொழில் நடவாது என்று காட்டிய திருவள்ளுவர், தாவர வளர்ச்சிக்கு நீர் இன்றியமையாதது என்றும், நிலவளம் மட்டும் தனியாகப் பயிரை வளர்க்காது; ,நிலத்தில் உள்ள சத்துப் பொருள்களைக் கரைத்துக் கொடுக்க நீர் இன்றியமையாதது என்பதை விளக்க, 'நிலத்தொடு நீரியைந் தன்னார்' என்றும் கூறியன, அறிந்து இன்புறுதற்குரியன.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

குறளிற் குறிக்கப் பெறும் நீர் நிலைகள் கடல், ஊருணி, மணற்கேணி, குளம் என்பன. இன்னார் குடிக்கலாம் இன்னபோது குடிக்கலாம் என்ற வரையறையில்லாது எப்போதும் எல்லார்க்கும் பயன்படுந் தன்மை ஊருணிக்கு உண்டென்றும், தோண்டிய அளவாக நீர் சுரப்பது மணற்கேணி என்றும் அவற்றின் இயல்புகள் நன்கு விளக்கப்படுகின்றன. கடல் பெரிதாயிருப்பினும் மழை இல்லையாயின் வற்றும் என்பது வகுக்கப் பெறுகின்றது. அவற்றையன்றிப் பெரிய

மடுக்களை 'நெடும் புனல்' என்கின்றார். குடிநீருக்கும் விளைநீருக்குமாக 'முப்புனல்' கூறப்பெற்றுள்ளது. ஒன்று ஊற்று நீர்; மற்றொன்று மழை நீர்; மற்றொன்று மலையிலிருந்து வரும் ஆற்றுநீர். நாடு காவலுக்கு வேண்டிய நீர் மணிநீர் எனப் பெறுகின்றது. மணிநீருக்குப் பரிமேலழகர் காணும் உரை, எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீர் என்பது. ஆகவே வற்றாத அகழும் குறிக்கப் பெற்றதாம்.

நீரிற்குத் தனியான சுவையும் நிறமும் இல்லை; கலந்த நிலத்தின் தன்மையால் அவற்றை எய்துகின்றது என்பதை 'நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்றாகும்' என்பதால் விளக்குகிறார்.

உடல் உறுப்புக்கள்

அறிதற் கருவிகளாகிய பொறிகள், தொகைப் பெயராகவும் மெய் செவி நா மூக்கு வாய் எனத் தனித்தனியாகவும் எடுத்தாளப் பெறு கின்றன. செய்தற் கருவிகளில் அடி, கை, தோல் முதலியனவும், முகம் கன்னம் நுதல் முலை வயிறு தோள் என்பு மயிர் முதலியனவும் இட மிடங்கடோறும் வந்த உறுப்புப் பெயர்கள்.

பலவகைப் பொருள்கள்

மக்கள் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதனவாய் ஆட்சியிலிருந்த பொருள்கள் பல வழங்கப் படுகின்றன. அவை கல், எரி, மழை முதலியனவும்; சேர்ந்தாரைக் கொல்லியாகிய தீயும், செல்வமும், கோபமும் ஆகிய இவை. சங்கு, விளக்கு, வலை, மேகம், காவுதண்டு புணை, ஊன்று கோல், வைக்கோல், உரைகல், கயிறு, மண்கலம், செப்பு, பட்டடை, தூண்டில், நஞ்சு, பள்ளி, பளிங்கு, பிணம், பொன் முதலியனவும் ஆங்காங்கு குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவையன்றி அகத்துறுப்பாகிய மனம், அகம், நெஞ்சு, உள்ளம் என்ற பெயர்களால் பேசப்படுகின்றது. அறிவு மதியென்பனவும் ஆளப்படுகின்றன.

மனிதனை மனிதன் என்ற பெயர் உள்ளவனாக ஆக்கியது மனம். மனத்தின் தொழில் நினைத்தலும் அறிதலும். இந்த இரண்டு வன்மை யுமே விலங்கினின்று மனிதனைப் பிரித்து உயர்த்தியது. அந்த மனத்தை மனிதன் அடக்கி, அறிவு நெறியில் பலர் போற்றும் பாதை யில் நீதியிற் செலுத்த வேண்டும். 'மனம்போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்' என்பது உலகநீதி. உலகிலுள்ள நீதி நூல்களும்,

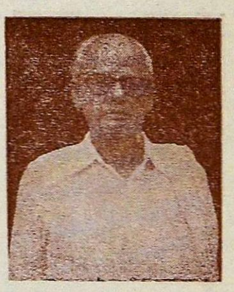

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

தத்துவ நூல்களும் சொல்வதெல்லாம் மனப்பண்பாட்டிற்குரிய வழிகளையே வகுக்கின்றன; திருவள்ளுவர் குறளும் அதனையே செய்கின்றது. ஆனால் மாணவனின் தகுதியறிந்து உபதேசிக்கும் ஆசிரியன் போல, அவரவர்கள் நிலையறிந்து அறிவுறுக்கும் ஆற்றல் தனிச்சிறப்பு. உதாரணமாக மனிதன் துன்பக்காலை அழுவான்; இன்பக்காலை நகுவான். இது இயற்கை; துன்பம் மனிதனுடைய வலியை—உறுதியை யழிக்கும். இன்பம் எல்லாவற்றையும் வளர்க்கும். ஆனால் இரண்டும் கலந்தே வாழ்க்கைப் பாதையில் எதிர்ப்படுகின்றன. மனிதன் துன்பத்தை வெல்லவேண்டும். இன்ப நிலையை எய்தவேண்டும். அதற்குரிய உபாயம் துன்பம் வந்தகாலத்தும் மகிழ்தல் ஒன்றே. இதனைத் திருவள்ளுவர் 'இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை, அடுத்தூர்வது அஃதொப்ப தில்' என்கின்றார். அமெரிக்கர் சிரித்துப் பழகுவதையே ஒரு கலையாகக் கொண்டவர்கள். சிரிப்பே பல துன்பங்களை வெல்லும் உபாயம் என்பது அவர்கள் கொள்கை என்கின்றார் திரு. ஏ. கே. செட்டியார்.

பிறர் தீமை செய்தவழி யாருக்கும் சினம் வருதல் இயல்பு. அதனால் எதிரியைத் தண்டிக்க எழுவான். அதிலும் அவன் வலி குன்றியவனயின் சொல்லவேண்டுவதில்லை. அந்த நிலையில் தன்னை அடக்கிக் கொள்ளும் உபாயம் சொல்லுகிறார் திருவள்ளுவர். 'வலியார்முன் தன்னை நினைக்க' என்று, எவ்வளவு சிறந்த உபாயம் பாருங்கள்.

யாருக்கும் தன்னறிவு உயர்ந்தது என்ற எண்ணங் கூடாது. தன்னிற் பெரியாரைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டும். அவரைப் பொருள் கொடுத்து விலைக்கு வாங்கி விட முடியாது. அடக்கியாண்டு பணி கொள்ளவும் முடியாது. அவர்களைப் பிணிக்கும் வழி யாது என்பதைத் திருவள்ளுவர் 'திறனறிந்து தேர்ந்துகொளல்' என்ற அளவிற் பொதுவாகச் சொன்னார். 'திறனறிதலாவது அவர்களைப் பாராட்டுதல், அவர்களை உயரச்செய்தல், அவர்கள் சொற்களைக் கேட்டு மதிப்புக்கொடுத்து நடத்தல், அவர்கள் சொல்லும் ஆலோசனைகளின்படி நிற்றல், அவர்களிடம் உள்ளும் புறம்பும் ஒத்த அன்புடையராக நடத்தல் முதலியன. இதனாலல்லது பெரியோர்கள் பிணிப்புண்ணார் என்பதை உணர்த்தப் பொதுவகையான் 'திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்' எனக் கூறியது எவ்வளவு நுணுக்கமானது!

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

ஒரு பிச்சைக்காரன் பிச்சைக்குப் போகின்றான். பல்லெல்லாம் தெரியக் காட்டிக் கேட்கின்றான். அந்த வீட்டில் உள்ளவர்கள் இல்லை என்கிறார்கள். அவனுக்கு என்ன கோபம் வருகிறது தெரியுமா? வாயில் வந்தபடியெல்லாம் வசவு மொழிகளை வாரி

வழங்குகிறுன். இங்ஙனம் அவன் செய்தல், அவனுக்குத் தீமையா கிறது. இத்தகைய மனத்தை மாற்ற வேண்டும். அதற்குத் திருவள்ளு வர் 'இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் நிரப்பிடும்பை, தானேயும் சாலுங் கரி' என்கின்ருர். பணம் தேட நாம் எவ்வளவு துன்பப்படு கிருேம். அவ்வளவு துன்பத்தைச் செல்வரும் சில காலத்திலேனும் அடைந்திருப்பாரல்லவா என்று எண்ணிப்பார்த்தால் சினமே வராது என்று சிந்தையைப் பண்படுத்தச் சொல்லுகிருர். பழந்தமிழாசிரியர் ஒருவரும் 'இரவலர், தாம் புறப்பட்டு வரும்போது சகுனம் சரியில்லை காலம் சரியில்லை என்று அவற்றைப் பழிப்பார்களேயன்றிச் செல் வரைப் பழியார்' என்கின்ருர். இங்ஙனம் மனப் பண்பாட்டிற்கு வழி சொல்லும் திருவள்ளுவர், பண்பாடு அற்ற உள்ளத்தின் இயல்பும் உரையாமலில்லை. 'இருமனப் பெண்டிர்' என்று பரத்தையரைக் காட்டுகிருர். துன்ப இன்பங்களிலும் துணையாய் நின்று உள்ளும் புறம் பும் ஒத்துக் கொண்டானுக்கு இன்பஞ் செய்யும் மகளிர், ஒன்றுபட்ட மனம் உடையவர். கருத்தில் காசாசையும், முகத்தில் காதன் மகிழ்ச்சியுங் காட்டி மனம்வேறு செயல்வேறுபட்ட மகளிர், இருமனப் பெண்டிர். இது பண்பாடில்லாத உள்ளத்தின் படம்.

மனச்சோதனை :'அறம்பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் நான்கின். திறந்தெரிந்து தேறப் படும்' என்ற குறளில் கூறப்படுகின்றது. மனிதன் மறுபிறப்பில் உளதாகும் இன்பத்திலும் புகழிலும் வைத்த ஆசையால் அறத்தில் ஆசை வைப்பான்; இம்மை மறுமை இன்பங் களுக்காகப் பொருளில் ஆசை வைப்பான். இன்பத்துறையில் எளிய ஞகாத மனிதன் மிக அருமை. எதிலும் ஆசையில்லா விட்டால் உயிரில் ஆசையில்லாதவன் இருக்கமுடியாது. இந்த நான்கில் ஒன்றற்கு அரசன் கேடு சூழ்கிருன். நீ அவனுக்குக் கேடு செய்தாவது-பிரிந்தாவது வந்தால் அவற்றை எய்தலாம் எனின்' எவனும் ஏமாந்தே போவான். இதனுல் அவன் நிலையை ஆராயலாம் என்பது எவ்வளவு சிறந்த சோதனை. இங்ஙனம் பல மனத்தத்துவங் கள் ஆங்காங்குக் காணப்படுகின்றன.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

நல வழிகள்

மக்கள் மகிழ்ச்சி உடல்நலத்தைப் பொறுத்தது. உடல் நலம் உணவு, நீராடுதல். மனத்தூய்மை, ஒழுக்கம் இவற்றைப் பொறுத்து வளர்ச்சி அடைகிறது. மக்கள் உண்ணும் போது அளவறிந்து உண்ணல் வேண்டும். உண்டது செரித்த பின் உண்ணல் வேண்டும் அறிவுழைப்பாளன் சிறிது உண்ணல் வேண்டும் என்ற நியதிகள் வலியுறுக்கப்பெறுகின்றன. உடல் தூய்மையைப்பற்றிப் 'புறந்தூய்மை

நீரான் அமையும்' என்கிறார். உடல் உளத்தாற் பாதிக்கப் பெறுமாதலின், மனத்தூய்மையின் இன்றியமையாமையை வாய்மையாற் காணப்படும் என்றார். வாய்மையான் அமையும் என்னுது காணப்படும் என்றதால், வாய்மை பழிபாவங்களைத் தவிர்க்கும் என்பதும், பொய்யே எல்லாக் குற்றங்களுக்கும் உறைவிடம் என்பதும், அதனை நீக்கவே உளம் தூய்தாம்; ஒழுக்கம் தூய்தாம், உடல் நலம்பெறும் என்பனவும் உணரக் கிடக்கின்றன. படுக்கைக்குப் போகும் போது கால் கழுவியே போதல் வேண்டும் என்றது. எவ்வளவு சிறந்த சிந்தனை. காலில் நம்மையறியாமலே அசுத்தம் ஒட்டும்; அதனையகற்றியே படுக்கப்போதல் இன்றியமையாதது. நலவழிகளைப் பேணுதலோடு நோய் வருமானால் நோய்நாடி, நோய்முதல் நாடி, அதுதணிக்கும், வாய்நாடி வாய்ப்பச் செய்தல் வேண்டும் என்பது, அவர் கூறும் மருந்து.

மகளிர் நிலை

திருவள்ளுவர் நேராக மகளிரைப் பற்றிக் கூறும் அதிகாரங்கள் வாழ்க்கைத் துணை நலமும், வரைவின் மகளிரும் ஆகிய இரண்டும். வாழ்வு இயலில் வைத்துக் கூறுவன காமத்துப் பாற் பகுதிகள். ஒருவன் இல்லறத்தை மேற்கொள்வது குடும்ப விளக்கத்திற்காகப் புதல்வரைப் பெறவே என்பதை 'நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு' என்ற பகுதியால் நயம்பட நவில்கின்றார். கணவனுக்குப் பொருளும், புகழும்' புண்ணியமும் பொருந்துவது மகளிராலேயே. ஆதலால் இல்லரசியர் மகளிரே, கணவனுடைய கவலையைத் தீர்க்கும் மருந்து காரிகையார். அவர்களுக்கு நிறையென்னும் படையே தற்காப்புக் கருவி. இத்தகைய பெண்கள் மனம் என்னதான் இருந்தாலும் உறுதியற்றது என்பதை 'இனம் போன்று இனமல்லார் கேண்மை மகளிர், மனம் போல வேறுபடும்' என்ற உவமையில் வைத்துக் காட்டுதல் சிந்தித்தற்குரியது. வரைவின் மகளிர் என்னும் அதிகாரத்தால் பொது மகளிர் இயல்பு பேசப்படுகின்றது. திருவள்ளுவர் மகளிரின் அறிவைப் போற்றும் இடங்கள் பல. மக்களுக்கு உள்ள பொது அறிவால் எல்லாவற்றையும் நுனித்தறியும் ஆற்றல் அவர்களுக்கு உளதாயினும் தம் மக்கள் அறிவுடைமையைப் பிறர் வாயிலாகக் கேட்டு பெரிதும் மகிழ்வர் என்பது அறிவுடைமையின் எல்லையாகும். வாரம் பட்டுழித் தீயவும் நல்லவாய்த் தோன்றுதல் இயற்கை. வாரத்துள் தாய்மையிற் சிறந்த தொன்று இல்லையல்லவா? ஆதலால் மக்களிடம் காணும் பெருங்குற்றம் அன்பால் மூடப்பட்டுக் குணமாகப் பாராட்டத் தோன்றும். அறிவுடைய பிறரோ சிறுகுற்றங் காணினும் பெரும் புகழை மறைப்பர். அறிஞர் பெருமக்களுக்குக்

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

'குற்றமே தெரிவார்' என்பது, அருமையாக அமைந்த பெயர் அன்ருே? தமது மக்கள் அவர்களாலேயே பாராட்டத் தகுந்த அறிவுடையராயிருப்பின் அஃது எவ்வளவு அருமையாகப் போற்றத் தகுந்தது.

உவமைகள்

அருமையான கருத்துகள் மனதைவிட்டு அகலாமல் செய்தற்குச் சிறந்த சாதனம் அணிகள். இயற்கை எழில் மிகுந்த நங்கைக்கும் அணி இன்றியமையாதது. கருத்து ஆழம் நிறைந்த கவிதைக்கும் அணி இன்றியமையாதது. அணியில்லாப் பாடல், ஒளியில்லா உடல் போன்றது. அணிகளுக்குத் தாயகம் உவமை. இதன் சிறப்பை உணர்ந்தே அளவை நூலாரும் அளவைகளுள் ஒன்ருகக் கருதினர். எல்லாரும் தம் கருத்தை எளிதில் உணர வேண்டும் என்ற தெய்வப் புலவர்களின் எளிவந்த கருணே, இந்த உவமைகளாலேயே இனிது விளங்கும். வள்ளுவர் பெருமான் திருக்குறளில் நூற்றிருபதுக்கு மேற்பட்ட உவமைகளே எடுத்தாண்டிருக்கிருர்.

அறத்துப்பாலில் குறிக்கப்படுவன :

இறைவனுக்கு அகரம் *1*.

துறந்தார் பெருமையை எண்ணுதற்கு உலகத்து இறந்தாரை எண்ணுதல் 22,

அன்பில்லாத உயிரை அறம் காய்தலுக்குப் புழுவை வெயில் காய்தல் 77,

அன்பில்லா வாழ்க்கைக்குப் பாலேயில் வற்றல்மரம் தளிர்த்தல் 78.

இன்சொல் இருக்க வன்சொல் வழங்குதற்குக் கனியிருப்பக் காய் கவர்தல் *100*

பயன்கருதார் செய்த உதவியின் நன்மைக்குக் கடல் *103*.

சான்ருேரின் நடுவு நிலேமைக்குத் தராசுக்கோல் *118*.

பொறியடக்கம் உடையார்க்கு ஆமை *126*

செய்தாரை விடாத தீமைக்கு அடிநீங்கா நிழல் 208.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

பேரறிவாளன் திருவுக்கு நீர் நிறைந்த ஊருணி 215,

நடுநிலையுடையான் செல்வத்துக்கு உள்ளூரில் பழுத்த மரம் 216.

பெருந்தகையான் செல்வத்துக்குத் தப்பா மருந்து மரம் 217,

அருளாதான் அறம் செய்தலுக்குத் தெருளாதான் மெய்ப் பொருள் காணுதல் 249.

ஊன் உண்பார் மனத்துக்குப் படை கொண்டார் மனம் 253.

துன்பத்தால் வருந்தித் தவஞ் செய்வார்க்குச் சுடச் சுட ஒளி விடும் பொன் 267.

கூடா ஒழுக்கம் உடையானுக்குப் பசுத் தோல் போர்த்த புலி 273.

தவத்தில் மறைந்து அவம் செய்வார்க்குப் புதலில் மறைந்து புள் சிமிழ்க்கும் வேட்டுவன் 274.

அகத்தூய்மை தருகின்ற வாய்மைக்குப் புறத்தூய்மையளிக்கும் நீர் 298,

கோபங்கொள்பவன் கேடுறுதலுக்கு நிலம் எறிந்தவன் கை நிலத்தில் படுதல் 307.

இன்னுமைக்கு எரி 308.

பொருளினது ஆக்கத்துக்கும் அழிவுக்கும் கூத்து மேடையின் கூட்டம் 332,

வாழ் நாளுக்கு வாள் 334.

உடல் உயிர் நட்புக்குக் குடம்பையை விட்ட புள் 338.

பிறப்பு இறப்புக்கட்கு உறக்கமும் விழிப்பும் 339,

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

இகழ்வாரைப் பொறுத்தலுக்கு அகழ்வாரை நிலம் தாங்குதல் 151.

விருந்தினருக்கு அனிச்சப்பூ 90.

பொருட்பாலில் குறிக்கப்படுவன

அறிவாலும் பேசும் பொருளாலும் தமக்கு ஒப்பில்லாதார்

அவையிற் பேசுதற்குச் சாக்கடையிற் சிந்திய அமுதம் 720.

நட்டாற்றில் கைவிடுவார்க்குப் போரில் கைவிடும் குதிரை 814.

படிப்பில்லாமல் அவையில் பேசுதற்குக் கோடின்றி வட்டாடுதல் 401.

மக்கட்பண்பு இல்லாதவர்க்கு மரம் 997.

உட்பகை உற்ற குடிக்கு அராவப் பெற்ற பொன் 888.

அவையில் பயன்படாக் கல்விக்குப் பகைவர்க்கு அஞ்சுபவன் கைவாள் 727.

அறிவில்லாதவன் அழகுக்கு மண்பாவையின் அழகு 407.

இரகசியங்களை வெளிப்படுத்தும் கயவர்களுக்குப் பறை 1076,

மெலிந்தான் வலிந்தானுக்கு ஊறு செய்தற்கு யமனைக் கையால் அழைத்தல் 894.

விலைமாதர் புணர்ச்சிக்குப் பிணத்தைத் தழுவுதல் 913.

ஒழுக்கம் உடையார் கூறும் உறுதிமொழிக்கு ஊன்று கோல் 415,

மக்களின் அறிவு இனத்தால் திரிதற்கு நிலத்தியல்பால் நீர் திரிதல் 452,

ஒவ்வாதாருடன் இருத்தற்குப் பாம்போடு குடியிருத்த 890.

நட்பினர்க்கு விளையும் துன்பங்களை நீக்கும் நட்பிற்கு உடை யிழந்தவனுடைய கை 788.

ஓயாது அலைக்கும் உட்பகைமட்பகயையாகிய திகிரி 883.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

செல்வதை ஏற்பவரிடம் சொல்லுதற்கு வளர்கின்ற செடிகள் நிறைந்த பாத்தியுள் நீரைச் சொரிதல் 718,

நாண் சால்பிற்கு இன்றியமையாது என்பதற்கு உயிருக்கு இன்றியமையாத உடம்பு 1013.

புண்ணுக்கு அஞ்சா வீரர்க்கு அம்பிற்கு அஞ்சா யானை 597.

மக்கள் மனம் போல் உயர்வர் என்பதற்கு நீரளவேயாகும் நீராம்பல் 595.

சொல் வன்மையில்லாதாற்கு மணமில்லாமல் பூத்தமலர் 650.

சிறிய அளவிற்கு எள்ளின் பிளவு 889.

முன் எச்சரிக்கையில்லாதான் வாழ்விற்கு நெருப்பு முன்னர் அழியும் வைக்கோற் போர் 435.

கண்ணோட்டம் இல்லாத மக்களுக்கு மரம் 576.

கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்ணுக்குப் பாடலுக்குப் பொருத்த மில்லாத பண் 573.

கல்லாதவர்க்குக் களர் 406.

கல்லாதான் பேச விரும்புதலுக்குப் பேடிப் பெண் இன்பத்தை விரும்புதல் 402.

மானம் அழிய வாழாப் பெரியோர்க்கு மயிர் உதிர்ந்தால் வாழாத கவரிமான் 969.

நிலையின் இழிந்த மனிதருக்குத் தலையினின்றும் இழிந்த மயிர் 964,

அறிவாளிகளின் அவையில் அறிவிலான் புகுதற்கு அலம்பாத காலைப் படுக்கையில் வைத்தல் 740,

குடிகாரனைத் தெருட்டுதற்கு நீருக்குள் முழுகினவனை விளக் கேற்றிக் கொண்டு தேடுதல் 929.

கல்லாதாருக்கும் கற்றோருக்கும் உள்ள வேறுபாடு விலங்குக்கும் மக்களுக்கும் உள்ளது 410.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

கீழோருக்குக் கரும்பு 1078.

குடிப்பிறந்தார்கண் குற்றத்திற்கு மதிக்கண் மறு 957,

உட்பகையுற்ற குடி கூடியும் கூடாமைக்குச் செப்பின்புணர்ச்சி 881.

சூதில் வெல்லுதற்குத் தூண்டிற் பொன்னை மீன் விழுங்கல் 931.

ஏழைக்கு உதவாச் செல்வத்திற்கு மணந்து கொள்ளாத அழகி 1007.

முயற்சியில்லாதான் உபகாரத்திற்குப் பேடி கைவாள் 614.

மன்னரைச் சேர்ந்து ஒழுகுவார்க்குத் தீக்காய்வர் 691.

வினைக்குறை பகைக் குறைக்குத் தீப்பொறி 674.

முயற்சியை விரும்புவார்க்குத் தூண் 615.

கயவர்க்குத் தேவர் 1073.

கேள்வியாளர்க்குத் தேவர்கள் 413,

வெட்கமில்லாத மக்களுக்கு மரப்பாவை 1020,

குடிப்பிறந்தார் சொல்லுக்கு முனை 959.

நிலத்திற்கு மனைவி 1039.

பெரியோர் நட்பின் வளர்ச்சிக்குப் பிறைமதி, பேதையார் நட்பின் தாழ்ச்சிக்கு நிறைமதி 782.

பெரியோர் நட்பிற்கு நூல்நயம் 783

வஞ்சனையாற் பொருள் செய்தற்குச் சுடாச் சட்டியில் தண்ணீர் ஊற்றுதல் 660.

பகைவர் நட்பிற்குப் பட்டடைக்கல் 821.

முகத்திற்குப் பளிங்கு 706.

பொருட் பெண்டிர் தோளிற்கு நரகம் 919.

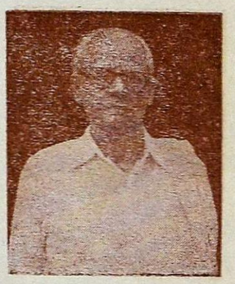

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

பெருமைக்குக் கற்புடைப் பெண்கள் 974.

பேதை பெற்ற செல்வத்திற்குப் பித்தன் கள்ளுண்டது 832.

காட்சிக்கெளியன் அல்லாதான் செல்வத்திற்குப் பேய் காத்த பெருஞ் செல்வம் 565.

பகைவர் நட்பு மாறுபடுதற்கு மகளிர் குணம் மாறுபடுதல் 822.

அறிவிற்கு மணற்கேணி 396.

அறிவில்லாதார்க்கு மரம் 600.

அவையஞ்சுவார் நூலாற் பயன் பெறுதல் இன்மைக்குப் பேடி வாளாற் பயன் பெருமை 726.

தன்குடியிற் பிறந்தாரைப் பொறுப்பவர்க்குப் போரின் வீரர்கள் 1027.

செங்கோல் நோக்கி வாழும் குடிக்கு வான் நோக்கி வாழும் உலகு 542.

ஒரு காரியத்தால் மற்றொரு காரியத்தை முடிப்பதற்கு யானையால் யானையைப் பிடித்தல் 678.

கலந்த உணர்வில்லாதான் வாழ்க்கைக்குக் கரையில்லாக் குளம் 523.

பண்பிலான் செல்வத்துக்குக் கலத்தின் தீமையால் திரிந்த பால் 1000.

பலருக்குப் பயன்படாத செல்வத்திற்கு நச்சுமரம் 1008.

கொடையாளிகளின் வறுமைக்கு வறண்ட மேகம் 1010.

காமத்துப்பாலில் குறிக்கப்படுவன

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

கற்புடையமாதர் புணர்ச்சிக்குத் தனது உழைப்பால் வந்த உணவை வீட்டில் இருந்து உண்டல் 1107.

கணவன் பிரிவைப் பார்த்திருக்கும் பசப்பிற்கு விளக்கு அவிதலைப் பார்த்திருக்கும் இருள் 1186.

கணவனைக் கண்டவிடத்து அவனது பழி தோன்றாமைக்கு எழுதுங்கால் கோல் காணாக் கண் 1285.

புலவிக்கு உப்பு 1302.

காமத்திற்கு வெள்ளம் 1167,

பேரூடலுக்குக் கனியும் சிறு ஊடலுக்குக் காயும் 1306.

காமம் வெளிப்படுந்தோறும் மேலும் விரும்பப்படுதற்குக் களித்தொறும் கள் உண்டல் 1145.

காமத்துக்குக் காழில் கனி 1191.

மாலைக்கு அழலும் குழலும் கொல்லும் கருவியும் 1228.

அலரால் காமத்தை அவிப்பதற்கு நெய்யால் நெருப்பை அவிப்பது 1148.

நெஞ்சிற்குத் தீயில் இட்ட நிணம் 1260.

மறைத்தாலும் வெளிப்படும் காமத்துக்குக் குறிப்பின்றித் தும்மல் தோன்றல் 1253.

பெண்ணின் புன்னகைக்குப் போதில் மணம் 1274.

புலவிக்கு நிழல் நீர் 1309.

தலைவன் தலைவியர் நட்புக்கு உடம்பும் உயிரும் 1122,

தலைவியின் புணர்ச்சிப் பொலிவிற்கு மணியுள் திகழும் நூல் 1273.

முலைமேல் துகிலுக்குக் களிற்றின் முகபடாம் 1087.

பிரிவுக் காலத்து மாலைக்குக் கொலைக் களத்துப் பகைவர் 1224.

முடிவு போகாமை அறிந்தும் புலவி கொள்ளுவார்க்கு ஈர்ப்புச் சக்தியுடைமை அறிந்தும் நீருட் குளிப்பார் 1287.

மகளிர் மேனிக்குத் தளிர், முறுவலுக்கு முத்து, கண்ணுக்கு வேல், தோளுக்கு மூங்கில் 1113.

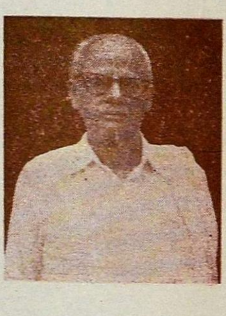

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

ஊடியவரை ஊடலுணர்த்தாமைக்கு வாடிய கொடியை வேரறிதல் 1304.

காதலருக்குக் காதலர் காட்டும் அன்பிற்குக் குடித்தனக்காரனுக்கு அளவறிந்து பெய்யும் மழை 1192.

தலைவன் தலைவியர்க்கு உள்ள இயைபிற்கு நிலத்தொடு நீர் 1323.

பிற **அணிகள்** : உவமையை அடியாகக் கொண்டு பிறந்த இல்பொருளுவமை, எடுத்துக்காட்டுவமை, தொழிலுவமம், ஐயநிலை உவமங்களும், குறிப்புருவகம், அவயவ உருவகம், ஏகதேச உருவகம் முதலியனவும், தெரிதருதேற்றம், ஏதுவணி, பிறிது மொழிதல், பின்வருநிலை, குறிப்பு மொழி, வேற்றுமையணி முதலியனவும் இந் நூலில் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளது. அவற்றுள் பிறிது மொழிதல் அணியே திருவள்ளுவரால் பெரிதும் போற்றப் படுகிறது. அது பொருட்பாலிலே எட்டுக்கு மேற்பட்ட இடங்களில் ஆளப்படுகின்றது. அவ்வாறே மிகுதியாக வரும் அணி ஏகதேச உருவகமாம். அது பன்னிரண்டு இடங்களில் விளங்குகின்றது. பின்வரு நிலையணி சொல்லணியாகும். செவிக்கினிய ஓசையதாக வருவது, அது ஆறு இடங்களில் அமைந்துள்ளது. ஏனையணிகள், ஒவ்வோரிடத்தே அருமையாக அமைந்துள்ளன.

புறப்பொருள் துறைகளில் நெடுமொழிவஞ்சி, தழிஞ்சி, நூழிலாட்டு என்பனவும் குறிக்கப்பெறுகின்றன.

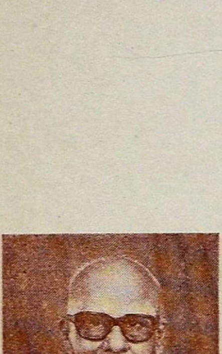

மகாவித்துவான்
தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

ஒரு நீதிக்கு ஒரு நீதி

உலகப் பொருள்களையும் அவற்றின் நிகழ்ச்சிகளையும் பண்புகளையும் எடுத்து உவமங்காட்டுதலேயன்றி, ஒரு கல்லில் இரண்டு மாங்காய் விழ எறிகின்ற வீரம்போல- கண்ணன் கன்றைக் கொண்டு விளவெறிந்து இருபயன் கொண்டதுபோல, ஒரு நீதிக்கு ஒரு நீதியையே உவமயாகக் காட்டி இரு பயனை எல்லாரும் எய்தவைப்பர் திருவள்ளுவர். அவற்றைப் பின் வரும் குறிப்புக்கள் நன்கு விளக்கும்:

பொருளாட்சி போற்றுதார்க்கு இல்லை அருளாட்சி ஊன் தின்பவர்க்கு இல்லை (252). பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகத்து இன்பம் இல்லை-அருள் இல்லார்க்கு மறுமை இன்பம் இல்லை (247) தெளிவில்லாதவன் மெய்ப்பொருள் காணமுடியாது, கண்டாலும் பயனில்லை - அருளாதான் செய்யும் அறமும் அப்படியே (249).

களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு அளவறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம் (288). அழுக்காறு உடையார்க்கு ஆக்கம் இன்மை-ஒழுக்கமிலான் கண் உயர்வு இன்மை (135). அச்சமுடையார்க்கு அரண் இல்லை. பொச்சாப்பு உடையார்க்கு நன்கு இல்லை (534). முயற்சி குன்றும் செயல்களைச் சிந்தியாமை-ஆபத்துக்கு உதவா நட்பைக் கொள்ளாமை (789). வறுமை அறிவைக் கொல்லும்-மறதி புகழைக் கொல்லும் (532). இழிவு அறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்-கழிபேரிரையான் கண் நோய் (946). கற்புடை மகளிர் முயக்கு-தம்மில் இருந்து தமது பாத்து உண்டல் (1107). உண்பதிலும் உண்டது அறல் இனிது-புணர்தலின் ஊடல் இனிது (1326). பேரவைக்கண் சொல் இழுக்கு தல்-ஆற்றின் நிலைதளர்தல் (716). பொருள் இழக்க இழக்க விரும்பப் படும் சூது-துன்பப்படப்பட விரும்பப்பெறும் உடல் (940).

புராண வரலாறுகள்

திருக்குறளில் புராண வரலாறுகளும் சில குறிக்கப் பெறுகின்றன. அவைகளுள் வெளிப்படையானவை சில. குறிப்பாகவுள்ளன சில. 'ஐந்தவித்தான்' (25) என்ற குறளில் அகலிகையை வஞ்சனையால் புணர்ந்த இந்திரன், கௌதமரால் சாபம் எய்திய வரலாறு, வெளிப் படையாகவே குறிக்கப் பெறுகிறது. 'மடியிலா மன்னவன் எய்தும் அடியளந்தான், தாஅயது எல்லாம் ஒருங்கு' (610) என்பதில், திருமால் நெடுமாலாய் உலகளந்த வரலாறு குறிக்கப் பெறுகின்றது. 'ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடைமுரிந்து, வேந்தனும் வேந்து கெடும்' (899) என்பது, இந்திரனாகிய நகுஷன் ஏந்திய கொள்கை யினரான அகத்தியரால் சாபம் எய்தியமையைக் குறிப்பது. 'கூற்றங் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின், ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு' என்பது மார்க்கண்டேயர் வரலாற்றையும், 'என்பும் உரியர் பிறர்க்கு' என்பது, ததீசி அல்லது சிபி வரலாற்றையும் உட்கொண்டு கூறியனவே என்பது வெளிப்படை. இவை திருவள்ளுவர் கருத்திலேயே அமைந்துகிடந்த வரலாறுகள். இவையன்றி உரையாசிரியர் கள் ஆங்காங்கு எடுத்து இயைபுறுத்தும் வரலாறுகளும் மிகப்பல. அவை ஈண்டுக் குறிக்கப் பெறவில்லை.

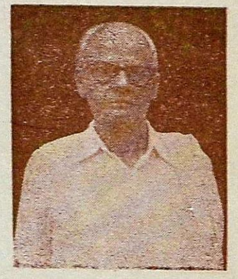

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

வட சொற்கள்

வடமொழி தமிழுடன் மிகப் பழைய காலத்தே கலக்கத் தொடங் கியது என்பதை வரலாறு உணர்வார் யாவரும் ஒப்புவர். அன்றியும் பேச்சு. மொழிகளில், பிற தேயமொழிகள் கலத்தல் இயல்பே. இலக்கிய மொழிகளில் மிகுதியான கலப்பு இராது. அங்ஙனமே தமிழ்

பேச்சுமொழி. வட மொழி இலக்கிய மொழி. ஆதலால் தமிழில் வட சொற்கள் கலத்தல் இயல்பே. ஆனுலும் குறைவாகக் கலப்பதா லேயே கவிஞனின் தமிழ்ப்பற்றும் மொழி வன்மையும் நுனித்தறியப் பெறும். திருவள்ளுவர் ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறள்களை ஆக்கியவர், *நூற்றுக்குப் பத்து விழுக்காடாவது பிறமொழிச் சொற் களைக் கலந்திருக்கலாம். ஆனுல் ஐம்பதே சொற்கள் கலந்திருக் கின்றன. இதுவே இவருடைய தமிழ்மொழிப் பற்றை விளக்குவதாம். அவை அவி, அந்தம், அமரர், அமிர்தம், அங்கணம், சாதி, ஆதி, ஆகுலம், ஆசாரம், ஆயம், இந்திரன், இலக்கம், கருமம், கனம், காமம், காரணம், குணம், குலம், கோடி, சலம், ஞானம், தண்டம், தவம், தானம், துலை, தெய்வம், தேயம், தேவர், நாகம், நாகரிகம், நாமம், பருவம், பாக்கியம், பாகம், பாவம், புரந்தரன், புருவம், பூதம், மங்கலம், மந்திரி, மதி, மணி, மாத்திரை, மாயம், மானம், முகம், முத்தம், யாமம், வித்தகர்என்பன. இவற்றுள் முகம், காமம் என்பன இரு மொழியிலும் உள்ள சொற்கள் என்பதை முன்னர்க் காமத்துப் பால் ஆராய்ச்சியிற் குறித்தாம்.

பல முறை வந்த சொற்ருெடர்

திருவள்ளுவரிடம் சொற்பஞ்சம் இல்லை. சொற்கள் வேண்டிய இடம் அறிந்து தானே அமையும். அங்ஙனமிருந்தும் சில சொற் களும் சொற்ருெடர்களும் குறளில் பலகாற் பயின்று வந்துள்ளன. சில கருத்துக்களும் அங்ஙனமே. அவைகளை எடுத்துக்காட்டுதலும் இன்றியமையாததே, ஒரே அதிகாரத்து, "கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்ருேர்க்கணி' (*115*) 'சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைந்தொருபாற், கோடாமை சான்ருேர்க்கணி' (*118*) என ஈற்றடி முழுதும் இரண்டிடங்களில் ஒத்துள்ளன. சிற்றளவைக்கும், பேரளவைக்கும் வள்ளுவர் எடுத் தாளும் உவமை தினை, பனை என்பன. இதனை மூன்றிடங்களில் எடுத்தாளுகிருர் வள்ளுவர். தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத் துணையாக் கொள்வர் பயன் தெரிவார்' (*104*) தினைத்துணையுந் தேரான்' (*144*) தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் பழிநாணுவார்' (*433*) என்பன. 'தீயுழி உய்த்துவிடும்' 'ஆரிருள் உய்த்துவிடும்' என்பன, துணிவு உணர்த்துந் தன்மையன, 'பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு' என்பது, அடுத்தடுத்து 991

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

---

* ஆசிரியர் இந்நூலில் எடுத்தாண்டன பன்னீராயிரம் சொற் கள். அவற்றுள் ஐம்பதுகூட வடசொற்கள் இல்லை என்கிருர்.

Dr. J Lazarus.

992, இரு குறளில் வந்துள்ளது. 'கண்ணோட்ட மில்லாத கண்' 'துன்ப முறுதல் இலன்' என்பனவும் அங்ஙனமே. வள்ளுவனுர் தலை யாயதென்று முடிக்கும் ஒழுக்கங்கள், இருபது காட்டப் பெறுகின்றன. கடையென்று ஒதுக்கப்பெறுவன நான்கு. கோடி என்று கூறப் பெறுவன எட்டு, இந்த எண், பல என்னும் பொருளிலேயே ஆளப் படுகின்றது. அடிப்படையான ஒழுக்கத்தையும், ஒழுக்கம் உடைய வனையும் வித்து எனப் பாராட்டுவர், அதனை 'நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம்' 'தவாப் பிறப்பீனும் வித்து' 'வரனென்னும் வைப்பிற் கோர்வித்து' என்பனவற்ருல் அறியலாம். ''பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று' பாத்திப் படுப்பதோர் ஆறு' என்பன, உழவின் பகுதியான பாத்தியைப் பற்றியன. பேராண்மையாகப் பேசப் பெறுவன 'சீரினும் சீரல்ல செய்யாமையும்' பிறர் மனை நோக்காமையும்' ஆகிய இரண்டே என்று வரையறுக்கப் பெற்றுள்ளது. கட்டளைக்கல் 'தத்தங் கருமமே கட்டளைக்கல்' என்றவிடத்தும், 'சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனில்' என்ற இடத்தும் ஆளப்பெற்றுள்ளன. ஊதியம் என்ற சொல் நான்கிடங்களில் ஆளப்படுகின்றது. நிலத்திற்குச் சுமையாய்ப் பயனின்றியிருப்பன கல்லாதாரைப் பிணியாத கடுங் கோன்மையும், கண்ணோட்டமில்லாதவரும், இசைவேண்டா ஆட வரும் ஆம் என்பர். (570, 572, 1003).

இங்ஙனம் சொல்லும் சொற்ருெடர் ஆட்சியுமேயன்றி ஒரே கருத்து பின்னர் வேருெரு பொருள் புலப்படுத்த ஆளப்படுகின்றது. 'தீயினுற் சுட்டபுண் உள்ளாறும்' 'எரியால் சுடப்படினும் உய்வுண்டாம்' என் பனவும், நிழல், நீரும் இன்னுத இன்னு' 'நீரும் நிழலது இனிதே' என்பனவும் ஒரு வகையான் ஒத்த கருத்னவே.

எதிர்மறையாற் கூறிய ஒத்த கருத்துக்கள். 'பயன்மரம் உள் ளூர்ப் பழுத்தற்று' 'நடுவூருள் நச்சு மரம் பழுத்தற்று' என்பனவும். 'ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம், பேரறிவாளன் திரு' 'அள வளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக் கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று' என்பனவும் அத்தகையனவே.

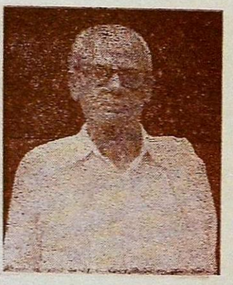

முன்னெடு பின் முரண்பாடு உடையன போன்ற கருத்துடைய குறள்களும் சில உள்ளன, அவை 'தொட்டனைத்தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத் தூறு மறிவு, 'நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றுந்தன் உண்மையறிவே மிகும்' என்பனவும், 'ஓர்ந்துகண் ணோடாது இரைபுரிந்து யார்மாட்டும் தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை' 'கண்ணோட்டத் துள்ளது உலகியல் அஃதிலார். உண்மை நிலக்குப் பொறை' என்பனவும், 'கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல்

பைங்கூழ், களைகட் டதனெடு நேர்' 'கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாள்மேற், செல்லாதுயிருண்ணுங் கூற்று' என் பனவும், ஊழையும் உப்பக்கங் காண்பர் உலைவின்றித், தாழாது உஞ ற்றுபவர், என்பனவும் ஆம், இவைகள் மலைவின்மை, அவ்வக் குறள் களின் குறிப்புரையில் விரித்துக் காட்டப் பெற்றுள்ளன,

'உடைமையுள் இன்மை, 'இன்மையுள் இன்மை' 'அறிவின்மை இன்மையுள் இன்மை' 'வன்மையுள் வன்மை' 'இன்மையின் இன்ஞ ததுʼ 'துறந்தாரின் தூய்மையுடையர்' 'நோற்பாரின் நோன்மை யுடைத்து' என்பனவும் இவை போன்ற சில ஆட்சிகளும் திருவள்ளு வரிடம் மிகுதியாகக் காணப்பெறுவன.

பிற சிறப்புக்கள்

தொல்காப்பியர், அகாமுதல் னகர இறுவாய் முப்பதும் எழுத் தென்ருர். அங்ஙனமே திருவள்ளுவர் 'அகரமுதல எழுத்தெல்லாம் என்று தொடங்கி 'கூடி முயங்கப்பெறின், என னகார இறுதியாக முடித்தார். தமிழ் முதலெழுத்துக்களால் முடிந்தமைக்கு இந்நூல் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும். மகாமகோபாத்யாய ஐயரவர்கள், குறளின் சிறப்பாகத் 'தமிழ் என்னுஞ் சொல்லில் சிறப்பெழுத்தாகிய ழகரம் இருத்தல் போலக் குறள் என்ற பெயரிலும் ளகரம் அமைந் திருக்கின்றது' என்பார்கள், 'குறள் பருவத்தில் பெற்ற பிள்ளையைப் போன்றது' என்று சி. தியாகராசச் செட்டியாரவர்கள் கூறுவார்கள் என்றும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள். காமத்துப்பாலை எழுதியும் திரு வள்ளுவர் அல்குல் என்ற சொல்லை ஆளாமை தனிச்சிறப்பு. ஏனைய பொருள் நூல்களைப்போலன்றி மிகவும் சீரிய முறையில் காமத்துப் பாலை அமைத்தது, ஆழ்ந்து சிந்தித்தற்குரியது. ஓர் அதிகாரத்தில், கூற எடுத்துக்கொண்ட பொருளின் இயல்பைப் புலப்படுத்தி, வகை செய்து, அதன் இன்றியமையாமையைக் கூறிப் பயன் கூறி, அதனை அனைவரும் மேற்கொள்ளுதற்கு உரிய உபாயம் கூறி, உவமை வாயி லாக உண்மையை நிலைநாட்டி, உடன் பாட்டு முகத்தானும் எதிர் மறுத்தும் வலியுறுத்திச் செல்வது இவர் வழக்கம், ஒரே கருத்துத் திரும்ப வருமாயினும் அதனுற் போந்த பயன் வேருக உணரும் வகையில் அமைப்பதும் இவர் வழக்கம்.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

இதன் தனிச்சிறப்பை யுணர்ந்தே பெரியோர்கள் ஏழில் ஒன்ருன் 'ஆறில் ஒன்ருக-நான்கில் ஒன்ருக-மூன்றில் ஒன்ருக-இரண்டில் ஒன்ருகப் போற்றியிருக்கிருர்கள் என்று டாக்டர் ஐயரவர்கள் தொகுத்துப் பேசியுள்ளார்கள்.

"தேவர் குறளும் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியும்—கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென றுணர்,"

"வள்ளுவர்சீர் அன்பர்மொழி வாசகந்தொல் காப்பியமே
தெள்ளுபரி மேலழகன் செய்தவுரை—ஒள்ளியசீர்த்
தொண்டர் புராணம் தொகுசித்தி ஓராறும்
தண்டமிழின் மேலாந் தரம்."

"திருத்தக்க மாமுனிசிந் தாமணி கம்பர்
விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டேம்—உருத்தக்க
கொங்குவேள் மாக்கதையைக் கூறேம் குறளனுகேம்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கு."

"தொல்காப் பியந்திரு வள்ளுவர் கோவையார்
மூன்றினும் முழங்கும்."

"நாலும் இரண்டும் சொல்லுக் குறுதி,"

திருவள்ளுவர் வரலாறு

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

தமிழ் நூல் ஆசிரியர்களின் வரலாறுகள் ஒன்றுமே வரையறைப் படுத்தி அறியக் கூடியதாயில்லை என்பது, தமிழுலகு நன்கு அறிந்ததே. ஆயினும் திருவள்ளுவர் வரலாற்றை அறிய கபிலரகவலும், ஞானமிர்தமும் ஒரு சிறு துணை செய்கின்றன. அவற்றை அடிப்படையாக வைத்தும், திருவள்ளுவமாலைச் செய்யுட்களைச் சிந்தித்தும் ஒரு வரலாறு உருவாகியிருக்கிறது. அது வருமாறு:-

திருவள்ளுவர் தந்தை பகவன்; தாய் ஆதி; உடன் பிறந்தார் அவ்வை, உப்பை, உருவை, வள்ளி, அதிகமான். கபிலர், தாயாகிய ஆதி, பகவனது கட்டளைப்படி பெற்ற மக்களைப் பெற்ற இடத்திலே விட்டுச் சென்றனர். ஆங்காங்குள்ள பல்வேறு சாதிமக்கள், குழந்தைகளைப் எடுத்துப் பாதுகாத்து வந்தனர். இதனால் திருவள்ளுவர் முதலாயினோர் பல்வேறு சாதியினராகக் கருதப் பட்டனர். திருவள்ளுவர், உரிய காலத்து வாசுகியம்மையாரை மணந்து நெய்தற்றொழிலால் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தனர். தம்முடைய வாழ்வின் அனுபவங்களையும் உலகம் கொடுத்த உயர்ந்த கருத்துக்களையும் ஒரு சேரத்

திரட்டி உருவாக்கி இந்நூலைச் செய்து மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் அரங்கேற்றச் சென்றார். அங்கிருந்த புலவர்களுக்குள் இவரது புலமை காரணமாகச் சிறிது ஐயப்பாடு தோன்ற, அசரீரியே அதனை நீக்கி வைத்தது. திருக்குறளை அரங்கேற்றினர். சீத்தலைச் சாத்தனார் முதலிய புலவர்கள் இருந்து கேட்டு இன்புற்றனர் என்பது.

கபிலரகவலில் ஆதி என்பவள், கருவூர்ப் புலையனால் வளர்க்கப் பட்டவள் என்றும், பகவன், திருவாரூர்ப் பார்ப்பனன் என்றும் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. ஞானமிர்தம், யாளிதத்தன் என்னும் பார்ப்பனனுக்கும் பார்ப்பனி எனக் கருதப்பட்ட ஒரு புலைச்சிக்கும் பிறந்தவள் எனப் பேசுகிறது. வள்ளுவர்களால் எடுத்து வளர்க்கப் பட்டமையால் வள்ளுவர் எனப்பட்டார் என்றும், வேளாளன் கொண்டு போய் வளர்த்தான் என்றும் செவிவழிச் செய்திகள் பல வாறு காணப்படுகின்றன. இத்தகைய வரலாறுகள் எந்த ஆதாரங் கொண்டு உண்டாயின என்று துணியக் கூடவில்லை. ஆயினும் பிறப் பால் சிறப்பை விரும்பாத வள்ளுவரது பிறப்பு வரலாற்றிலும் தாய் புலைச்சி, தந்தை அந்தணர், வளர்த்தவர்கள் பலர், உடன் பிறப்பாளர்களில் ஒருவர் அந்தணர், ஒருவர் அரசர், ஒருவர் பாணர், ஒருவர் வேடர் என்ற இத்தகைய சாதிக் கலப்புகள் காணப்படுகின் றன. இதுவே அவரது வாழ்வும் சொல்லும் ஒத்த நிலையால் வளர்ந்து வந்த வரலாறாகும்.

'அறன் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை' என்ற இவரது ஆணை மொழியே இவருக்கு வாசுகியம்மையாரை மணம் செய்வித்த வரலாற் றுக்கு அடியாகின்றது 'இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால்' என்ற வாய்மொழி, வாசுகியம்மையார் பழையமுது ஆற விசிறி கொண்டு வீசிய வரலாற்றிற்கும், கிணற்றில் நீரிழுத்துப் பாதியிலேயே விட்டு வந்த பகுதிக்கும் அடியாயிற்று. 'பெறுமவற்றுள் யாம் அறிவதில்லை' 'எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா' குறள்களே இவர்க்கு மக்கள் இன்மையால் உண்டான மனவருத்தத்தைத் தெரிவிக்கும் பகுதிக்கு அடியென்றும் கூறுவர். இந் நிலையிலிருந்து எண்ணிப் பார்க்க, வரலாறு முழுதுமே திருக்குறளிலிருந்து உண்டான சிந்தனையின் சேர்க்கை என்பது தெளிவு. இன்னும் சிலர், திருவள்ளுவர் அகத்தியர் மரபினரென்றும், ஏலேலசிங்கன் இவருக்கு நெருங்கிய நட்பினன் என்றும் கூறுவர். இவ் வரலாறுகளின் உண்மையைக் காண்பது முடியாததொன்று,

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

பழைய பதிப்புகளில் காணப்படும் திருவள்ளுவர் வரலாறு, திருக் கயிலையில் பரமசிவன் பார்வதிக்குச் சொன்னதாகத் தொடங்குகிறது.

அதுவும் இல்வாழ்க்கையிலிருந்து ஐம்புல இன்பங்களை ஆரத்துய்த்துக் கொண்டே வீட்டின்பத்தை அடைந்தவர் யார் என்று உமையம்மை கேட்க இறைவன் சொன்னதாக வரலாறு தோன்றுகிறது. இதற்கு ஆதாரம், திருவள்ளுவர் 'வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும், தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்' என்ற திருக்குறள் என்பது வெள்ளிடைமலை.

காவேரிப்பாக்கத்திருந்த மார்க்கசகாயர் என்ற வேளாளர், வேளாண்மையைப் பாழ்படுத்திய பிரமராட்சதனை ஓட்டக் கருதித் திருமூலர் முதலிய தெய்வ முனிவரிடம்விண்ணப்பித்துக் கொண்டார். திருமூலர், திருவள்ளுவர் பெருமையை எடுத்துக் கூறி அவரிடம் அனுப்பினர். அவர் அவ்வாறே சென்று விண்ணப்பிக்க வள்ளுவரும் பஞ்சாக்ஷர ஜபத்தால் போக்கினர் என்பது வரலாறு. இது 'நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து, மறைமொழி காட்டி விடும்' என்ற குறள் தந்த வளமாகும்.

பேய்நீங்கப் பெருமகிழ்வெய்திய மார்க்கசகாயர், தம்மகளையும் தம் செல்வத்திற் பாதியையும் ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டினர். திருவள்ளுவர் 'இம் மணலைச் சோருக்கித்தரின் நும்மகளை ஏற்போம்' என்றார், உடன் இருந்த வாசுகியார் அவ்வாறு செய்ய மணந்தார். இதில் வாசுகியம்மையாரைச் சோதித்தது, மனைமாட்சி இல்லாள் கண் இருக்கவேண்டியது என்பதையும், அவர் கொடுத்த பெருஞ் செல்வத்தை மறுத்துப் பெண்ணைமட்டும் ஏற்றுக் கொண்டது, 'இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானல் உள்ளதென், இல்லவள் மாணுக் கடை' என்பதையும் அமைத்து ஆக்கப் பெற்ற வரலாறுகள்.

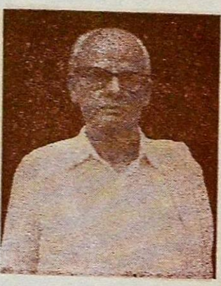

இல்லறம் இனிது நடைபெற நெய்தல் தொழிலை மேற்கொண்டார் என்றும், அத் தொழிலுக்கு வேண்டிய நூலை ஏலேலசிங்கரிடம் விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டார் என்றும், அது காரணமாக அவனிடம் நட்பு ஏற்பட்டது என்றும், நெய்தல் தொழிலால் கிடைக்கும் சிறு வருமானத்தைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தி மகிழ்ந்தார் என்றும் வரலாறு கூறுகிறது. இவர் நூலில் உழவும் வாணிகமும் அரசும் அமைச்சுமே சொல்லியிருக்க, இவரால் கூறப் பெருத நெய்தல் தொழிலை இவர் மேற்கொண்டார் என்பதற்கு ஏற்ற காரணம் அமையக்கூடவில்லை.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

சிவபெருமான் ஆணைப்படி தேவர்கள், திருவள்ளுவரிடம் வந்து 'ஆனந்த தாண்டவம் செய்து கொண்டிருந்த பெருமான் திடீரென ஊர்த்துவ தாண்டவம் ஆடினர்; அதன் காரணம் தெரியாமல் விழித்

தோம்; தங்களைக் கேட்டுக் காரணம் தெரிந்து கொள்ளுமாறு பணித்தார்' என்றனர். திருவள்ளுவர் திருவருள் நிலையை உணர்ந்து 'பூவில் அயனும்' என்ற பாடலால் கூத்தப்பிரான் திருவிளையாடலைக் குறிப்பித்தனர். இது, 'வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும், தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்' என்பதை ஒட்டி எழுந்ததாகும்.

ஒரு நாள் நூல் வாங்க ஏலேலசிங்கரின் வீட்டிற்குச் சென்ற திருவள்ளுவர், 'ஏலேலசிங்கர் எங்கே?' என்று வினவ, அங்குள்ளார் 'செட்டியார் சிவபூசை செய்கிருர்' என்ருர்கள். பொய்யாமொழிப் பெருமான் 'செட்டியார் சிவபூசை செய்கிருரா? குப்பத்தில் இருக்கிருரா?' என்ருர். பத்தினிவாயிலாக அதனை உணர்ந்த ஏலேலசிங்கர் தமது உள்ளக் கருத்தைத் திருவள்ளுவர் உணர்ந்து கூறியதைப் பாராட்டி அவரை வணங்கினுர் என்பது வரலாறு. இது உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகுவார் உலகத்தார் உள்ளத்துளெல்லாம் இருந்து எல்லாம் அறியுந் தன்மையை எடுத்துக் காட்டுவதாகும்.

ஏலேலசிங்கரைப் போன்ற மாணுக்கரின் பக்குவ நிலையை அறிய, ஒரு நாள் பெருக்கெடுத்த ஆற்றில் அழைத்துக் கொண்டு செல்ல, ; ஏலேலசிங்கர் தவிர ஏனையோர் வாராதொழிந்தனர். இது உயிருக்கு அஞ்சுவானை எந்தக் காரியத்திலும் தெளித்தல் கூடாது எனபது விளக்க வந்த வரலாறு.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

ஒரு நாள் கப்பல் கரைதட்டிப்போகக் கவலையுற்ற ஏலேலசிங்கர் திருவள்ளுவரிடம் விண்ணப்பிக்கத் திருவள்ளுவர் தம் திருக்கரத்தால் தொட்டு 'ஏலையா' என்று இழுக்க உத்தர விட்டார். அவர்கள் அவ்வாறே செய்யக் கப்பலும் மிதந்தது.

பஞ்சகாலத்தில் ஏலேலசிங்கரை நோக்கி, 'நீர் கொள் முதல் செய்த தானியங்களைக் கொண்ட விலைக்குக் குறுணி கூட விற்க' எனக் கட்டளையிட்டார் அவரும் அவ்வாறே செய்யச் செல்வம் பெருகிற்று இது 'வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப், பிறவும் தமபோல் செயின்' என்ற குறளை அடியொற்றி அமைக்கப்பட்டது என்பது துணிவு.

மற்ருெரு நாள் இங்ஙனமே சேகரித்த பொருளெல்லாவற்றையும் உருக்கித் திரட்டி ஒன்ருக்கி ஏலேலன் முத்திரையிட்டுக் கடலில் போட உத்தர விட்டார். போட்ட ஏலேலசிங்கரும் மறந்தார். பாசி பிடித்த அக் கட்டி வலைஞர் வலையிற் சிக்கி இவரிடமே வந்தது.

ஏலேலர் தம் வாயிற்படிக்குக் கல்லாக இட்டார். பாசி தேய்ந்து ஏலேலன் என்ற முத்திரையும் ஒளியும் புலப்படத் திருவள்ளுவரிடம் தெரிவித்துக் கொண்டார். 'பரியினும் ஆகாவாம் பாலல்ல உய்த்துச் சொரியினும் போகா தம 'என்ற திருவள்ளுவர் வாக்கை விளக்க எழுந்ததே இவ் வரலாறு என்னலாம்.

இல்லறம் பெரிதா துறவறம் பெரிதா என்று ஐயுற்று வந்த சிலர்க்கு உண்மை உணர்த்துவதற்காக, வாசுகியை விசிறிகொண்டு பழைய அமுதை வீசச் செய்வித்தும், பாதிக் கிணற்றிலேயே குடம் நிற்கும் போது அழைத்தும் காட்டி 'ஆற்றினொழுக்கின் அறனிழுக்கா இல்வாழ்க்கை, நோற்பாரின் நோன்மை யுடைத்து' என்பதனைப் பழைய அமுதிலிருந்து புகை எழும்பவும், தண்ணீர்க் குடம் விட்ட படியே இருக்கச் செய்தும் காட்டினர்.

இவருடைய சொல்லும் செயலும் ஒத்திருக்குமாற்றை அறிந்து கொள்ள வந்த சிலர், இவர் விற்க எடுத்துப் போன சீலையைக் கிழித்துக் கிழித்து விலை கேட்க, அவர் அந்தந்தப் பகுதிக்குரிய விலையையே கூறினர் என்ற வரலாறு 'இணரெரி தோய்வன்ன இன்னா செயினும், புணரின் வெகுளாமை நன்று' என்ற குறளை அடியொற்றி எழுந்ததாகலாம்.

சின்னாட் கழித்து மீட்டும் அவர்கள் வந்து வாசுகியம்மை யாருடைய ஆடையைப் பற்ற, அறிந்த திருவள்ளுவர் அவர்களைச் சபித்தார். சாபமேற்ற அவர்கள், "இது தானே 'வெகுளாமை புணரின் நன்று' என்ற விந்தை"என எள்ளி நகையாடினர். அதற்குத் திருவள்ளுவர், 'ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடைமுரிந்து, வேந்தனும் வேந்து கெடும்' என்பதை அறிகிலீரோ? என்றனராம்.

வாசுகியம்மையார் இறந்தபோது திருவள்ளுவர் வருந்தி 'அடிசிற் கினியாளே' என்ற பாடலைப் பாடினர். என்பது, 'தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்' என்பதை விளக்க வந்த வரலாறாகும்.

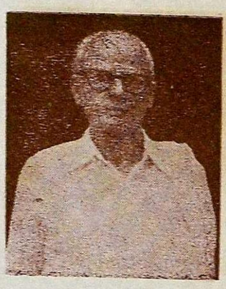

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

ஆசிரியர் பெயர்கள்

வள்ளுவர் என்பது சாதி பற்றிய இயற்பெயர் என்பர். வள்ளுவர் என்பார் தமிழ் நாட்டில் பறையர்களுக்குக் குருவாய்ச் சோதிட நூல்வல்லாராய்த் தமிழறிவு மிக்கவராய் இன்றும் இருத்தல் கண்கூடு. அக்குடியினரால் இவர் வளர்க்கப் பெற்றமையால் இப்

பெயர் பெற்ருர். இங்ஙனம் கூறுபவர் தமது கூற்றுக்கு ஆதார மாக 'தேவை மறந்தேயும், வள்ளுவன் என்பான் ஓர் பேதை அவன் வாய்ச் சொல், கொள்ளார் அறிவுடையார்' என்ற திருவள்ளுவ மாலையைக் காட்டுவர். பின்னர் வந்த சிவஞான சுவாமிகளும் 'மெய்த்ததிரு வள்ளுவனுர் வென்றுயர்ந்தார் கல்வி நலம் துய்த்த சங்கத்தார் தாழ்ந்தார் சோமேசா' என்று அதனையொட்டிக் கூறுவர். இதனைப் பற்றித் திருக்குறள் வரலாறு எழுதிய செந்தமிழ்ப் பத்திரா திபர் இராகவ ஐயங்கார் சுவாமிகள், வள்ளுவமாலைச் செய்யுளை எடுத்துக்காட்டி 'மக்களிற் சிறந்தான் ஒருவனைச் சாதி பற்றி இழித்தல் அறிவிலாரது இயல்பு எனப் பொருள்தந்து நிற்றலான், அக்குடி வள்ளுவக்குடி என்பது தெள்ளிது; வள்ளுவராவார், யானைமேல் முரசுகடிப்பிட்டு அரசாணை சாற்றுவார்' என்று முடிவுகூறி அதற்கு மேற்கோளும் காட்டுவார்கள்.

தமிழ்வரலாறு எழுதிய சீனுவாசப்பிள்ளை அவர்கள், 'வள்ளுவன் என்பது அரசன் சொல்லிய ஆணையைச் சொல்லியாங்கே அறிவிக் கும் அலுவலாளன் பெயர்; அதனை வள்ளுவச்சாதியார்தான் செய்ய வேண்டும் என்ற நியதியில்லை; அவ் அலுவலை மேற்கொண்டவர் களால் இவர் வளர்க்கப் பெற்றமையின், வள்ளுவர் எனப் பெயர் பெற்ருர்' என்பர். வேறுசிலர், 'வளமையோன் எவல் ஓராரே' என்ற புலவர் புராணப் பாடலை எண்ணி, வளப்பம் உடையவர் வள்ளன்மை உடையவர் எனப் பொருள் காண்பர். திருவள்ளுவமாலைக்கு முதன் முதல் உரையியற்றிய திருத்தணிகை சரவணப் பெருமாளையர், வள்ளுவர் என்பது வண்மையுடையர் என்பதை விளக்கி நின்றதா தலின் அது வேதத்தில் இலை மறை காய் போல் பல இடங்களில் மறைந்துவெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களை எல்லாம் தொகுத்து உலகத்தார்க்குக் கொடுத்து அருள் செய்தவர் என்னும் காரணம் பற்றி வந்த பெயர்' என்பர். பிங்கல நிகண்டு, 'வள்ளுவன் சாக்கை எனும்பெயர் மன்னவற்கு, உள்படு கருமத் தலைவற்கு ஒன்றும்' என்றும், சூடாமணி நிகண்டு, 'வருநிமித்திகன் பெயர் சாக்கை வள்ளுவன் என்றுமாகும்' என்றும் கூறுகின்றன. இவற்ருல் உள்படு கருமத் தலைவ ராக நிமித்தம் கூறுபவர்க்குப் பெயராய் உள்ளமை புலப்படுமாதலின், இவரை வளர்த்தவர்கள், அந்த நிலையில் இருந்திருப்பார்கள் என்று துணியக் கூடும்.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

இவருக்குப் பத்துப்பெயர்கள், இலக்கிய உலகில் விளங்கு கின்றன. அவைகள் தேவர், தெய்வப்புலவர், பொய்யில்புலவர், முதற் பாவலர், பெருநாவலர், மாதாநுபங்கி, செந்நாப்போதார், நாயனுர்,

நான்முகனுர், புலவர் என்பன. இப்பெயர்கள் யாவும் வள்ளுவமாலை யில் எதுகை மோனைக்கு இன்றியமையாத இடங்களில் புலவர்கள் படைத்து மொழிந்த சிறப்புப் பெயர்கள். இவற்றுள் பொய்யில்புலவர் என்பது மட்டும் மணிமேகலையிலும் ஆளப்பெற்றுள்ளது. தொன்று தொட்டு இப் பெயர்களுக்குக் காரணமும் குறிக்கப்படுகின்றன.

தேவர்

தெய்வத்தன்மை உடையவர்; மக்களில் மேலாக நன்கு மதித்துக் கொண்டாடப்படுபவர் என்ற காரணங்களால் வந்த பெயர் என்பர் சடகோப ராமாநுசாச்சாரியார். இராகவையங்கார் சுவாமிகள் 'வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும், தெய்வத்துள் வைக்கப்படு' மாகலின், அத்தகைய வாழ்வு நடத்திய வள்ளுவரைத் தேவர் என்றல் பொருந்தும் என்பார்கள். இதற்கு ஆதாரமாகக் 'கழிவினும் வரைவினும்' என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திர உரையில், தலைவன் மனையறங் கண்டு எடுத்தோதியதற்குக்காட்டிய 'அடிசிற் கினியாளே' என்ற செய்யுள் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனரது என்பது, உலகத்துப் பெருவழக்கிற்றென்பது ஆதலானும், இல்லா ளொடு கூடி வாழ்தலின் சிறப்பை மேம்படுத்துரைத்தார் ஆதலா னும், அகலிகை தோள்விடாக் கௌதமரை ஐந்தவித்தானகக் கருதி னராதலானும் இவ் ஆசிரியர் இல்லறமே இனிது ஓம்பி மிக்கார் என்பது தெள்ளிது என்ற நேமிநாத விருத்திக் குறிப்பு, திருவள்ளுவர் இல் வாழ்க்கையில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவராதலின் தேவர் எனப் பட்டார் என்பதை வலியுறுக்கும் என்பர். (செந்தமிழ். தொ. I. பக். 50).

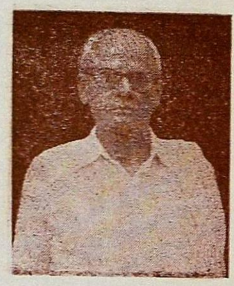

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

தெய்வப் புலவர்

ஓதாது எல்லாவற்றையும் முற்ற உணர்ந்த பெரியாராதலின் இப் பெயர் பெற்றார் என்பர் சிலர். நாமகள் முதலிய தெய்வத்தால் பாடப் பட்டவராதலின் இப்பெயர் பெற்றார் என்பர் வேறு சிலர். சங்கத் தார் கலகந்தீர்த்த சோமசுந்தரக்கடவுளால் அசரீரியாக அருளப் பெற்றுச் சங்கப்பலகையில் இடம்பெற்றார் ஆதலின் வந்தபெயர் என்பர் சிலர். தெய்வம் எக்காலத்தும் யாராலும் போற்றப்படுமாறு போல இவர் புலமையும் போற்றப்படுதலின் தெய்வப்புலமையுடை யார் தெய்வப்புலவராயினர் என்பர் சிலர். தொல்காப்பிய உரையில் சேனவரையரும் நச்சினர்க்கினியரும் சிறப்பினாகிய பெயர்நிலைக் கிளவிக்குத் 'தெய்வப்புலவன் திருவள்ளுவன்' என உதாரணம் காட்டி இருத்தலால், இது கல்வி பற்றி வந்த சிறப்புப் பெயர் என்பது

தெளிவு. 'நான்முகத்தோன் தான் வள்ளுவனுகித் தந்துரைத்த' என்பதனுல். 'நான்முகனே வள்ளுவனுனமை பெறப்படுதலின் தெய்வமாகிய புலவன் தெய்வப் புலவன் எனினும் ஆம். தெய்வ அருளான் எய்திய புலமையுடைமையின் தெய்வப்புலவர் ஆயினர் என்று திராவிடப் பிரகாசிகை கூறுகிறது.

பொய்யில் புலவன்

பொய்மை இல்லாத புலவர். பொய்மை இல்லாத புலமையாவது பொருள்களை உள்ளபடி உணர்தலும், உணர்ந்தபடி உரைத்தலும் ஆம். 'எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள், மெய்ப் பொருள் காண்பது அறிவு' என்ற வள்ளுவர்க்கு இப்பொருள் அமை தல் மிகப் பொருத்தமேயாகும்.

செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபர், பொய்யில்லாமை மேற் கூறியவாறு உணர்வினும் உரையினுமன்றி ஒழுக்கத்தினும் அமையவேண்டும் என்பதற்குப் 'பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின்,' 'பொய்தீர் ஒழுக்கம்' என்பன போன்ற பல குறள்களை எடுத்துக்காட்டி, உணர்வு உரை ஒழுக்கங்களில் பொய்மையில்லார் எனப் பொருள் காண்பர்.

முதற்பாவலர்

முதன்மையான பாவலர், பாவலர்களுள் ஒரு காலத்து ஒருசாரா ரால் போற்றப்பட்டு ஏனைக்காலத்து எண்ணப்படாது ஒழிவாரும் உளர். இவர் அங்ஙனமின்றி எக்காலத்தும் யாவரானும் போற்றப் படுபவராதலின் பாவலருள் முதன்மை எய்தினர். பாவினுள் முதன் மையானது வெண்பா ஆதலின்-அவற்றினும் சிறந்தது குறள் வெண்பா ஆதலின் அப் பாவால் அறமுதற்பொருளை முற்ற உரைத்த பாவலர், முதற்பாவலராயினர் என்றலும் அமையும். முழுதுணர்வால் சொற்பொருள் தெரிந்து நூல்செய்து எப்பாவலர்க்கும் மேலாய் முதல் வராய் நிற்றலானும், நால்வகைய பாக்களுள் வெண்பாக்களும், அவற்றுள் குறள் வெண்பாவும் முதற்பாவாதலின் குறள் வெண் பாவால் நூல்செய்தமையானும் முதற்பாவலர், ஆயினர் என்கிறது திராவிடப் பிரகாசிகை,

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

பெருநாவலர்

நாவன்மையுடையார் நாவலர். நாவன்மையாவது கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிவது. சங்கப்புல

வர்கள் யாவரும் வேட்ப மொழிந்த இவர் பெருநாவலர் ஆயினர். செயற்கரிய செய்வார் பெரியாராதலின், ஏனைய நாவலர்களைப் போலாது விழுமிய பொருள்கள் பலவற்றையும் எளிய இனிய மொழிகளால் சுருங்கக் கூறினராதலின், பெருநாவலர் ஆயினர் எனல் பொருத்தம். அறம், பொருள் இன்பங்களில் ஒன்றைக் கூற முற்பட்டு, முழுதுங் கூறும் ஆற்றல் இல்லாத நாவலர் போலாது, மூன்றையும் முற்ற மொழிந்த நாவன்மை உடைமையின் வந்த பெயர் என்பார் சபாபதி நாவலர்.

மாதாநுபங்கி

தாயை ஒத்த அன்பினர்; செருக்கு அடங்கியவர் என இரு பொருள் காண்பர். இது வடசொற்றொடர். இப்பெயர் இவர் மனைவியது என்று கூறுவர் செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபர். இப்பெயரை எடுத்தாளும் பாடல் 'உப்பக்கம் நோக்கி' என்ற வள்ளுவமாலைச் செய்யுள். இப்பாடற் கருத்து நப்பின்னைப் பிராட்டியாரை மணந்த கண்ணன். உத்தர மதுரைக்கு ஆதாரம்; மாதாநுபங்கியின் கணவராகிய செந்நாப்போதார், தென்மதுரைக்கு ஆதாரம் என்பது, சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவர் அவர்களும் இக் கருத்தே சிறந்தது என்றும், மாதாநுபங்கி என்பதற்கு மாதாவை நிகர்த்த ஒழுங்கினன் என்று கூறுவர் சிலர். அது எங்ஙனம் பொருந்தும்? ஒழுங்கினைக் குறிக்கும் பதம் யாது? முடிவு யாது? என்று மறுத்தும் எழுதுவர். மாதாவைப்போலும் ஒழுங்கினன் என்பது சபாபதி நாவலர் கருத்து.

செந்நாப்போதார்

சொற்கோட்டமில்லது செப்பம் ஆதலின், ஒருபாற் கோடாத நாவாகிய போதினை உடையர் எனப் பொருள் காண்பர். கவிகளாகிய தேனைச் சொரிகின்ற செவ்விய நாவாகிய மலரினை உடையவர் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இது சபாபதி நாவலர் உரை.

நாயனர்

தலைமையுடையார். நாயகன் என்பதற்கு நடத்துபவன் என்பதும் பொருளாதலின், தாம் எழுதிய அறநூல் நெறியிலே அனைவரும் நடத்துபவர் என்ற பொருளும் அமைவுடையது. பாயநூல் உறுதிப் பொருள் எல்லாம் பாரிலுள்ளார் அறிந்துய்யப் பாற்பட எடுத்துக் கூறிய அருள் தலைமை உடையான் நாயனர் என்று அழைக்கப் பெறுகின்றார் என்பர் சபாபதி நாவலர்.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

நான்முகன்

பிரமனுடைய அவதாரமாகப் பேசப்படுதலின் இப்பெயர் பெற்றார்.

புலவர்

பலதிறப்பட்ட அறிவை ஒருங்கே கொண்ட பேரறிவுடைமை புலமை, அதனை உடையவர் புலவர். அடைமொழியின்றியே இப் பெயர் இவர்க்கு ஆகியது மிகச்சிறப்பு.

திருவள்ளுவர் சமயநிலை

சமயங்களுள் வரலாறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வளர்ந்தன சில. தத்துவ சாத்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்தன சில. இவற்றுள் பின்னதே சிறப்புடையது. ஆதலின் திருவள்ளுவர் சமயநிலையை ஆராயப் புகுவாரும், நூலில் கூறப்பெற்ற வரலாறுகளைத் துணைக் கொண்டு முடிவு கட்டுவது, பனிக்கட்டி கொண்டு வெயிலுக்கு வீடு அமைப்பதே போலும். தத்துவ சாத்திரங்களைக் கொண்டு ஆராய்வதே பல்லவர் அமைத்த குகைக் கோவில்களைப் போல உறுதியானது. ஆதலால் வள்ளுவர் நூலால் அறியத் தகும் சமயக்கருத்துக்களாவன—

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

உயிர்கள் தாம் தாம் செய்த வினையாலேயே இன்ப துன்பங்களை எய்துகின்றன; மறுபிறப்பை அடைகின்றன; சுவர்க்கம் நரகம் இவைகளில் தோய்கின்றன. தோற்றம் உடையன யாவும் அழியும் தன்மையன. உடம்பு என்பது, உயிர்கள் தாம் தாம் செய்த வினைகளை உண்டு கழிப்பதற்காக உதவப் பெற்ற கருவி. பிறவி எல்லையின்றி இடையறுது வருதலின் கடல்போல்வது. மேல்வினைக்கு வித்துமாய் வீட்டின்பத்திற்குத் தடையுமாய் இருப்பன, அகப்பற்றும் புறப்பற்றுமே. உண்மை ஞானத்தானன்றி உயிர் வீடு அடைய முடியாது. பாசபசுஞானங்கள், உண்மை ஞானத்திற்குத் தடையாயிருத்தலும் உண்டு. அறியப்படுகின்ற பொருள்களில் எல்லாம் வியாபித்து நிற்கும் உண்மையை அறிவதும், பெரியோர் கூறும் உபதேச மொழிகளைக் கேட்பதும், சிந்திப்பதும் ஆகிய மூன்றுமே உண்மை ஞானத்திற்கு உற்ற வாயில்கள், அவ் உண்மை ஞானத்தை உற்றார், செம்பொருளைக் காண்பர். செம்பொருளைச் சார்ந்தாரை ஆகாமிய சஞ்சித வினைகள் சாரா. பிராத்த வினை உண்டாலன்றிக் கழியாது. பிறப்பு வீடுகளின் துன்ப இன்பங்களை அறிதலும், பொறியடக்கமுமே

மெய்ஞ்ஞான வாயிலின் முதற்படி. சுவை முதலிய தன் மாத்திரைகளையும் அறிந்து அவைகளின் காரணங்களையும் உணர்தலே உலகினை அறிதல், மெய்ப்பொருளை அறிதற்குக் கல்வியறிவு இன்றியமையாதது என்பன.

செம்பொருளாகிய கடவுளையும். கடவுள் தன்மையையும் அறிவிப்பன கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதி, அதில் ஆதிபகவன், வாலறிவன். மலர்மிசை ஏகினான், வேண்டுதல்வேண்டாமையிலான், இறைவன், பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான். தனக்கு உவமை இல்லாதான், அறவாழி அந்தணன், எண்குணத்தான் என்ற பெயர்கள் கடவுளைக் குறிப்பனவாக வழங்கப்பெறுவன. இவை கடவுளுடைய சிறப்பியல்பை அறிவிப்பனவேயன்றிப் பெயரல்லாமை சிந்தித்தற்குரியன. இவைகளைக் கொண்டு வள்ளுவர் ஒரு சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்று துணிதலும் முடியாத செய்தியாகும் இவற்றுள் வாலறிவன் என்பது, இறைவனுடைய முற்றும் உணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல் என்ற இருகுணங்களை அறிவிப்பது. தனக்கு உவமை இல்லாதான் என்பது, முடிவில் ஆற்றலுடைமையையும் வரம்பில் இன்பம் உடைமையையும் அறிவிப்பது. வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான், பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான், ஆதிபகவன். இறைவன் என்பன தன் வயத்தனாதல் என்றதைக் குறிக்கின்றன. மலர் மிசை ஏகினான் என்பது, பேரருள் உடைமைக்கு அடிப்படை. இங்ஙனம் இறைவனின் குணங்களை இப்பெயர்கள் அறிவிக்கின்றன. இவைகளைக் கொண்டு திருவள்ளுவர் சமயத்தைத் துணிவது முடியாத தொன்றாகும்.

அங்ஙனமிருந்தும் ஒவ்வொரு சமயத்தினரும் தத்தம் மதத்தினராகத் திருவள்ளுவரை ஆக்கிக் கொள்ள முயல்கின்றனர், சைனர்கள் வாலறிவன், மலர்மிசை ஏகினான். பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான். அறவாழி அந்தணன் என்பன தம் கடவுளரையே குறிப்பன. ஆதலால், இவர் சைனர் என்பர். அவர் காட்டும் காரணங்களாவன —வாலறிவன் என்பது கேவலஞானி ‘உலகெலாம் உணர்ந்த மூர்த்தி அலகிலா ஞானிவாரி’ என்று சூடாமணி நிகண்டு கூறுகிறது. அன்றியும் அறிவன் என்ற சொல்லாட்சி அருகக் கடவுளையே குறிப்பதை மேருமந்த புராணம், நீலகேசி முதலியவற்றில் காணலாம். ஆதலால் இச்சொல் அருகக் கடவுளுக்கே உரியதென்பது. மலர்மிசை ஏகினான் என்பது, தேவர்களால் இடப்பட்ட தாமரை மலர்மேல் அருகக் கடவுள் நடந்தார் என்ற வரலாற்றை அமைத்துக் கூறப்பட்டது என்பர். அதற்கு மேற்கோளாக ‘மலர்மிசை நடந்தோன் மலரடி’ (சிலப். நாடு 204) முதலிய பல இடங்களில் அருகதேவனையே குறிப்பதைக் காண்க என்பர். பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் என்பதும், ‘ஐவரை வென்

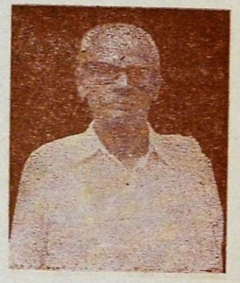

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

ரேன்' 'பொறியிலா அறிவன்' எனப் பல இலக்கியங்களில் அருகனை உணர்த்துகின்றன. அறவாழி அந்தணன் என்பது, தருமசக்கரத்தை முத்திரையாக உடைய ஜிநக்கடவுளைக் குறித்து வருவதைப் பல இலக்கியங்களிலும் பரக்கக் காணலாம் என்பர், இவற்றுள் பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் என்பதில் மட்டும் நாம் சிந்திக்கவேண்டிய சிந்தனை ஒன்று உண்டு. அவித்தல் என்பது கறி அவித்தான், பயறு அவித்தான் என்பன போல ஒரு பொருளின் தன்மையை மாற்றி அமைத்தலாம், அதாவது முளைக்கும் தன்மை வாய்ந்த பயற்றை முளையாதவாறு கெடுத்து மெலிதாக்கலே. அது போலப் பொறிவாயில் அவித்தான் என்ற வழியும் பொறிகள் சேட்டிக்கப்புக, அவற்றை வென்று அடக்கியவன் என்பது கருத்தாகும். அங்ஙனமாதல் கடவுள் தன்மைக்கு ஒவ்வாத ஒன்ருகும். சைன உரையாசிரியராகிய கவிராச பண்டிதரும் பொறிகளை வழியாகவுடைய மித்தையை அறுத்தவன் என்று பொருள் காண்கிருர். யாருடைய மித்தையை என்பதை அவர் விளக்கவில்லை. ஆனல், வள்ளுவர் பெருந்தகை, ஐந்தவித்தான் எனநீத்தாரையும் அழைக்கின்ருர்' நீத்தாராகிய அந்தணர் பொறிகள் புலன்வழிச் செல்ல, அவைகளைத் தம் அறிவால் அடக்கி ஆண்டவர்கள். ஜினதேவர்க்கு அங்ஙனமன்று. இருந்தும் அவரைப் பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் என்றது சிந்தித்தற்குரியது,

எண்குணத்தான் என்பது இளங்கோவடிகளால் சித்தபரமேட்டியைக் குறிக்குமிடத்து ஆளப்பட்டது. பரிமேலழகரும் 'கடையிலா அறிவை முதலாக உடையன என்று உரைப்பாரும் உளர்' என்ருர். ஆதலால் இவர் சைனரே என்பர்.

மகாவித்துவான்

ச தண்டபாணி தேசிகர்

பவழவிழா மலர்

1983

பவுத்தர், கடவுள் வாழ்த்தில் மலர்மிசை ஏகினுன் என்பது இறந்த காலத்தாற் கூறப்பெற்றுள்ளமையின், கௌதமபுத்தர் மாயா தேவியினுடைய கருவிலிருந்து வலது விலா வழியாக அவதரித்தருளி காலத்து, நீலத்தாமரை மேல் ஏழடி நடந்தார் என்ற வரலாற்றை அமைத்தே அது ஆக்கப்பட்டது என்பர். அன்றியும் பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் என்பதும் வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் என்பதும் மாரனை வென்றவீரன் ஆதலை விளக்கியன. அறவாழி அந்தணன் என்பதும் தர்ம சக்கரத்தை உலகியல் பல வகையாக உருளச் செய்த நீத்தோன் ஆதலின் வந்த பெயர். தர்ம சக்ரப் பிரவர்த்தனுசாரியன் என்பது புத்தருக்குப் பெயரால் இதனை வலியுறுத்தும். 'ஆதி முதல்வன் அறவாழிஆள்வோன்' (மணி 10.61) 'அருளாழி நயந்தோய் நீ அறவாழி பயந்தோய் நீ' (வீர.யாப்பு. 11) என்பன இக்கருத்தை அடியொற்றி எழுந்தனவே. இவைகளால் இது புத்தப் பெருமானைக் குறிக்கும் சொற்றொடரே எனத் துணியலாம் என்பர்.

துன்பம் அற்ற நிலை துறவு; துறந்தவர்களே வீட்டின்பம் அடைந்தவர்கள்; ஆசை உற்றவர்கள், பிறவியாகிய வலையில் அகப் பட்டவர்கள் என்று, துறவினுல் அல்லது வீடு சித்தியாது என்பதனை வற்புறுத்திக் கூறுவதால், கொள்கையாலும் திருவள்ளுவர் புத்த சமயத்தராவர் என்பர். இந்த மேற்கோள்கள், ஏனைய சமய நூல் களானும் எடுத்தாளப் படுகின்றமையின், பவுத்தம் ஒன்றற்கே உரியது அன்மை துணியப்படும்.

வைணவர்கள், ஆதிபகவன் என்ற சொற்றொடரை 'அந்தமில் ஆதியம் பகவன்' என்றும், வாலறிவன் என்பதை 'அடலாழி கொண்ட அறிவன்' என்றும், மலர்மிசை ஏகினுன் என்பதை 'மன னக மலமற மலர்மிசை எழுதரு மனனுணர் வளவினன்' என்றும்' வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் என்பதைக் 'கொள்கை கொளாமை இலாதான்; என்றும், இறைவன் என்பதை 'இருந்தான் என்னுள்ளத்து இறைவன்' என்றும் பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் என்பதைத் துவாதச திருநாமங்களில் ஒன்ருய் இருடிகேசன் என்ப தன் மொழி பெயர்ப்பு என்றும், தனக்கு உவமை இல்லாதான் என் பதைத் 'தன்னொப்பார் இல்லப்பன்' என்றும், அறவாழி அந்தணன் என்பதை 'அறவனை ஆழிப்படை அந்தணனை' என்றும் ஆழ்வார் கள் அமைத்து அருளிச் செய்திருப்பதால், இவைகள் திருமாலை உணர்த்தும் சொற்களாம் என்பர். மேலும் வாத்ஸல்யாதி எட்டுக் குணங்களையும், அபஹதபாப்மத்வம் முதலான அஷ்ட குணங்களை யும் வைணவ ஆகமங்கள் கூறுவதால், எண்குணத்தான் என்பது திருமாலை உணர்த்தும் என்பர். இக்கருத்து, சடகோப ராமானுசாச் சாரிய சுவாமிகள் எடுத்துக்காட்டியதாகும்.

இதில் சொல் ஆட்சியையும் எண் ஒற்றுமையையும் அடிப்படை யாகக் கொண்டு வைணவமாதல் தெரிவிக்கப் பெற்றது. இக் கருத் துக்கள் ஏனைய கடவுளர்கட்கும் இருத்தலின், வைணவம் என்பது சாலாது என்பது ஆசிரியர் வரலாற்றில் அவர்களே குறித்துள்ளார்.

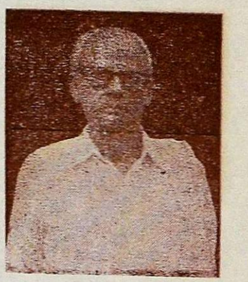

மேலும் 'தாமரைக் கண்ணுன் உலகு', 'அடியளந்தான் தாஅயது எல்லாம் ஒருங்கு' என்ற வரலாற்று ஆட்சிகள்' வள்ளுவர் வைணவ ராதற்குச் சான்ருதல் கூடும். இதற்கு ஸ்ரீமத்ஐயங்கார் அவர்களே இதயகமலத்தில் உள்ளான் என்றும். மடியிலா மன்னவனுக்குத் திரு மாலின் இரண்டடிக்கும் போதாத மண்ணை அடைத்தல் எளிது என் பதை விளக்க வந்ததேயன்றித் திருமாலிடம் அன்பு கொண்டு உரைத்தது அன்று என்றும் கூறுவர். பரிப்பெருமாள் 'தாமரையிடத்து இருப்பவனுகிய அயன் உலகு' என உரை காண்பர். இவற்ருல் திரு வள்ளுவர், வைணவர் என்று துணிந்துவிட முடியாது.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

இனிக் கொள்கைவகையால திருவள்ளுவர் சமயநிலையை ஆராய்வாம்,இவ் ஆராய்ச்சியை முற்றமுடித்துச் சித்தாந்த சைவரே எனத் தெளிவு படுத்தியவர் ஸ்ரீமத் வாலையானந்த சுவாமிகள் ஆவார் கள். அவர்கள் ஆராய்ச்சியில் சில கொண்டு தெளிவாம்.

திருவள்ளுவர் உலோகாயதரா?

உலகாயதர் என்பார், கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்பவர்கள். காட்சியளவை யொன்றையே ஒப்புகின்றவர்கள். பூதங்களில் ஆகாயம் என்பதொன்றில்லை என்பவர்கள். அரிவையர் இன்பமே முத்தி என்பவர்கள். இவர்களில், உடலே உயிர்; தாய் தந்தையரே கடவுள் என்னும் தேகான்ம வாதிகளும், பொறிகளே புலன்களை அறிவதால் அவைகளே உயிர் என்னும் இந்திரியான்ம வாதிகளும், உயிர்ப்பு இயங்குங் காலத்தில் உணர்வதாலும், உயிர்ப்பு ஒழிந்த காலத்தில் உணர்ச்சியற்றுப் போவதாலும் உயிர்ப்பே உயிர் என்னும் பிராணன்ம வாதிகளும் உளர். அவர்கள் எல்லோரும், வள்ளுவர்பெருமானைத் தம்மவராக்கிக் கொள்ள, தமது முத்தி நிலையை வள்ளுவர் ‘தாம்வீழ்வார் மென்றோள் துயிலின் இனிதுகொல், தாமரைக் கண்ணானுலகு’ என்ற குறளால் வைகுந்த நிலையினும் அரிவையர் இன்புறு போகமே முத்தி என்பதை வற்புறுத்துகிறார்; ஆதி பகவன் முதற்றே எனத் தாய்தந்தையர்களையே முதல்வராகக் கொள்கிறார் என்பவற்றை எடுத்துக்காட்டுவார்கள். ஆனாலும், ‘இன்பம் இடையறா தீண்டும்’ ‘பேரா இயற்கை தரும்’ என்று கூறுவ தாலும், ‘ஓர்த்துள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒருதலையாப், பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு’ என்ற குறளால் ஆன்மா, கேட்ட உபதேசப் பொருளை ஆராய்ந்து, என்றும் நிலைத்த பொருளாகிய இறையை அறியப்பெறின், பிறவி வலையிற் சிக்காது என்று கூறுவதாலும் பிறவித் துன்பத்துட் பொருந்தாமையே முத்தி என்பது, அவர் கருத் தாதல் தெளியப்பெறும். மேலும்’ ‘பூதங்கள் ஐந்தும்’ என்று கூறுத லாலும், ‘உடம்பொடுயிரிடை’ யெனப் பிரித்து உடம்பைக் காட்டிலும் உயிர் வேறு என விதத்தலாலும், பல குறளால் கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்று வலியுறுத்திப் போதலாலும், ‘ஐந்தின் வகைதெரி வான்’ எனவும் ‘ஐந்தவித்தான்’ எனவும் இந்திரியங்களைக் காட்டிலும் உயிர் வேறு’ என்பதை விளக்குதலாலும் இவர் உலகாயதர் அல்லர் என்பது தெளிவு.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

பௌத்தரா?

பௌத்தர்கள் ஞானமே கடவுள்; ஞானமே ஆன்மா என்னும் கருத்துடையவர்கள். அவர்களுக்குப் பதமுத்திகள் உடன்பாடில்லை. மேலும் கொல்லுதல் கூடாது, கொன்றதை உண்ணலாம் என்பதும் அவர்கள் கொள்கை, திருவள்ளுவரோ மாணடிசேர்தலாகிய அடிசேர் ஞானத்தைக் கூறுதலாலும், முதற் குறளால் எடுத்துக் காட்டுவமை வாயிலாக இறை உண்மையைச் சாதித்தலாலும் 'அறி தோ றறியாமை கண்டற்றால்' என ஞானத்தின் வேறாய் உயிர் உண்டு என்று உணர்த்துதலாலும், 'தாமரைக்கண்ணான் உலகு' புத்தேள் உலகு' எனப் பதவிகளை உணர்த்துதலாலும், 'தினற் பொருட்டால் கொல்லாது உலகெனின் யாரும் விலைப் பொருட்டால் ஊன்தருவார் இல்' எனப் புலால் உண்டலை அடியோடு மறுத் தலாலும் பௌத்தர் அல்லர் என்பது தெளிவு.

சமணரா?

ஆகாயம் ஒழிந்த ஏனைய பூத அணுக்களின் கூட்டுறவால் உயிர் அணு வினைக்கு ஈடான உடலை எடுக்கின்றது. இவ் அணுக்களுக்கு வேறாய்க் கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்பதும், உடை இல்லாமையும், முக்குணங்கள் கெடுவதே முத்தி என்பதும் இவர்கள் கொள்கை. திருவள்ளுவர், உயிர்கள் வினைக்கு ஈடான உடலைத் தாமே எடுத்துக் கொள்வதில்லை; வினைகளும் அறிவற்றன ஆகையால் உயிர்களைத் தாமாகச் சென்று அடையமாட்டா ஆதலால் வகுத்தான் ஒருவர் வேண்டும் என்று கூறுதலாலும், உடையின் இன்றியமையாமையை 'உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல' என்று உவமையில் வைத்து வற்புறுத்திக் கூறுதலாலும், 'மாணடி சேர்ந்தார்' என அடிசேர் முத்தியை வற்புறுத்தலாலும் திருவள்ளுவர் சமணர் அல்லர்.

ஏகான்ம வாதியா?

வஸ்து ஒன்றே; உலகமும் உலகத்துப் பொருள்களும் கானல் நீரைப் போலக் காணப்படுவனவேயன்றி உண்மை அல்லாதன என்பது அவர்கள் கொள்கை. திருவள்ளுவர், காணப்பட்ட உலகத் தால் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறுதலால் உலகம் முதலான பொருள்கள் உண்டு எனக் கொள்கிறார். 'வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக்கொண்டற்று' என்பதால், உயிர்கள் ஒன்று அல்ல பல என்பதே திருவள்ளுவர் கொள்கை. ஆதலால் இவர் ஏகான்ம வாதியும் அல்லர்.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

மாயாவாதியா?

பரப்பிரமம் ஒன்றே உள்ளது; ஏனைய உயிர்கள் உண்டு என்றல் இப்பியை வெள்ளி என எண்ணுதல் போல உண்மை அல்லாதது; பிரமசொரூபத்தை நான் என்று அறிவதே முத்தி என்பது அவர் களுடைய முடிபு. சத்காரியவாதம் கூறும் முதற் குறளாலும், 'பல் லுயிர்' என்று கூறுவதால் ஏகமாகிய இரண்டற்ற பரமான்மாவைக் காட்டிலும் சீவான்மா பல உண்டு என்பதாலும் இவர் மாயாவாதி அல்லர் என்பது துணிபு.

எப்படிச் சொல்வது?

சொர்க்க நரகங்களைக் கூறுதலாலும், தேவர் நரகர் விலங்கு என உயிர்கள் செய்த வினைக்கு ஏற்ப மறுபிறப்பு உண்டு என்று கூறுத லாலும், அவரவர்கள் செய்த வினைக்கு ஈடாகப் போகங்கள் பொருந் துமெனக் கூறுதலாலும், கன்மபலனைக் கொடுப்பவன் இறைவனே என்பதாலும், அருளின் இன்றியமையாமையை எடுத்துக் காட்டி அதுவே வீட்டிற்கு வாயில் என விளக்குவதாலும்; தீவினைக்கு உடந்தையாயிருந்தார்க்கும் தீவினைப்பயன் சாரும் என்பதாலும், 'வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம்' என வீட்டுலகத்தைச் சிறப்பித் தலாலும், மேலும் மேலும் பிறப்பு உண்டாவதற்குப் 'பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரும்' மருளே காரணம் என்று கூறுவார் போலப் பிறவி அறுதலுக்குப்பொருளைப் பொருளாக உணர்தலாகிய உண்மை ஞானமே உபாயம் எனக் கூறுதலாலும், அகப்பற்று புறப் பற்று அறுதலும், மல மாயைகள் அறுதலும், அவா அறுதலும், பொறி களை அடக்குதலும், தெளிந்த ஞான முடையானுகலும் ஆகிய இவை களே வீடு அடைதற்கு உரிய சிறந்த சாதனங்கள் எனத் தெரிவித் தலாலும், 'ஓர்த்துள்ளம் உள்ளது உணரின்' என்ற குறளில், உள்ளது என்ற தொடரால் நித்தியவஸ்துவாகிய இறைவனும், உள்ளது என்ப தால் உயிரும், உணரின் செயின் என்னும் வாய்பாட்டு வினை யெச்சத்தால் உணராமைக்கு ஏதுவாகிய தடைகளும், அத் தடையை நீக்கி உணரும் உயிர்களுக்கே மீட்டும் பிறவி இல்லை என்பது உணர்த்தப் பெறுதலின். உயிர் இறை கட்டுக்களையும் அவற்றை நீக்கும் உபாயத்தையும் பயனையும் உணர்த்துதலாலும் இவ்வியல்பு களைத் தமக்கு உடைய சமயத்தினராக இருக்கலாம் என்பதுதெளிவு.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

வள்ளுவர் காலம்

சங்ககாலத்திலேயே தமிழ் இலக்கியங்களில் இரண்டறக் கலந்து விளங்கும் திருக்குறளை இயற்றிய திருவள்ளுவர் காலத்தை வரை

யறுக்கப் பலரும் முயன்றுள்ளனர். ஒருசிலர், அவர் கருத்து வடநூற் கருத்தொடு ஒத்து இருத்தலை எண்ணித் துணிந்தனர். ஒருசிலர், வடசொற்களின் கலப்பைக் கண்டு காலத்தைக் கணித்தனர். ஒரு சிலர், குறிப்பிட்ட சில சொற்களுக்கு உரையாசிரியர்கள் காட்டிய உரைகளால் மயங்கிக் காலத்தை வரையறுக்க முற்பட்டனர். எவற்றைக் கொண்டு எவ்வாறு துணியினும் நான்கு கொள்கைகள் நிலவி வருகின்றன என்பதை யாவரும் அறிவர்.

திரு. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், ஒருவந்தம் என்ற சொல் ஆராய்ச்சியால் திருக்குறள் கி. பி. 450-இல் தோன்றியது என்று துணிந்தனர். சிலர், கி. பி. ஆறும் நூற்றாண்டிற்குப் பிந்தியது என்பர் சிலர் முதல் நூற்றாண்டு என்பர். இன்னும் சிலர், கி. மு. முதல் அல்லது இரண்டாம் நூற்றாண்டு என்பர். இதனையே (Studies in Tamil Literature) என்ற நூல் காரணங்கள் காட்டித் துணிகிறது. அவை:-

1. திருவள்ளுவருடன் இருந்தவர் ஏலேலசிங்கன் செட்டியார் என்பது வரலாறு. இலங்கை, வரலாற்றில் ஏலேலா அல்லது அலரா [Alara] என்ற ஒருவர் குறிப்பிடப்படுகின்றார். அவர் காலம் கி. மு. 144-க்கும் 101-க்கும் இடைப்பட்டதாகும்.

2. எல்லாருடைய துணிபும் வள்ளுவமாலை சங்கப் புலவர்கள் இயற்றியது என்பது. அவர் கிறித்து பிறந்த முதல் நூற்றாண்டில் இருந்தவர்கள் என்பது வரலாறு கண்ட முடிபு.

3. குறள் அறம், பொருள் ஆகிய இவற்றைப் பற்றி வடமொழித் தர்மசாத்திரத்தோடும், அர்த்தசாத்திரத்தோடும் ஒத்த கருத்துடைய தாகச் செல்கிறது. பொருட்பால், கௌடில்ய அர்த்த சாத்திரத்தை ஒட்டிச்செல்கிறது. கௌடில்யரோ கி. மு. நான்காம் நூற்றாண்டில் இருந்தவர்; அதற்கு ஒன்றிரண்டு நூற்றாண்டுகட்குப் பிந்தியே திருக் குறள் இயற்றியிருக்கலாம்.

4. பஞ்சதந்திரம், இதோபதேசம், காமந்தகம் பர்த்துருஹரி முதலிய நீதிநூல்களினும் அறம் பொருள் என்ற பாகுபாடுகளும் முறைகளும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன. ஆதலால் நீதி நூல்களை அமைக்கும் முறை எல்லாவற்றிற்கும் பொது என்பதே.

5. வள்ளுவமாலையில் ஒரு பாடலைப் பாடிய மாமூலனார் பாடலி புரம் கங்கை வெள்ளத்தால் அழிந்தது பற்றிப் பேசுகின்றார். கி. பி.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

முதல் நூற்றுண்டின் தொடக்கத்தில் தீப்பற்றி அழிந்ததை அவர் குறிக்கவில்லை. ஆதலால் மாமூலனுர், முதல் நூற்றுண்டிற்கு முந்தியவர்.

6. பாக்களில் முதன்மையாகிய குறள் வெண்பாவினுல் ஆக்கப் பெற்றிருப்பது.

ஐந்தாம் நூற்றுண்டு என்ற வையாபுரிப்பிள்ளையவர்கள் கருத்துப் பொருந்தாமையை, திருக்குறள் பொருட்பால் காளிங்கர் உரை முகவுரைக்கண், டி. பி. பழனியப்பப் பிள்ளை அவர்கள், வையாபுரிப் பிள்ளை முதலாம் நூற்றுண்டினது என்று ஒத்துக்கொண்ட சங்கச் செய்யுள்களிலிருந்தே மேற்கோள் காட்டி மறுத்துள்ளார்கள். மேலும் திருவள்ளுவரை ஏலாசாரியார் என்பவர்களாகிய சைனர்கள், சைனுசாரிய பட்டா வழிப்படி கி. பி. முதல் நூற்றுண்டினராகக் காட்டுகிருர்கள் என்றும் தக்க ஆதாரம் காட்டியுள்ளார்கள். இவற்றையெல்லாம் கொண்டு, கி. பி. முதல் நூற்றுண்டிற்குமுன் திருவள்ளுவர் வாழ்ந்தவராகவே தமிழிலக்கிய சங்க காலம், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தமிழ் வரலாறு, திருக்குறள் ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் மொழி பெயர்ப்பு முகவுரை முதலிய நூல்கள் துணிகின்றன.

உரையாசிரியர்கள்

உழவன் உழைப்பு, நன்னிலத்தில் மிக்க ஊதியத்தைத் தருவது போல-கொடை சிறிதாயினும் தக்கார்கைப் பட்டக்கால் வான் சிறிதாகப் போர்த்து விடுதல் போல உரையாசிரியர்களின் உழைப்பும் திருக்குறளுக்குப் பொருந்தியதால் பெரிதும் சிறந்தது. அதிலும் முன் செல்லுகிறவன் இடறி விழுந்தால் பின் போகின்றவனுக்கு விளக்கிட்டது போல இருக்குமாதலின், பழைய உரையாசிரியர்களின் கருத்து, கடைசியில் வந்தவர்க்குக் கருத்து வளர்க்கும் கருவியாயிற்று. எல்லா வகையிலும் திருக்குறளுக்கு உரைசெய்த ஆசிரியர்கள் உயர்ந்தார்கள் என்பதற்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை. இங்ஙனம் உரை கண்டவர்கள் பதின்மர் என்று பழம்பாடல் ஒன்று அறிவிக்கின்றது. அவருள் இப்போது அறியப் பெறுவார் மணக்குடவர், பரிமேலழகர், பருதி, காளிங்கர், பரிப்பெருமாள் இந்த ஐவருமே. இவர்கள் வரலாற்றையும், உரைப் போக்கையும் பற்றி ஆராய்தலும் அமைவுடையதாம்.

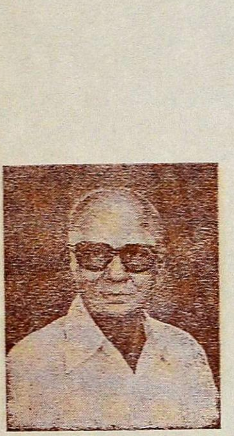

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

பரிமேலழகர்

திருக்குறளுக்கு உரைகண்ட பெரியவர்களுள் பரிமேலழகரே சிறந்தவர். உரையாசிரியர்களுக்குள் சாசனவாயிலாகவும் அறியப்

படும் பெருமை பெற்றவர் இவரே என்பர், மு. இராகவையங்கார் அவர்கள். இவர்-ஊர்காஞ்சிபுரம். மரபு-உலகளந்தபெருமாள்கோயில் அர்ச்சகர். இவை செவிவழிச் செய்திகளேயாகும். ஆயினும் 'திருக் காஞ்சிவாழ் பரிமேலழகன் வள்ளுவனுக்கு வழி காட்டினுன் தொண்டை மண்டலமே' என்பதால் ஊர் காஞ்சி என்பதும், நீணிலங் கடந்தோன் தாள்தொழு மரபின் பரிமேலழகன்' என்னும் பரிபாடல் உரைச் சிறப்புப்பாயிரப் பகுதியால் அருச்சகர் என்பதும் அறியப்படுகின்றன என்பர். தாள்தொழு மரபு என்பது, வணங்கு பவர் என்னும் பொருளைத் தந்து, அவருடைய சமயத்தைக் குறிக்குமேயன்றி மரபைக் குறிப்பதாகுமா என்பது ஊன்றி ஆராயத் தக்கதொன்று. ஆனல் பேரறிஞர் மு. இராகவையங் கார் அவர்களும், வை. மு. சடகோபராமானுசாச்சாரிய சுவாமிகள் அவர்களும், மகாமகோபாத்தியாய ஐயர் அவர்களும் கூறுவதால் நாமும் ஒத்துக் கொள்ளக் கூடியதே. இவர் வைணவ சமயத்தினர் என்பதற்கு இறைமாட்சி அவதாரிகையில், 'உலகபாலர் உருவாய் நின்று உலகம் காத்தலின் இறை என்ருர்' என்று எழுதிய பரிமே லழகர், 'திருவுடை மன்னரைக் காணில் திருமாலைக் கண்டேனே' என்ற பெரியாழ்வார் பாசுரத்தைக் காட்டியிருப்பது ஒன்றுமே போதிய சான்ருகும். அன்றியும் 'பற்றற்ற கண்ணே' என்னும் குறளில், 'அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடு' என்பதையும், 'ஆரா இயற்கை' என்ற குறளில் 'நன்ரு ஞானம் கடந்துபோய் நல்லிந்திரிய மெல்லாம் நீத்து, ஒன்ருக் கிடந்த அரும்பெரும்பாழ் உலப்பிலதனை உணர்த்துணர்ந்து, சென்ருங் கின்பத்துன்பங்கள் செற்றுக்களைந்து பசையற்ருல், அன்றே யப்போ தேவீடு மதுவேவீடு வீடாமே' என் பதையும் மேற்கோளாகக் கொண்டிருப்பதாலும் 'தாமரைக் கண்ணு னுலகு' என்பதற்குத் 'துறந்த யோகிகள் எய்தும் செங்கண்மால் உலகம்' என்று கூறுவதோடன்றி, இந்திரன் உலகு என்பாரை மறுத் துரைக்கும் மாட்சியினலும், 'அடியளந்தான்' என்பதற்குத் 'தன் அடியளவாலே எல்லா உலகையும் அளந்த இறைவன்' என அனுப வித்து உரை கூறும் ஆட்சிகளாலும் வைணவ சமயத்தினரே என்பது வலியுறும்.

இவர் பெயரைப் பரிமேலழகரையர் எனவும், பரிமேலழகியார் எனவும் வழங்குவர். இவர் உரையாசிரியரே யன்றி நூலாசிரியர் அல்லர். இவர் செய்த வேற்றுநூல் உரை பரிபாடல் உரை, அன்றியும் திருமுருகாற்றுப்படைக்கு இவர் செய்ததாக உரை ஒன்று உள்ளது. அதன் நடைப்போக்கு, இந்த உரைகளைப் போல் இல்லாமை, அவரது அன்று என்பதற்குப் போதிய சான்று. அல்லாமலும் ஐயரவர்கள் பதிப்பித்த பத்துப்பாட்டு உரையின் திரு

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

முருகாற்றுப் படைப் பகுதியில் அடிக்குறிப்பில். வேறு உரை என்று குறிப்பிட்டவை யெல்லாம் ஒருங்கு திரண்டு பரிமேலழகர் உரையாக வெளிவந்திருப்பதை, இரண்டையும் ஒத்திட்டுப் படித்த மக்கள் அறிவர்.

''விரும்பி யருள் நீல வெற்பிமயக் குன்றின்
வரும்பரிசு புள்ளூரு மாலே—சுரும்பு
வரிபாடல் இன்சீர் வளர்துளவத் தோளாய்
பரிபாட லின்சீர்ப் பயன்''

என்ற பாடல், பரிமேலழகியாரதாக இருக்கலாம் என்றும், அதுவும் பரிபாடல் உரைக் காப்புச் செய்யுளாம் என்றும் ஐயரவர்கள் குறித்துள்ளார்கள். இந்தப் பாடலும் அவர் வைணவர் என்பதற்கு ஏற்ற சான்று.

காலம் : இவரது காலத்தை அறியப் புறச்சான்றுகள் இல்லை என்றே சொல்லலாம். அகச்சான்ருகச் சில குறிப்புக்களைப் பெரியோர்கள் ஆங்காங்கே கொடுத்துச் செல்கின்றனர். அவை வருமாறு ;—

பரிபாடலில் பரிமேலழகர், வாண்மிகு வயமொய்ம்பின் (பரி. 9:5.) என்பதற்கு' வாள்தழும்பு நெருங்கிய நெற்றி மொய்ம்பு' என்று உரை எழுதுகிருர். திருமுருகாற்றுப்படையுள் 'வசித்து வாங்கு நிமிர்தோள்' என்பதற்குப் படைக்கலங்களான் வடுப்பட்டு என்று பொருள் உரைத்தல், கடவுளாதலிற் பொருந்தாது' என்று நச்சினர்க்கினியர் மறுப்பது இவரையாயின், இவர் நச்சினர்க்கினியர் காலத்திற்கு முற்பட்டவர் என்னலாம் என்பார்கள் ஐயரவர்கள். பரிமேலழகர் போசராசனை மேற்கோள் காட்டுதலால், போசராசன் *11*-ம் நூற்ருண்டில் இருந்தவன் என்பதை வரலாற்ருசிரியர் துணிவதால், இவரும் அவருக்குப் பிந்தியவராதல் வேண்டும். மேலும் திருக்குறளையும் பரிமேலழகரையும் பாராட்டும்,

''வள்ளுவர்சீர் அன்பர்மொழி வாசகந்தொல் காப்பியமே
தெள்ளுபரி மேலழகர் செய்தவுரை—ஒள்ளியசீர்த்
தொண்டர் புராணம் தொகுசித்தி யோராறும்
தண்டமிழின் மேலாந் தரம்''

என்ற செய்யுளை உமாபதிசிவாசாரியர் செய்ததாகக் கூறுகின்றனர். அது உண்மையானல் உமாபதிசிவம் செய்த சங்கற்ப நிராகரணம்

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

செய்த காலம் கி. பி. 1313 எனத் துணியப் பெறுவதால், இவர் 13-ஆம் நூற்றுண்டிற்கும் இடைப்பட்டவராதல் வேண்டும்.

13-ஆம் நூற்றுண்டில் அரசாண்ட விஜயகண்ட கோபாலனது 27ஆவது ஆட்சியாண்டில், காஞ்சிபுரம் வரதராசபெருமாள் கோயிலி லுள்ள சாசனம் ஒன்று, "ஆமுர்நீலகங்கரையர் என்ற சிற்றரசர் ஒருவர் வண்டுவரைப் பெருமாளான பரிமேலழகிய பெருமாள் தாதருடைய நந்தவனம் ஒன்றை விலைக்குப் பெற்று" என்று குறிப் பிடுகிறது. இது பெயர் ஒற்றுமையாலும், தனி நாமமாய் இருப்பதாலும் இது பரிமேலழகரையே குறிப்பதாகலாம். வண்டுவரைப் பெருமாள் என்பது, அவர் பிள்ளைத் திருநாமமும், பரிமேலழகிய பெருமாள் தாதர் என்பது, தாஸ்யநாமமுமாக அமைந்திருத்தலின், மிகப் பொருத்தமாக இருக்கிறது என்று கொண்டு, பரிமேலழகர் கி. பி. 1232-ல் வாழ்ந்தவர் என்று மு. இராகவையங்கார் சுவாமிகளவர்கள் சாசனத் தமிழ்க்கவி சரிதத்தில் முடிவுகட்டியுள்ளார்கள்.

செவிவழிச் செய்திகள்

பரிமேலழகர் இவ்வுரையை இயற்றிப் பாண்டியன் அவைக் களத்து அரங்கேற்றச் சென்ற காலத்து 'உம் உரைக்கும் முன்னை யோர் உரைக்கும் வேறுபாடு விளங்க அற்புதம் செய்து காட்டுவீரா யின் அங்கீகரிக்கப்படும்' என அரசன் அறிவிக்க, இவர் சம்மதித் தார் என்றும், பக்கத்தில் இருந்த வெண்கலப் பரியைக் காட்டி இதன் மேல் ஏறி நின்று நீர் அரங்கேற்றும்போது குதிரை நடந்து காட்ட வேண்டும் என்று அரசன் கட்டளையிட்டான் என்றும், அவ்வாறே அனைவரும் அதிசயிக்க அற்புதம் நிகழ்த்தினர் என்றும், அதனல் பரிமேலழகர் எனப் பெயர் பெற்ருர் என்றும் ஒரு வரலாறு வழங்கு கிறது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள கடையம் என்னும் ஊரில் நாடார் வகுப்புக்குக் குருவாயிருக்கும் மரபில் அவதரித்தவர் என்றும் ஒரு வரலாறு வழங்குகிறது; அதற்குத் தொண்டைமண்டல சதகம் மாறுபட்டிருத்தல் காண்க. 'விரைத்தாரலங்கல்' என்று தொடங்கும் வேறு ஒரு பழந்தமிழ்ப் பாடல், 'கருத்தால் வகுத்தமைத்தான் கலை தேர் ஒக்கை காவலனே' எனப் பாராட்டுகிறது. ஒக்கை காவலன் என்பதால், ஒக்கூரைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும். மதுரை மாவட்டத்தில் இப்பெயர் கொண்ட ஊர் உள்ளது, இக் கருத்தை வலியுறுக்கும் சான்ருக, 'முன்னூற் பரிமேலழகியகோ போற்று தமிழ்க் கூடல், பரிமேலழகியன்என் பான்' என்ற பாட்டு அமைந்துள்ளது.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

சிறப்புரைகள்

திருந்திய தமிழிற் றெய்வப் புலமை
அருந்திறல் வள்ளுவ னுய்ந்துதன் வாக்கால்
அறம்பொரு ளின்பம் வீடென நான்கின்
திறந்தெரிந் துரைத்த செவ்விழுப் பாலுக்
கோருரை யின்றி யொன்பது சென்றும்
ஐயுற வாக நையுறு காலை
வள்ளுவன் மீளவும் வந்துதித் துலகோர்க்
குள்ளிய பொருளை யுரைத்தன னென்ன
எழுத்து முதல விலக்கண வகையும்
வழுத்தவே தாகம வகைதன் பயனும்
தங்கிய குறட்பாத் தமிழ்மனு நூலிற்
கிதுவே யுரையென் றியாவரும் வியப்பப்
பொழிப்பக லத்தொடு நுட்ப வெச்ச
விழுப்பொரு டோன்ற விரித்தினி துரைத்தனன்
வடநூற் றுறையுந் தென்றிசைத் தமிழும்
விதிமுறை பயின்ற நெறியறி புலவன்
அன்பரு ளுணைப் புரவுகண் ணோட்டம்
நன்றறி வாய்மை நற்றவ முடையோன்
இத்தகை யன்றி யீசன தருளால்
உய்த்துணர் வுடையவோ ருண்மை யாளன்
பரிமே லழக னெனப்பெயர் படைத்துத்
தரைமே லுதித்த தலைமை யோனே.

—பெருந்தொகை *1544.*

திருத்தகுசீர்த் தெய்வத் திருவள் ளுவர்தங்
கருத்தமைதி தானே கருதி—விரித்துரைத்தான்
பன்னு தமிழ்நேர் பரிமே லழகனெனும்
மன்னு முயர்நாமன் வந்து.

—பெருந்தொகை *1544.*

பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ—நூலிற்
பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன்
தெரித்தவுரை யாமோ தெளி.

—பெருந்தொகை *1545.*

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவர்குறளில்
உய்விக்கு நூலெல்லா முள்ளதெனச்—செய்வித்தான்
தத்துவமெல் லாமுடம்பிற் றந்துணர்வார் போலுலக
மொத்தபரி மேலழக னேர்ந்து.

—பெருந்தொகை 1545.

விரைத்தா ரலங்கற் றிருவள் ளுவர்முன்னம் வெண்குறட்பா
நிரைத்தார் மிகுபொரு ளுன்கும் விளங்க நெறிப்புலவோ
ருரைத்தார் பலரு மதற்குரை தன்னை யுலகறியக்
கருத்தான் வகுத்தமைத் தான்கலை தேரொக்கை காவலனே.

—பெருந்தொகை 1547.

முன்னுரைத்த தேவர்குறள்..............
இன்னதிது வென்றுரைக்க வெய்தினன்—முன்னூற்
புரிமே லழகியகோப் போற்றுதமிழ்க் கூடற்
பரிமே லழகியனென் பான்.

—பெருந்தொகை1548.

உரை அமைப்பு

இவர் உரைநடை திட்பமும் நுட்பமும் செறிந்தது. வேண்டாத சொற்களையோ கருத்தை விளக்கும் ஆற்றல் அற்ற சொற்றொடர் களையோ இவ்வுரையில் காணவியலாது. நூல் தொடக்கத்தில், உரைப் பாயிரமாகப் பொருட் பாகுபாடுகளையும், அவற்றில் ஆசிரியர் வள்ளு வனர் எடுத்துக் கூற முற்பட்டவற்றையும் தொகுத்துச் சுட்டி, இயல் களின் வரைவிலக்கணத்தையும், அதிகாரங்களின் தோற்றுவாயையும் அங்கங்கே அமைத்துச் செல்கிறது. அதிகாரங்களின் தோற்றுவாய், அவ்வதிகாரத்தில் கூறப்படும் பத்துக் குறளின் கருத்துக்களும் செறிய நிற்கும். ஓர் அதிகாரத்திற்கும் மற்றோர் அதிகாரத்திற்கும் உள்ள இயைபு, மிக அழகாக எடுத்துக் காட்டப்பெறும். ஒவ்வோர் அதி காரத்துள்ள பத்துக் குறட்பாக்களுக்கும் பொருள் ஒற்றுமை காட்டி, இவை அறத்தின் இன்றியமையாமை கூறியன; இவை பயன் கூறியன; ஆற்றும் உபாயம் கூறியன என்றாற்போலக் கருத்து அமை தியினைத் தொகுத்து எழுதிச் செல்வது; குறட்பாக்களுக்கு முன்னர்ப் பொழிப்புரையும் பின்னர்ச் சிறப்புரையுமாக எழுதிச் செல்கிறது.

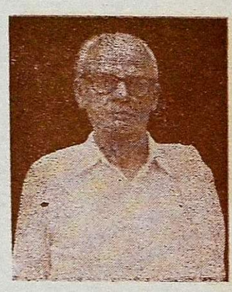

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

பொழிப்புரையில், எடுத்துக்கொண்ட அதிகாரத்திற்கு இன்றி யமையாத சொற்களை விரித்தும், வேற்றுமை உருபு வினை உருபுகளை

விரித்தும் விளக்கும் இயல்பினது. சிறப்புரையில் தாம் விரித்த சொற்களின் இன்றியமையாமைக்குக் காரணம் காட்டியும், மேற்கோள் காட்டியும் விளக்கிச் செல்வது, சொற்சோதனைசெய்து பொருளைத் துணிவது இவ்வுரைக்குத் தனிச் சிறப்பு. ஒரே சொல் பலவிடத்துப் பயின்று வருங்கால் அதற்கு இடங்கட்குத் தக்கவாறும் அதிகாரங்கட்கு ஏற்றவாறும் பொருள் விளக்கிச் செல்வது. மறுத்துரைக்குங் கால் காரணம் காட்டியே மறுக்கின்றது. பண்டையோர் உரை அமைவதாயின், அதற்கு ஆதாரம் காட்டியும் பாராட்டியும் செல்லும். வட நூற் கருத்துக்களைக்கொண்டு விளக்கவேண்டிய இடங்களில் விளக்கியும், மறுக்க வேண்டிய இடங்களில் மறுத்தும் செல்வது இவ்வுரையின் நேர்மைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. கருத்து விளக்கத்திற்காகச் சில சிறந்த உவமைகளையும் கதைகளையும் கையாளுவது உண்டு. முன்னுக்குப் பின் மாறுபட்டனபோல மயங்க நிற்கும் திருக்குறள்களுக்கு ஆதாரத்துடன் அமைதிகளையும் அறிவிக்கும்; ஏற்ற இடங்களில் சொல்லணி பொருளணிகளையும், அகப்பொருட் கிளவிகளையும், புறப்பொருள் துறைகளையும் எடுத்துக்காட்டிப் பொருத்தி விளக்கிச் செல்கிறது. இந்நூலிற் காணப்படும் ஆகுபெயர் அன்மொழித் தொகைக் குறிப்புக்கள், ஏனைய இலக்கண உரையாசிரியர்களின் கருத்தோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து முடிவுகாணுதற்கு உரியன. ஏனைய இலக்கணக் குறிப்புக்கள், நுண்ணறிவுடையோர்க்குப் பெரிதும் பயன்படுவன. பழைய பாடல்களின் உரைநடையாக அமைந்த இடங்கள் பல.

எடுத்தாண்ட நூல்கள்: ஆங்காங்கே புறநானூறு, கலித்தொகை. அகநானூறு, சீவகசிந்தாமணி, பதிற்றுப்பத்து, திருவாய்மொழி, காமந்தகம், சாங்கியநூல், நாலடியார், புறப்பொருள் வெண்பா மாலை, சிலப்பதிகாரம், தொல்காப்பியம் சாணக்கிய நீதிநூல், நான்மணிக் கடிகை, சிருங்காரப் பிரகாசம், மணிமேகலை முதலியன, இவர் உரையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

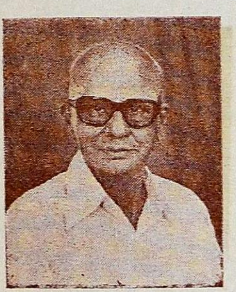

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

மணக்குடவர்

இவர் மணக்குடையார், மணக்குடியார் என்ற பெயரால் வழங்கப்படுகிறார். இவரைப் பற்றிய வரலாறு ஒரு சிறிதும் அறியக் கூடவில்லை. மணக்குடியர் என்று சாதிப்பவர்கள், ஊர் அடியாகப் பிறந்த பெயர் என்பர். மணக்குடி இடையள நாட்டைச் சேர்ந்தது. ''இடையள நாட்டு மணக்குடியான் பால்வண்ணன் றேவனான வில்லதரையன்' என்ற சொற்றொடர், கல்வெட்டில் காணப்படுகிறது. இந்த மணக்குடி, பாண்டி நாட்டைச் சேர்ந்தது, சோழநாட்டிலும் மணக்

குடி என்ற பெயரோடு பல ஊர்கள் இருக்கின்றன. மதுரையில் அரங் கேறிய திருக்குறள் உரையாசிரியரின் ஊரும் மதுரை மாவட்டத்து மணக்குடியாக இருக்கவேண்டும் என்பது சிலர் கருத்து. பரிமேலழகர் இவரை மறுப்பதால், இவர் அவருக்கு முற்பட்டவர் என்பது தெளிவு.

இவருடைய உரை அமைப்பு. தெள்ளிய தமிழில் எளியநடையில் அமைந்திருக்கின்றது. சிற்சில இடங்களில் கருத்துரையும் பொழிப் புரையுமாகச் செல்கிறது. சிறப்புரை, சில இடங்களிலேயே அமைக் கப்பட்டுள்ளது. குறளின் முறைவைப்பில் பரிமேலழகருக்கு மாறுபட் டவர். இவர் கொள்ளும் சில பாடங்கள், பரிமேலழகரால் மறுக்கப் படுகின்றன.

பழைய உரையாசிரியர்

இவர் பெயர் முதலியன அறியப்பெறவில்லை. உரை அமைப்பு, வழக்கியல் சொற்களோடு வட சொற்களும் மிகுதியாகக் கலந்து இயல்வது. முதல் பதினொரு அதிகாரத்திற்குமேல் இவ்வுரைக்கும் பரிதியார் உரைக்கும் வேறுபாடில்லை. கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில், சைவமரபிற்கு ஏற்ப இறை இலக்கணம் எழுதப்பெற்றுள்ளது. நடைச்சிறப்பு இல்லாவிட்டாலும் கருத்துச் சிறப்பிற்காகக் கவனிக்க வேண்டிய இடங்கள் பல. சில புராண வரலாறுகள், மேற்கோள் காட்டப் பெறுகின்றன. இதனுல் இது சைவமத உரை என்று கருத இடமுண்டு.

பரிதியார்

இவர், பருதியார் எனவும் வழங்கப்படுகின்ருர். இவர் பெயரைக் கொண்டு திருப்பருதி நியமம் என்பது இவர் ஊராயிருக்கலாம் என்பர் துடிசைக்கிழார். அவ்வூர்ப் பெருமான் பெயர் பருதியப்பர், அவ்வூர், தஞ்சைமாவட்டத்திலே ஒரத்தநாடு செல்லும் மட்சாலையில் உழுருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது, பெயர்க் குறையாகப் பருதி யப்பர் என்ற திரு நாமம், பருதி என அழைக்கப்பெற்றிருக்கலாம்.

காலம்

பரிமேலழகரால் மறுக்கப்படும் உரைப் பகுதிகளுள் சிற்சில, இவரதாய் இருத்தலின், இவர் பரிமேலழகருக்கு முற்பட்டவர் என்னலாம்.

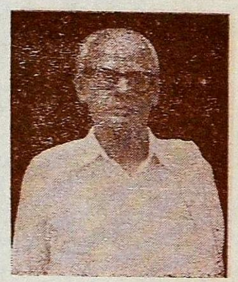

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

இவர், குறட்கருத்தை வாங்கி வைத்துச் சொந்தமாக எழுது வாரேயன்றிப் பொழிப்புரையாகவோ பதவுரையாகவோ எழுதார், குறளுக்கும் உரைக்கும் ஒற்றுமைப்படுத்திக் கருத்தறிந்து கொள்ளுதல், ஒரு கயிற்ருலாகிய பாலத்தில் காவிரியைக் கடக்க நினைத்தலை ஒக்கும். சிவன், சீபாதம், சிவகீர்த்தி, சிவஞானம் என்ற சொல் ஆட்சிகளும், அறவாழி அந்தணன் என்பதற்குப் பரமேஸ்வரன் என்று பொருள் காண்பதும் இவர் சைவர் என்பதைக் காட்டும் தக்க சான்றுகள். 'நோயெல்லாம்' என்ற குறளுக்குப் பிராமணச் சிறுவன் கதையைக் குறிப்பிடுகின்ருர். ஏழு அதிகாரங்களுக்குமேல் வெஃகாமை, கூடாஒழுக்கம், கொல்லாமை, அவா அறுத்தல், ஊழ் என்ற அதிகாரங்களின் தொடக்கவுரையில், தீது என்ற குறிக்கிருர். இவற்றுள் கூடா ஒழுக்கம் தீதாகலாம், ஏனைய தீதாதல் யாங்ஙனம்? அவ்வாறே புறங்கூருமை முதலிய சிலவற்றை மத்திபம் என்று குறிப்பிடுகிருர். சிலவற்றை நன்று என்று கூறுகிருர். கடவுள் வாழ்த்து முதலிய நான்கு அதிகாரங்களின் முடிவில் 'வீட்டு நெறிப்பால் முற்றும்' என்ற தொடர் ஏடுகளில் காணப்படுவதால், அந்த நான்கு அதிகாரங்களையும் வீட்டு நெறிப்பால் எனக் கருதினரோ என்று எண்ண இடந்தருகிறது, ஆசிரியர் குறிக்கோள் அறியக்கூடாமையின் இக்குறிப்பு, எமது உரைவளப் பதிப்பில் விடப்பட்டது.

காளிங்கர்

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

இவரைப் பற்றியும் வாழ்க்கை வரலாறு ஒன்றும் அறியக்கூடியதாக இல்லை. உரைப் போக்கைக் கொண்டு அறியப்பெறுவனவற்றை மட்டும் குறிப்போம். இவர் குறளுக்குக் கொள்ளும் பாட பேதங்கள் மிகச் சிறந்தன. எடுத்துக்காட்டாக, 'நயன்சாரா நன்மையின் நீக்கும்' என்ற குறளுக்கு 'நயன்சாரா நன்மையும் நீங்கும்' எனப் பாடங்கொண்டனர். இதில் நயன் சாராவாய், அவனை நற்குணங்களின் நீக்கும் எனச் சிலசொல் வருவித்து உரைக்கக் கூடிய நிலையின்றி நயஞ்சேராமல் திருமாதும் பொய்க்கும் என்றது, மிக எளிமையிற் பொருள்காண நிற்பதொன்று. அவ்வாறே 'பிறப்பென்னும் பேதமை நீங்க' என்றதை 'நீங்கி' எனக் கொண்டார். 'வேண்டாமை யன்ன' என்ற குறளில், ஆண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக 'யாண்டும்' என்று பாடங் கொண்டார். 'அன்பகத்தில்லா' என்ற குறளில், 'வன்பால்' என்பதனை 'வன்பார்' எனக் கொண்டார். இத்தகைய இடங்கள் பல. இவற்ருல் பொருட்சிறப்பு இருத்தலை அறியலாம்.

இவருடைய உரைப் போக்கு, முதற்கண் பொழிப்பும், வேண்டிய இடங்களுக்குமட்டும் குறிப்பும் விளக்கமுமாக அமைந்திருக்கிறது. 'மற்று' என்ற இடைச்சொல்லை இடையே பெற்று எழுதுதல் இவர் மரபு.

இவர் சைனர் என்று துணிதற்குத் துணைசெய்பவை நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர், என்ற சொற்றொடருக்கு 'உம்பர் உலகினுள் சிறப்புடைய உத்தரகுருவினைத் தாம் எய்தி இனிது வாழ்ந்திருக்க வேண்டுமவர்' என்று எழுதி, அதற்கு மேற்கோள் காட்டும் முறையும், வகுத்தார் எனப் பாடங் கொண்டு 'வினைகளை முன்னஞ் செய்தார் செய்த வினைவகையால் துய்ப்பர்' எனப் பொருள் காட்டுவதும் போல்வன. ஒரு சொற்கு, யாண்டும் ஒத்தபொருள் காணுதலே இவ்வுரையாசிரியர் இயல்பு, 'ஒருவந்தம்' என்ற சொற்கு இவர் கண்ட பெருஞ்செல்வம் என்ற பொருள் மிகச் சிறந்தது. பரிமேலழகர் இவ்வுரையாசிரியரின் பாடங்களையும் பொருளையும் மறுத்துரைப்பதால், இவர் அவர்க்கு முந்தியவர் என்பது துணிவு.

நாலடி, புறநானூறு, சீவகசிந்தாமணி, விவேகசிந்தாமணி, தொல்காப்பியம், இளம்பூரணருரை போன்ற பழைய நூல்களிலும் சிறந்த பயிற்சியுடையாராதலை இவர் காட்டும் மேற்கோள்களே சான்று பகர்கின்றன. இவர் உரைகளில் வடசொல் ஆட்சி அருகி வந்திருப்பது. இவர்க்கு உள்ள தமிழ் ஆர்வத்தை நன்கு விளக்கும். இவர் ஒவ்வொரு பாவின் தொடக்கத்திலும் அதனைப்பற்றிய வரைவிலக்கணம் தருவர். ஆனல் பரிமேலழகர் போல அதிகாரங்கட்கு எழுதுவதில்லை ஆயினும் அதிகார இயைபை ஒவ்வோர் அதிகாரத்தும் பத்தாவதாகக் கொள்ளும் குறளின் இறுதியில் குறித்துச் செல்வர். பரிமேலழகர்க்கு முந்திய உரைகளில் இவர் உரை, சிறந்தாதல் காணலாம்.

பரிப்பெருமாள்

இவரைப் பற்றிப் பெருந்தொகையில் நான்கு செய்யுட்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று.

"தெள்ளி மொழியியலைத் தேர்ந்துரைத்துத் தேமொழியார்
ஒள்ளிய காமநூல் ஓர்ந்துரைத்து—வள்ளுவனர்
பொய்யற்ற முப்பால் பொருளுரைத்தான் தென்செழுவைத்
தெய்வப் பரிப்பெருமாள் தேர்ந்து" (1542)

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

என்பது, இதனுல் பரிப்பெருமாளுடைய ஊர், செழுவையம்பதி என்பது தெளிவு. செழுவை என்பது. எதன் மரூஉ என்பது அறியக் கூடவில்லை, கி. பி. 1268-இல் பட்டம் ஏற்ற மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியனுடைய மெய்க்கீர்த்தி ஒன்று அவனைப் 'பழுதறு சிறப்பின் செழுவை காவலன்' என்று அறிமுகப்படுத்துகிறது. இதனுல் செழுவை என்பது, சேது நாட்டகத்ததோர் ஊர் என்பது தெளியப் பெறும். 'மொழியியலைத் தேர்ந்துரைத்து' என்ற பாடற்பகுதி. இவர் ஒரு சொல்லிலக்கணம் செய்திருந்தார் என்பதையும் 'காமநூல் ஓர்ந் துரைத்து' என்பது, காமநூல் ஒன்றைச் செய்தார் என்பதையும் அறிவிக்கும். மேலும்,

''மாயிரு ஞாலத்து மண்பொருள் விளக்கும்
ஆயிரம் கதிரும் ஆழ்கடல் மறைந்தபின்
விரிகதிர் மதியும் விளங்காக் காலத்(து)
எரிதலைக் கொளீ இய சிஃறிரி விளக்கின்
அரியவும் பெரியவும் அறிந்தோர் போல
வசையில் வள்ளுவன் வாய்மொழிப் பொருளை
இசைபட நுவல்வோர் இறந்த பின்னர்
நன்மதி யுடையோர் நாடார் ஆதலின்
என்மதி யளவில் யானறிந் துரைத்த
மழலைக் கிளவியை மதியோர் ஆய்ந்(து)
இகழ்தல் இன்றியே யாவையும் இயைத்துத்
திருத்தி உரைத்தல் வேண்டும்
அருத்தம் பயில்வோர் அருங்கடன் எனவே,''

—பெருந்தொகை, 1539.

மகாவித்துவான்
ச தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

என்னும் இச்செய்யுள், பரிப்பெருமாள் செய்த உரைப்பாயிரம் போலத் தோன்றுகின்றது, திருக்குறளின் நுண்பொருள்களை நன்குகச் சொல்பவர் இறந்த பிறகு திருக்குறட் கருத்தை நன்மதியுடையோரும் ஆராயமாட்டார் ஆதலின் யான் உரை செய்தேன் என்பதால், இது அவர் செய்த பாயிரமாகவே துணியப்பெறும். அன்றியும் இவர் உரை இயற்றுவதற்கு முன்பு உரைஒன்று இருந்திருத்தல் வேண்டும்; மக்கள் பழமையில் அருமையையும், புதுமையில் எளிமையையும் கண்டிருத்தல் வேண்டும். அதற்காக,

''புதியது தீது பழையது நன்றென்றல் பூமியுள்ளோர்
விதியது வேபொரு ளென்னன்மின் நல்லோர் விருப்பமுண்டேல்

புதியது நன்று பழையது தன்னினும் பூமடந்தை
பதியன் மேவிற் பருமுத்தொ டாடையைப் பார்மின்களே;'

என்ற பாடலை இயற்றினரோ என்று எண்ணவும் இடமிருக்கிறது.

தம்முடைய உரை, குறளின் உட்பொருளை நன்கு விளக்குவது என்றும், குறட்கருத்து உணராது உட்பொருள் காண முற்படுவார் முயற்சி, பெண்ணின் வெளித்தோற் றத்தைக் கொண்டு மயங்கும் காளையர் முயற்சி போல்வது என்றும் சொல்லுகிறார், இதனை விளக் கும் பாடல்,

''கண்ணு முகமும் கருங்குழலும் செவ்வாயும்
வண்ண முலையும் வனப்புடைத்தென்-றெண்ணிக்
கருத்தறியார் சாரலுறும் காளையர்நேர் முப்பால்
கருத்தறியா துட்பொருட்காண் பார்''

— பெருந்தொகை. *1541*.

என்பது.

இவற்றால் பரிப்பெருமாள் உரை இயற்றிய காலத்தின் சூழலும், உரையின் அருமைப்பாடும் அறிவிக்கப்படுகின்றன. தமிழாராய்ச்சித் திறத்தில் தம்க்கு இணையின்றி விளங்கிய திரு. ரா. இராகவய்யங்கார் அவர்கள் பரிப்பெருமாள் உரையினும் பரிமேலழகர் உரை சிறந்திருந் தமையின் பரிப்பெருமாள் பெயரின் முற்பகுதியைக்கொண்டு பரிப் பெருமாளின் உரையினும், மேலான அழகிய உரையினை உடையார் என்ற காரணம் பற்றிப் பரிமேலழகர்என்று ஆயினரோ எனச் சுவை படச் சேதுநாடும் தமிழும் என்ற நூலகத்து எழுதிப்போந்தனர். பரிப் பெருமாளும் பரிமேலழகரைப் போன்றே காமத்துப்பால் தொடர்ச்சி யில், இக் காமப்புணர்ச்சியை வடநூல் ஆசிரியர், அராகத்தாற் கூடும் கூட்டம் என்ப, இதுதான் மூவகைப்படும்; அரிதிற் கூடலும் பிரிந்துகூடலும் ஊடிக்கூடலும் என. இம்மூன்று கூட்டமும் இவற் றது நிமித்தமும் இக் காமத்துப்பாலுள் கூறுவது தமிழ் நடையன்று. ஆதலின், இதற்கு இலக்கணம் யாங்ஙனம் பெறுதும் எனின், இவ் விலக்கணம் தமிழ் நடையாயின் அகப்புறம் என்று கூறுதல்வேண்டும் அவ்வாறு கூறுது 'அறம் பொருள் இன்பம் என வடநூல் வழியே கூறினர் ஆதலின் இதற்கு இலக்கணம், வாத்ஸ்யாயனம் என்னும் காமதந்திரத்துச் சுரத விகற்பம் என்னும் அதிகரணத்துள் கண்டு கொள்க' எனவும் குறித்துள்ளார், இதனை அடிப்படையாக வைத்து ஆராய்ந்த தி. பொ. பழனியப்ப பிள்ளை அவர்கள் வாத்ஸ்யாயன காமதந்திரத்தின் காலந்தொட்டுச் சுவை நூல்களிலும் சம்போகம்

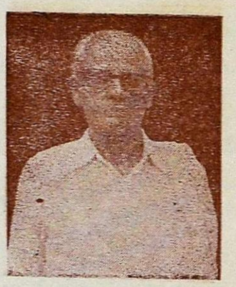

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

விப்ரலாபம் என இரு பகுதியாகவே விரிக்கப்பட்டு வந்த காமச்சுவை தசரூபக ஆசிரியராகிய தனஞ்சய கவியின் காலத்து ஆயோகம் விப்ரயோகம் சம்போகம் என்று மூன்ருகப் பிரிக்கப்பட்டமையை எடுத்துக் காட்டி, இந்த உரையாசிரியர், தனஞ்சயகவியின் காலத்திற்குப் பிற்பட்டவர் என நிறுவுவார்கள். இத் தனஞ்சயகவி கி, பி. 974 முதல் 995 வரை ஆண்ட மாளவமன்னன் இரண்டாம் வாக்பதி அரசன் காலத்தவர் என்பது வடநூல் ஆசிரியர் கண்ட முடிவு. ஆதலின் இவ்வுரையாசிரியரும் 11ஆம் நூற்ருண்டினராக இருக்கலாம் என்பது துணிபு. பரிமேலழகியாரினும் இவர் காலத்தால் முற்பட்டவராதற்கு உரிய அகச்சான்றினை நூலுள் காட்டியிருக்கின்ருேம்.

இவ்வாசிரியர், குற்றங்கடிதல் என்னும் அதிகாரத்தில் வெகுளியாற் கெட்டமைக்குச் சௌமேதயனையும், நுகர்ச்சியாற் கெட்டமைக்குச் சச்சந்தனையும், மானத்தாற் கெட்டமைக்குத் துரியோதனனையும், மகிழ்ச்சியால் அழிந்தமைக்கு வாதாவியையும், பொருள் விருப்பாற்கெட்டமைக்கு புரூரவாவையும், காதலை அடக்க முடியாமல் கெட்டமைக்கு வத்தவராயனையும், மதத்தாற் கெட்டமைக்குக் கார்த்த விரியார்ச்சுனனையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிருர் மேலும் வியாசர், மகேச்சுரர், நாரதர், பராசரர், கௌடில்யர், துரோணர், உத்தரர், சுக்கிரர் மதங்களை ஒப்புக்காட்டுகிருர். இவற்ருல் இவர் இருமொழியிலும் நல்ல பயிற்சியுடையவர் என்று தெரிகிறது. இவர்க்குச் சங்க நூல்களிலும் தக்க பயிற்சி உண்டு.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்
1983

காரிரத்ன கவிராயர்

இவரது ஊர் தென் திருப்பேரை. திருக்குருகைப்பெருமாள் கவிராயரிடம் கல்வி பயின்றவர். மாறனலங்காரத்திற்குச் சிறந்த உரையியற்றியவரும் இவரே. தொல்காப்பியத்திற்கும் திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரைக்கும் நுண்பொருள்மாலை என்ற பெயரால், சிறந்த குறிப்புரை எழுதியிருக்கின்ருர். பரிமேலழகர் உரையில் விளக்கங் காணவேண்டிய சிறந்த பகுதிகட்கு உரையும், மேற்கோளும், இலக்கணக் குறிப்பும் எழுதுகிருர். பெரும்பாலும் திருக்கோவையாரிலிருந்தும் திருக்குறளிலிருந்துமே மேற்கோள் காட்டுகிருர்.

ஆகுபெயர் அன்மொழித்தொகையாராய்ச்சியில் பரிமேலழகர் உள்ளக்கிடக்கை அறிவதற்கு அரியதாயிருப்பதை 'ஊழிற்பெருவலி' என்னும் (380) குறளுரையில் எடுத்துக்காட்டுதல் மிகப் போற்றற்குரியது. முதற்குறளில் 'உலகு என்றது ஈண்டு உயிர்களை; காணப்பட்ட உலகத்தால் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூற

வேண்டலின்' என்ற பரிமேலழகர் உரையில், உலகு உயிராகுமானுல் அது காணப்பட்ட உலகு உயிர்மேல்நின்ருல் காணப்படுதல் எவ்வாறு எனின்; முன்னர், "உலகம் வழங்கிவருதலால்" ((11 என்பதற்கு உயிர் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதலால் என்னும் உரையானும் "உயிரீரும் வாள்" (334) 'என்பதனுலும்' காணப்படும் எனக்குறிப்பு எழுதுதல் எவ்வளவு நுணுக்கமானது!

இராமானுச கவிராயர்

இவர் இராமநாதபுரத்தில் பிறந்தவர். திருவாவடுதுறைச் சிவஞான சுவாமிகளின் மாணவராகிய சோமசுந்தரக் கவிராயருடைய மாணவர். இவர் பெரும்பாலும் வசித்த இடம் சென்னையும் புதுவையும் கிறித்துவப் பாதிரிமார்களாகிய ட்ரூ தாம்சன் கிளார்க், ரானஸ், போப் வின்சிலோ என்பவர்களுக்குத் தமிழ்க் கல்வி கற்பித்தவர். நன்னூலுக் கும், குறளில் அறத்துப்பால் இல்லற இயலுக்குப் ஆத்தி சூடிக்கும், கொன்றைவேந்தனுக்கும் உரை வகுத்தவர். பார்த்தசாரதிமாலை, வரதராசர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முதலியன இவர் இயற்றிய வேறு நூல்கள். பரிமேலழகர் உரைக்கு விளக்க உரை எழுதியவர். சிற்சில இடங்களில் வேறுரை என்ற தலைப்பில் தமது கருத்தையும் விளக்கி இருக்கிருர். கருத்துக்கள் மிகவும் நுட்பம் வாய்ந்தன. விசாகப் பெருமாளையரும், சரவணப் பெருமாளையரும் இவரிடம் படித்தவர்களே இவர் மொழிபெயர்த்த ஆத்மபோதம் என்ற நூலின் இறுதியில் வரும்;

"சோமசுந் தரனெனுந் தொல்லா சிரியன்
நாமமந் திரமென நவில்மா ணக்கன்
தரங்கநீர் முகவையந் தண்பதி யதனுள்
இரங்கையன் மாதவத் தெய்திய தோன்றல்
இயற்றமி ழாசிரியன் இராமானுச கவிராயன்

என்பதால், இவர் ஊர் முகவை என்பதும், இரங்கையர் புதல்வர் என்பதும் உணரப்பெறுகின்றன. இவரே, திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையை ஆராய்ந்து முதன் முதல் அச்சியற்றியவர்.

மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழவிழா மலர்

1983

விளம்பரங்கள்

பவழ விழா வாழ்த்துக்கள் !

Grams: KARANA

Phone: Shop: 22881
Resi: 22624

KARANA CLOTH PALACE

Specialists in : WEDDING SILK SAREES

316, Raja Street, COIMBATORE-641 001

கரண ஜவுளி மாளிகை

316, ராஜ வீதி, கோயமுத்தூர்-641 001

பைந்தமிழுக்குப் பவழ விழா !

விழா சிறக்க வாழ்த்துக்கள் !

C N K

ஜூவல்லரி

286, பெரியகடை வீதி, கோயம்புத்தூர்-641 001

G. L. No. 13/68

தொலைபேசி: 31998—26418-வீடு

உரிமையாளர்: **C. N. காளியப்பன்**

With best compliments from :

Everbright Engineering Works

Textile Engineers, Designers & Manufacturers

145-C, PATEL ROAD, COIMBATORE-641 009

Grams : EVERBRIGHT Phone Off : 34931 Resi : 27378

We are undertaking Modernisation of Spinning Frames such as:

1. Aluminium Pulley Drive conversion materials
2. Short Tin Roller conversion work
3. Ball-bearing head stock gearing
4. Ball-bearing Draft gearing unit

Also Manufacturing all kinds of Spar gears, Helical gears, Worm and Worm-Wheels for Textile Mills.

Our Sister Concern:

EVERBRIGHT SPINNERS

KOVAIPUTHUR

Manufacturers of Quality Yarn such as 20's cone

முதுபெரும் புலவர் - தேசிகர் பவழ விழா சிறந்தோங்குக !

OM VIGNESWARA

8/2, Abdul Rahim Road, Red Fields P. O.

COIMBATORE-641 018

Main Dealers for

"SWASTIK PRODUCTS"

"BULSARA HYGIENE PRODUCTS"

"HELENE CURTIS PRODUCTS"

'முருகன்' – ஆய்வு நூல் கண்ட மூதறிஞர் பவழ விழா சிறக்க,
எங்கள் வாழ்த்துக்கள் !

உங்களது ஸ்கூட்டர் டயர் முதல், டிராக்டர் டயர் வரை ஓடித் தேய்ந்த டயர்களை தேர்ச்சி மிகுந்த ஆட்களைக்கொண்டு அதிநூதன கருவிகளின் உதவியால் செய்து தருகிறோம்.

ATRC

பதிவு அலுவலகம்:

அண்ணாமலையார் டயர் ரீரேடிங் கம்பெனி (பி) லிட்.,

14, ஸ்டேடியம் காம்ப்ளெக்ஸ், கோவை-641 018
தொலைபேசி எண்: 36400 & 32700

தொழிற்கூடங்கள்:

சென்னை
20, கிரீம்ஸ் ரோடு, சென்னை-600 006
தொலைபேசி எண்: 87337 & 87807
தந்தி: 'டயர்கிங்'

ஈரோடு
48-சி, நசியனூர் ரோடு, ஈரோடு-638 009
தொலைபேசி எண்: 77440
தந்தி: 'டயர்கிங்'

பி. கே. துரைசாமி, பி. எஸ்சி.,
மேனேஜிங் டைரக்டர்

பைந்தமிழ் அறிஞர்க்குச் செய்யும்

பவழ விழா சிறக்க வாழ்த்துக்கள் !

BOEING

BOMBAY DYING SHOW ROOM

17-A, Diwan Bahadur Road, R. S. Puram
COIMBATORE-2

Phone: 35441

உங்களுடைய வாழ்வில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நிலவிடவும்!
உங்களுடைய இல்லத்தில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி குடிகொள்ளவும்!!
உங்களுடைய நினைவில் என்றும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நிறைந்திடவும்!!!

எங்களுடைய ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஜுவெல்லரியின் ஆபரணங்களை அணிந்திடுவீர்!

தந்தி: ''அணிகலன்''

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஜுவெல்லரி

(REGISTERED)

292, பெரிய கடை வீதி, A/C — போன்: 33665
309, ராஜ வீதி A/C — போன்: 24483
73, கிராஸ்கட் ரோடு, காந்திபுரம் A/C — போன்: 36751
300, பெரிய கடை வீதி

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி டைமண்ட்ஸ்

340, பெரிய கடை வீதி, போன்: 36752

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி லாட்ஜ்

Grams: "SRI LAKME" 311, ராஜ வீதி Phone: 33487, 33488, 33489

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி காம்ப்ளக்ஸ்

73, கிராஸ்கட் ரோடு, காந்திபுரம், கோயமுத்தூர்

எலக்ட்ரோ பிளேட்டிங் பணிக்கு

கோவையில் புகழ் பெற்ற ஸ்தாபனம்

முருகதாஸ் எலக்ட்ரோ பிளேட்டிங் ஒர்க்ஸ்.,

137, பட்டேல் ரோடு, கோவை-641 009

பிரைட் நிக்கல், பிரைட் குரோமியம், ஹார்டு குரோமியம் திறமையான நவீன முறையில் எல்லாவிதமான 'எலக்ட்ரோ பிளேட்டிங்' வேலைகள் குறித்த காலத்தில் நீண்டகால உத்திரவாதத்துடன் சிறந்த முறையில் செய்து கொடுக்கும் சிறப்பான ஸ்தாபனம்.

போன்: 34954 — உரிமையாளர்: K. M. ராம்தாஸ்

With the best compliments:

FOR QUALITY FABRICS

RAMOO & CO.

R. S. Puram, Coimbatore-641 002

Phone: 24397

FOR OUTSTANDING COTTON FABRICS

RAGAM

R. S. PURAM, COIMBATORE-641 002

Phone: P. P. 24397

With best compliments from:

MILLTEX TRADERS

(Manufacturers of TEXTILE MACHINERY PARTS)

GAYATHRI

8/33, 46 & 47, Sundaresa Iyer Lay Out

TRICHY ROAD, COIMBATORE-641 018

Phone: 22429, 23734 Gram: LIAISON Telex: 0855-417 MLTX IN

பவழவிழா சிறக்க வாழ்த்துக்கள் !

AJANTA TILES

CEMENT CONCRETE WORKS

23, D. B. Road, R. S. Puram, Coimbatore-2

Phone : 27389

Specialist in :

BUILDING DECORATIVE ARTICLES

Manufacturers :

PARK BEAUTIFYING ARTICLES, CEMENT ARTICLES used in Agriculturers, Municipalities and Panchayats

Prop : **C. M. ARUNACHALAM**

மகாவித்துவான் ச. தண்டபாணி தேசிகர்
பவழ விழா சீரும் சிறப்பும் பெற்று நடைபெற
எமது நல்வாழ்த்துக்கள் !

காந்தி ஆசிரமம்

நிறுவனம் : இராசாசி, காந்தி ஆசிரமம்
திருச்செங்கோடு
சேலம் மாவட்டம்
637 201

பவழ விழா சிறக்க நல் வாழ்த்துக்கள் !

Grams: Hari HT CBE

Phone: 24340

ஹரிதாஸ் துளசிதாஸ்

பழமண்டி - 334, வைசியாள் தெரு, கோயமுத்தூர்-641 001

Phone: 34456

Grams: 'ARGEEAR'

ARGEEAR BROS

ELECTRICAL HARDWARES & GENERAL MERCHANTS

Regd. Suppliers to the Govt. Departments

59, Jail Road, Coimbatore-18

Stockist for,

Escort Heating Elements
Standard Switch Fuse
Dew Cable Sockets
Essen Micro Switches etc
Crompton Lighting Fittings & Switches
English Electric Switch & Fuse H R C
LT/LK Starter Switch Fuse Fort Gloster Cables
Finolex Atlas Cables
Kosla Lead Electrical Accessories
"Minimax" Fire Equipment

WITH THE BEST COMPLIMENTS FROM:

Rtn. S. SRINIVASAN

Textile Equipments & Agencies

Manufacturers & Suppliers of

TEXTILE MACHINERY SPARE PARTS

39, Sarojini Street, Ramnagar, Coimbatore-641 009

Grams: SPINSPARES Phone: 33179

பவழவிழாவுக்கு வாழ்த்துக்கள்!

செப்டம்பர் வெளியீடு!

சிவாஜி - K. R. விஜயா - பிரபு

நடித்த

"மிருதங்க சக்ரவர்த்தி"

வெளியீடு: ஆனந்தா பிலிம் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ்

கோபாலபுரம் கோவை-18

தொலைபேசி: 23703

பவழ விழாவிற்கு எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள் !

மளிகை, ஜவுளி, பேக்கரி, டிரைகிளீனர்ஸ், காபி, டீ, இனிப்பு வகைகள்

'பேக்' செய்ய ஏற்ற கவர்கள் மலிவு விலையில்

குறித்த காலத்தில் கிடைக்கும்

K. P. P.

கமலா பேப்பர் பிராடக்ட்ஸ் & பிரிண்டிங் பிரஸ்

சங்கனூர் ரோடு, கணபதி, கோயம்புத்தூர்-641 006

தொலைபேசி ! 30631

ரோல்சன்

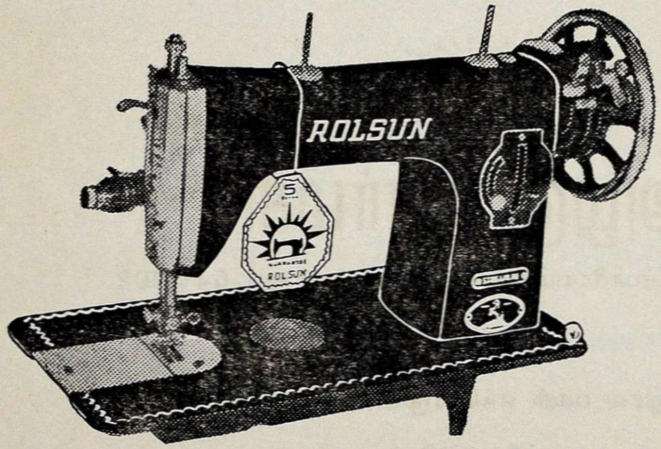

தரத்திற்கோர்

தையல்

மிஷின்

பவழ விழா சிறக்க

எமது

வாழ்த்துக்கள் !

ரேணுகா சேல்ஸ் சென்டர்

71, சத்தி ரோடு, காந்திபுரம் சிக்னல், போன் : 37112

பவழ விழாவுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள் !

Guilsum Rolling Shutters

Manufacturers of :

Rolling Shutters, Compound Gates, Metal Doors
Grills, Windows &
All kinds of Fabricated Materials

Factory : **1/196, G. I. Bharathiyar Road, (Near State Bus Stand)**
COIMBATORE-641 018

Phone : Factory : 24846 Resi : 31143

பவழ விழாவுக்கு எங்கள் வாழ்த்துக்கள் !

அழகு பார்மசி

208, மேட்டுப்பாளையம் ரோடு. கோயம்புத்தூர்-641 002

இரவு பகல் எந்நேரமும்............

மத்திய அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற மருந்துக்கடை

போன் : 3 2 5 4 5

விழா சிறக்க நல்வாழ்த்துக்கள் !

BLT

BAGYA LAKSHMI TIMBERS

TIMBER & TILES MERCHANTS

12/113, Sathy Road, Gandhipuram, Coimbatore-641 012

Branches : **1. Ganapathy**

2. Rathnapuri

Phone : P. P. 33564

With best compliments from :

CENTRAL BRIYANI HOTEL

17/293, Oppanakara Street, Coimbatore-641 001

Phone : 22910

C B H

MEALS ALSO AVAILABLE

OUR NEW DELICIOUS DISHES

எங்கள் ஸ்பெஷல் தயாரிப்பு

CHILLY CHICKEN CHICKEN 74 CHICKEN MASALA

GARLIC CHICKEN DOVE ROAST AND CHOPS

C B H — SPECIAL CHICKEN

சிக்கன் 74 - சில்லி சிக்கன் - சிக்கன் மசாலா

ALWAYS AVAILABLE

We Always Solicit Your Patronage

Sree Alagu Automobiles

Dealers in TWO WHEELERS SPARES

210, Mettupalayam Road, R. S. Puram, COIMBATORE-641 002

Phone : 23200

AMUDHA CHETTINADU UNAVAGAM

96, Oppanakkara Street, Coimbatore-1

'திருவாசகப் பேருரை' கண்ட தேசிகர் பவழ விழாவுக்கு வாழ்த்துக்கள்!

தந்தி: 'டெக்ஸ்வெல்' தொலைபேசி: 31156

வேலுமணி இஞ்சினீரிங் இண்டஸ்ட்ரி

துடியலூர், கோவை-641 034

எமது தயாரிப்புக்கள்:

''டெக்ஸ்வெல்'' ஸ்டாட்டர்கள்: 1 H P to 15 H P

''டெக்ஸ்வெல்'' சுவிட்சுகள்: 15 AMPS, 30 AMPS
60 AMPS, 100 AMPS

''டெக்ஸ்வெல்'' டீசல் எஞ்சின்கள்: 3 H P 5 H P 6.5 H P,
7.5 H P—1500 R P M வாட்டர்கூல்டு
6 HP—650 RPM, 8 HP—850 RPM
10 HP—1000 RPM வாட்டர்கூல்டு
5 HP & 6.5 HP—1500 RPM ஏர்கூல்டு

எமது 5 HP, 6.5 HP, 8 HP & 10 HP, ''டெக்ஸ்வெல் இஞ்சின்கள்''

I S : 100001-ன் I S I அங்கீகாரம் பெற்றவை

I S : 210-ன்படி, கிரேடட் கிரே அயர்ன் காஸ்டிங்ஸ்

முதுபெரும் புலவர் - தேசிகர் பவழ விழா நனி சிறக்க வாழ்த்துக்கள்!

'செந்தமிழ் அருட் செம்மல்'

பி. எஸ். ஜி. ஜி. கோவிந்தசாமி நாயுடு

ஜாயின்ட் மானேஜிங் டைரக்டர்

கங்கா டெக்ஸ்டைல் (பி) லிட்.

387, அவினாசி ரோடு, கோயம்புத்தூர்-641 037

With best Wishes From

Grams : MYSODET Phone : 30535

MYSODET PRIVATE LIMITED

53, SENGUPTHA STREET, RAMNAGAR,

Coimbatore - 641 009.

With Best Compliments From

*

The Engineering & Industrial Foundry Co.,

RAM NAGAR, COIMBATORE 641009

Phone : 30185 Grams : EIFCOTOOLS

Works : **Mettupalayam Road, Coimbatore 641043**

Branches : **Madras and Tiruchirapalli**

Makers of EIFCO Machine Tools

* Horizontal Boring Machines
* Gear Hobbing Machines
* Slotting Machines
* Bench/Pedestal grinders
* Surface Grinders
* Hydraulic Power Hacksaw Machines
* Pillar Drilling Machines
* Swing Frame Grinders

தேசிகர் பவழ விழா

சிறப்புற்றோங்க

எங்கள் இதயங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள் !

N R N Industries,

5/240-A, Thadakam Road, G.C.T. (P.O.)

Coimbatore-641013.

Raja Ranni Transport,

5/240-A, Thadakam Road, G.C.T. (P.O.)

Coimbatore-641013.

Balu Photo Studio,

Crosscut Road - Gandhipuram,

Coimbatore-641012.

Premier Plate Fabrication,

5/251-B, Thadakam Road,

Coimbatore 641013.

பைந்தமிழ் அறிஞர் காணும்

பவழ விழாவுக்கு எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள்.

VIJAYA RAJA AGENCIES

Promoters of Ownership

Apartments Complex

96-A, Sorojini Street, Ram Nagar,

COIMBATORE-641009.

Phone : 34104 P P
32653

'திருக்குறள் உரைவளம்' கண்ட

தேசிகர் பவழ விழா

சிறந்தோங்க வாழ்த்துக்கள்!

தங்கத்தின் பெருமையை உணர்ந்து

நமது தமிழர்கள்

அந்தக் காலத்திலேயே அதனை

'கிளிச் சிறை'

'ஆடகம்'

'சாம்பூநதம்'

என மூவகையாய்ப் பிரித்துணர்ந்து

பயன்படுத்தி மகிழ்ந்தனர்.

தமிழர்தம் கலையுணர்வை

நாங்களும் எங்கள்

தங்க நகை மூலம்

வெளிப்படுத்தி

உங்களை மகிழ்விக்கின்றோம்!

22 காரட் தங்கம் - வைர அணிகலன்களுக்கு
நம்பிக்கை உள்ள இடம்:

கே. ஆர். அண்ட் சன்ஸ்

285, பெரிய கடை வீதி,

கோயம்புத்தூர் - 641001.

மகாவித்துவான் ச. தண்டபாணி தேசிகர்

பவழ விழா சிறக்க

எங்கள் மனங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள் !

" சிறுகச் சேர்த்துப் பெருக வாழலாமே ! "

சேமிப்புக்குச் சிறந்த நிறுவனம் ...

Continental
Chit Investment Corporation

காண்டினென்டல் சிட் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷன்

65, சென்குப்தா வீதி, இராம் நகர், கோவை-9.

குரூப்	மாதச் சந்தா	மாதங்கள்	உறுப்பினர்கள்	சீட்டுத் தொகை
Q	100	20	20	2,000
R	250	20	20	5,000
J	500	20	20	10,000
H	1,000	25	25	25,000
SB	2,000	25	25	50.000
ASB	2 500	40	40	1,00,000

N. S. குஞ்சிதபாதம். B. A.
General Manager.

கமலா குஞ்சிதபாதம்
Fore-man, Mg. Partner.

'கணபதி' ஆய்வுநூல் கண்ட பேரறிஞரின் பவழ விழா சிறந்திட
ஈச்சனாரி விநாயகர் அருளுக !

சரக்குகளைப் பாதுகாப்புடன், துரிதமாக தமிழ்நாடு. கேரளா கர்நாடகம், பாண்டிச்சேரி குஜராத் மற்றும் மகாராஷ்டிரா மாநிலங்களிலுள்ள எங்களது 200 நிலையங்கள் மூலம் அனுப்பி பெற தொடர்பு கொள்ளவும்

ARC ARC பார்சல் சர்வீஸ்

(உரிமையாளர்: ஆனைமலைஸ் ஏஜென்சீஸ்)

தலைமை அலுவலகம்: ரேஸ் கோர்ஸ், கோவை-641018.

தொலைபேசி எண்: 33253 & 33259 தந்தி : 'கார்கோகிங்' த பெ. எண் : 3877

கண்ட்ரோலிங் அலுவலகங்கள் :

	சென்னை	சேலம்	மதுரை	திருச்சி	பெங்களூர்
தொலைபேசி எண் :	87337 87807	64000 63000	33840	23535	220185 567380
	கும்பகோணம்	திருநெல்வேலி		எர்ணாகுளம்	பம்பாய்
தொலைபேசி எண் :	1350	5272		7435 35289	375543 335487
	தானா	அகமதாபாத்		கோவை	பொள்ளாச்சி
தொலைபேசி எண் :	506758	54919		33400 36250	3399

பி. கே. துரைசாமி பி. எஸ்சி., மேனேஜிங் பார்ட்னர்.

' முதுபெரும் புலவர் ' பவழ விழாவுக்கு
இதயங் கனிந்த எங்கள் வாழ்த்துக்கள் !

" முதிர்பூந் தாழை முடங்கல் வெண்தோட்டு
... .
பித்திகைக் கொழுமுகை ஆணிகைக் கொண்டு "

மாதவிமடந்தை கோவலனுக்குக் கடிதம் எழுதியசெய்தியைச் சிலப்பதிகாரம் சொல்லுகிறது!

நாங்கள்
தாழை மடலினும்
மெல்லிய - அழுத்தமான
பல்வகைத் தாள்களை -
அட்டை வகைகளை
வண்ணக் காகிதங்களை
குறைந்த விலையில் தருகிறோம் !

ராஜலெட்சுமி பேப்பர் மார்ட்,

N. H. ரோடு. கோயம்புத்தூர்-1,

பவழவிழாக்காணும் அன்பும், பண்பும் நிறைந்த தமிழ்மூதறிஞர்

மகாவித்துவான்,

திரு. ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கள்

நீடூழி வாழப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஏ. ஆர். சி. அணிகல மாளிகை

மயிலாடுதுறை

(தோற்றம் : 1886)

CST. 21001 TNGST 166016

காலத்துக்கேற்ற நவீன டிசைன்களில் 22 காரட் பவுன் நகைகள்

மற்றும் வெள்ளிப் பாத்திரங்கள் விற்பனையில் தமிழகத்தில் புகழ்மிக்க நிறுவனம்

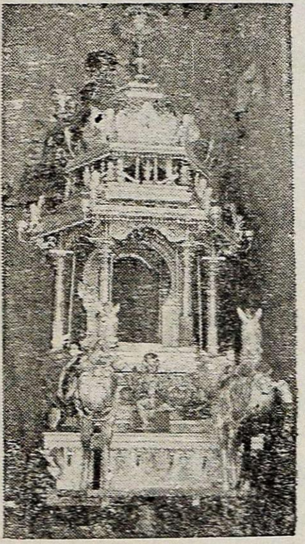

எங்கள் நிறுவனம் தயாரித்த தங்க ரதம்.

தமிழ் நாட்டிலும், கடல்கடந்த நாடுகளிலும் பல்வேறு திருக்கோயில்களுக்கும் அரிய வேலைப் பாடமைந்த தங்கரதங்களை உருவாக்கி வழங்கிய சிறப்பு எங்கள் நிறுவனத்துக்கு உண்டு திருச்செந்தூர், திருத்தணி, சுவாமிமலை, மதுரை சமயபுரம் திருக்கோயில்களுக்குத் தங்கரதங்கள் செய்து வழங்கியுள்ளோம். திருவேற்காடு, காஞ்சிபுரம் கந்தசாமி கோயில், வடபழனி திருக்கோயில்களுக்குத் தங்கரதம் தயாராகி வருகிறது.

தபால் பெட்டி எண். 19

தந்தி: A.R.C.

தொலைபேசி: கடை 2456
வீடு 2244

திருக்குறளை உலகிற்குத் தந்த வள்ளுவர்
ஒரு நெசவாளர்!
நெய்தல் தொழிலுக்கு நேரில்லை,
என்று உலகிற்கு உணர்த்தியவர்!

நெசவாளர்களைப் போற்றி அவர்தம்
கைத்திறனைப் பேணி வளர்க்கிறது
எங்கள நிறுவனம்!

அண்ணாமலை - மதுரை
திருக்குறள ஆய்வுப்பணி புரிந்த —
உரைவளம் கண்ட -
பேரறிஞர், சான்றோர்.

மகாவித்துவான் ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கள்

'பவழ விழாக் காணும்' இந்நாளில்
'பொன்விழாக் கண்ட' எங்கள்
நிறுவனம் வாழ்த்தி வணங்குகிறது!

REGD. TRADE MARK

தி மதராஸ் பளயகாட் கம்பெனி பிரைவேட் லிட்.,

'சங்கு நிலையம்'
88, அரண்மனைக்காரத் தெரு,
சென்னை - 600 001.

போன்: 23040

ஆயிரம் பிறை கண்ட

அறிஞர்

அவர், மேலும்

ஓர் ஆயிரம் பிறை காண

எங்கள் வாழ்த்துக்கள் !

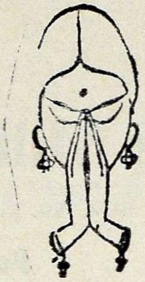

Gram : "CONES" - Pollachi

CBE - Office : 34025, 30251, 30255

Mills - Pollachi : 3764

Vijayeswari Textiles Limited

Puliampatti (Via) Pollachi

COIMBATORE - (Dt.)

Communication address :

C/o LAXMI MILLS Co. Ltd ,

348, Avinasi Road, Coimbatore-37.

Telegrams : "KWALITY"

Telephone : Mills : 4033 (3 lines)
Resi : 4211

*

With Best Compliments from

Kwality Spinning Mills Private Ltd.

POST BOX No. 27

Udamalpet Road, Pollachi-642 003.

MANUFACTURERS OF :

Best Carded and Combed Yarn Outstanding for Quality

With the best compliments from

✳

THE RAJALAKSHMI MILLS LTD

Head Office :
Singanallur Post
Coimbatore-641 005

Branch Unit :
Karamadai Post
Coimbatore-641 104

"RAJALAKSHMI" ... FABRICS ... MARKETED BY US

'GOLD LEAF' and SILVER LEAF'	—	Superfine Dhoti
'PRIYADHARSHINI'	—	Medium Dyed Cambric in colours
'RLM 703' and RLM 1703'	—	Bleached Medium Cambric Finish
'RLM 210'	—	Medium Dhoties

Manufacturers of Superior Yarn

Cotton and Special Blended Yarn

Viscose/Cotton : : Polyster Cotton : : Polyster/Viscose

10s to 40s - Spun from Indian Cotton

60s to 120s - Combed yarn spun from Indian and Foreign Cotton in Cones and Hanks

Staple Fibre Yarn ... 10s to 40s and 2 40s - in cones and Hanks and High Twist Yarn.

Phone : 87612 (3 lines)
Telex : 0855 267 RLM IN
Grams : RAJALAKSHMI - COIMBATORE

Branch Unit:
44 - Karamadai
443 - Mettupalayam

பவழ விழாவுக்கு எங்களது நல்வாழ்த்துக்கள் !

*

தந்தி : "சௌபைனுன்ஸ்" தொடக்கம் : 1964

சௌடாம்பிகா பைனுன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

பதிவு & தலைமை அலுவலகம்

"சௌடாம்பிகா மாளிகை"

66, ஒப்பணக்கார வீதி, கோயமுத்தூர்-641 001.

போன் : 26727, 35541 இல்லம் : 26828

கிளைகள்

திருச்சி - சேலம் - திருப்பூர் - மதுரை - துறையூர்

பிரஸ்டீஜ் குரூப்புகள் 1983

மாத சந்தா	மாதங்கள்	சீட்டுத் தொகை	ஏலம் நடக்கும் இடம்
ரூ. 6000	50	ரூ. 3 00 000	கோயம்புத்தூர்
ரூ 5000	40	ரூ. 2,00 000	திருச்சி & திருப்பத்தூர்
ரூ. 2500	40	ரூ. 1 00,000	சேலம்
ரூ. 4000	25	ரூ 1,00.000	மதுரை & துறையூர்

T. S. சாம்பமூர்த்தி B.A.,
மானேஜிங் டைரக்டர்.

பவழ விழாவுக்குப் பலநூறு வாழ்த்துக்கள் !

A. P. வெங்கடாசலம் & கோ.,

சிட்பண்ட்ஸ் & பாங்கர்ஸ்,

18 C. பிருந்தாச்சாரி வீதி, ஈரோடு-**638001.**

தந்தி - "HIMALAYAS"

Phones : Off. 74817
Resi. 74616

ரூ. **10,000** முதல் **50,000** வரை **20** மாதம் **20** தவணை

ஏலச் சீட்டுகள் நடத்தி வருகிறோம்.

செக், பில் டிஸ்கவுண்டு செய்வது போன்ற

எல்லா நடவடிக்கைகளும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

தேவைக்கு அணுகுங்கள்.

மனோகர் ஏஜன்சி

தரமான கார்பெட்ஸ் வாங்க சிறந்த ஸ்தாபனம்

- கார்பெட்ஸ்
- திரைச்சீலைகள்
- படுக்கை விரிப்புகள்
- தலையணை உறைகள்

நியாயமான விலையில் விற்பனை செய்கிறோம்.

உங்கள் வீடு, அலுவலகங்களை கார்பெட்ஸ் திரைச்சீலை மூலம் மேலும் அழகு செய்ய அழையுங்கள்.

மனோகர் ஏஜன்சி,

(சண்முகா தியேட்டர் அருகில்)

247, மேட்டுப்பாளையம் ரோடு, கோயம்புத்தூர் - 641 002.

With the best compliments from

FESTO ELGI PRIVATE LTD.,

INDIA HOUSE

Trichy Road, Coimbatore-641 018.

Manufacturers of

DC MOTORS, SIGNAL MACHINE MOTORS AND SIGNAL MACHINES

FOR RAILWAYS OVERHEAD TRAVELLING CLEANERS

AND

CLEARER ROLLER CLEANER FOR TEXTILE MILLS

AND

SANDER TYPE RTJ COMPLETE

With the best compliments from

SOUTHERN ENGINEERING INDUSTRIALS

" LAKSMI BUILDINGS "

No 442, Puliakulam Road, Pappanaickenpalayam P. O.

Coimbatore - 641 037.

Phone : Office : 32165
32265
Factory : 22165

Tel : 'SEIMOPUMP'

Manufacturers of **"SEI"** *Electric Motors,*

MONO BLOCKS AND PUMPS

With the best compliments from

Lakshmi Steel Corporation

Prop. Rtn. P. RENGARAJU

16 F, Ansari St, Ram Nagar, Coimbatore-9.

Phone : Office : 24722
Resi : 25681

Stockists of : MS Plates upto 200mm thickness Rounds, flates, Channels, Sheets, Joists, etc,

We undertake plate bending, Gas cuttings and Profile cutting works.

பவழவிழாக் காணும் பெருமகனுர்க்கு
எங்கள் நிறுவனத்தின் இதயம்
கலந்த வாழ்த்துக்கள்!

நயமான - சுத்தம் செய்யப்பட்ட கிச்சடி & இட்லி அரிசிக்குச் சிறந்த இடம்

ராஜா அரிசி மண்டி

(உரிமை: T. P. சுந்தரராசன்)

7, வைசியாள் வீதி, கோவை-1.

தொலைபேசி: 35665

With Best Compliments From

"SHARAVANA"

Wet Grinders and Electric Motors
MANUFACTURERS & EXPORTERS

"SHARAVANA"
is the Great name in
SOAKED GRINDERS
The most Commodious Machine for your
ABODES, HOTELS, CANTEENS & HOSTELS

Gram : WETGRINDER

Phone : Off : 34250
Resi : 32321

SHARAVANA ENGINEERING TRADERS

12/15-A, Krishnasamy Mudaliar Road,
R. S PURAM P O. — COIMBATORE - 641 002.
(Near Chintamani Main Super Market)

பவழ விழாவுக்கு வாழ்த்துக்கள் !

*

T. S. Dasappa Chettiar & Co.

Dealers in Hardware and Paints

112. Dr. Nanjappa Road, Coimbatore-641018.

Phone : 23012 Grams : 'DASAPPASON'

With the best compliments from

Hotel Seetha Ram

Ram Nagar,

Hotel Sri Ram

State Bank Road,

Rama Krishna Coffee

Raja Street,

COIMBATORE.

With the best compliments from

*

ELGI EQUIPMENTS LTD.

"INDIA HOUSE"

Trichy Road. Coimbatore-641018.

Manufacturers & Suppliers

of

ISI MARKED Industrial Air Compressors - Carage Equipment, Pastuerizers for Breweries, Air Horns, Power Brakes for Cars Pneumatic Wipers end Tailor Made Mobile Lube Service Units.

*

BRANCHES AT :

Ahmedabad	Bangalore	Bombay
Bhopal	Calcutta	Cochin
Hyderabad	Madras	Madurai
Salem		

பவழ விழா சிறக்க வாழ்த்துக்கள் !

JEYARAM INDUSTRIES

381/84, 4th Street, K. K. Pudur,

Sai Baba Colony, Coimbatore-641 038.

Phone : 34374

*

Laksmi Textile Paper Tubes

Designers & Manufacturers of PAPER CONVERSION MACHINERIES

Specialists in. PAPER CONES, CORES & CONTAINERS

Regd office :

8-B-13, Ramalinga Nagar, Coimbatore-11.

Factory :

G. I Industrial Estate, Karaikkudi-623005.

உ

நமசிவாய வாழ்க !

சோழ வளநாடு ஈன்ற சைவப் பெரியார் !

சங்கத் தமிழ் வளர்த்த பாண்டிய நாட்டில்

இலக்கியப் பணியாற்றும் பெருமகனார் !

செல்வம் மல்கு சிறப்புமிகு கொங்கு நாட்டில்

பவழ விழாக் காணும் பெருந்தகை !

இத்தகைய பேரறிஞர்க்கு

எங்கள் பணிவான

வணக்கங்கள் !

வாழ்க நீ எம்மான் !

இந்த

வையகம் ஒளிபெற

வாழ்க பல்லாண்டு !

கரூர் சிவநெறிக் கழகம்

கரூர்.

திருச்சி மாவட்டம்.

With the best compliments from

⁂

Estd : 1974 Phone : 26048

M/s. International Traders

Manufacturers of best Quality 'INTEX' Brand leather aprons and Skin Stokists

No. 4, Govind Singh Road, R. S. Puram,

Coimbatore - 641 002.

Tamil Nadu.

" நீ நித்தியத்துவம் பெற, 'நான்' என்ற உணர்ச்சியை மனத்திலிருந்து களைந்தெறிந்து உன் அகந்தையை சிலுவையில் மடியவை. வெறுப்புற்ற உணர்ச்சிகளைத் தெய்வீகத்தீயிலிட்டு, மேன்மைதாங்கி, உயர்ந்துதெய்வீகத்தோடு வெளிஎழு. பிறையை விட்டு அகலாமல் இருக்கும் நட்சத்திரத்தைப் போன்று, நிலையான நம்பிக்கையில் ஊன்றி நில். காரணமும் காரியத்தினால் விளையும் விளைவுகளும், கதியும் சகடம் போன்றவை என்பதை நினைவில் வை. அவையனைத்தையும் தர்மசக்கரம் குறை தீர்க்குமென்று நினைத்திரு. இப் பிரபஞ்சத்திலும் உன் இதயத்திலும் ஆழ்ந்தொலிக்கும் ஆதியான பிரணவ ஒலியை உற்றுக்கேள். ஏனைய சமயக் கோட்பாடுகள். அன்பு, தூய்மை, தியாகம், தர்மம், எனப்படும் பண்பாடுகளே! அவை ஒரே வடிவமான சத்தியத்தின் பல சாயல்கள். அவை அனைத்தும் இறைவன் மகிமையையே போற்றுகின்றன !

— : பகவன் பாபா

Inserted by

K. R. E. சச்சிதானந்தம்

With the best compliments from

✳

The Mayavaram Financial Corporation Ltd

(CHIT FUND)

Regd. Office 13-H, Cutchery Road, Mayavaram - 609 001

(AUCTION CHIT PROMOTERS SINCE 1947)

R. KALYANASUNDARAM,
Managing Director.

முதுபெரும்புலவர் திருக்குறள் உரைவளம்
பவழவிழாக் காணும் மகாவித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கள்
பல்லாண்டு வாழ வாழ்த்துகின்றேன்

வயி. க. கி. இளஞ்சேரன்

கிருட்டிணா அடகுக் கடை மணி லெண்டர்ஸ்,
கிருட்டிணாமீனாட்சி இல்லம்

373, காமராசர் சாலை, வரதராசபுரம், கோயமுத்தூர்-641 015.

&

தனலெட்சுமி அன்கோ

சிங்காநல்லூர், கோயமுத்தூர்-5.

பவழ விழாவுக்கு வாழ்த்துக்கள்

Phone: 26256

LINGAM INDUSTRIES

74, Mecrigar Street, R. S. Puram, Coimbatore-641 002.

DISTRIBUTORS :

" Pentagon " Steel & Wood Screws " Tiger " Paints, Varnishes, Thinners
" Ajanthacem " - Cement Paint " Sun " - Gasket Shellac.

MANUFACTURERS :

" Ben - Hur " - Ready Mixed Paints " Bull " - Non - Alcohol French Polish " Bull " - Turpentine, Linseed Oil Etc.

Branch : XXVII/467, Mettu Street, Vadakkenthara Road, Palghat-678012.

முதுபெரும்புலவர் ச. தண்டபாணி தேசிகர் " பவழ விழா " வுக்கு
எங்கள் அன்பு வாழ்த்துக்கள் !

" கண்ணில் சிறந்த உறுப்பில்லை ; யாவதும் காட்டியதே "

தொலைபேசி: 30789

தேவி ஆப்டிகல்ஸ்

77, ஸ்டேட் பாங்க் ரோடு,

கோயம்புத்தூர்-641 018.

Telephone : 33759

ஸ்ரீனிவாசப் பெருமாள் பைனான்சிங் கார்ப்பரேஷன்

94-A, Dr. ராஜேந்திரபிரசாத் ரோடு, டாடாபாத் - கோயமுத்தூர்-641 012

மறு முதலீட்டுத் திட்டத்தின் கீழ்
(Reinvestment Deposit Plan)

1—7—1983-ந் தேதி முதல் டிபாசிட்டுகள் பெற்றுக் கொள்ளப்படும்.

வட்டி விகிதம் 15 /· கூட்டு வட்டி

31-5-1983 ந் தேதியில் எங்கள் டிபாசிட்டுகள் **390** லட்சம்

அலுவலக நேரம் : காலை 9 மணி முதல் 1 மணி வரை
மாலை 2 மணி முதல் 5 மணி வரை

மற்ற விபரங்களுக்கு நேரில் தொடர்பு கொள்ளவும்.

K. ராஜு நாயுடு, B. Sc.,
மானேஜிங் பார்ட்னர்.

கோயமுத்தூர்.

திருமிகு தேசிகர் காணும் பவழ விழா சிறக்க எங்கள் வாழ்த்துக்கள் !

The United Nilgiri Tea Estates Company Ltd
AND
Stanes Amalgamated Estates Co. Ltd.,

Registered Office :

8/23-24, Race Course Road, Coimbatore-641 018.

Manufacturers of Quality Tea Estates in Nilgiris

CHAMRAJ KOTADA KORAKUNDAH WELBECK

பவழ விழா சிறந்து ஓங்குக!

✳

போன் : ஆபீஸ் : 73214
வீடு : 72526

R. A. N. முத்துசாமி முதலியார் சிட் பண்ட்ஸ் & பைனான்ஸ் (P) லிமிடெட்

(பதிவு எண். 9196-1982)

121, ஈசுவரன்கோவில் வீதி, ஈரோடு – 638001.

பவழ விழாவுக்கு வாழ்த்துக்கள்!

✳

போன் : ஆபீஸ் : 73214 P P
வீடு : 72526 P P

முத்துரங்கா சிட்ஸ் & பைனான்ஸ் (பி) லிமிடெட்

(பதிவு எண். 9230-1982)

121, ஈசுவரன் கோவில் வீதி, ஈரோடு - 638 001.

பேரன்புடையீர் !   வணக்கம்.

நலம். ஆனந்த விகடன் பத்திரிக்கையில் தங்களைப்பற்றி எழுதி உள்ளதைப் படித்துப்பார்த்தேன். நன்ருக எழுதி உள்ளார்கள். தாங்கள் செய்யும் மகத்தான மக்கள் தொண்டு இமயம் போன்றது. எல்லோரும் கைவிட்ட நோயாளிக்கு புனர்வாழ்வு தந்து கொண்டிருக்கிறீர். நான் பிரசங்கங்கள் தோறும் தங்கள் திருத்தொண்டினைக் கூறிவருகின்றேன். தங்கள் திருத்தொண்டு சிறக்க. கந்த வேளை எந்த வேளையும் போற்றுகின்றேன், தங்கள் க்ஷேமத்துக்காக முருகன் அருட்பிரசாதம் அனுப்பி உள்ளேன். வாழ்க, வளர்க புகழ்.

உங்கள் அன்புக்குரிய
ஆத்மா
(Sd.) கிருபானந்தவாரி

டாக்டர் V. அர்ச்சுனன்,
எலும்பு முறிவு மருத்துவ நிபுணர்,
தெலுங்குபாளையம் மருத்துவமனை
தெலுங்குபாளையம்,
கோவை - 641039, தென் இந்தியா.

பைந்தமிழ் தேசிகர் பவழ விழா பாங்குபெற்றேங்குக !

Phone : 73752

KALINGA TEXTILES

Hand Loom Cloth Merchants
122, Park Road, Erode-638001.

P B. No. 176

Branch : BERHAMBUR (Ganjam Dt)

பவழ விழா சிறக்க !

திருமிகு தேசிகர் வாழ்க பல்லாண்டு !

*

SRK. Trading Corporation

66, Sastri Road.

Ram Nagar, Coimbatore-9.

Phone : 30829

எங்களின் தரம்மிக்க தயாரிப்புகள்

சுவைத்து மகிழுங்கள் : "ராதா" மிட்டாய்கள்

தரத்தில் சிறந்தது ; உபயோகியுங்கள் SRK கேஸ்டர் ஆயில்

சுவையில் மிகுந்தது "தாஸ்" பிஸ்கெட்டுகள்

With the best compliments from

Phone : 34916
24824

Sri Kumar Malleable & Pipe Co.,

167-168, Avanashi Road, Coimbatore-641 018.

Whole Sale Dealers in :

WATER FITTINGS

Our Associates :	Phone : 265608	Our Principle :
TUBES SYNDICATE	TUBES SYNDICATE	STEEL TUBE CENTRE
168, Avanashi Road,	2855, Bazaar Sirkiwelien	40, Strand Road,
Coimbatore-18.	**Hauz Quzi Delhi-6.**	**2nd Floor, Calcutta 1.**

With Best Compliments From

*

Alagendra Auto Stores

Dealers in

MOTOR PARTS & ACCESSORIES

10/163. Jail Road, Coimbatore-641018.

கொங்குத் தலைநகராம்

கோவையில்

சங்கத் தமிழ் பயின்ற

தேசிகர் அவர்களுக்கு நடக்கும்

பவழ விழா சிறக்க

எங்களது நல்வாழ்த்துக்கள்.

※

தியேட்டர் கீதாலயா

கோவை

மானேஜிங் பார்ட்னர்கள் :

K. ஆறுமுகம்

K. முருகேசன்

With the best compliments from

Narendhra Power Appliances

(Power Plant Engineers)

130 (A) Avinasi Road,

Coimbatore-18.

Phone : Office : 25124
Resi : 22513

With the best compliments of

SRI KRISHNA CORPORATION

131, Avinasi Road,

Coimbatore-18.

Distributors

1. Rem & Co
2. Bhell Motor Capaciters
3. Stock : N B C Ball Bearing

With Best Compliments from

✳

T,N.G.S.T. RC. No. 259612

Phone : 34322 & 23696

PALANIAPPA TRADING COMPANY

ELECTRICAL & HARDWARES

2, Head Quarters Road, Coimbatore - 641 018.

SIDHA STEELS (P) LTD

Mfrs. Steel and Alloy Steel Castings on any Specification.

Office :

32, Krishnaswamy Nagar,
Post Box No 7117
Coimbatore-641 045

Works :

Avanashi Road, Arasur Post,
Via : Sulur,
Coimbatore-641 402.

Phone : 31061 & 26171

Phone : 88228

Grams : "SIDHASTEEL" COIMBATORE

With the best compliments of:

Phones : 22033 & 25476

Grams : 'GEEKAYEM'

Sri Gopalakrishna Mills Limited

"UNIT-2 PALLADAM"

Regd. Office :

GANAPATHY POST COIMBATORE-641 006.

Mills at Palladam, Coimbatore District

Manufacturers of Quality Cotton Yarn

Spindles installed...27,568

MANAGING DIRECTOR

SHRI S.N.R. CHINNASAMY NAIDU

With the best compliments of

Phone : 23888—89 Telegram : Jaimill

Sri

KANNAPIRAN MILLS LTD

P. B. No. 1

COIMBATORE-641 028.

Spinners of :

"Balaji" & "Kannapiran" yarns in Hanks &

Cones, Single & Folded Cards Combed

60s, 80s, 100s, 120s, 2/120s, & High Twist

AND

STABLE FIBRE YARN

பவழவிழா சிறக்க வாழ்த்துக்கள் !

எங்களிடம் கல்யாணம் மற்றும் விசேஷங்களுக்குத் தேவையான, பட்டு நூல்சேலைகள், உயர்ந்தரக கோட்டிங் ரெடிமேடு உடைகள் முதலியன கிடைக்கும்.

தந்தி : ரெடிமேடு　　போன் : 22149

கொலம்போ சாரி ஒர்கஸ்

ஜவுளி வியாபாரம்

180, பெரியகடை வீதி,

கோவை-641001.

With the best compliments from

S. J. BALAKRISHNAN & CO

Dealers for

- VIKRAM THREE WHEELERS
- TVS MOPED 40
- LAMBRETTA CENTO

89, Avinashi Road,
Coimbatore-641 018

Phone : 31759

BUY QUALITY TEAS

KARAMALAI ESTATE
AKKAMALAI ESTATE
VELLAMALAI ESTATE
NADUMALAI ESTATE

Producers of Highgrown Quality "C.T.C," Teas

Contact :

THE PERIA KARAMALAI TEA & PRODUCE CO. LTD.

Registered Office :

6/117, Race Course Road, **Coimbatore - 641 018.** (Tamil Nadu)

Post Box No. 3862

Phone : 30351-53　Telex : 855370 SRI IN　Gram : PEEKAY

SALES OFFICES :

23, Itagi Maruti Galli, Hubli-580 020.

"Venkat Kripa",
3-5-1093|20-A
Sri Venkateswara Colony
Narayanguda Hyderabad - 500 029.

6687, Khari Baoli, Delhi-110 006.

32, "Gunjan",
Shivaji Park,
Kolhapur
(Maharashtra State)

வாழ்க பல்லாண்டு

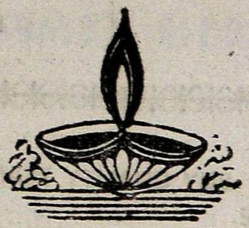

A WELL WISHER

மகா வித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களின்
பவழவிழாவுக்கு
எங்கள் இதயங்கனிந்த
நல்வாழ்த்துக்கள் !

✳ காந்தியடிகள் காண விரும்பிய
பரவல்முறை அமைப்பில்
இயங்கி வருகிறது…………

✳ கதர், கிராமப் பொருள்கள்
உற்பத்தி - விற்பனையைச் செய்து
கிராம மக்களுக்கு வேலை
வாய்ப்பளித்து வருவது …………

✳ கதர், கிராமப் பொருள்கள்
கைவினைப் பொருள்கள்
ஆகியவற்றிற்கு விற்பனைத்தளமாக
விளங்கி, மக்களுக்குத் தரமான
பொருள்களை வழங்குவது…………

……… தொடர்பு கொள்க …………

சர்வோதய சங்கம் - காதி கிராமோத் யோகபவன்

162, நவாப் அக்கிம் சாலை

அ. பெ. எண். 38, கோவை - 641 001.

வாழ்க பல்லாண்டு

A WELL WISHER

மகா வித்துவான்
ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களின்
பவழவிழாவுக்கு
எங்கள் இதயங்கனிந்த
நல்வாழ்த்துக்கள் !

✳ காந்தியடிகள் கான விரும்பிய
பரவல்முறை அமைப்பில்
இயங்கி வருகிறது..........

✳ கதர், கிராமப் பொருள்கள்
உற்பத்தி - விற்பனையைச் செய்து
கிராம மக்களுக்கு வேலை
வாய்ப்பளித்து வருவது ....

✳ கதர், கிராமப் பொருள்கள்
கைவினைப் பொருள்கள்
ஆகியவற்றிற்கு விற்பனைத்தளமாக
விளங்கி, மக்களுக்குத் தரமான
பொருள்களை வழங்குவது..........

.... தொடர்பு கொள்க ....

சர்வோதய சங்கம் - காதி கிராமோத் யோகபவன்

162, நவாப் அக்கிம் சாலை

அ. பெ. எண். 38, கோவை - 641 001.

With Best Complements from

TEXTOOL COMPANY LIMITED

Ganapathy, Coimbatore-641 006.

Telephone :	Telex :	Grams :
26231 (5 lines)	0855/353 TXT IN	TEXTOOL CO.

Manufacturers of :

Fly frames

Ring frames

Ring Doubling frames

Cone Winders

Doubler Winders

Hank to Cone Winders

Heavy Duty Doublers

Woollen / Spoddy Ring Frames

Worsted Ring frames

Cots Grinders

Steel and Alloy Castings

Diesel Engines

Machine Tools

PIONEER FOR PROSPERITY
BETTER HARVEST WITH PIONEER FERTILIZERS

MANUFACTURERS OF
Kadir Brand
SINGLE SUPERPHOSPHATE
and
NPK MIXED FERTILIZERS
also
Sulphuric Acid (Commercial Grade)
Metallic Sulphate, Oleum 20/25%.

Coimbatore Pioneer Fertilizers Limited

Muthugoundanpudur Post,
Via. Sulur-641 402. Coimbatore Dist,

Phone : 88-213 and 88-214
Telex : 0855-329
Grams : CHEMFERTS

பவழவிழா சிறக்க வாழ்த்துக்கள்

திருப்பூர் லட்சுமி விலாஸ் பைனான்ஸ் & சிட்பண்ட்ஸ் லிமிடெட்,

திருப்பூர்

நிர்வாக சபை

பிரசிடெண்ட் :

ஸ்ரீமான் K S. திருஞானசம்பந்தம் செட்டியார்
மிராஸ்தார், கோயம்புத்தூர்

வைஸ் பிரசிடெண்ட்

ஸ்ரீமான் S. பழனிசாமி செட்டியார்
மிராஸ்தார், திருப்பூர்

செக்ரட்டரி :

ஸ்ரீமான் T.S. பாலசுப்ரமண்யம் செட்டியார்
திருப்பூர்

டைரக்டர்கள் :

ஸ்ரீமான் T.S. தண்டபாணி செட்டியார் நிலச்சுவான்தார், திருப்பூர்
ஸ்ரீமான் S. ராமசாமி, B.A., D.Com.,(I.M.C.) கோயம்புத்தூர்
ஸ்ரீமான் T. K. ஷண்முகானந்தம், B A., B.L., மிராஸ்தார், கோயமுத்தூர்.

"மகா வித்துவான் திரு. ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களின் 18-9-83 அன்று கோவையில் நடைபெறும் பவழவிழா இனிது சிறக்க எங்களது நல் வாழ்த்துக்கள்"

தங்கமணி புகையிலை நிறுவனம்

தயாரிப்பாளர் : **K முத்து வேலப்ப கவுண்டர் & சன்ஸ்**

புதுப்பாளையம்

கோபி செட்டிபாளையம்.

Telegrams : FAMOUS

Phone No : 3

உ

திருக்கயிலாய பரம்பரை தருமையாதீனத்திற்குச் சொந்தமான
ஸ்ரீ சட்டைநாத சுவாமி தேவஸ்தானம்

சீர்காழி. தஞ்சைமாவட்டம்

புழுகாப்பு அறக்கட்டளை

தருமையாதீனத்தின் இருபத்தேழு திருக்கோயில்களுள் ஒன்று. பிரமன் இந்திரன் முதலியோர் பூசித்து அருள் பெற்ற பெருமையுடையது.

சமயாசாரியர்களில் முதல்வராகிய திருஞான சம்பந்தர் அவதாரத்தலச்சிறப் புடையது. இவர் இத்தலத்துக்கு 67 பதிகங்கள் அருளியுள்ளார். அப்பர், சுந்தரர் அருளிய திருப்பதிகங்களும் உள்ளன.

இத்தலம் மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் மூன்றாலும் சிறப்புடையது திருத்தோணி மலையில் உமாமகேசுவரராக பெரிய நாயகர் பெரிய நாயகியுடன் வீற்றிருக்கிறார், இம் மலையின் தென்பால் மகாவிஷ்ணுவின் தோலை சட்டையாகப் போர்த்திய ஸ்ரீ சட்டைநாதர் விளங்குகிறார்.

ஸ்ரீ சட்டைநாதர் தமிழ்நாட்டில் பல குடும்பங்களுக்குக் குலதெய்வம். வெள்ளிக்கிழமைகளில். புனுகுசட்டமும் வடைமாலையும் சார்த்தி சிறப்பு வழிபாடு செய்விக்கப்பெறும். மக்கள் பலர் வந்து வழிபடுவர்.

ஸ்ரீ சட்டை நாதருக்குப் புனுகுசட்டமும் வடைமாலையும் சார்த்தி வழிபட தேவஸ்தானத்தில் சுக்கிரவாரப் புழுகாப்பு அறக்கட்டளை அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. அவரவர்களும் தாங்கள் பிறந்த மாதங்களில் வரும் ஒரு வெள்ளிக்கிழமையில் இவ்வழிபாட்டைச் செய்விக்க ரூ 1000 செலுத்தி அறக்கட்டளை மூலதனநிதி அமைக்கலாம் இதன் வட்டியைக் கொண்டு குறிப்பிடும் வெள்ளிக்கிழமையில் சிறப்பு வழிபாடு நிகழ்த்திப் பிரசாதம் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமையாதீனத்திற்குச் சொந்தமான
ஸ்ரீ கம்பகரேசுவர சுவாமி தேவஸ்தானம்

திருபுவனம், தஞ்சைமாவட்டம்

கோடியருச்சனை அறிவிப்பு

கும்பகோணத்திற்குக் கிழக்கே, சிதம்பரம் கும்பகோணம் சாலையில், சோழர் திருப்பணிச் சிறப்புடன் விளங்குவது இத்திருக்கோயில்.

இறைவன் கம்பகரேசுவரராக - நடுக்கம் தீர்த்த நாயகனை, இறைவி அறம் வளர்த்த நாயகியாக விளங்கும் திருத்தலம். இரணியனுடைய உதிரத்தை உண்ட நரசிம்மரது மதிமயக்கத்தை சரபப்பறவை வடிவம் கொண்டு இறைவன் மாற்றிய கோலமே ஸ்ரீ சரபமூர்த்தி. இவரை வழிபட்டு இருமைப் பயன்களையும் எய்துவோர் பலராவர்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை இராகுகாலத்தில் (மாலை 4-30 முதல் 6 மணி வரை) வழிபடுவது சிறப்பு. மூன்றும் குலோத்துங்கன் கட்டிய திருக்கோயில் இது. ஏழு கல்வெட்டுக்களும் எண்ணற்றச் சிற்பங்களும் உள்ளன. கந்தர்வ கன்னியர், பரத நாட்டியக்கோலங்கள், இராமாயணச் சிற்பங்கள் முதலியன குறிப்பிடத்தக்க சிற்பங்களாக விளங்குகின்றன.

வரலாற்றுப் பெருமையும், மூர்த்தி தலப்பெருமையும் உடைய திருபுவனம் திருத்தலத்திற்கு வருக! இதன் கலை அழகிலும், சிற்ப எழிலிலும் ஈடுபட்டு இன்புறுக!

இத்தலத்தில் ஸ்ரீ சரபமூர்த்திக்கு கோடியர்ச்சனை நடைபெற்று வருகிறது. சகஸ்ராமர்ச்சனை ஒன்றுக்கு ரூ. 15 கட்டணம். லஷார்ச்சனை செய்விக்க கட்டணம் ரூ. 250 கட்டணம் அனுப்புவோர் உங்கள் பெயர் பிறந்த நஷத்திரம் குறித்து எழுதினால் அர்ச்சனைப் பிரசாதம் அஞ்சல் வழியில் அனுப்பி வைக்கப்பெறும்

ARC

TRANS-WORLD TRADE FARE SERVICE AWARD DELHI

ஓடித் தேய்ந்த கார், டிரக், ஸ்கூட்டர்
மோட்டார் சைக்கிள் மற்றும் டிராக்டரின்
முன்-பின் சக்கர டயர்களை சிறந்தமுறையில்
புதிய டயர்களைப் போல் புதுப்பித்துத் தருகிறோம்.

உங்களின் டயர்களைச் சிறந்த முறையில் புதுப்பிக்க அணுகுங்கள்

ஆனைமலைஸ் ரிட்ரெடிங் கம்பெனி

தலைமை அலுவலகம் : 230-டாக்டர் நஞ்சப்பா ரோடு, கோயம்புத்தூர்-641010.
போன் : 34500

கிளை : 10A/1, திருவனந்தபுரம் ஹைரோடு, திருநெல்வேலி-627002.
போன் : 2590

கிராம் : 'ARC'

ABT - UNIT

பவழவிழாக் காணும்

மகா வித்துவான்

ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களுக்கு

எங்களது நல்வாழ்த்துக்கள் !

MALLISERI BEEDI WORKS

61, Sullivan Street,

COIMBATORE-641 001.

Phone : 24031.

முதுபெரும்புலவர், திருக்குறள் உரைவளம்

மகாவித்துவான்

ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கள்

பவழவிழாவுக்கு

எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள்

ஸ்ரீ கருணாம்பிகா மில்ஸ் லிட்.,

தபால் பெட்டி எண் : 2

சோமனூர் - 638 668.

கோவை மாவட்டம்

தந்தி : கர்ணாம்பிகா — போன் : 243 & 266

இயங்கும் கதிர்கள் — 27064

பவழவிழா சிறக்க வாழ்த்துக்கள்

Suguna Industrial Corporation

Manufacturers of

'Suguna' Electric Motors, Monoblocs, Bench Grinder and Piston Type Reciprocating Pumps

Mettupalayam Road,

Home Science College Post

COIMBATORE-641 043.

Tamil Nadu (S. INDIA)

With Best Wishes from

SRI
JAGANATHA ENTERPRISES

2/131, Sidhapudur, Coimbatore-641 044.

Telephone : 22405 & 22406 Grams : 'JAGELEC'

BRANCHES

192, Dr. Nanjappa Road,
COIMBATORE-641 018.

5/H, D. D. Road, Phone : 65609.
Alankar Theatre Business Complex,
SALEM-636 001.

Plot No 1, Phone : 6707.
SIPCOT Industrial Complex
HOSUR-638 126.

DEALERS & STOCKISTS FOR

1. M/s. Sri Ramakrishna Oxygen Limited,
(Oxygen, Acetylene & Medical Oxygen Gases)
2. M/s. D &H Electrodes Co
(Welding Electrodes)
3. M/s. Caroorundum Universal Limited,
(Grinding Wheels & Emery Cloths)
4. M/s. Bajaj Electricals Limited,
(Industrial Light Fittings & Home Appliances)
5. M/s Sandvik Asia Limited,
(Carbide Tips, Tools & Cutters, etc)
6. M/s. Southern Industrial Corporation,
(Flexible Shaft Machines & Accessories)
7. M/s. Ganapathy Engineering Mfrs. (P) Ltd.,
(Starters, Switches & Panel Boards)
8. M/s. Goodyear India Limited,
(Tyres & Tubes)
9. M/s. S. S Miranda Limited,
(Polish Tools & Hacksaw Blades)

Phone : 23179 (Madurai)
41226 (Samayanallur)

Grams : 'Sivakami"
Telex : 0445 244 Sivain

SREE SIVAKAMI MILLS LIMITED

THENUR

Registered Office : Thenur, Samayanallur Post 625402
Madurai District (South India)

INSTALLED CAPACITY : Ring Spindles : 25,784
Doubling Spindles : 600

Manufacturers and Exporters
of
Special Quality Cotton
&
Staple Fibre Yarn in Cones

COUNTS : 12s To 100s

KARUMUTTU S. CHOCKALINGAM

Managing Director

P.B.L.No. 3 of 1971 M L L No 5 of 1971 Phone : 27272

T. NAGARATHINAM FINANCIERS

BANKERS & PAWN BROKERS

54, SENGUPTHA STREET | RAMNAGAR — COIMBATORE 641009.

*

டிபாசிட் வட்டி விகிதங்கள்

6 மாதங்கள்	:	9 %
1 வருடம்	:	15 %
2 வருடங்கள்	:	16½ %
3 வருடங்கள்	:	18 %

மாதாமாதம் வட்டி வழங்கப்படும்.

" தங்கச்சுரங்கம் டிபாசிட் "

ரூ. 1000 டிபாசிட் செய்து

60 மாதங்களில் ரூ. 2000

திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் ! !

N. S. KUNCHITHAPATHAM B.A.,
Managing Partner.

With best compliments from

THE KUMBAKONAM CITY UNION BANK LIMITED

Regd. Office: KUMBAKONAM 612 001

"A Scheduled Bank"

Branches at:

HYDERABAD — BASHEER BAGH

BANGALORE — SULTANPET

&

ALL OVER TAMIL NADU

"**KCUB**" FOR FAST & FRIENDLY SERVICE

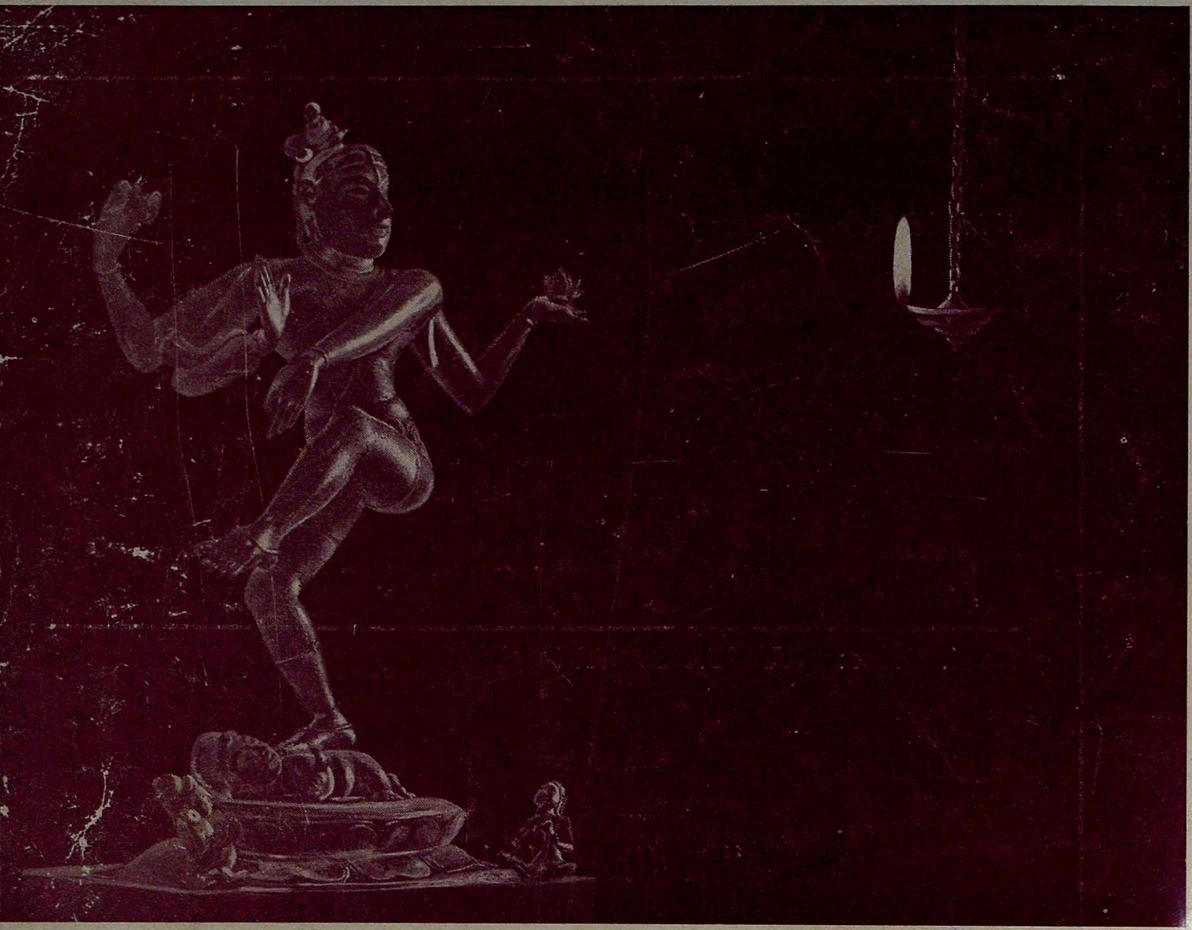

"ஒன்றியிருந்து நினைமின்கள் உந்தமக்கு ஊனமில்லை"

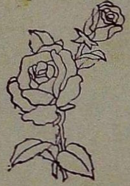

With best compliments from :

M. V. Jayaraman
Founder, Secretary & Correspondent

M. V. J. COLLEGE OF ENGINEERING
(Affiliated to Bangalore University)
Chikka Tirupathi Road
KADUGODI
BANGALORE 560 067

wrapper printed at kalaikathir, coimbatore